

ตราสารว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

การจำหน่ายจ่ายแจก:

ทั่วไป

HRI/GEN/2/

ปรับปรุงแก้ไขครั้งที่ 4

21 พฤษภาคม 2550

ต้นฉบับเดิม: ภาษาอังกฤษ

การรวบรวมแนวทางเรื่องรูปแบบและเนื้อหาของรายงานที่จะส่งมอบโดยรัฐภาคีในสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

รายงานของเลขาธิการ

ในมติที่

52/118

และ

53/138

สมัชชาใหญ่ได้ร้องขอเลขาธิการให้รวบรวมแนวทางเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของรายงานที่จะส่งมอบโดยรัฐภาคีเป็นเล่มเดี่ยวซึ่งได้จัดทำออกมาโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

คณะกรรมการสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม
คณะกรรมการการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี คณะกรรมการการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ
คณะกรรมการสิทธิเด็ก และคณะกรรมการต่อต้านการทรมาน

การรวบรวมนี้จัดทำตามการร้องขอนั้นและถูกปรับปรุงให้ทันสมัยเป็นประจำ

นอกจากแนวทางที่ออกมาโดยองค์กรข้างต้นแล้ว

การรวบรวมที่ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยยังประกอบด้วยแนวทางสำหรับรายงานที่จะส่งมอบให้แก่คณะกรรมการคนงานย้ายถิ่นและแนวทางที่ปรับปรุงให้สอดคล้องกันเรื่องการรายงานตามสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศรวมทั้งแนวทางเรื่องเอกสารแนบร่วม

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	แนวทางที่ปรับปรุงให้สอดคล้องกันว่าด้วยการรายงานตามสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศรวมทั้งแนวทางเรื่องเอกสารแกนร่วมและเอกสารเฉพาะสนธิสัญญา	3
2	คณะกรรมการสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม	34
3	คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน	63
4	คณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ	71
5	คณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี	83
6	คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน	91
7	คณะกรรมการสิทธิเด็ก	106
8	พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการเกี่ยวข้องของเด็กในภาวะสงคราม	137
9	พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการค้าขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก	145
10	คณะกรรมการคนงานย้ายถิ่น	170

บทที่ 1

แนวทางที่ปรับปรุงให้สอดคล้องกันว่าด้วยการรายงานต่อองค์กรตรวจติดตาม สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน*

จุดประสงค์ของแนวทาง

1. แนวทางเหล่านี้มีจุดประสงค์จะให้แนวทางแก่รัฐภาคีในการดำเนินการข้อผูกพันการรายงานของตนให้ได้ครบถ้วนตาม

- มาตรา 40 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง รายงานต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน (CCPR)
- มาตรา 16 และ 17 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รายงานต่อคณะกรรมการสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (CESCR)
- มาตรา 9 ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ รายงานต่อคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ (CERD)
- มาตรา 18 ของอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ รายงานต่อคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี (CEDAW)
- มาตรา 19 ของอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติและการลงโทษอย่างอื่นที่ทารุณ หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี รายงานต่อคณะกรรมการต่อต้านการทรมาน (CAT)
- มาตรา 44 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก รายงานต่อคณะกรรมการสิทธิเด็ก (CRC)
- มาตรา 73 ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นทั้งปวงและสมาชิกในครอบครัวของตน รายงานต่อคณะกรรมการแรงงานย้ายถิ่น (CMW)

แนวทางเหล่านี้ไม่ใช้กับรายงานเบื้องต้นซึ่งจัดทำโดยรัฐตามมาตรา 8 ของพิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการเกี่ยวข้องของเด็กในภาวะสงครามและ มาตรา 12 ของพิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก

* อยู่ในเอกสาร HRI/MC/2006/3 ออกมาเมื่อวันที่ 10 พฤษภาคม 2549

แม้ว่ารัฐอาจประสงค์จะพิจารณาข้อมูลที่ให้ไว้ในรายงานเหล่านั้นเมื่อจัดทำรายงานของตนสำหรับ
บอกร์กรสนธิสัญญา

2. รัฐภาคีในสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนเหล่านี้แต่ละฉบับดำเนินการตามข้อกำหนด
(อยู่ในภาคผนวก 1)
เพื่อส่งมอบรายงานเบื้องต้นและตามวาระว่าด้วยมาตรการให้แก่บอกร์กรสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องรวม
รวมทั้งมาตรการทางฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร
หรืออื่นๆซึ่งได้นำมาใช้เพื่อให้บรรลุถึงการได้รับประโยชน์จากสิทธิซึ่งเป็นที่ยอมรับในสนธิสัญญา
า

3. รายงานที่นำเสนอตามแนวทางที่ปรับปรุงให้สอดคล้องกันในปัจจุบันจะทำให้บอกร์กรสนธิสัญญา
แต่ละองค์กรและรัฐภาคีสามารถได้ภาพรวมของการดำเนินการของสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องซึ่ง
ถูกจัดอยู่ภายในบริบทที่กว้างขึ้นของข้อผูกพันสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศของรัฐและจะให้กร
อบงานที่เป็นเอกภาพซึ่งคณะกรรมการแต่ละคณะโดยความร่วมมือกับบอกร์กรสนธิสัญญาอื่นๆ
จะสามารถทำงานอยู่ภายในกรอบงานดังกล่าวได้

4. แนวทางที่ปรับปรุงให้สอดคล้องกันมุ่งที่จะเสริมสร้างความสามารถของรัฐให้ดำเนินการข้อผูก
พันการรายงานของตนได้ครบถ้วนในลักษณะที่เหมาะสมกับเวลาและมีประสิทธิผลรวมทั้งหลีกเลี่ยง
ความซ้ำซ้อนที่ไม่จำเป็นของข้อมูล
แนวทางดังกล่าวยังมุ่งที่จะปรับปรุงประสิทธิภาพของระบบตรวจติดตามสนธิสัญญาโดย

(ก)

ดำเนินการที่สอดคล้องกันโดยคณะกรรมการทุกคณะในการพิจารณาราย
งานต่างๆที่ถูกลำเสนอให้คณะกรรมการ

(ข)

ช่วยคณะกรรมการแต่ละคณะพิจารณาสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนใน
รัฐภาคีทุกรัฐอย่างเท่าเทียมกัน และ

(ค) ลดความจำเป็นที่คณะกรรมการต้องขอข้อมูลประกอบก่อนพิจารณารายงาน

5. เมื่อได้พิจารณาว่ามีความเหมาะสมและเป็นไปตามข้อกำหนดของสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้อง
บอกร์กรสนธิสัญญาแต่ละองค์กรอาจจะขอข้อมูลเพิ่มเติมจากรัฐภาคีได้เพื่อจุดประสงค์ในการดำเนินการ
การอาณัติของตนให้ครบถ้วนเพื่อทบทวนการดำเนินการของสนธิสัญญา

6. แนวทางที่ปรับปรุงให้สอดคล้องกันจะถูกแบ่งออกเป็นสามส่วน ส่วนที่ 1 และ 2 จะใช้กับรายงานทั้งหมดที่จัดทำสำหรับส่งมอบให้แก่องค์กรสนธิสัญญาองค์กรใด ๆ และเสนอคำชี้แนะทั่วไปเกี่ยวกับวิธีการที่ได้รับการแนะนำแก่กระบวนการการรายงานและรูปแบบของรายงานที่ได้รับการแนะนำตามลำดับ ส่วนที่ 3 จะให้คำชี้แนะแก่รัฐภาคีเกี่ยวกับเนื้อหาของรายงาน กล่าวคือ

เอกสารแนบร่วมที่จะส่งมอบแก่องค์กรสนธิสัญญาทั้งหมดและเอกสารเฉพาะสนธิสัญญาที่จะส่งมอบแก่องค์กรสนธิสัญญาแต่ละองค์กร

1. กระบวนการรายงาน

จุดประสงค์ของการรายงาน

7. ระบบการรายงานตามที่ได้บรรยายไว้ในแนวทางเหล่านี้มีจุดประสงค์เพื่อจะให้กรอบงานที่สอดคล้องกันซึ่งรัฐต่าง ๆ สามารถจะดำเนินการขอผูกพันในการรายงานของตนได้ภายใต้สนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศซึ่งตนเป็นภาคีผ่านทางกระบวนการที่ประสานงานกันและถูกทำให้มีประสิทธิภาพ

การให้คำมั่นต่อสนธิสัญญา

8. กระบวนการรายงานจะประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญในการให้คำมั่นที่ต่อเนื่องของรัฐที่จะเคารพ

คุ้มครอง

และดำเนินการตามข้อผูกพันที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาซึ่งรัฐดังกล่าวเป็นภาคีให้ครบถ้วน การให้คำมั่นนี้ควรจะถูกมองอยู่ในบริบทที่กว้างขึ้นของข้อผูกพันของรัฐทั้งหมดเพื่อส่งเสริมการเคารพในสิทธิและเสรีภาพที่กำหนดไว้ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศด้วยมาตรการทั้งระดับชาติและระหว่างประเทศเพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับนับถือและการดำเนินการตามในระดับสากลและมีประสิทธิผลของรัฐเหล่านั้น

บทบาทการดำเนินการเรื่องสิทธิมนุษยชนในระดับชาติ

9. รัฐภาคีไม่ควรจะมองกระบวนการจัดทำรายงานของตนให้องค์กรสนธิสัญญาว่าเป็นเพียงแต่แง่มุมหนึ่งเท่านั้นของการดำเนินการขอผูกพันระหว่างประเทศของตนให้ครบถ้วน แต่ควรจะมองว่าเป็นโอกาสที่จะสำรวจสถานะของการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนภายในเขตอำนาจของตนอีกด้วยเพื่อจุดประสงค์ในการวางแผนและดำเนินนโยบาย กระบวนการจัดทำรายงานจึงเป็นการเสนอโอกาสให้รัฐภาคีแต่ละรัฐที่จะ

(ก)

ดำเนินการทบทวนทุกด้านของมาตรการที่ตนได้ใช้เพื่อประสานกฎหมายและนโยบายของชาติให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องซึ่งตนเป็นภาคีอยู่

(ข)

เฝ้าตรวจความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในการส่งเสริมการได้รับประโยชน์จากสิทธิต่างๆที่กำหนดไว้ในสนธิสัญญาในบริบทของการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนโดยทั่วไป

(ค) ระบุหาตัวปัญหาและข้อบกพร่องในวิธีการที่จะนำสนธิสัญญามาดำเนินการ และ

(ง) วางแผนและพัฒนานโยบายที่เหมาะสมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายเหล่านี้

10. กระบวนการรายงานควรส่งเสริมและให้ความสะดวกในระดับชาติแก่การตรวจสอบโดยสาธารณชนในนโยบายของรัฐบาลและการมีส่วนร่วมอย่างสร้างสรรค์กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในสังคมพลเมืองซึ่งกระทำด้วยจิตวิญญาณของความร่วมมือและความเคารพซึ่งกันและกันโดยมีจุดมุ่งหมายในการสร้างความก้าวหน้าในการได้รับประโยชน์จากสิทธิทั้งหมดซึ่งคุ้มครองโดยอนุสัญญาที่เกี่ยวข้อง

เกณฑ์สำหรับการสนทนาเชิงสร้างสรรค์ที่ระดับระหว่างประเทศ

11. ในระดับระหว่างประเทศ

กระบวนการรายงานจะสร้างเกณฑ์สำหรับการสนทนากันในเชิงสร้างสรรค์ระหว่างรัฐและองค์กรสนธิสัญญา ในการให้แนวทางเหล่านี้
องค์กรสนธิสัญญาประสงค์จะเน้นบทบาทการสนับสนุนของตนในการเสริมสร้างการดำเนินงานระดับชาติอย่างมีประสิทธิภาพของตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

การเก็บรวบรวมข้อมูลและการร่างรายงาน

12. รัฐทั้งหมดเป็นภาคีในสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศฉบับสำคัญอย่างน้อยที่สุดหนึ่งสนธิสัญญาซึ่งการดำเนินการตามสนธิสัญญาดังกล่าวจะถูกเฝ้าตรวจโดยองค์กรสนธิสัญญาอิสระ (ดูวรรค 1) และมากกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าจะเป็นภาคีในสนธิสัญญาที่ฉบับหรือมากกว่าผลที่ตามมาก็คือ

ทุกรัฐมีข้อผูกพันการรายงานที่ต้องดำเนินการให้ครบถ้วนและควรจะได้รับประโยชน์จากการวิธีการที่ได้รับการประสานงานกับการรายงานของตนสำหรับองค์กรสนธิสัญญาแต่ละแห่ง

13. รัฐควรพิจารณาจัดตั้งกรอบงานในรูปสถาบันที่เหมาะสมเพื่อดำเนินการจัดทำรายงานต่าง ๆ ของตน
 โครงสร้างในรูปสถาบันเหล่านี้
 ซึ่งอาจจะประกอบด้วยคณะกรรมการยกร่างระหว่างกระทรวง และ/หรือ
 จุฬารวมเรื่องการรายงานภายในหน่วยงานรัฐบาลที่เกี่ยวข้องแต่ละแห่ง
 จะสามารถสนับสนุนข้อผูกพันการรายงานทั้งหมดของรัฐตามตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศและที่เกี่ยวข้องกับสนธิสัญญาระหว่างประเทศได้ตามที่เหมาะสม (ตัวอย่างเช่น
 อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศและองค์การการศึกษา
 วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ)
 และสามารถจะให้กลไกที่มีประสิทธิภาพเพื่อประสานงานการติดตามได้ไปจนถึงข้อสังเกตโดยสรุป
 ขององค์กรสนธิสัญญา
 โครงสร้างเช่นว่านี้ควรจะยอมให้มีการเข้ามาเกี่ยวข้องของวิธีการปกครองระดับรองลงไปของชาติเมื่อมีสิ่งเหล่านี้อยู่แล้วและสามารถจัดตั้งขึ้นมาได้อย่างเป็นการถาวร

14. โครงสร้างรูปสถาบันในลักษณะนี้ยังสามารถสนับสนุนให้รัฐสามารถดำเนินการตามคำมั่นอื่น ๆ ในการรายงานได้อีกด้วย
 อย่างเช่นเพื่อติดตามการประชุมและการประชุมสุดยอดระหว่างประเทศ
 เผ่าตรวจการดำเนินการของเป้าหมายการพัฒนาของสหประชาชาติ ๗๗
 ข้อมูลส่วนมากที่ถูกเก็บรวบรวมและตรวจสอบสำหรับรายงานดังกล่าวอาจมีประโยชน์ในการจัดทำรายงานของรัฐให้แก่องค์กรสนธิสัญญา

15. โครงสร้างรูปสถาบันเหล่านี้ควรจะพัฒนาระบบที่มีประสิทธิภาพสำหรับเก็บรวบรวมบรรดาข้อมูลทางสถิติและข้อมูลอื่น (จากกระทรวงที่เกี่ยวข้องและสำนักงานสถิติของรัฐบาล) ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในลักษณะที่ครบถ้วนและต่อเนื่อง
 รัฐสามารถจะได้รับประโยชน์จากความช่วยเหลือทางเทคนิคจากสำนักงานข้าหลวงใหญ่สหประชาชาติเพื่อสิทธิมนุษยชน (OHCHR – Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights) ในความร่วมมือกับฝ่ายดำเนินการเพื่อเสริมสร้างความก้าวหน้าของสตรี (DAW – Division for the Advancement of Women) และจากองค์กรของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้อง

รอบเวลา

16. ตามข้อกำหนดของสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้อง

รัฐภาคีแต่ละรัฐจะดำเนินการส่งมอบรายงานเบื้องต้นเกี่ยวกับมาตรการที่มีใช้อยู่แล้วหรือที่ได้ดำเนินการไปเพื่อให้มีผลตามข้อกำหนดของสนธิสัญญาภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้หลังจากที่สนธิสัญญามีผลบังคับใช้สำหรับรัฐที่ทำรายงาน

หลังจากนั้นแล้ว

รัฐภาคีจะต้องส่งมอบรายงานต่อไปตามกำหนดระยะเวลาตามข้อกำหนดของสนธิสัญญาแต่ละฉบับเกี่ยวกับความก้าวหน้าที่ได้ทำไปในช่วงระยะเวลาการรายงาน

รอบเวลาของรายงานจะไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับสนธิสัญญาแต่ละฉบับ

17. รายงานตามระบบการรายงานที่ได้รับการทบทวนแก้ไขจะประกอบด้วยสองส่วน

คือเอกสารแกนร่วมและเอกสารเฉพาะสนธิสัญญา

ตามข้อกำหนดเรื่องรอบเวลาที่แตกต่างกันของสนธิสัญญา

การส่งมอบรายงานเหล่านี้ตามสนธิสัญญาที่แตกต่างกันอาจจะถึงกำหนดไม่พร้อมกัน

แต่อย่างไรก็ตาม

รัฐสามารถจะประสานงานการจัดทำรายงานของตนได้โดยปรึกษาหารือกับองค์กรสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้องโดยมีจุดประสงค์จะส่งมอบรายงานไม่เพียงแต่จะให้ทันเวลาเท่านั้นแต่ยังจะให้เวลาส่งมอบรายงานที่แตกต่างกันตามหลังกันให้น้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้

สิ่งนี้เป็นการรับรองว่ารัฐจะได้รับประโยชน์เต็มที่ในการส่งข้อมูลตามที่กำหนดโดยองค์กรสนธิสัญญาสำหรับเอกสารแกนร่วม

18. รัฐควรจะทำให้เอกสารแกนร่วมของตนทันต่อเหตุการณ์

โดยรัฐควรพยายามปรับปรุงเอกสารแกนร่วมให้ทันสมัยเมื่อใดก็ตามที่รัฐส่งมอบเอกสารเฉพาะสนธิสัญญา

ถ้าพิจารณาเห็นว่าไม่จำเป็นต้องปรับปรุงให้ทันสมัย

ก็ควรจะระบุไว้ในเอกสารเฉพาะสนธิสัญญา

2. รูปแบบของรายงาน

19. ข้อมูลซึ่งรัฐพิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกับการช่วยเหลือองค์กรสนธิสัญญาให้เข้าใจสถานการณ์ในประเทศก็ควรจะถูกนำเสนอไว้ในลักษณะที่กระชับและมีรูปแบบเป็นโครงสร้าง

แม้จะเป็นที่เข้าใจว่ารัฐบางรัฐมีรูปแบบรัฐธรรมนูญที่ซับซ้อนซึ่งจำเป็นต้องถูกสะท้อนออกมาให้เห็นในรายงานของตน

รายงานก็ไม่ควรมีความยาวมากเกินไป

ถ้าเป็นไปได้

เอกสารแกนร่วมไม่ควรจะมีความยาวเกิน

60-80

หน้า

เอกสารเฉพาะสนธิสัญญาเบื้องต้นไม่ควรจะมีความยาวเกิน

60

หน้า

และเอกสารตามรอบเวลาหลังจากนั้นก็ควรจะถูกจำกัดอยู่ที่

40

หน้า

ควรจัดรูปแบบของหน้าสำหรับกระดาษขนาด A4 โดยมีระยะห่างระหว่างบรรทัดขนาด

1.5

และพิมพ์ตัวอักษรด้วยตัวพิมพ์

Times

New

Roman

ขนาด

12

จุด

ควรส่งรายงานในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (ใส่ในแผ่นบันทึก ซีดีรอม หรือโดยทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์) โดยแนบประกอบด้วยฉบับกระดาษพิมพ์

20. รัฐอาจประสงค์จะส่งมอบฉบับที่แยกจากกันของเอกสารหลักฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหารและเอกสารอื่นๆที่อ้างอิงถึงในรายงานซึ่งเอกสารเหล่านี้มีให้อยู่แล้วในภาษาใช้งานของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง เอกสารเหล่านี้จะไม่ถูกทำซ้ำอีกสำหรับการแจกจ่ายทั่วไปแต่จะมีไว้สำหรับคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องสำหรับการใช้ปรึกษาหารือกัน

21. รายงานควรประกอบด้วยคำชี้แจงที่สมบูรณ์ของคำย่อทั้งหมดที่ใช้ในเอกสารโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อกล่าวถึงสถาบันระดับชาติ องค์กร กฎหมาย ฯลฯ ซึ่งอาจไม่พร้อมเป็นที่เข้าใจได้ภายนอกภูมิภาค

22. จะต้องส่งมอบรายงานเป็นภาษาใดภาษาหนึ่งของภาษาทางการขององค์กรสหประชาชาติ (ได้แก่ ภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย หรือภาษาสเปน)

23. รายงานควรครอบคลุมทั้งหมดและละเอียดถูกต้องเมื่อส่งมอบให้เลขาธิการ เพื่อประโยชน์ของประสิทธิภาพ รายงานที่ส่งมอบโดยรัฐซึ่งภาษาทางการของตนเป็นภาษาใดภาษาหนึ่งของภาษาทางการขององค์กรสหประชาชาติไม่จำเป็นต้องดำเนินการตรวจทานเรียบเรียงโดยสำนักงานเลขาธิการ รายงานที่ส่งมอบโดยรัฐซึ่งภาษาทางการของตนไม่ใช่ภาษาใดภาษาหนึ่งของภาษาทางการขององค์กรสหประชาชาติอาจจะต้องดำเนินการตรวจทานเรียบเรียงโดยสำนักงานเลขาธิการ รายงานซึ่งเมื่อได้รับแล้วพบว่าไม่สมบูรณ์อย่างเห็นได้ชัดหรือต้องดำเนินการตรวจทานเรียบเรียงในสาระสำคัญจะต้องถูกส่งคืนให้รัฐเพื่อแก้ไขก่อนที่เลขาธิการจะรับไว้อย่างเป็นทางการ

3. เนื้อหาของรายงาน

ทั่วไป

24. ทั้งเอกสารแกนร่วมและเอกสารเฉพาะสนธิสัญญาจะถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานของรัฐแต่ละรัฐ

รายงานควรประกอบด้วยข้อมูลที่พอเพียงเพื่อให้องค์กรสนธิสัญญาแต่ละองค์มีความเข้าใจอย่างทั่วถึงทั้งหมดในการดำเนินการของรัฐตามสนธิสัญญาที่เกี่ยวข้อง

25. รายงานควรจะบรรยายโดยละเอียดถึงสถานการณ์ทั้งโดยนิตินัยและโดยพฤตินัยเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อกำหนดของสนธิสัญญาซึ่งรัฐเป็นภาคี

รายงานไม่ควรจะถูกจำกัดอยู่เฉพาะรายการของหรือการกล่าวถึงเครื่องมือทางกฎหมายที่ใช้อยู่ในประเทศที่เกี่ยวข้องในสองสามปีที่ผ่านมาไม่นาน

แต่ควรระบุว่าเครื่องมือทางกฎหมายเหล่านั้นมีผลสะท้อนออกมาอย่างไรในความเป็นจริงทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมที่เกิดขึ้นจริงและสภาพทั่วไปที่เป็นอยู่ในประเทศ

26. รายงานควรจะให้ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องซึ่งแบ่งออกตามเพศ อายุ[†]

และกลุ่มประชากรซึ่งอาจจะถูกนำเสนอไว้ด้วยกันในตารางแนบท้ายรายงาน

ข้อมูลดังกล่าวควรจะให้มีการเปรียบเทียบเมื่อเวลาผ่านไปและควรจะระบุแหล่งข้อมูล

รัฐควรจะพยายามวิเคราะห์ข้อมูลนี้เท่าที่มีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามข้อผูกพันของสนธิสัญญา

27. เอกสารแกนร่วมควรจะประกอบด้วยข้อมูลของลักษณะทั่วไปและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามสนธิสัญญาซึ่งรัฐที่ทำรายงานเป็นภาคีและซึ่งอาจจะเกี่ยวข้องกับองค์กรสนธิสัญญาทั้งหมดหรือหลายองค์กร

องค์กรสนธิสัญญาอาจจะขอให้ปรับปรุงเอกสารแกนร่วมให้ทันสมัยถ้าองค์กรพิจารณาเห็นว่าข้อมูลที่มีอยู่ไม่ทันสมัย

ข้อมูลที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอาจจะส่งมอบให้อยู่ในรูปภาคผนวกของเอกสารแกนร่วมที่มีอยู่แล้วหรือในรูปฉบับปรับปรุงใหม่ก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงซึ่งจำเป็นต้องรวมเข้าไป

28. รัฐซึ่งจัดทำเอกสารแกนร่วมเป็นครั้งแรกและซึ่งได้ส่งมอบรายงานให้แก่องค์กรสนธิสัญญาได้

ไปแล้วอาจจะประสงค์ให้รวมข้อมูลซึ่งมีอยู่รายงานเหล่านั้นเข้าไปในเอกสารแกนร่วมตราบเท่าที่ข้อมูลดังกล่าวยังคงทันต่อเหตุการณ์อยู่

29. เอกสารเฉพาะสนธิสัญญาควรจะประกอบด้วยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามสนธิสัญญาซึ่งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องเฝ้าตรวจอยู่ โดยเฉพาะคือ

ควรจะรวมถึงการพัฒนาในระยะหลังๆทางด้านกฎหมายและด้านภาคปฏิบัติซึ่งมีผลต่อการได้รับประโยชน์จากสิทธิตามสนธิสัญญา

ตลอดจนการสนองตอบต่อประเด็นปัญหาที่คณะกรรมการยกขึ้นมาในข้อสังเกตโดยสรุปของคร

[†] รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับเด็ก (บุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี)

ะกรรมาธิการหรือความคิดเห็นโดยทั่วไปของคณะกรรมการยกเว้นสำหรับเอกสารเฉพาะสนธิสัญญาเบื้องต้น

30. เอกสารแต่ละฉบับอาจจะส่งมอบแยกกันได้ แม้ว่ารัฐจะได้รับการแนะนำให้พิจารณาพรรค 17 ขั้นตอนดำเนินการสำหรับการรายงานจะเป็นดังต่อไปนี้

(ก)

รัฐภาคีส่งมอบเอกสารแก่นร่วมให้แก่เลขาธิการซึ่งเอกสารดังกล่าวก็จะถูกส่งไปยังองค์กรสนธิสัญญาแต่ละองค์กรซึ่งเฝ้าตรวจการดำเนินการตามสนธิสัญญาซึ่งรัฐเป็นภาคีอยู่

(ข)

รัฐภาคีส่งมอบเอกสารเฉพาะสนธิสัญญาให้แก่เลขาธิการซึ่งเอกสารดังกล่าวก็จะถูกส่งไปยังองค์กรสนธิสัญญาเฉพาะที่เกี่ยวข้องอยู่

(ค)

องค์กรสนธิสัญญาแต่ละองค์กรพิจารณารายงานของรัฐภาคีเกี่ยวกับสนธิสัญญาซึ่งองค์กรเฝ้าตรวจการดำเนินการอยู่โดยประกอบด้วยเอกสารแก่นร่วมและเอกสารเฉพาะสนธิสัญญาตามขั้นตอนดำเนินการของตน

ส่วนที่หนึ่งของรายงาน: เอกสารแก่นร่วม

31. เพื่อความสะดวก เอกสารแก่นร่วมควรจะถูกวางโครงสร้างโดยใช้หัวข้อที่มีอยู่ในส่วนที่ 1-3 ตามแนวทาง เอกสารแก่นร่วมควรประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับรัฐที่ทำรายงาน

32. หมวดนี้ควรจะแสดงข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงและสถิติที่เกี่ยวข้องกับการช่วยให้คณะกรรมการมีความเข้าใจบริบทในทางการเมือง กฎหมาย สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมซึ่งสิทธิมนุษยชนถูกดำเนินการอยู่ในรัฐที่เกี่ยวข้องอยู่

ก. ลักษณะทางด้านประชากรศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของรัฐ

33. รัฐอาจจะให้ข้อมูลที่เป็นภูมิหลังเกี่ยวกับลักษณะประจำชาติของประเทศ รัฐควรจะให้หลีกเลี่ยงการบรรยายเชิงประวัติศาสตร์อย่างละเอียด เป็นการพอเพียงแล้วที่จะให้เรื่องราวที่กระชับของข้อเท็จจริงที่สำคัญในประวัติศาสตร์เมื่อข้อเท็จจริงเหล่านี้มีความจำเป็นเพื่อช่วยให้องค์กรสนธิสัญญามีความเข้าใจในบริบทของการดำเนินการตามสนธิสัญญาของรัฐ

34. รัฐควรจะให้ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับลักษณะหลักทางด้านประชากรศาสตร์และชาติพันธุ์ของประเทศและพลเมืองของรัฐโดยพิจารณาถึงรายการสิ่งบ่งบอกที่มีอยู่ในหมวด “สิ่งบ่งบอกทางด้านประชากรศาสตร์” ในภาคผนวก 3

35. รัฐควรจะให้ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับมาตรฐานการครองชีพของส่วนที่แตกต่างกันของพลเมืองโดยพิจารณาถึงรายการสิ่งบ่งบอกที่มีอยู่ในหมวด “สิ่งบ่งบอกเกี่ยวกับสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม” ในภาคผนวก 3

ข. โครงสร้างในทางรัฐธรรมนูญ การเมือง และกฎหมายของรัฐ

36. รัฐควรจะให้คำถึงโครงสร้างของรัฐธรรมนูญและกรอบงานในทางการเมืองและกฎหมายของรัฐรวมทั้งชนิดของรัฐบาล ระบบการเลือกตั้ง และการจัดองค์กรของฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายตุลาการ

นอกจากนี้รัฐยังได้รับการขอร้องให้แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับระบบของกฎหมายจารีตประเพณีหรือกฎหมายศาสนาใดๆที่อาจจะยังมีอยู่ในรัฐอีกด้วย

37. รัฐควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบหลักซึ่งองค์กรพัฒนาเอกชนได้รับการรับรองให้มีอยู่เช่นนี้ รวมทั้งจากการขึ้นทะเบียนซึ่งมีกฎหมายและขั้นตอนวิธีการขึ้นทะเบียนให้อยู่โดยให้สถานะของการไม่แสวงหากำไรเพื่อประโยชน์ในทางอาชีพหรือวิถีทางอื่นๆที่สามารถเทียบเคียงกันได้

38. รัฐควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารกระบวนการยุติธรรม โดยควรจะรวมถึงข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับตัวเลขอาชญากรรม ซึ่งนอกเหนือจากนั้นให้รวมไปถึงข้อมูลที่ระบุลักษณะของผู้ประกอบอาชญากรรมและเหยื่อตลอดจนถึงการสั่งและการดำเนินการลงโทษ

39. ในข้อมูลที่ส่งมอบให้เกี่ยวกับวรรค 36 ถึง 38
 ควรจะพิจารณาถึงรายการสิ่งบ่งบอกที่มีอยู่ในหมวด “สิ่งบ่งบอกเกี่ยวกับระบบการเมือง” และ
 “สิ่งบ่งบอกเกี่ยวกับอาชญากรรมและการบริหารกระบวนการยุติธรรม” ในภาคผนวก 3

2. กรอบงานทั่วไปสำหรับการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชน

ค. การยอมรับบรรทัดฐานสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

40. รัฐควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของสนธิสัญญาหลักว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ
 ทุกฉบับ โดยอาจจะจัดข้อมูลให้อยู่ในรูปของแผนภูมิหรือตาราง
 และควรประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก) การให้สัตยาบันตราสารหลักว่าด้วยสิทธิมนุษยชน

ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของการให้สัตยาบันสนธิสัญญาหลักและพิธีสารทางเลือกเกี่ยวกับ
 สิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่มีรายการอยู่ในภาคผนวก 2 หมวด ก
 โดยระบุถ้าหากว่าเมื่อรัฐคิดยอมรับตราสารเหล่านั้นซึ่งรัฐยังไม่ได้เข้าเป็นภาคีหรือซึ่งรัฐ
 ได้ลงนามแล้วแต่ยังไม่ได้ให้สัตยาบัน

- (1) ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับการแก้ไขเพิ่มเติมสนธิสัญญา
- (2) ข้อมูลเกี่ยวกับการยอมรับวิธีดำเนินการทางเลือก

(ข) ข้อสงวนและปฏิญญา เมื่อรัฐได้ประกาศข้อสงวนต่อสนธิสัญญาใด ๆ ที่รัฐเป็นภาคี เอกสารแกนร่วมควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

- (1) ลักษณะและขอบเขตของข้อสงวนดังกล่าว
- (2)

เหตุผลว่าทำไมข้อสงวนดังกล่าวจึงได้รับการพิจารณาว่าจำเป็นและได้รับการคง
 รักษาไว้

- (3) ผลที่ชัดเจนของข้อสงวนแต่ละข้อในส่วนที่เกี่ยวกับกฎหมายและนโยบายของชาติ
- (4)

ตามเจตนารมณ์ของการประชุมโลกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและการประชุมอื่นๆ
 ในลักษณะเดียวกันซึ่งส่งเสริมให้รัฐพิจารณาทบทวนข้อสงวนใดๆโดยมีจุดประสงค์
 จะขอถอนข้อสงวน[‡]ดังกล่าว

[‡] ดู A/CONF.157/23 ส่วนที่ 2 วรรค 5 และ 6

แผนงานใดๆที่จะจำกัดผลของข้อสงวนและในที่สุดก็ถอนข้อสงวนภายในกรอบเวลาที่กำหนดไว้

- (ค) การลดทอน การจำกัด หรือการกำหนด เมื่อรัฐได้จำกัด กำหนด หรือลดทอนออกจากข้อกำหนดของสนธิสัญญาใดๆซึ่งตนเป็นภาคี เอกสารแกนร่วมก็ควรจะมีข้อมูลซึ่งชี้แจงขอบเขตของการลดทอน การจำกัด หรือการกำหนดเช่นว่านี้ พฤติการณ์ซึ่งแสดงความจำเป็นของสิ่งดังกล่าว และกรอบเวลาซึ่งคาดไว้สำหรับการยกเลิกสิ่งเช่นนั้น

41. รัฐอาจประสงค์จะบรรจุข้อมูลเกี่ยวกับการที่ตนยอมรับบรรทัดฐานที่เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อข้อมูลนี้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินการตามข้อกำหนดของสนธิสัญญาฉบับหลักกว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศของรัฐ ซึ่งรัฐพึงให้ความสนใจเป็นพิเศษกับแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้องต่อไปนี้

- (ก) การให้สัตยาบันสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติฉบับอื่น ๆ และที่เกี่ยวข้อง รัฐอาจระบุว่าตนเป็นภาคีในอนุสัญญาอื่น ๆ ฉบับหนึ่งฉบับใดของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนซึ่งมีรายการระบุอยู่ในภาคผนวก 2 หมวด ข หรือไม่
- (ข) การให้สัตยาบันอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องฉบับอื่น ๆ รัฐได้รับการร้องขอให้ระบุว่าตนเป็นภาคีในอนุสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับกฎหมายการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนและมนุษยธรรมซึ่งมีรายการระบุอยู่ในภาคผนวก 2 หมวด ค ถึง ฉ หรือไม่
- (ค) การให้สัตยาบันอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนประจำภูมิภาค รัฐอาจระบุว่าตนเป็นภาคีในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนฉบับใด ๆ ประจำภูมิภาคหรือไม่

ง. กรอบงานทางกฎหมายสำหรับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในระดับชาติ

42. รัฐควรที่จะกำหนดบริบทเฉพาะทางกฎหมายสำหรับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศ โดยเฉพาะคือควรจะมีข้อมูลเกี่ยวกับ

- (ก) ไม่ว่าและหากว่าจะมีสิทธิใดที่กล่าวถึงอยู่ในตราสารสิทธิมนุษยชนต่างๆได้รับการ

ารคุ้มครองหรือไม่อยู่ในรัฐธรรมนูญ บัญญัติว่าด้วยสิทธิพื้นฐานของพลเมือง
กฎหมายหลัก หรือบทบัญญัติแห่งกฎหมายประจำชาติอย่างอื่น
และหากว่าเป็นเช่นนั้น มีข้อกำหนดอะไรสำหรับการลดทอน การจำกัด
หรือการกำหนด และอยู่ในพฤติการณ์อะไร

(ข)

ไม่ว่าจะมีสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนได้รับการรวมไว้ในระบบกฎหมายของชาติหรือไม่

(ค)

เจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร
หรือฝ่ายอื่นใดมีอำนาจหน้าที่ซึ่งมีผลต่อเรื่องสิทธิมนุษยชนและขอบเขตของอำนาจหน้าที่เช่นว่านี้

(ง)

ไม่ว่าจะมีข้อกำหนดของตราสารสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ
สามารถจะและได้เคยถูกเพิกถอนมาก่อนหรือถูกบังคับใช้โดยตรงหรือไม่โดยศาล
ศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษอื่นๆ หรือเจ้าพนักงานฝ่ายบริหาร

(จ)

มีการเยียวยาแก้ไขอะไรให้พร้อมสำหรับปัจเจกชนซึ่งอ้างสิทธิว่าสิทธิใด ๆ
ของตนได้ถูกละเมิด และไม่ว่าจะมีระบบการชดเชยค่าเสียหาย
การชดเชยค่าสินไหมทดแทน และการฟื้นฟูสภาพสำหรับผู้เสียหายใด ๆ อยู่แล้วหรือไม่

(ฉ)

ไม่ว่าจะมีสถาบันหรือกลไกประจำชาติใด ๆ
อยู่แล้วหรือไม่โดยมีความรับผิดชอบสำหรับกำกับดูแลการดำเนินการเรื่องสิทธิมนุษยชน
รวมทั้งกลไกสำหรับเสริมสร้างความก้าวหน้าของสตรีหรือที่มีเจตนาจะแก้ไขสถาน
การณ์เฉพาะของเด็ก คนชรา บุคคลผู้พิการ บุคคลซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อย
คนท้องถิ่นพื้นเมือง ผู้ลี้ภัย และบุคคลพลัดถิ่นภายใน คนงานย้ายถิ่น
คนต่างด้าวผู้ไม่ได้รับอนุญาต ผู้ที่ไม่ใช่พลเมือง หรือบุคคลอื่น ๆ
อาณัติของของสถาบันเช่นว่านี้
ทรัพยากรมนุษย์และทางการเงินที่มีให้สำหรับบุคคลเหล่านี้
และไม่ว่าจะมีนโยบายและกลไกสำหรับการสร้างกระแสหลักเรื่องเพศและมาตรการแก้ไข
อยู่แล้วหรือไม่

(ซ)

ไม่ว่ารัฐจะยอมรับเขตอำนาจของศาลสิทธิมนุษยชนใดๆประจำภูมิภาคหรือกลไกอื่นหรือไม่ และหากว่าเป็นเช่นนั้น ให้แสดงลักษณะและความก้าวหน้าของคดีใดๆเมื่อไม่นานมานี้หรือซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณา

จ. กรอบงานซึ่งสิทธิมนุษยชนได้รับการส่งเสริมในระดับชาติ

43. รัฐควรระบุความพยายามที่กระทำเพื่อส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนทั้งปวงในรัฐ การส่งเสริมเช่นนี้อาจจะรวมถึงการดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่รัฐบาล ฝ่ายนิติบัญญัติ สภาท้องถิ่น สถาบันสิทธิมนุษยชนระดับชาติ ฯลฯ พร้อมด้วยบทบาทซึ่งแสดงโดยผู้มีบทบาทที่เกี่ยวข้องในสังคมพลเมือง รัฐอาจจะเสนอให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการดังเช่นการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสาร การศึกษาและการฝึกอบรม การประชาสัมพันธ์ และการจัดสรรทรัพยากรด้านงบประมาณ ในการบรรยายเอกสารแกนร่วม ควรให้ความสนใจต่อความสามารถในการเข้าถึงวัสดุเพื่อการส่งเสริมและตราสารสิทธิมนุษยชน รวมทั้งการมีสิ่งดังกล่าวไว้ให้พร้อมในภาษาที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของชาติ คนท้องถิ่น ชนกลุ่มน้อย หรือชนพื้นเมือง โดยเฉพาะคือรัฐควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก) รัฐสภาและสภาแห่งชาติและภูมิภาค

บทบาทและกิจกรรมของรัฐสภาแห่งชาติและสภาระดับรองแห่งชาติ ภูมิภาค จังหวัด หรือเทศบาล

หรือเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนรวมทั้งที่มีอยู่ในสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

(ข) สถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

สถาบันใดๆซึ่งถูกก่อตั้งขึ้นมาเพื่อคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในระดับชาติรวมทั้งสถาบันซึ่งมีความรับผิดชอบโดยเฉพาะเกี่ยวกับความเสมอภาคในเรื่องเพศสำหรับทุกคน ความสัมพันธ์ระหว่างเชื้อชาติและสิทธิเด็ก อาณัติโดยชัดแจ้งของสถาบัน

องค์ประกอบ

ทรัพยากรและกิจกรรมทางการเงิน

และไม่ว่าสถาบันเช่นนี้มีความเป็นอิสระหรือไม่[§]

(ค) การแพร่กระจายตราสารสิทธิมนุษยชน

ขอบเขตซึ่งตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศแต่ละฉบับซึ่งรัฐเป็นภาคีอยู่ได้ถูกแปล จัดพิมพ์ และแพร่กระจายภายในประเทศ

(ง)

เสริมสร้างการรับรู้ในเรื่องสิทธิมนุษยชนในหมู่เจ้าหน้าที่ภาครัฐและผู้ประกอบวิชาชีพอื่น ๆ

มาตรการใดๆที่ถูกดำเนินการเพื่อเป็นหลักประกันให้มีการศึกษาและการฝึกอบรมอย่างพอเพียงในด้านสิทธิมนุษยชนสำหรับผู้ซึ่งมีความรับผิดชอบในการดำเนินการทางกฎหมาย ดังเช่น เจ้าหน้าที่รัฐบาล ตำรวจ เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง อัยการ ผู้พิพากษา ทนายความ เจ้าหน้าที่ราชทัณฑ์ บุคลากรในกองทัพ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยตามแนวพรมแดน ตลอดจนครูอาจารย์ แพทย์ บุคลากรสาธารณสุข และนักสังคมสงเคราะห์

(จ)

การส่งเสริมการรับรู้ในเรื่องสิทธิมนุษยชนทางโครงการการศึกษาและการประชาสัมพันธ์โดยรัฐบาลเป็นผู้อุปถัมภ์

มาตรการใดๆที่กระทำเพื่อส่งเสริมการเคารพสิทธิมนุษยชนโดยการศึกษาและการฝึกอบรมรวมทั้งการรณรงค์ประชาสัมพันธ์โดยรัฐบาลเป็นผู้อุปถัมภ์โดยควรจะต้องให้มีรายละเอียดเกี่ยวกับขอบเขตของการศึกษาสิทธิมนุษยชนภายในโรงเรียน (ของรัฐหรือของเอกชน ทางโลกหรือทางศาสนา) ในระดับต่าง ๆ

(ฉ) การส่งเสริมการรับรู้ในเรื่องสิทธิมนุษยชนทางสื่อมวลชน

บทบาทของสื่อข้อมูลข่าวสารสำหรับมวลชน ดังเช่น สิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ และอินเทอร์เน็ตในการประชาสัมพันธ์และการแพร่กระจายข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนรวมทั้งตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

(ช) บทบาทของสังคมพลเมืองรวมทั้งขององค์กรพัฒนาเอกชน

ขอบเขตในการมีส่วนร่วมของสังคมพลเมืองและโดยเฉพาะคือองค์กรพัฒนาเอกชนในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนภายในประเทศและขั้นตอนซึ่งดำเนินการโดยรัฐ

[§] ดู “หลักการเกี่ยวกับสถานะของสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ” (หลักการปารีส) E/1992/22 (A/RES/48/134)

รัฐบาลเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมการพัฒนาสังคมพลเมืองโดยมีความมุ่งหมายจะเป็นหลักประกันการส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน

(ซ) การจัดสรรและแนวโน้มงบประมาณ เมื่อมีให้พร้อมใช้
การจัดสรรงบประมาณและแนวโน้มการงบประมาณโดยเป็นร้อยละของงบประมาณของชาติหรือของภูมิภาคและผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และถูกแบ่งตามเพศและอายุสำหรับการดำเนินการข้อผูกพันเรื่องสิทธิมนุษยชนของรัฐและผลการประเมินผลกระทบของงบประมาณใดๆที่เกี่ยวข้อง

(ฌ) ความร่วมมือและความช่วยเหลือในการพัฒนา
ขอบเขตซึ่งรัฐจะได้รับประโยชน์จากความร่วมมือหรือความช่วยเหลืออย่างอื่นในการพัฒนาซึ่งสนับสนุนการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนรวมทั้งการจัดสรรด้านการงบประมาณ ข้อมูลเกี่ยวกับขอบเขตซึ่งรัฐให้ความร่วมมือหรือความช่วยเหลือในการพัฒนาแก่รัฐอื่น ๆ ซึ่งสนับสนุนการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนในประเทศเหล่านั้น

44. รัฐที่ทำรายงานอาจจะระบุปัจจัยหรือข้อขัดข้องของลักษณะทั่วไปที่มีผลต่อหรือขัดขวางการดำเนินการตามข้อผูกพันสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศในระดับชาติ

จ. กระบวนการทำรายงานในระดับชาติ

45. รัฐควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการซึ่งจัดทำทั้งสองส่วนของรายงานของรัฐ (เอกสารแกนร่วมและเอกสารเฉพาะสนธิสัญญา) รวมทั้งเกี่ยวกับ

(ก) การมีอยู่แล้วของโครงสร้างประสานงานแห่งชาติสำหรับการรายงานตามสนธิสัญญา

(ข) การมีส่วนร่วมของหน่วยงาน สถาบัน และเจ้าหน้าที่ในระดับชาติ ภูมิภาค และท้องถิ่นของระบบการปกครองและในระดับรัฐบาลกลางและจังหวัดเมื่อมีความเหมาะสม

(ค)

ไม่ว่าจะมีรายงานให้พร้อมหรือได้รับการตรวจสอบโดยฝ่ายนิติบัญญัติแห่งชาติ ก่อนการส่งมอบให้องค์กรเฝ้าตรวจสอบสนธิสัญญาหรือไม่

(ง)

ลักษณะการมีส่วนร่วมขององค์กรภายนอกหรือองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องที่
ขั้นตอนต่างๆของการจัดทำรายงานหรือการติดตามรายงานรวมทั้งการเฝ้าตรวจ
การทำประชาพิจารณ์ร่างรายงาน การแปล การแพร่กระจายหรือการจัดพิมพ์
หรือกิจกรรมอื่นๆซึ่งอธิบายรายงานหรือข้อสังเกตโดยสรุปขององค์กรสนธิสัญญา
ผู้เข้ามีส่วนร่วมดังกล่าวอาจจะประกอบด้วยสถาบันสิทธิมนุษยชน
(ระดับชาติหรือประการอื่น) องค์กรพัฒนาเอกชน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง
ที่เกี่ยวข้องของสังคมพลเมือง
รวมทั้งบุคคลหรือกลุ่มบุคคลซึ่งได้รับผลกระทบมากที่สุดจากข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของ
สนธิสัญญา

(จ) เหตุการณ์ต่างๆดังเช่นการอภิปรายในรัฐสภาและการประชุมในระดับรัฐบาล
การประชุมเชิงปฏิบัติการ สัมมนา การออกอากาศวิทยุหรือโทรทัศน์
และสิ่งตีพิมพ์ที่ออกมาอธิบายรายงาน
หรือเหตุการณ์ทำนองเดียวกันอื่นใดซึ่งดำเนินการในระหว่างระยะเวลาการทำรายงาน

การติดตามข้อสังเกตโดยสรุปขององค์กรสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน

46. รัฐควรจะให้ข้อมูลทั่วไปในเอกสารแก่นร่วมเกี่ยวกับมาตรการและขั้นตอนดำเนินการที่นำมา
ใช้หรือมองเห็นล่วงหน้า (ถ้ามี)
เพื่อเป็นหลักประกันการติดตามที่มีประสิทธิภาพต่อการแพร่กระจายอย่างกว้างขวางของข้อ
สังเกตโดยสรุปหรือข้อเสนอแนะที่ออกโดยองค์กรสนธิสัญญาองค์กรใดองค์กรหนึ่งภายหลังการพิ
จารณารายงานของรัฐรวมทั้งการไต่สวนของรัฐสภาหรือการรายงานข่าวของสื่อ

ข. ข้อมูลข่าวสารสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ

47. รัฐได้รับเชิญให้พิจารณาแหล่งข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมต่อไปนี้เพื่อรวมไว้ในเอกสารแก่นร่วม
ของตนเมื่อมีความเหมาะสม

การติดตามการประชุมระหว่างประเทศ

48. รัฐอาจจะให้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการติดตามปฏิญญา ข้อเสนอนแนะ
และการให้คำมั่นซึ่งประกาศในการประชุมระดับโลกและการทบทวนในภายหลังเท่าที่สิ่งเหล่านี้จะ
มีอิทธิพลต่อสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในประเทศ

49. เมื่อการประชุมเช่นว่านี้รวมไปถึงขั้นตอนดำเนินการทำรายงาน (เช่น การประชุมสหัฐวรรษ) รัฐอาจจะรวมเอาข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งมีอยู่ในรายงานเหล่านั้นเข้าไปในเอกสารแกนร่วมก็ได้

3.

ข้อมูลเกี่ยวกับการไม่เลือกปฏิบัติและความเสมอภาคและการเยียวยาแก้ไขที่มีประสิทธิภาพ

ผล

การไม่เลือกปฏิบัติและความเสมอภาค

50. รัฐควรจะให้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อผูกพันของตนไว้ในเอกสารแกนร่วม เพื่อประกันความเสมอภาคภายใต้กฎหมายและความคุ้มครองที่เท่าเทียมกันของกฎหมายสำหรับ ทุกๆ

คนภายในเขตอำนาจของตนตามตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องรวมทั้งข้อมูล เกี่ยวกับโครงสร้างทางกฎหมายและของสถาบัน

51. เอกสารแกนร่วมควรมีข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการที่ได้ดำเนินการไป เพื่อจัดการเลือกปฏิบัติในทุกรูปแบบและในทุกสาเหตุรวมทั้งการเลือกปฏิบัติหลายประการในการ ได้ประโยชน์จากสิทธิพลเมือง ทางการเมือง ทางเศรษฐกิจ ทางสังคม และทางวัฒนธรรม และเกี่ยวกับมาตรการเพื่อส่งเสริมความเสมอภาคอย่างเป็นทางการและในสาระสำคัญสำหรับทุก คนภายในเขตอำนาจของรัฐ

52. เอกสารดังกล่าวควรมีข้อมูลทั่วไปเรื่องมีหลักการเรื่องการไม่เลือกปฏิบัติรวมอยู่เป็นหลัก การผูกมัดทั่วไปหรือไม่อยู่ในกฎหมายหลัก รัฐธรรมนูญ บัญญัติว่าด้วยสิทธิพื้นฐานของพลเมือง หรือในกฎหมายภายในประเทศอื่นใดและนิยามของและมูลเหตุทางกฎหมายสำหรับห้ามการเลือก ปฏิบัติ (ถ้าไม่ได้กำหนดไว้แล้วในวรรค 42 (ก))

นอกจากนี้ควรมีข้อมูลไว้ด้วยเรื่องระบบกฎหมายยอมให้มีหรือให้อาณัติมาตรการพิเศษหรือไม่ เพื่อประกันการได้ประโยชน์ของสิทธิมนุษยชนอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกัน

53. ควรมีข้อมูลเรื่องขั้นตอนที่ดำเนินการเพื่อประกันว่าการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบและทุกมูลเหตุจะถูกป้องกันไม่ให้เกิดขึ้นและจะถูกต่อสู้ในทางปฏิบัติ

รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและขอบเขตซึ่งข้อกำหนดของกฎหมายอาญาที่มีอยู่แล้วตามที่ศาล บังคับใช้จะดำเนินการข้อผูกพันของรัฐภาคีตามตราสารสิทธิมนุษยชนฉบับหลักอย่างมีประสิทธิภาพ

54. รัฐควรจะให้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานการณ์สิทธิมนุษยชนของบุคคลซึ่งอยู่ในกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะในหมู่ประชากร

55. รัฐควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการเฉพาะที่นำมาใช้เพื่อลดความไม่เสมอภาคทางเศรษฐกิจสังคม

และภูมิศาสตร์รวมทั้งระหว่างพื้นที่ชนบทและในเมืองเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเลือกปฏิบัติตลอดจนสถานการณ์การเลือกปฏิบัติหลายประการต่อบุคคลซึ่งอยู่ในกลุ่มเสี่ยงเปรียบที่สูงสุด

56. รัฐควรจะให้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับมาตรการซึ่งรวมทั้งแผนงานการศึกษาและการรณรงค์ประชาสัมพันธ์ซึ่งได้ถูกดำเนินการเพื่อป้องกันและขจัดเจตคติเชิงลบและอคติต่อปัจเจกชนและกลุ่มเพื่อป้องกันไม่ใ้บุคคลดังกล่าวได้รับประโยชน์ทางสิทธิมนุษยชนของตนอย่างเต็มที่

57. รัฐควรจะให้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อผูกพันระหว่างประเทศของตนเพื่อประกันความเสมอภาคภายใต้กฎหมายและการคุ้มครองที่เท่าเทียมกันภายใต้กฎหมายสำหรับทุกคนภายในเขตอำนาจของรัฐตามตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศ

58. รัฐควรจะให้ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับการใช้มาตรการพิเศษชั่วคราวในพฤติการณ์เฉพาะเพื่อช่วยเร่งให้เกิดความก้าวหน้าไปสู่ความเสมอภาค

เมื่อได้ใช้มาตรการเช่นว่านี้

รัฐควรจะระบุกรอบเวลาที่คาดหวังไว้สำหรับการบรรลุถึงเป้าหมายความเสมอภาคของโอกาสและการดำเนินการและการยกเลิกมาตรการดังกล่าว

การเยียวยาแก้ไขที่มีประสิทธิผล

59. รัฐควรจะรวมข้อมูลทั่วไปไว้ในเอกสารแก่นร่วมเกี่ยวกับลักษณะและขอบเขตของการเยียวยาแก้ไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายภายในประเทศของตนซึ่งต่อต้านการละเมิดสิทธิมนุษยชนและผู้เสียหายมีทางเข้าถึงการเยียวยาแก้ไขเหล่านี้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ (ถ้าไม่ได้กำหนดไว้แล้วในวรรค 42 (จ))

ส่วนที่สองของรายงาน: เอกสารเฉพาะสนธิสัญญา

60. เอกสารเฉพาะสนธิสัญญาควรมีบรรดาข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการของรัฐตามสนธิสัญญาเฉพาะแต่ละฉบับซึ่งเกี่ยวข้องเป็นหลักกับคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่เฝ้าตรวจการดำเนินการตามสนธิสัญญานั้น

หมวดนี้ของรายงานจะปล่อยให้รัฐมุ่งความสนใจไปที่ประเด็นเฉพาะเกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญาและฉบับ

เอกสารเฉพาะสนธิสัญญาควรประกอบด้วยข้อมูลซึ่งคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องได้ร้องขอไว้ในแนวทางสนธิสัญญาเฉพาะฉบับล่าสุด

เอกสารเฉพาะสนธิสัญญาควรประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนที่ได้ดำเนินการไปเพื่อแก้ไขประเด็นปัญหาที่คณะกรรมการได้ยกขึ้นมาในข้อสังเกตโดยสรุปของคณะกรรมการเกี่ยวกับรายงานฉบับก่อนของรัฐภาคีเมื่อสามารถทำได้

ภาคผนวก 1

อาณัติขององค์กรสนธิสัญญาเพื่อขอรายงานจากรัฐภาคี

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

มาตรา 16

1. รัฐภาคีในกติกาฉบับนี้จะดำเนินการเพื่อส่งมอบรายงานเกี่ยวกับมาตรการซึ่งรัฐภาคีได้นำมาใช้ให้สอดคล้องกับส่วนหนึ่งของกติกาและความก้าวหน้าที่ได้ทำให้เกิดขึ้นในการบรรลุถึงการปฏิบัติตามสิทธิที่ได้รับการยอมรับในกติกาฉบับนี้

2. (ก)

ให้ส่งมอบรายงานทั้งปวงแก่เลขาธิการสหประชาชาติผู้ซึ่งจะส่งสำเนาให้แก่คณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมเพื่อพิจารณาตามข้อกำหนดของกติกาฉบับนี้ [...]

มาตรา 17

1. ให้รัฐภาคีในกติกาฉบับนี้จัดส่งรายงานของตนในขั้นตอนตามแผนงานที่จะจัดตั้งโดยคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมภายในหนึ่งปีที่กติกาฉบับนี้มีผลบังคับใช้ภายหลังการปรึกษาหารือกับรัฐภาคีและองค์กรชำนาญพิเศษที่เกี่ยวข้อง

2. รายงานอาจจะระบุปัจจัยและข้อขัดข้องที่มีผลต่อระดับของการดำเนินการข้อผูกพันตามกติกาฉบับนี้จนครบถ้วน

3. เมื่อข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ถูกส่งมอบก่อนหน้านี้ให้แก่สหประชาชาติหรือให้แก่องค์กรชำนาญพิเศษใดๆโดยรัฐภาคีใดๆในกติกาฉบับนี้ก็ไม่จำเป็นจะต้องทำข้อมูลนั้นซ้ำอีก แต่การอ้างอิงโดยชัดแจ้งถึงข้อมูลที่ได้ส่งมอบเช่นนั้นจะเป็นการพอเพียงแล้ว

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและทางการเมือง

มาตรา 40

1. รัฐภาคีในกติกาฉบับนี้จะดำเนินการส่งมอบรายงานเกี่ยวกับมาตรการที่ตนได้นำมาใช้ซึ่งให้ผลกระทบต่อสิทธิที่ได้รับการยอมรับในกติกาฉบับนี้และเกี่ยวกับความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในการลดประโยชน์จากสิทธิเหล่านั้น

(ก) ภายในหนึ่งปีที่กติกาดังกล่าวนี้อาจมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

(ข) ภายหลังจากนั้นแล้วเมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการร้องขอ

2. ให้ส่งมอบรายงานทั้งหมดแก่เลขานุการสหประชาชาติ

ผู้ซึ่งจะส่งรายงานดังกล่าวให้คณะกรรมการเพื่อพิจารณา ให้รายงานระบุปัจจัยและข้อขัดข้อง (ถ้ามี) ซึ่งมีผลต่อการดำเนินการของกติกาดังกล่าว

3. ภายหลังจากการปรึกษาหารือกับคณะกรรมการ

เลขานุการสหประชาชาติอาจจะส่งสำเนาส่วนดังกล่าวของรายงานให้องค์กรชำนาญพิเศษที่เกี่ยวข้องตามที่อาจจะอยู่ในสาขาความสามารถขององค์กรดังกล่าว

4. คณะกรรมการควรจะศึกษารายงานซึ่งส่งมอบโดยรัฐภาคีในกติกาดังกล่าวนี้นี้

ให้คณะกรรมการส่งรายงานของตนและความเห็นทั่วไปที่พิจารณาว่าเหมาะสมไปยังรัฐภาคี นอกจากนี้คณะกรรมการยังอาจจะส่งความเห็นเหล่านี้ไปยังคณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมพร้อมด้วยสำเนาของรายงานซึ่งคณะกรรมการได้รับจากรัฐภาคีในกติกาดังกล่าวนี้นี้

5. รัฐภาคีในกติกาดังกล่าวนี้อาจส่งมอบข้อสังเกตให้คณะกรรมการเกี่ยวกับความเห็นใดๆ ซึ่งอาจจะแสดงได้ตามวรรค 4 ของมาตรานี้

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

มาตรา 9

1. รัฐภาคีจะดำเนินการส่งมอบรายงานเกี่ยวกับมาตรการของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร

หรือฝ่ายอื่นๆซึ่งได้นำมาใช้และซึ่งมีผลต่อข้อกำหนดของอนุสัญญานี้ให้แก่เลขานุการสหประชาชาติเพื่อการพิจารณาโดยคณะกรรมการ

(ก) ภายในหนึ่งปีหลังจากอนุสัญญามีผลบังคับใช้สำหรับรัฐที่เกี่ยวข้อง และ

(ข) ภายหลังจากนั้นทุกสองปีและเมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการจะร้องขอ คณะกรรมการอาจจะร้องขอข้อมูลต่อไปอีกจากรัฐภาคีก็ได้

[...]

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

มาตรา 18

1. รัฐภาคีจะดำเนินการส่งมอบรายงานเกี่ยวกับมาตรการของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร

หรือฝ่ายอื่นๆซึ่งได้นำมาใช้ทำให้มีผลต่อข้อกำหนดของอนุสัญญานี้และเกี่ยวกับความก้าวหน้าซึ่งได้ทำให้เกิดขึ้นจากการนี้ให้แก่เลขาธิการสหประชาชาติเพื่อการพิจารณาโดยคณะกรรมการ

(ก) ภายในหนึ่งปีหลังจากมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐที่เกี่ยวข้อง

(ข)

ภายหลังจากนั้นอย่างน้อยที่สุดทุกสี่ปีและต่อไปอีกเมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการจะร้องขอ

2. รายงานอาจจะระบุปัจจัยและข้อขัดข้องที่มีผลต่อระดับของการดำเนินการข้อผูกพันตามสนธิสัญญานับนี้จนครบถ้วน

อนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่างอื่นที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี

มาตรา 19

1. ให้รัฐภาคีส่งมอบรายงานเกี่ยวกับมาตรการซึ่งรัฐได้ทำให้มีผลต่อการดำเนินการของรัฐตามอนุสัญญานี้แก่คณะกรรมการผ่านทางเลขาธิการสหประชาชาติภายในหนึ่งปีหลังจากอนุสัญญามีผลบังคับใช้ต่อรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

หลังจากนั้นให้รัฐภาคีส่งมอบรายงานประกอบทุกสี่ปีเกี่ยวกับมาตรการอย่างใหม่ใดๆที่ได้นำมาใช้และรายงานอื่นๆตามที่คณะกรรมการอาจจะร้องขอ

2. ให้เลขาธิการสหประชาชาติส่งรายงานแก่รัฐภาคีทุกรัฐ

3. ให้คณะกรรมการพิจารณารายงานแต่ละฉบับโดยอาจจะให้ความเห็นทั่วไปเกี่ยวกับรายงานตามที่คณะกรรมการอาจพิจารณาว่าเหมาะสมและให้ส่งความเห็นเหล่านี้ไปยังรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรัฐภาคีนั้นอาจจะสนองตอบด้วยข้อสังเกตใดๆที่รัฐเลือกไปยังคณะกรรมการ [...]

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

มาตรา 44

1. รัฐภาคีจะดำเนินการส่งมอบรายงานเกี่ยวกับมาตรการซึ่งรัฐได้นำมาใช้ซึ่งทำให้มีผลต่อสิทธิที่ได้รับการยอมรับในอนุสัญญานี้และเกี่ยวกับความก้าวหน้าซึ่งได้ทำให้เกิดขึ้นในการได้ประโยชน์จากสิทธิเหล่านั้น

(ก) ภายในสองปีที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ต่อรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

(ข) ภายหลังจากนั้นทุกห้าปี

2. ให้รายงานซึ่งทำขึ้นตามมาตราี้ระบุปัจจัยและข้อขัดข้อง (ถ้ามี) ซึ่งมีผลต่อระดับการดำเนินการข้อผูกพันตามอนุสัญญานี้จนครบถ้วน นอกจากนี้ยังให้รายงานมีข้อมูลอย่างพอเพียงเพื่อให้คณะกรรมการมีความเข้าใจโดยตลอดในการดำเนินการตามอนุสัญญาในประเทศที่เกี่ยวข้อง

3. รัฐภาคีซึ่งได้ส่งมอบรายงานเบื้องต้นโดยตลอดให้แก่คณะกรรมการไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลพื้นฐานซึ่งได้ให้มาก่อนแล้วซ้ำอีกในรายงานฉบับต่อมาที่ส่งมอบให้ตามวรรค 1 (ข) ของมาตรานี้

4.

คณะกรรมการอาจจะร้องขอข้อมูลต่อไปอีกที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามอนุสัญญาจากรัฐภาคี

5. ให้คณะกรรมการส่งมอบรายงานเกี่ยวกับกิจกรรมของตนต่อสมาชิกใหญ่ผ่านทางคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคม

6. ให้รัฐภาคีดำเนินการแจกจ่ายรายงานของตนอย่างกว้างขวางแก่สาธารณชนในประเทศของตน

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของคนงานย้ายถิ่นทั้งปวงและสมาชิกในครอบครัว

มาตรา 73

1. รัฐภาคีจะดำเนินการส่งมอบรายงานเกี่ยวกับมาตรการของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆซึ่งได้นำมาใช้ทำให้มีผลต่อข้อกำหนดของอนุสัญญานี้ให้แก่เลขาธิการสหประชาชาติเพื่อการพิจารณาโดยคณะกรรมการ

(ก) ภายในหนึ่งปีหลังจากอนุสัญญามีผลบังคับใช้ต่อรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

(ข) ภายหลังจากนั้นทุกห้าปีและเมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการร้องขอ

2. นอกจากนี้ให้รายงานซึ่งจัดทำตามมาตรานี้ระบุอีกด้วยถึงปัจจัยและข้อขัดข้อง (ถ้ามี) ซึ่งมีผลต่อการดำเนินการตามอนุสัญญาและให้ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของการย้ายถิ่นเข้ามาในรัฐที่เกี่ยวข้อง

3. ให้คณะกรรมการพิจารณาตัดสินใจแนวทางต่อไปใด ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้กับเนื้อหาของรายงาน

4. ให้รัฐภาคีดำเนินการแจกจ่ายรายงานของตนอย่างกว้างขวางแก่สาธารณชนในประเทศของตน

มาตรา 74

1. ให้คณะกรรมการตรวจสอบรายงานซึ่งส่งมอบมาโดยรัฐภาคีแต่ละรัฐและให้ส่งความเห็นตราบที่คณะกรรมการพิจารณาว่าเหมาะสมไปยังรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรัฐภาคีนี้อาจจะส่งมอบข้อสังเกตเกี่ยวกับความเห็นใดๆของคณะกรรมการตามมาตรานี้ให้แก่คณะกรรมการ
คณะกรรมการอาจจะร้องขอข้อมูลประกอบจากรัฐภาคีเมื่อพิจารณารายงานเหล่านี้ [...]

ภาคผนวก 2

บัญชีรายการบางส่วนของอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับประเด็นปัญหาสิทธิมนุษยชน

ก. อนุสัญญาและพิธีสารว่าด้วยสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศฉบับหลัก

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม (ICESCR) 2509

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง (ICCPR) 2509

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (ICERD) 2508

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (CEDAW) 2522

อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่างอื่นที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี (CAT) 2527

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก (CRC) 2532

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นทั้งปวงและสมาชิกในครอบครัว (ICMW) 2533

พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการเกี่ยวข้องของเด็กในภาวะสงคราม 2543

พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก 2543

พิธีสารทางเลือกในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของปัจเจกชน 2509

พิธีสารทางเลือกที่สองในกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมืองเกี่ยวกับโทษประหารชีวิต 2532

พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของปัจเจกชนและวิธีดำเนินการสอบสวน 2542

พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่างอื่นที่ทารุณ โหดร้าย

หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีเกี่ยวกับการเยี่ยมเยียนอย่างสม่ำเสมอโดยสถาบันแห่งชาติและระหว่างประเทศยังสถานกักกัน 2545

ข. อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ของสหประชาชาติ

อนุสัญญาว่าด้วยการป้องกันและการลงโทษอาชญากรรมการทำลายล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์ 2491

อนุสัญญาว่าด้วยความเป็นทาส 2469 แก้ไขเพิ่มเติม 2498

อนุสัญญาว่าด้วยการปราบปรามการค้าขายบุคคลและการแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเว
วณีบุคคลอื่น 2492

อนุสัญญาเกี่ยวกับสถานะของผู้ลี้ภัย 2494 และพิธีสารของอนุสัญญา 2510

อนุสัญญาเกี่ยวกับสถานะของบุคคลไม่มีสัญชาติ 2497

อนุสัญญาว่าด้วยการลดสถานะความไม่มีสัญชาติ 2504

บทกฎหมายกรุงโรมของศาลอาญาระหว่างประเทศ 2541

อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ 2543

และพิธีสารของอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการลักลอบขนคนย้ายถิ่นโดยทางบก ทะเล

และอากาศ และเพื่อป้องกัน ปราบปราม

และลงโทษการค้าบุคคลอย่างผิดกฎหมายโดยเฉพาะอย่างยิ่งคือสตรีและเด็ก

ค. อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

อนุสัญญาว่าด้วยการพักผ่อนประจำสัปดาห์ (อุตสาหกรรม) 2464 (ฉบับที่ 14)

อนุสัญญาว่าด้วยการใช้แรงงานถูกบังคับหรือถูกเกณฑ์ 2473 (ฉบับที่ 29)

อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจสอบแรงงาน 2490 (ฉบับที่ 81)

การย้ายถิ่นสำหรับการแนะนำการจ้างงาน 2492 (ฉบับที่ 86)

อนุสัญญาว่าด้วยเสรีภาพของสมาคมและการคุ้มครองสิทธิที่จะก่อตั้ง 2491 (ฉบับที่ 87)

อนุสัญญาว่าด้วยการย้ายถิ่นเพื่อการจ้างงาน 2492 (ฉบับที่ 97)

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิที่จะก่อตั้งและการเจรจาต่อรองร่วม 2492 (ฉบับที่ 98)

อนุสัญญาว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน 2494 (ฉบับที่ 100)

อนุสัญญาว่าด้วยการประกันสังคม (มาตรฐานขั้นต่ำ) 2495 (ฉบับที่ 102)

อนุสัญญาว่าด้วยการเลิกใช้แรงงานถูกบังคับ 2500 (ฉบับที่ 105)

อนุสัญญาว่าด้วยการพักผ่อนประจำสัปดาห์ (พาณิชยกรรมและสำนักงาน) 2500 (ฉบับที่ 106)

อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและการประกอบอาชีพ) 2501 (ฉบับที่ 111)

อนุสัญญาว่าด้วยความเท่าเทียมกันในการปฏิบัติ (การประกันสังคม) 2505 (ฉบับที่ 118)

อนุสัญญาว่าด้วยนโยบายการจ้างงาน 2507 (ฉบับที่ 122)

อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจสอบแรงงาน (เกษตรกรรม) 2512 (ฉบับที่ 129)

อนุสัญญาว่าด้วยการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ 2513 (ฉบับที่ 131)

อนุสัญญาว่าด้วยวันหยุดงานโดยได้รับค่าจ้าง (ทบทวนแก้ไข) 2513 (ฉบับที่ 132)

อนุสัญญาว่าด้วยอายุขั้นต่ำ 2516 (ฉบับที่ 138)

อนุสัญญาว่าด้วยคนงานย้ายถิ่น (ข้อกำหนดประกอบ) 2518 (ฉบับที่ 143)

การแนะนำคนงานย้ายถิ่น 2518 (ฉบับที่ 151)

อนุสัญญาว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ (บริการสาธารณะ) 2521 (ฉบับที่ 151)

อนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยในการประกอบอาชีพและอาชีพอนามัย 2524 (ฉบับที่ 155)

โอกาสที่เท่าเทียมกันและการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันสำหรับคนงานชายและหญิง:
 อนุสัญญาว่าด้วยคนงานซึ่งมีภาระรับผิดชอบในครอบครัว 2524 (ฉบับที่ 156)
 อนุสัญญาว่าด้วยชนพื้นเมืองและชนเผ่าในประเทศเอกราช 2532 (ฉบับที่ 169)
 อนุสัญญาว่าด้วยรูปแบบร้ายแรงที่สุดในการใช้แรงงานเด็ก 2542 (ฉบับที่ 182)
 อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองการคลอดบุตร 2543 (ฉบับที่ 183)

ง. อนุสัญญาขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการเลือกปฏิบัติในการศึกษา 2503

จ. อนุสัญญาของการประชุมที่กรุงเฮกว่าด้วยกฎหมายระหว่างประเทศแผนกคดีบุคคล

อนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการระงับข้อพิพาทของการขัดกันระหว่างกฎหมายสัญชาติและกฎหมาย
 ยภูมิลำเนา 2498

อนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายที่บังคับใช้กับการคงรักษาข้อผูกพันต่อเด็ก 2499

อนุสัญญาเกี่ยวกับการรับรองและการบังคับใช้คำวินิจฉัยเกี่ยวกับการคงรักษาข้อผูกพันต่อเด็ก
 2501

อนุสัญญาเกี่ยวกับอำนาจของทางการและกฎหมายที่บังคับใช้เกี่ยวกับการคุ้มครองผู้เยาว์ 2504

อนุสัญญาว่าด้วยเขตอำนาจศาล กฎหมายที่บังคับใช้

และการรับรองคำสั่งศาลเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรม 2508

อนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายที่บังคับใช้กับการคงรักษาข้อผูกพัน 2516

อนุสัญญาว่าด้วยการรับรองการหย่าขาดและการแยกกันอยู่ตามกฎหมาย 2513

อนุสัญญาว่าด้วยการรับรองและการบังคับใช้คำวินิจฉัยเกี่ยวกับการคงรักษาข้อผูกพัน 2516

อนุสัญญาว่าด้วยลักษณะทางแพ่งของการลักพาตัวเด็กระหว่างประเทศ 2516

อนุสัญญาว่าด้วยการฉลองและการรับรองความสมบูรณ์ของการสมรส 2521

อนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายที่บังคับใช้กับระเบียบบริหารทรัพย์สินสมรส 2521

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิระหว่างประเทศที่จะได้รับความยุติธรรม 2523

อนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายที่บังคับใช้กับการสืบต่อกองมรดกของบุคคลลี้ภัย 2532

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ
 2536

อนุสัญญาว่าด้วยเขตอำนาจศาล กฎหมายที่บังคับใช้ การรับรอง การบังคับใช้

และความร่วมมือเกี่ยวกับความรับผิดชอบของบิดามารดา และมาตรการสำหรับการคุ้มครองเด็ก

2539

อนุสัญญาว่าด้วยการคุ้มครองระหว่างประเทศสำหรับผู้ใหญ่ 2545

ฉ. อนุสัญญากรุงเจนีวาและสนธิสัญญาอื่น ๆ ว่าด้วยกฎหมายมนุษยธรรม

อนุสัญญากรุงเจนีวา (1) สำหรับการปรับปรุงสภาพของผู้บาดเจ็บและผู้ป่วยในกองทัพในสนาม
2492

อนุสัญญากรุงเจนีวา (2) สำหรับการปรับปรุงสภาพของผู้บาดเจ็บ ผู้ป่วย
ผู้เรืออับปางของกองทัพในทะเล 2492

อนุสัญญากรุงเจนีวา (3) เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อเชลยศึก 2492

อนุสัญญากรุงเจนีวา (4) เกี่ยวกับการคุ้มครองบุคคลพลเรือนในเวลาสงคราม 2492

พิธีสารเพิ่มเติมในอนุสัญญากรุงเจนีวา ลงวันที่ 12 สิงหาคม 2492

และเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้เสียหายจากสงครามระหว่างประเทศ (พิธีสาร 1) 2520

พิธีสารเพิ่มเติมในอนุสัญญากรุงเจนีวา ลงวันที่ 12 สิงหาคม 2492

และเกี่ยวกับการคุ้มครองผู้เสียหายจากสงครามที่ไม่ใช่สงครามระหว่างประเทศ (พิธีสาร 2)
2520

อนุสัญญากรุงออกตาวาว่าด้วยการห้ามใช้ เก็บสะสม ผลิต

และถ่ายโอนทุ่นระเบิดต่อต้านบุคคลและว่าด้วยการทำลายทุ่นระเบิดดังกล่าว 2530

ภาคผนวก 3

สิ่งบ่งบอกสำหรับการประเมินการดำเนินการเรื่องสิทธิมนุษยชน

สิ่งบ่งบอกด้านประชากรศาสตร์

รัฐที่ทำรายงานควรจะให้ข้อมูลอย่างละเอียด (หากว่ามี)

เกี่ยวกับลักษณะและแนวโน้มด้านประชากรศาสตร์ของพลเมืองของรัฐรวมทั้งสิ่งต่อไปนี้

ข้อมูลดังกล่าวควรครอบคลุมห้าปีสุดท้ายเป็นอย่างน้อยที่สุดและแบ่งออกตามเพศ อายุ

และกลุ่มประชากรหลัก

ขนาดประชากร

อัตราการเติบโตของประชากร

ความหนาแน่นประชากร

การกระจายประชากรตามภาษาแม่ ศาสนา และชาติพันธุ์ในพื้นที่ชนบทและพื้นที่เมือง

อายุ-องค์ประกอบ

อัตราส่วนการอยู่ในอุปการะ (จำนวนร้อยละของประชากรอายุต่ำกว่า 15 และเกิน 65 ปี)

สถิติการเกิดและการตาย

ความคาดหมายการคงชีพ

อัตราเจริญพันธุ์

ขนาดครัวเรือนโดยเฉลี่ย

สัดส่วนครัวเรือนที่มีบิดาหรือมารดาคนเดียวและครัวเรือนที่มีสตรีเป็นผู้นำ

สัดส่วนประชากรในพื้นที่ชนบทและพื้นที่เมือง

สิ่งบ่งบอกทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม

รัฐที่ทำรายงานควรจะให้ข้อมูลซึ่งสะท้อนให้เห็นมาตรฐานการครองชีพรวมทั้งสิ่งต่อไปนี้ซึ่งครอบคลุมอย่างน้อยที่สุดห้าปีสุดท้ายและแยกตามเพศ อายุ และกลุ่มประชากรหลัก

ส่วนแบ่งรายจ่ายการบริโภค (ของครัวเรือน) ในเรื่องอาหาร ที่อยู่อาศัย สุขภาพ

และการศึกษา

สัดส่วนของประชากรที่มีรายได้ต่ำกว่ารายได้ต่ำสุดของชาติที่สามารถจะเลี้ยงชีพได้

สัดส่วนของประชากรที่มีการบริโภคอาหารต่ำกว่าระดับต่ำสุดที่แนะนำไว้

สัมประสิทธิ์ Gini (เกี่ยวกับการกระจายรายได้หรือรายจ่ายการบริโภคของครัวเรือน)

การแพร่หลายของเด็กอายุต่ำกว่าห้าปีที่มีน้ำหนักตัวต่ำกว่าเกณฑ์ปกติ

อัตราการตายของทารกและมารดา

จำนวนร้อยละของสตรีวัยเจริญพันธุ์ซึ่งใช้การคุมกำเนิดหรือซึ่งคู่ครองใช้การคุมกำเนิด

การยับยั้งการตั้งครรภ์โดยทางการแพทย์เป็นสัดส่วนกับการเกิดโรค
 อัตราการติดเชื้อไวรัสภูมิคุ้มกันบกพร่องในคน/กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV/AIDS)
 และโรคติดต่อร้ายแรง

การแพร่หลายของโรคติดต่อร้ายแรงและโรคไม่ติดต่อ
 สาเหตุหลักของการตายสืบประการ

อัตราส่วนสุทธิของการเข้าเรียนหนังสือในระดับชั้นประถมและมัธยม

อัตราการมาเรียนและเลิกเรียนหนังสือในระดับชั้นประถมและมัธยม

อัตราส่วนครู-นักเรียนในโรงเรียนรัฐบาล

อัตราการรู้หนังสือ

อัตราการว่างงาน

การจ้างงานตามภาคหลักของกิจกรรมทางเศรษฐกิจรวมทั้งการแบ่งแยกออกเป็นภาคใน
 ระบบและภาคนอกระบบ

อัตราการเข้าร่วมงาน

สัดส่วนของแรงงานที่ขึ้นทะเบียนกับสหภาพแรงงาน

รายได้ต่อคน

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP)

อัตราการเติบโตประจำปี

รายได้มวลรวมประชาชาติ (GNI)

ดัชนีราคาผู้บริโภค (CPI)

รายจ่ายทางสังคม (เช่น อาหาร ที่อยู่อาศัย สุขภาพ การศึกษาการคุ้มครองทางสังคม
 ฯลฯ) เป็นสัดส่วนของรายจ่ายสาธารณะรวมและผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

หนี้สาธารณะต่างประเทศและภายในประเทศ

สัดส่วนของความช่วยเหลือระหว่างประเทศซึ่งได้รับมาในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณของรัฐ
 ฐตามภาคและในส่วนที่เกี่ยวกับรายได้มวลรวมประชาชาติ (GNI)

สิ่งบ่งบอกเกี่ยวกับระบบการเมือง

รัฐที่ทำรายงานควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่ต่อไปนี้อย่างน้อยที่สุด
 ดและแบ่งออกตามเพศ อายุ และกลุ่มประชากรหลัก

จำนวนของพรรคการเมืองที่ได้รับการรับรองในระดับชาติ

สัดส่วนของประชากรที่มีสิทธิออกเสียงลงคะแนน

สัดส่วนของประชากรผู้ใหญ่ที่ไม่ใช่พลเมืองซึ่งขึ้นทะเบียนเพื่อจะออกเสียงลงคะแนน

จำนวนข้อร้องทุกข์เกี่ยวกับการดำเนินการเลือกตั้งที่ได้รับการรับรองตามชนิดของความไม่ถูกต้องที่ถูกกล่าวหา
พื้นที่รับข่าวของประชากรและจำนวนเจ้าของช่องทางสื่อรายใหญ่ (อิเล็กทรอนิกส์ สิ่งพิมพ์ เสียง ฯลฯ)

จำนวนขององค์กรพัฒนาเอกชนที่ได้รับการรับรอง**
การกระจายของที่นั่งในฝ่ายนิติบัญญัติแบ่งตามพรรค
จำนวนร้อยละของสตรีในรัฐสภา
สัดส่วนของการเลือกตั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นที่จัดขึ้นภายใต้กฎหมาย
จำนวนผู้มาใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งโดยเฉลี่ยในการเลือกตั้งระดับชาติและระดับท้องถิ่นโดยหน่วยงานฝ่ายบริหาร (เช่น รัฐหรือจังหวัด เขตปกครอง เทศบาล และหมู่บ้าน)

สิ่งบ่งบอกเกี่ยวกับอาชญากรรมและการบริหารงานยุติธรรม

รัฐที่ทำรายงานควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้โดยให้ครอบคลุมห้าปีสุดท้ายเป็นอย่างน้อยที่สุดและแบ่งออกตามเพศ อายุ และกลุ่มประชากรหลัก

จำนวนเหตุอาชญากรรมรุนแรงที่ทำให้ถึงแก่ชีวิตและคุกคามชีวิตที่ได้รับการรายงานต่อประชากร 100,000 คน

จำนวนบุคคลและอัตรา (ต่อประชากร 100,000 คน) ซึ่งถูกจับกุม/ถูกนำขึ้นสู่ศาล/ถูกตัดสินว่ามีความผิด/ถูกลงโทษ/ถูกคุมขังเพราะก่ออาชญากรรมรุนแรงหรือร้ายแรงอย่างอื่น (ดังเช่น ฆาตกรรม ชิงทรัพย์ ทำร้ายร่างกาย คำสั่งผิดกฎหมาย)

จำนวนคดีที่ได้รับการรายงานเกี่ยวกับความรุนแรงที่เกิดจากการถูกกระตุ้นทางเพศ (ดังเช่น การข่มขืน การกรีดทำลายอวัยวะเพศสตรี อาชญากรรมเพื่อรักษาศักดิ์ศรี และการสาธิตด้วยน้ำกรด)

เวลาสูงสุดและโดยเฉลี่ยของการควบคุมตัวก่อนดำเนินคดี

จำนวนนักโทษแบ่งออกตามความผิดและระยะเวลาการลงโทษ

จำนวนเหตุการณ์เสียชีวิตในระหว่างถูกควบคุมตัว

จำนวนบุคคลที่ถูกประหารชีวิตตามโทษประหารชีวิตต่อปี

จำนวนคดีค้างค้ำโดยเฉลี่ยต่อผู้พิพากษาที่ระดับต่างๆของระบบตุลาการ

จำนวนเจ้าหน้าที่ตำรวจ/รักษาความปลอดภัยต่อประชากร 100,000 คน

จำนวนอัยการและผู้พิพากษาต่อประชากร 100,000 คน

** ตามระบบของรัฐที่ทำรายงานในการให้การรับรององค์กรพัฒนาเอกชน ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการรับรองดังกล่าวคือวรรค 37

ส่วนแบ่งรายจ่ายสาธารณะเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ/รักษาความปลอดภัยและศาลยุติธรรม

ม

สัดส่วนของบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาและถูกควบคุมตัวที่ร้องขอและได้รับความช่วยเหลือทางก

ฎหมาย

สัดส่วนของผู้เสียหายที่ได้รับสินไหมทดแทนภายหลังการตัดสินคดีตามชนิดของอาชญากรรม

รวม

บทที่ 2

คณะกรรมการสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม*

คำนำ

1. ตามมาตรา 27 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยมติของคณะกรรมการ 2531 (60) ลงวันที่ 11 พฤษภาคม 2519 ได้จัดตั้งโครงการซึ่งรัฐภาคีในกติกาจะจัดส่งรายงานตามขั้นโดยได้ถูกระบุไว้ในมาตรา 16 ของกติกาดังกล่าว

และเลขาธิการซึ่งหลังจากได้รับการร้องขอจากคณะกรรมการแล้วได้จัดทำแนวทางทั่วไปที่เหมาะสมขึ้นมาหนึ่งชุด

2. แนวทางดังกล่าวมีเจตนารมณ์จะช่วยอำนวยความสะดวกในการจัดทำรายงานของรัฐภาคี โดยการปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวอย่างใกล้ชิด

เจ้าหน้าที่ผู้ทำรายงานจะลดความเสี่ยงว่ารายงานของตนจะถูกพิจารณาว่ามีขอบเขตน้อยเกินไป และมีรายละเอียดไม่พอเพียง

แนวทางดังกล่าวยังจะให้กรอบงานที่สามารถใช้งานได้อย่างมีเอกภาพอีกด้วยซึ่งคณะกรรมการสามารถทำงานได้และทำให้คณะกรรมการสามารถแสดงให้เห็นวิธีการซึ่งมีความสอดคล้องกันจากรายงานฉบับหนึ่งไปยังรายงานอีกฉบับหนึ่งได้

นอกจากนี้รายงานดังกล่าวยังได้ถูกออกแบบมาเพื่อลดปริมาณความซ้ำซ้อนของข้อมูลซึ่งได้รับการร้องขอจากองค์กรสนธิสัญญาต่างๆอีกด้วย

3. ในการรับแนวทางเหล่านี้ไว้ใช้

คณะกรรมการได้เน้นย้ำความสำคัญของการประกันว่าประเด็นปัญหาหลักที่เกี่ยวข้องจะได้รับการพิจารณาในลักษณะที่เป็นระเบียบวิธีและมีสาระและรัฐภาคีทุกรัฐได้รับการร้องขอให้ยึดมั่นต่อแนวทางดังกล่าวอย่างใกล้ชิดเพียงที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้

*

อยู่ในเอกสาร

E/C.12/1991/1

ในชื่อหัวข้อ

แนวทางทั่วไปซึ่งได้รับการทบทวนแก้ไขเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของรายงานที่รัฐภาคีจะส่งมอบตามมาตรา 16 และ 17 ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม คณะกรรมการสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมได้รับแนวทางดังกล่าวไว้ใช้ในสมัยประชุมครั้งที่ห้าของคณะกรรมการเมื่อปี 2533

ก. ส่วนของรายงานที่เกี่ยวข้องกับข้อกำหนดทั่วไปของกติกา**

มาตรา 1 ของกติกา

4. สิทธิในการกำหนดด้วยตนเองได้รับการดำเนินการในลักษณะใด?

มาตรา 2 ของกติกา

5. บุคคลที่ไม่ได้ถือสัญชาติไม่ได้รับการประกันในสิทธิที่ได้รับการรับรองในกติกาในขอบเขตใด และในลักษณะใด? มีเหตุผลโดยชอบอย่างไรสำหรับความแตกต่างใดๆ?

6. สิทธิอย่างไรอยู่ภายใต้ข้อกำหนดการไม่เลือกปฏิบัติในกฎหมายประจำชาติโดยเฉพาะ? โปรดแนบข้อความของข้อกำหนดดังกล่าว

7. ถ้ารัฐของท่านเข้ามีส่วนร่วมในความร่วมมือการพัฒนา มีความพยายามดำเนินการใดๆหรือไม่ที่จะประกันว่าข้อกำหนดดังกล่าวจะถูกนำมาใช้ในลำดับความสำคัญก่อนเพื่อส่งเสริมให้สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมได้รับการบรรลุถึงจริง?

ข. ส่วนของรายงานที่เกี่ยวข้องกับสิทธิเฉพาะ

มาตรา 6 ของกติกา

8. ถ้ารัฐของท่านเป็นภาคีในอนุสัญญาต่อไปนี้ฉบับหนึ่งฉบับใด

อนุสัญญาว่าด้วยนโยบายการจ้างงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) 2507 (ฉบับที่ 122)

อนุสัญญาว่าด้วยการเลือกปฏิบัติ (การจ้างงานและการประกอบอาชีพ) ของ ILO 2501 (ฉบับที่ 111)

อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ

**

แนวทางรวมสำหรับส่วนเบื้องต้นของรายงานของรัฐภาคีที่จะส่งมอบตามตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศฉบับต่างๆซึ่งรวมทั้งกติกาจะอยู่ในเอกสาร Hri/CORE/1 (คู่มือที่ 1 ของเอกสารฉบับนี้) ซึ่งส่งไปให้รัฐภาคีโดยสารบันทึกวาจา G/SO 221 (1) ลงวันที่ 26 เมษายน 2534

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ

และได้ส่งรายงานไปแล้วให้แก่คณะกรรมการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้องซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อกำหนด
ของมาตรา 6

ท่านอาจประสงค์จะอ้างถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของรายงานเหล่านั้นมากกว่าจะรายงานข้อมูลดังกล่าว
ซ้ำอีกในรายงานนี้ แต่อย่างไรก็ตาม
เรื่องทั้งหมดซึ่งเกิดขึ้นตามกติกาและไม่ได้รับการกล่าวถึงอย่างเต็มที่ในรายงานเหล่านั้นควร
จะถูกนำมากล่าวถึงในรายงานฉบับนี้

9. (ก) โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ ระดับและแนวโน้มของการจ้างงาน การไม่มีงานทำ
และการจ้างงานน้อยเกินไปในประเทศของท่านในส่วนที่เกี่ยวข้องกับทั้งประเภทรวมและเฉพาะของ
คนงาน ดังเช่น ผู้หญิง คนหนุ่มสาว คนงานสูงอายุกว่า และคนงานพิการ
โปรดเปรียบเทียบสถานการณ์เมื่อ 10 ปีและ 5 ปีมาแล้วตามลำดับ ท่านคิดว่าบุคคล กลุ่ม
ภูมิภาค หรือพื้นที่ใดจะมีโอกาสประสบปัญหาหรือเสียเปรียบโดยเฉพาะในเรื่องการจ้างงาน?

(ข)

โปรดกล่าวถึงนโยบายหลักที่วางไว้และมาตรการที่ได้ดำเนินการโดยประสงค์จะให้ประกันว่าจะมี
งานให้สำหรับทุกคนที่มีอยู่และกำลังหางานทำ

(ค)

โปรดระบุว่ามาตรการอะไรที่ได้รับมาใช้เพื่อประกันว่างานเป็นงานที่ก่อให้เกิดผลมากเท่าที่สามา
รถทำได้

(ง)

โปรดระบุว่าข้อกำหนดอะไรที่ประกันว่ามีเสรีภาพในการเลือกการจ้างงานและสภาพของการจ้าง
งานไม่ละเมิดเสรีภาพพื้นฐานทางการเมืองและเศรษฐกิจของปัจเจกชน

(จ)

โปรดระบุโครงการฝึกอบรมทางเทคนิคและทางการประกอบอาชีพที่มีอยู่แล้วในประเทศของท่าน
รูปแบบการดำเนินการที่มีประสิทธิผลและความสามารถจัดให้มีได้ในทางปฏิบัติ

(ฉ)

โปรดระบุว่าพบข้อขัดข้องโดยเฉพาะหรือไม่ในการบรรลุถึงวัตถุประสงค์ของการจ้างงานอย่างเต็ม

มติ ซึ่งก่อให้เกิดผล และเลือกได้โดยเสรี
และโปรดระบุว่าได้ผ่านพ้นข้อขัดข้องเหล่านี้มาได้มากน้อยเพียงใด

10. (ก) โปรดระบุว่าในประเทศของท่านมีความเป็นเลิศ ความเฉพาะอย่าง ความจำกัด หรือความนิยมอยู่แล้วหรือเปล่า ไม่ว่าจะอยู่ในกฎหมาย หรือในการปฏิบัติของฝ่ายบริหาร หรือในความสัมพันธ์ภาคปฏิบัติระหว่างบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยกระทำอยู่ในเกณฑ์ของเชื้อชาติ สีผิว เพศ ศาสนา ความเห็นทางการเมือง สัญชาติ หรือกำเนิดทางสังคม ซึ่งจะมีผลในการทำลายหรือสร้างความเสียหายแก่การรับรอง การได้ประโยชน์ หรือการใช้ความเสมอภาคของโอกาสหรือการปฏิบัติต่อการทำงานหรือการประกอบอาชีพ จะดำเนินขั้นตอนอะไรเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติเช่นว่านี้?

(ข)

โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์จริงในประเทศของท่านเกี่ยวกับการแนะแนวและการฝึกอบรม การประกอบอาชีพ การจ้างงานและและอาชีพของบุคคลตามเชื้อชาติ สีผิว เพศ ศาสนา และชาติกำเนิดเดิม

(ค)

โปรดระบุกรณีหลักซึ่งความเป็นเลิศ ความเฉพาะอย่าง หรือความนิยมซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่กล่าวถึงข้างต้นอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้รับการพิจารณาในประเทศของท่านว่าเป็นการเลือกปฏิบัติเนื่องจากข้อกำหนดที่มีอยู่แล้วของงานเฉพาะงานหนึ่ง โปรดระบุข้อขัดข้องใด ๆ ในการสมัคร ข้อพิพาท หรือกรณีที่เป็นข้อโต้เถียงซึ่งเกิดขึ้นจากเงื่อนไขดังกล่าว

11. โปรดระบุสัดส่วนของประชากรทำงานของประเทศของท่านซึ่งทำงานเต็มเวลามากกว่าหนึ่ง งานเพื่อที่จะให้ได้มาตรฐานการครองชีพอย่างพอเพียงสำหรับตนเองและครอบครัวของตน ให้กล่าวถึงการพัฒนาที่ตามเวลาที่ผ่านไป

12. ในกรณีที่มีรายงานฉบับต่อๆมา ให้ทบทวนสั้นๆเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง (ถ้ามี) ในการบัญญัติกฎหมายของชาติ คำพิพากษาของศาล ตลอดจนระเบียบ วิธีการ และข้อปฏิบัติของฝ่ายบริหารในระหว่างช่วงระยะเวลาการรายงานที่มีผลต่อสิทธิในการทำงาน

13. โปรดระบุบทบาทของความช่วยเหลือระหว่างประเทศในการทำให้สิทธิที่ได้รับการกำหนดใน มาตรา 6 เป็นจริงขึ้นมาเต็มรูปแบบ

มาตรา 7 ของกติกา

14. ถ้ารัฐของท่านเป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับใดฉบับหนึ่งขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ต่อไปนี้

อนุสัญญาว่าด้วยการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำ 2513 (ฉบับที่ 131)

อนุสัญญาว่าด้วยค่าตอบแทนที่เท่าเทียมกัน 2494 (ฉบับที่ 100)

อนุสัญญาว่าด้วยการพักผ่อนประจำสัปดาห์ (อุตสาหกรรม) 2464 (ฉบับที่ 14)

อนุสัญญาว่าด้วยการพักผ่อนประจำสัปดาห์ (พาณิชยกรรมและสำนักงาน) 2500 (ฉบับที่ 106)

อนุสัญญาว่าด้วยวันหยุดงานโดยได้รับค่าจ้าง (ทบทวนแก้ไข) 2513 (ฉบับที่ 132)

อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจสอบแรงงาน 2490 (ฉบับที่ 81)

อนุสัญญาว่าด้วยการตรวจสอบแรงงาน (เกษตรกรรม) 2512 (ฉบับที่ 129)

อนุสัญญาว่าด้วยความปลอดภัยในการประกอบอาชีพและอาชีวอนามัย 2524 (ฉบับที่ 155)

และได้ส่งมอบรายงานต่อคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญเรื่องการบังคับอนุสัญญาและข้อเสนอแนะของ ILO ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อกำหนดของมาตรา 7 แล้ว ท่านอาจประสงค์จะอ้างถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของรายงานเหล่านั้นมากกว่าที่จะให้ข้อมูลซ้ำไว้ในที่นี้ แต่อย่างไรก็ตาม เรื่องทั้งหมดซึ่งเกิดขึ้นตามอนุสัญญานี้และไม่ได้กล่าวไว้เต็มที่ในรายงานเหล่านั้นควรจะได้กล่าวไว้ในรายงานนี้

15. (ก) โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการหลักที่ใช้สำหรับกำหนดค่าจ้าง

(ข) โปรดระบุว่าได้มีการจัดตั้งระบบค่าจ้างขั้นต่ำไว้หรือไม่ และให้ระบุกลุ่มผู้ได้รับค่าจ้างซึ่งระบบดังกล่าวใช้บังคับอยู่ จำนวนบุคคลซึ่งอยู่ในแต่ละกลุ่มตลอดจนพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับกำหนดหากกลุ่มเหล่านี้ ยังมีผู้ได้รับค่าจ้างใดๆ ที่อยู่นอกความคุ้มครองของระบบค่าจ้างขั้นต่ำตามกฎหมายหรือในข้อเท็จจริงอยู่หรือไม่?

(1)

ค่าแรงขั้นต่ำเหล่านี้มีกำลังแรงกฎหมายหรือไม่และมีวิธีการอะไรที่ประกันไม่ให้ค่าแรงเหล่านี้เสื่อมเสียไป?

(2)

ความต้องการของคณงานและครอบครัวตลอดจนปัจจัยทางเศรษฐกิจที่ถูกนำมาพิจารณาและประเมินประนีประนอมกันในการกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำจะมีขอบเขตและวิธีการอย่างไร? มีมาตรฐาน เป้าหมาย และบรรทัดฐานอะไรที่เกี่ยวข้องกับการนี้?

(3)

โปรดบรรยายโดยย่อถึงกลไกที่จัดตั้งขึ้นเพื่อกำหนด และปรับค่าแรงขั้นต่ำ ฝั่ตรวจ

(4)

โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับการพัฒนาค่าแรงเฉลี่ยและขั้นต่ำเมื่อ 10 ปีก่อน เมื่อ 5 ปีก่อน และในปัจจุบันโดยเปรียบเทียบกับการเปลี่ยนแปลงของค่าครองชีพ

(5)

โปรดระบุว่าค่าแรงขั้นต่ำได้รับการกำกับดูแลอย่างมีประสิทธิภาพในทางปฏิบัติหรือไม่

(ค) โปรดระบุว่ามีความไม่เสมอภาคใดๆในค่าตอบแทนการทำงานมูลค่าเท่าเทียมกัน การละเมิดหลักการเรื่องค่าจ้างเท่ากันสำหรับงานที่เท่าเทียมกัน หรือสภาพการทำงานของสตรีซึ่งด้อยกว่าสภาพที่ชายได้รับประโยชน์อยู่หรือไม่

(1)

มีการดำเนินขั้นตอนอะไรเพื่อจัดการเลือกปฏิบัติเช่นว่านี้?

โปรดกล่าวถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของขั้นตอนเหล่านี้เกี่ยวกับกลุ่มต่างๆที่ถูกเลือกปฏิบัติ

(2)

โปรดระบุว่าวิธีอะไร

(ถ้ามี)

ถูกนำมาใช้เพื่อส่งเสริมการประเมินผลงานในเชิงภาวะวิสัยโดยใช้หลักเกณฑ์ของงานที่จะถูกปฏิบัติ

(ง)

โปรดระบุการกระจายรายได้ของลูกจ้างทั้งภาครัฐและเอกชนที่ถูกนำมาพิจารณาทั้งเรื่องสิทธิปร

ะโยชน์ค่าตอบแทนและที่ไม่ใช่เป็นตัวเงิน

โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับค่าตอบแทนของงานที่ใกล้เคียงกันในภาครัฐและเอกชน (ถ้ามี)

16. มีข้อกำหนดของทางกฎหมาย ทางฝ่ายบริหาร
หรืออื่นๆอะไรที่กำหนดเงื่อนไขขั้นต่ำของอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการประกอบอาชีพ
? ข้อกำหนดเหล่านี้ถูกบังคับใช้อย่างไรในทางปฏิบัติและไม่ถูกนำมาบังคับใช้ในด้านใด?

(ก) โปรดระบุว่าคนงานประเภทใด (ถ้ามี)
ถูกยกเว้นจากข้อกำหนดของกฎหมายที่มีอยู่และสิทธิประโยชน์ประเภทอื่นใดจากข้อกำหนดเช่น
ว่านี้มีอยู่หรือไม่พอเพียงเท่านั้นหรือไม่มีเลย

(ข) โปรดให้ข้อมูลทางด้านสถิติหรืออย่างอื่นเกี่ยวกับจำนวน ลักษณะ
และความถี่ของอุบัติเหตุในการประกอบอาชีพ (โดยเฉพาะที่มีผลถึงแก่ชีวิต)
และโรคภัยไข้เจ็บจากการประกอบอาชีพว่าได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรในช่วงเวลาที่ผ่านมา (เมื่อ
10 ปีก่อน เมื่อ 5 ปีก่อนเปรียบเทียบกับในปัจจุบัน)

17. โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำให้หลักการเรื่องโอกาสที่เท่าเทียมกันสำหรับการส่งเสริมเป็นค
วามจริงขึ้นมาได้จริงในประเทศของท่าน

(ก) คนงานกลุ่มใดไม่ได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันเช่นว่านี้ในปัจจุบัน? โดยเฉพาะคือ
สถานการณ์ของสตรีในการนี้เป็นอย่างไร?

(ข) ขั้นตอนอะไรถูกดำเนินการเพื่อขจัดความไม่เสมอภาคเช่นว่านี้?
โปรดกล่าวถึงความสำเร็จและความล้มเหลวของขั้นตอนเหล่านี้เกี่ยวกับกลุ่มที่เสียเปรียบต่างๆ

18. โปรดกล่าวถึงกฎหมายและข้อปฏิบัติในประเทศของท่านเกี่ยวกับการพักผ่อน เวลาว่าง
ข้อจำกัดที่สมเหตุผลของชั่วโมงทำงาน วันหยุดงานตามวาระโดยได้ค่าจ้าง
และค่าตอบแทนสำหรับวันหยุดสาธารณะ

(ก) โปรดระบุปัจจัยและข้อขัดข้องที่มีผลต่อระดับของการทำให้สิทธิเหล่านี้เป็นจริงขึ้นมา

(ข)
โปรดระบุประเภทของคนงานซึ่งไม่ได้ความคุ้มครองในทางกฎหมายหรือในทางปฏิบัติหรือทั้งสอง
อย่างจากการได้ประโยชน์ของสิทธิเหล่านี้

มีมาตรการอะไรที่ได้รับการพิจารณาหรือถูกดำเนินการอยู่ในปัจจุบันเพื่อเยียวยาแก้ไขสถานการณ์นี้?

19. ในกรณีที่มีรายงานฉบับต่อๆ มา ให้บททวนสั้นๆ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง (ถ้ามี) ในการบัญญัติกฎหมายของชาติ คำพิพากษาของศาล ตลอดจนระเบียบ วิธีการ และข้อปฏิบัติของฝ่ายบริหารในระหว่างช่วงระยะเวลาการรายงานที่มีผลต่อสิทธิในสภาพของการทำงานที่เที่ยงธรรมและเป็นคุณ

20. โปรดระบุบทบาทของความช่วยเหลือระหว่างประเทศในการทำให้สิทธิที่ได้รับการกำหนดในมาตรา 7 เป็นจริงขึ้นมาเต็มรูปแบบ

มาตรา 8 ของกติกา

21. ถ้าวรรู้ของท่านเป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับหนึ่งฉบับใดต่อไปนี้

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ว่าด้วยเสรีภาพของสมาคมและการคุ้มครองสิทธิที่จะก่อตั้ง 2491 (ฉบับที่ 87)

อนุสัญญาของ ILO ว่าด้วยสิทธิที่จะก่อตั้งและการเจรจาต่อรองร่วม 2492 (ฉบับที่ 98)

อนุสัญญาของ ILO ว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ (บริการสาธารณะ) 2521 (ฉบับที่ 151)

และได้ส่งมอบรายงานต่อคณะกรรมการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง

ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อกำหนดของมาตรา 8 แล้ว

ท่านอาจประสงค์จะอ้างถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของรายงานเหล่านั้นมากกว่าที่จะให้ข้อมูลซ้ำไว้ในที่นี้ แต่อย่างไรก็ตาม

เรื่องทั้งหมดซึ่งเกิดขึ้นตามกติกานี้และไม่ได้กล่าวไว้เต็มที่ในรายงานเหล่านั้นควรจะได้กล่าวไว้ในรายงานนี้

22. โปรดระบุเงื่อนไขที่เป็นสาระสำคัญหรืออย่างเป็นทางการ (ถ้ามี)

ที่จะต้องดำเนินการจนครบถ้วนเพื่อเข้าร่วมและก่อตั้งสหภาพแรงงานที่ใครคนใดคนหนึ่งจะเลือก

(ก)

โปรดระบุว่า มีข้อกำหนดทางกฎหมายเป็นพิเศษใด ๆ หรือไม่เกี่ยวกับการก่อตั้งสหภาพแรงงานโดยคนงานบางประเภท และในที่สุด ข้อกำหนดพิเศษเหล่านี้คืออะไร
ข้อกำหนดดังกล่าวจะถูกนำมาใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างไร
ตลอดจนจำนวนของบุคคลที่อยู่ภายใต้บังคับของข้อกำหนดดังกล่าว

(ข) มีข้อจำกัดใด ๆ หรือไม่ต่อการใช้สิทธิที่จะเข้าร่วมและก่อตั้งสหภาพแรงงานโดยคนงาน? โปรดให้ข้อมูลโดยละเอียดของข้อกำหนดทางกฎหมายซึ่งกำหนดข้อจำกัดเช่นว่านี้และการนำข้อกำหนดดังกล่าวมาบังคับใช้ในทางปฏิบัติเมื่อเวลาผ่านไป

(ค)

โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีที่รัฐบาลของท่านรับประกันสิทธิของสหภาพแรงงานที่จะรวมตัวกันเป็นสหพันธ์และเข้าร่วมในองค์กรสหภาพแรงงานระหว่างประเทศ
มีข้อจำกัดอะไรทางกฎหมายและทางปฏิบัติต่อการใช้สิทธินี้?

(ง)

โปรดระบุโดยละเอียดถึงเงื่อนไขหรือข้อจำกัดที่มีต่อสิทธิของสหภาพแรงงานในการที่ดำเนินการได้โดยเสรี
มีสหภาพแรงงานอะไรที่ได้รับผลกระทบอย่างร้ายแรงในทางปฏิบัติโดยเงื่อนไขหรือข้อจำกัดเหล่านี้? มีมาตรการอะไรถูกดำเนินการเพื่อส่งเสริมการต่อรองร่วมอย่างเสรี?

(จ)

โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและโครงสร้างของสหภาพแรงงานที่ก่อตั้งขึ้นในประเทศของท่านและเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสหภาพแรงงานที่เกี่ยวข้อง

23. โปรดระบุว่าคนงานในประเทศของท่านได้รับโอกาสที่จะนัดหยุดงานหรือไม่ในฐานะที่เป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญหรือทางกฎหมาย ถ้าคำตอบของท่านเป็นปฏิเสธ มีวิธีการทางกฎหมายหรือทางข้อเท็จจริงอย่างอื่นอะไรถูกใช้เพื่อรับประกันการใช้สิทธินี้?

(ก)

มีข้อจำกัดอะไรต่อการใช้สิทธิที่จะนัดหยุดงาน?
โปรดให้ข้อมูลโดยละเอียดของข้อกำหนดทางกฎหมายซึ่งบังคับใช้ข้อจำกัดเช่นว่านี้และการบังคับใช้ในทางปฏิบัติเมื่อเวลาผ่านไป

(ข)

โปรดระบุว่ามีข้อกำหนดทางกฎหมายพิเศษใดๆหรือไม่เกี่ยวกับการใช้สิทธิที่จะนัดหยุดงานโดย
คนงานบางประเภทและข้อกำหนดพิเศษเหล่านี้คืออะไร

ข้อกำหนดดังกล่าวได้ถูกบังคับใช้ในทางปฏิบัติอย่างไรตลอดจนจำนวนของคนงานที่อยู่ภายใต้บังคับ
ของข้อกำหนดดังกล่าว

24. โปรดระบุว่ามีข้อจำกัดใด ๆหรือไม่ต่อการใช้สิทธิที่กล่าวถึงในวรรค 2 และ 3
ข้างต้นโดยบุคลากรในกองทัพ สำนักงานตำรวจ หรือฝ่ายบริหารของรัฐ
ข้อจำกัดเช่นนี้ได้ถูกนำมาบังคับใช้ในทางปฏิบัติจริงอย่างไร?

25. ในกรณีที่มีรายงานฉบับต่อๆมา ให้บทวนสั้นๆเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง (ถ้ามี)
ในการบัญญัติกฎหมายของชาติ คำพิพากษาของศาล ตลอดจนระเบียบ วิธีการ
และข้อปฏิบัติของฝ่ายบริหารในระหว่างช่วงระยะเวลาการรายงานที่มีผลต่อสิทธิที่กำหนดไว้ใน
มาตรา 8

มาตรา 9 ของกติกา

26. ถ้ารัฐของท่านเป็นภาคีในอนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)
ว่าด้วยการประกันสังคม (มาตรฐานขั้นต่ำ) 2495 (ฉบับที่ 102) หรือในอนุสัญญาของ ILO
ต่อมาที่เกี่ยวข้องอื่นๆ (ฉบับที่ 121, 128, 130 และ 168)
และได้ส่งมอบรายงานต่อคณะกรรมการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อกำหนดของมาตรา 9 แล้ว
ท่านอาจประสงค์จะอ้างถึงส่วนของรายงานเหล่านั้นมากกว่าที่จะให้ข้อมูลซ้ำไว้ในที่นี้
แต่อย่างไรก็ตาม
เรื่องทั้งหมดซึ่งเกิดขึ้นตามกติกานี้และไม่ได้กล่าวไว้เต็มที่ในรายงานเหล่านั้นควรจะได้กล่าวไว้ใน
รายงานนี้

27. โปรดระบุว่ามีสาขาอะไรต่อไปนี้อยู่ในประเทศของท่าน

การรักษาพยาบาล

สิทธิประโยชน์การเจ็บป่วยเป็นเงินสด

สิทธิประโยชน์การคลอดบุตร

สิทธิประโยชน์วัยชรา

สิทธิประโยชน์สุขภาพ

สิทธิประโยชน์ผู้ยังมีชีวิตอยู่

สิทธิประโยชน์การบาดเจ็บจากการทำงาน

สิทธิประโยชน์การว่างงาน

สิทธิประโยชน์ครอบครัว

28. โปรดกล่าวถึงลักษณะหลักของแผนที่บังคับใช้อยู่แต่ละสาขาที่มีอยู่ในประเทศของท่านโดยระบุความสมบูรณ์พร้อมของความคุ้มครองที่จัดให้ทั้งในแบบรวมและที่เกี่ยวกับกลุ่มต่างๆภายในสังคม ลักษณะและระดับของสิทธิประโยชน์ และวิธีการสนับสนุนแผนในทางการเงิน

29. โปรดระบุจำนวนร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP) ของท่านตลอดจนงบประมาณของชาติ และ/หรือ ภูมิภาคของท่านที่ถูกใช้ในการประกันสังคม ตัวเลขนี้เปรียบเทียบกับสถานการณ์เมื่อ 10 ปี ก่อน? มีเหตุผลอะไรสำหรับการเปลี่ยนแปลงใดๆ?

30. โปรดระบุว่าแผนประกันสังคม (สาธารณะ) อย่างเป็นทางการในประเทศของท่านที่ถูกบรรยายได้รับการเสริมประกอบโดยการจัดดำเนินการใดๆ (เอกชน) อย่างไม่เป็นทางการหรือไม่ หากว่ากรณีเป็นเช่นนั้นโปรดกล่าวถึงการดำเนินการเหล่านี้และความสัมพันธ์ระหว่างการจัดดำเนินการดังกล่าวและแผน (สาธารณะ) อย่างเป็นทางการ

31. โปรดระบุว่าในประเทศของท่านมีกลุ่มใดๆหรือไม่ที่ไม่ได้รับประโยชน์จากสิทธิในการประกันสังคมเลย หรือซึ่งได้รับเช่นนั้นในระดับที่น้อยกว่าประชากรส่วนใหญ่มาก โดยเฉพาะคือสถานการณ์ของสตรีในการนี้เป็นอย่างไร?

โปรดให้ข้อมูลเฉพาะของการไม่ได้รับประโยชน์เช่นว่านี้จากการประกันสังคม

(ก)

โปรดระบุว่ามาตรการอะไรที่รัฐบาลของท่านถือว่ามีความสำคัญเพื่อที่จะทำให้สิทธิในการประกันสังคมเป็นความจริงขึ้นมาสำหรับกลุ่มที่กล่าวถึงข้างต้น

(ข)

โปรดอธิบายมาตรการนโยบายซึ่งรัฐบาลของท่านได้ดำเนินการด้วยทรัพยากรที่มีให้ได้อย่างเต็มที่เพื่อดำเนินการเรื่องสิทธิในการประกันสังคมสำหรับกลุ่มเหล่านี้

โปรดให้กำหนดเวลาและบรรทัดฐานที่เกี่ยวข้องกับเวลาสำหรับวัดผลการดำเนินงานของท่านในการนี้

(ค)

โปรดกล่าวถึงผลกระทบของมาตรการเหล่านี้ต่อสถานการณ์ของของกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มเสียเปรียบในกรณีดังกล่าว และรายงานความสำเร็จ ปัญหา และข้อถ้อยของมาตรการเช่นว่านี้

32. ในกรณีที่มีรายงานฉบับต่อๆมา ให้ทบทวนสั้นๆเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง (ถ้ามี) ในการบัญญัติกฎหมายของชาติ คำพิพากษาของศาล ตลอดจนระเบียบ วิธีการ และข้อปฏิบัติของฝ่ายบริหารในระหว่างช่วงระยะเวลาการรายงานที่มีผลต่อสิทธิในการประกันสังคม

33. โปรดระบุบทบาทของความช่วยเหลือระหว่างประเทศในการทำให้สิทธิที่ได้รับการกำหนดในมาตรา 9 เป็นจริงขึ้นมาเต็มรูปแบบ

มาตรา 10 ของกติกา

34. ถ้าวัดของท่านเป็นภาคีในอนุสัญญาฉบับหนึ่งฉบับใดต่อไปนี้

กติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

อนุสัญญาว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกๆรูปแบบ

อนุสัญญาขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ว่าด้วยการคุ้มครองการคลอดบุตร (ทบทวนแก้ไข) 2495 (ฉบับที่ 103)

อนุสัญญาของ ILO ว่าด้วยอายุขั้นต่ำ 2516 (ฉบับที่ 138)

หรือในอนุสัญญาอื่นใดของ ILO
ว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและคนหนุ่มสาวเกี่ยวกับการจ้างงานและงาน
และถ้ารัฐบาลของท่านได้ส่งมอบรายงานต่อคณะกรรมการกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง
ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อกำหนดของมาตรา 10 แล้ว
ท่านอาจประสงค์จะอ้างถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของรายงานเหล่านั้นมากกว่าที่จะให้ข้อมูลซ้ำไว้ในที่นี้
แต่อย่างไรก็ตาม
เรื่องทั้งหมดซึ่งเกิดขึ้นตามกติกานี้และไม่ได้กล่าวไว้เต็มที่ในรายงานเหล่านี้ควรจะได้อ้างไว้ใน
รายงานนี้

35. โปรดระบุไว้ในสังคมของท่าน คำว่า “ครอบครัว” ถูกให้ความหมายว่าอะไร

36. โปรดระบุอายุซึ่งถือว่าเป็นเด็กในประเทศของท่านบรรลุถึงวัยผู้ใหญ่เพื่อจุดประสงค์ที่แตกต่างกัน

37. โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีและวิถีทางทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการซึ่งถูกนำมาใช้ใน
ประเทศของท่านเพื่อให้ความช่วยเหลือและความคุ้มครองแก่ครอบครัว โดยเฉพาะคือ

(ก)

ประเทศของท่านรับประกันสิทธิของชายและโดยเฉพาะของหญิงในการเข้าสมรสโดยความยินยอม
อย่างเต็มที่และอิสระและเพื่อก่อตั้งครอบครัวอย่างไร?

โปรดระบุและในที่สุดให้ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับกรณีซึ่งมาตรการที่ถูกดำเนินการไม่ประสบความสำเร็จ
สำเร็จในการยกเลิกการปฏิบัติซึ่งมีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อการได้ประโยชน์จากสิทธินี้

(ข)

ประเทศของท่านใช้มาตรการอะไรอำนวยความสะดวกการก่อตั้งครอบครัวตลอดจนคงรักษา
เสริมสร้างความเข้มแข็ง และคุ้มครองครอบครัวไว้ โดยเฉพาะคือ

ในขณะที่ครอบครัวรับผิดชอบในการดูแลและการศึกษาของเด็กในอุปการะ?

แต่แม้ว่ามีมาตรการเหล่านี้

จะมีครอบครัวซึ่งไม่ได้รับประโยชน์จากความคุ้มครองและความช่วยเหลือเช่นว่านี้เลย

หรือซึ่งได้รับประโยชน์เช่นว่านั้นในระดับที่น้อยกว่าประชากรส่วนใหญ่มากหรือไม่?

โปรดให้รายละเอียดของสถานการณ์เหล่านี้

ครอบครัวขยายหรือรูปแบบอื่นๆของระบบครอบครัวได้รับการยอมรับหรือไม่ในการกำหนดควา

เป็นไปได้ที่จะมีหรือความสามารถในการบังคับใช้มาตรการเหล่านี้โดยเฉพาะคือที่เกี่ยวกับสิทธิประโยชน์จากรัฐบาล?

(ค) ในส่วนที่เกี่ยวกับข้อต่อที่สามารถมองเห็นได้ตามวรรคย่อย (ก) หรือ (ข) มีมาตรการอะไรได้รับการพิจารณาเพื่อเยียวยาแก้ไขสถานการณ์?

38. โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับระบบคุ้มครองการคลอดบุตร

(ก) โดยเฉพาะคือ

(1) บรรยายขอบเขตของแผนคุ้มครอง

(2)

ระบุระยะเวลาโดยรวมของการลาคลอดและของระยะเวลาบังคับลาหลังจากอยู่ในโรงพยาบาล

(3) บรรยายสิทธิประโยชน์เป็นเงินสด ทางการแพทย์
และของการประกันสังคมอื่น ๆ ที่ให้ในระหว่างช่วงระยะเวลาเหล่านี้

(4) ระบุว่าสิทธิประโยชน์เหล่านี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรเมื่อเวลาผ่านไป

(ข)

โปรดระบุว่า มีกลุ่มสตรีในสังคมของท่านหรือไม่ซึ่งไม่ได้รับประโยชน์จากความคุ้มครองการคลอดบุตรใดๆเลย หรือซึ่งได้รับประโยชน์เช่นว่านั้นในระดับที่น้อยกว่าคนส่วนใหญ่มาก โปรดให้รายละเอียดของสถานการณ์เหล่านี้

มีมาตรการอะไรกำลังถูกดำเนินการหรือได้รับการพิจารณาเพื่อเยียวยาแก้ไขสถานการณ์นี้?

โปรดบรรยายผลกระทบของมาตรการเหล่านี้ต่อสถานการณ์ของกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มเสียเปรียบในกรณีดังกล่าว และรายงานเกี่ยวกับความสำเร็จ ปัญหา และข้อต่อของมาตรการเช่นว่านี้

39. โปรดกล่าวถึงมาตรการพิเศษของการคุ้มครองและการช่วยเหลือสำหรับเด็กและคนหนุ่มสาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ

มาตรการเพื่อคุ้มครองบุคคลดังกล่าวจากการแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม หรือเพื่อป้องกันการจ้างงานของบุคคลเหล่านั้นในงานซึ่งเป็นอันตรายต่อศีลธรรมหรือสุขภาพขอ

งบุคคลดังกล่าวหรือเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือมีโอกาจะสกัดกั้นการเจริญเติบโตตามปกติของบุคคลเหล่านั้น

(ก)

ในประเทศของท่านมีขีดจำกัดอายุขั้นต่ำเท่าใดซึ่งห้ามการจ้างงานแรงงานเด็กในอาชีพต่างๆ?

(ข)

โปรดระบุว่ามีเด็กจำนวนเท่าใดและอยู่ในกลุ่มอายุอะไรซึ่งรับจ้างทำงานและในขอบเขตแค่ไหน

(ค)

โปรดระบุว่ามีเด็กถูกจ้างงานในครัวเรือน ไร่นา หรือกิจการของครอบครัวในขอบเขตแค่ไหน

(ง)

โปรดระบุว่ามีกลุ่มเด็กและคนหนุ่มสาวใด ๆ ในประเทศของท่านหรือไม่ซึ่งไม่ได้รับประโยชน์จากมาตรการคุ้มครองและช่วยเหลือเลย หรือซึ่งได้รับประโยชน์เช่นนั้นในระดับที่น้อยกว่าคนส่วนใหญ่มาก โดยเฉพาะคือ สถานการณ์ของเด็กกำพร้า เด็กซึ่งไม่มีบิดามารดาโดยสายเลือดมีชีวิตอยู่ เด็กสาว เด็กซึ่งถูกทอดทิ้ง หรือสูญเสียสภาพครอบครัวของตนไป ตลอดจนเด็กที่พิการทางกายหรือทางสมองเป็นอย่างไร?

(จ) บุคคลที่ถูกกระบุในวรรคก่อนได้รับแจ้งถึงสิทธิของตนได้อย่างไร?

(ฉ)

โปรดให้รายละเอียดของข้อขัดข้องและข้อด้อยใด ๆ สถานการณ์ร้ายแรงเช่นว่านี้ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรเมื่อเวลาผ่านไป? มีมาตรการอะไรกำลังถูกดำเนินการเพื่อเยียวยาแก้ไขสถานการณ์เหล่านี้? โปรดกล่าวถึงผลกระทบของมาตรการเหล่านี้เมื่อเวลาผ่านไปและรายงานเกี่ยวกับความสำเร็จ ปัญหา และข้อด้อย

40. ในกรณีที่มีรายงานฉบับต่อ ๆ มา ให้ทบทวนสั้น ๆ เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลง (ถ้ามี) ในการบัญญัติกฎหมายของชาติ คำพิพากษาของศาล ตลอดจนระเบียบ วิธีการ และข้อปฏิบัติของฝ่ายบริหารในระหว่างช่วงระยะเวลาการรายงานที่มีผลต่อสิทธิที่กำหนดไว้ในมาตรา 10

41. โปรดระบุบทบาทของความช่วยเหลือระหว่างประเทศในการทำให้สิทธิที่ได้รับการกำหนดในมาตรา 10 เป็นจริงขึ้นมาเต็มรูปแบบ

มาตรา 11 ของกติกา

42. (ก)

โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานการครองชีพในปัจจุบันของประชากรของท่านเกี่ยวกับทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มเศรษฐกิจสังคม วัฒนธรรมและกลุ่มอื่นๆที่แตกต่างกันภายในสังคม มาตรฐานการครองชีพได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรเมื่อเวลาผ่านไป (เช่น เปรียบเทียบกับเมื่อ 10 ปีก่อนและเมื่อ 5 ปีก่อน) เกี่ยวกับกลุ่มที่แตกต่างกันเหล่านี้? ได้มีการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องหรือไม่ของสภาพการครองชีพสำหรับประชากรทั้งหมดหรือสำหรับกลุ่มอะไร?

(ข)

ในกรณีที่เมื่อไม่นานมานี้รัฐบาลของท่านได้ส่งมอบรายงานเรื่องสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิทั้งหมดหรือบางอย่างที่มีอยู่ในมาตรา 11 ให้แก่สหประชาชาติหรือองค์กรชำนาญพิเศษ ท่านอาจประสงค์จะอ้างถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของรายงานเหล่านั้นมากกว่าที่จะให้ข้อมูลซ้ำไว้ในที่นี้

(ค) โปรดระบุผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP) ต่อคนสำหรับร้อยละ 40 ซึ่งจนที่สุดของประชากรของท่าน ในประเทศของท่านมี “เส้นแบ่งระดับความยากจน” อยู่หรือไม่ และหากว่ามีเช่นนั้น ท่านใช้หลักเกณฑ์อะไรสำหรับกำหนดเส้นนี้?

(ง) โปรดระบุดัชนีวัดคุณภาพชีวิตทางกายภาพของประเทศของท่าน

43. สิทธิที่จะได้รับอาหารอย่างพอเพียง

(ก)

โปรดให้ภาพรวมทั่วไปของขอบเขตซึ่งสิทธิที่จะได้รับอาหารอย่างพอเพียงถูกทำให้เป็นจริงขึ้นมาในประเทศของท่าน

ให้บรรยายแหล่งข้อมูลที่มีอยู่ในการนี้รวมทั้งการสำรวจทางโภชนาการและการจัดดำเนินการเฝ้าตรวจอื่นๆ

(ข)

โปรดให้ข้อมูลโดยละเอียด

(รวมทั้งข้อมูลสถิติซึ่งแบ่งออกตามพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ที่แตกต่างกัน)

ในขอบเขตซึ่งยังมีความหิวโหย และ/หรือ สภาพทุพโภชนาการอยู่ในประเทศของท่าน ข้อมูลนี้ควรจะกล่าวถึงประเด็นปัญหาต่อไปนี้โดยเฉพาะ

(1) สถานการณ์ของกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มเสียเปรียบโดยเฉพาะอย่างยิ่งประกอบด้วย

เกษตรกรไร่น้ำดินทำกิน

เกษตรกรชายขอบไกลโพ้น

คนงานในชนบท

คนว่างงานในชนบท

คนว่างงานในเมือง

คนยากจนในเมือง

คนงานย้ายถิ่น

คนพื้นเมืองดั้งเดิม

เด็ก

คนชรา

กลุ่มอื่นๆที่ได้รับผลกระทบเป็นพิเศษ

(2)

ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญใดๆในสถานการณ์ของชายและหญิงภายในแต่ละกลุ่มข้างต้น

(3)

การเปลี่ยนแปลงซึ่งได้เกิดขึ้นในช่วงเวลาห้าปีที่ผ่านมาเกี่ยวกับสถานการณ์ของกลุ่มข้างต้นแต่ละกลุ่ม

(ค)

ในระหว่างระยะเวลาการรายงาน

มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางลบหรือไม่ในนโยบายแห่งชาติ

กฎหมาย

และข้อปฏิบัติซึ่งมีผลต่อการมีหนทางได้รับอาหารอย่างพอเพียงของกลุ่มหรือภาคเหล่านี้หรือภา

ยในภูมิภาคซึ่งเลวร้ายยิ่งกว่า?

หากว่าเป็นเช่นนั้น

โปรดกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้และประเมินผลกระทบจากเรื่องดังกล่าว

(ง)

โปรดระบุว่ามาตรการใดได้รับการพิจารณาโดยรัฐบาลของท่านว่าเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อรับประกันการมีหนทางได้รับอาหารอย่างพอเพียงสำหรับกลุ่มเสี่ยงหรือกลุ่มเสียเปรียบแต่ละกลุ่มที่กล่าวถึงข้างต้นและสำหรับพื้นที่ซึ่งเลวร้ายยิ่งกว่า

และสำหรับการดำเนินการเต็มที่เรื่องสิทธิที่จะได้รับอาหารสำหรับทั้งชายและหญิง ให้ระบุมาตรการที่ได้ดำเนินการและกำหนดเป้าหมายที่มีเงื่อนไขและบรรทัดฐานทางโภชนาการสำหรับวัดการบรรลุผลในการนี้

(จ) โปรดระบุว่ามาตรการซึ่งถูกดำเนินการเพื่อปรับปรุงวิธีการผลิต การเก็บรักษา และการกระจายอาหารโดยใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ของความรู้ด้านเทคนิคและวิทยาศาสตร์ได้มีส่วนช่วยหรือได้เป็นอุปสรรคในการทำให้สิทธิที่จะได้รับอาหารอย่างพอเพียงเป็นจริงขึ้นมาได้ในวิธีอย่างไร

โปรดกล่าวถึงผลกระทบของมาตรการเหล่านี้ตามแนวทางของความยั่งยืนทางนิเวศวิทยาและการคุ้มครองและรักษาทรัพยากรการผลิตอาหาร

(ฉ)

โปรดระบุว่ามาตรการอะไรถูกดำเนินการเพื่อแพร่กระจายความรู้เรื่องหลักโภชนาการและระบุว่า มีกลุ่มหรือภาคสำคัญใดๆภายในสังคมหรือไม่ที่ดูเหมือนว่าขาดความรู้เช่นว่านี้

(ช)

โปรดกล่าวถึงมาตรการปฏิรูปเกษตรกรรมใดๆที่ดำเนินการโดยรัฐบาลของท่านเพื่อประกันว่าระบบเกษตรกรรมจะถูกใช้ประโยชน์อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางอาหารในระดับครัวเรือนโดยไม่มีผลกระทบในทางลบต่อศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ทั้งในเขตชนบทและในเมือง โดยคำนึงถึงมาตรา 6 ถึง 8 ของกติกา ให้กล่าวถึงมาตรการที่ได้ดำเนินการ

(1) เพื่อการบัญญัติกฎหมายเพื่อการนี้

(2) เพื่อการบังคับใช้กฎหมายที่มีอยู่แล้วเพื่อการนี้

(3)

เพื่ออำนวยความสะดวกการเฝ้าตรวจหน่วยงานของรัฐบาลและองค์กรพัฒนาเอกชน

(ซ)

โปรดกล่าวถึงและประเมินมาตรการที่รัฐบาลของท่านได้ดำเนินการเพื่อประกันการกระจายอย่างเสมอภาคทั้งในรูปของการผลิตและการค้าของอุปทานอาหารโลกในส่วนที่เกี่ยวกับความต้องการ โดยพิจารณาถึงปัญหาของทั้งประเทศนำเข้าอาหารและประเทศส่งออกอาหาร

44. สิทธิที่จะได้มีที่อยู่อาศัยอย่างพอเพียง

(ก)

โปรดให้ข้อมูลทางสถิติโดยละเอียดเกี่ยวกับสถานการณ์เรื่องที่อยู่อาศัยในประเทศของท่าน

(ข)

โปรดให้ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับกลุ่มภายในสังคมของท่านที่มีความเสี่ยงและเสียเปรียบเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ให้ระบุโดยเฉพาะคือ

(1) จำนวนบุคคลและครอบครัวซึ่งไม่มีที่อยู่อาศัย

(2)

จำนวนบุคคลและครอบครัวซึ่งในปัจจุบันมีที่อยู่อาศัยไม่พอเพียงและไม่มีหนทางพร้อมที่จะเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกดังเช่น น้ำประปา เครื่องทำความร้อน (ถ้าจำเป็น) การขจัดของเสีย สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขภาพ ไฟฟ้า บริการไปรษณีย์ ฯลฯ (ทราบเท่าที่ท่านพิจารณาว่าสิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้มีความจำเป็นในประเทศของท่าน) ให้รวมถึงจำนวนคนที่อาศัยอยู่ในที่อยู่อาศัยซึ่งแออัด ชื้นแฉะ มีโครงสร้างที่ไม่ปลอดภัย หรือสภาพอื่นๆซึ่งมีผลต่อสุขภาพ

(3)

จำนวนของบุคคลในปัจจุบันซึ่งถูกจัดชั้นประเภทว่าอาศัยอยู่ในที่ตั้งถิ่นฐานหรือที่อยู่อาศัยซึ่ง “ผิดกฎหมาย”

(4)

จำนวนบุคคลซึ่งถูกขับไล่ภายในช่วงห้าปีสุดท้ายและจำนวนบุคคลซึ่งในปัจจุบันขาดความคุ้มครองทางกฎหมายจากการถูกขับไล่โดยไม่มีกฎหมายหรือการถูกขับไล่ชนิดอื่นใด

(5)

จำนวนบุคคลซึ่งมีค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยสูงกว่าขีดจำกัดของความสามารถจ่ายให้ได้ซึ่งกำหนดโดยรัฐบาลโดยใช้เกณฑ์จากความสามารถที่จะจ่ายหรือเป็นอัตราส่วนของรายได้

(6) จำนวนบุคคลในบัญชีรายชื่อรอคอยการได้รับที่พักอาศัย ระยะเวลารอคอยเฉลี่ย และมาตรการที่ได้ดำเนินการเพื่อลดจำนวนในบัญชีรายชื่อดังกล่าวตลอดจนการช่วยเหลือบุคคลในบัญชีรายชื่อเช่นหานี้หาที่พักอาศัยชั่วคราว

(7) จำนวนบุคคลในการถือครองที่อยู่อาศัยชนิดที่แตกต่างกัน ได้แก่ ที่อยู่อาศัยสังคมสงเคราะห์หรือสาธารณะ ส่วนการเช่าเอกชน เจ้าของ-ผู้ครอบครอง ส่วนที่ “ผิดกฎหมาย” และอย่างอื่น

(ค)

โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับการมีกฎหมายใด ๆ ซึ่งมีผลต่อการทำให้สิทธิที่จะมีที่อยู่อาศัยเป็นจริงขึ้นมาซึ่งประกอบด้วย

(1)

การบัญญัติกฎหมายซึ่งให้ความสำคัญแก่สิทธิที่จะมีที่อยู่อาศัยโดยการกำหนดเนื้อหาของสิทธินี้

(2) การบัญญัติกฎหมาย เช่น กฎหมายที่อยู่อาศัย กฎหมายคนไม่มีที่อยู่อาศัย กฎหมายองค์กรเทศบาล ฯลฯ

(3) การบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการใช้ที่ดิน การกระจายที่ดิน การจัดสรรที่ดิน การกำหนดเขตใช้ที่ดิน เพดานจำนวนที่ดินที่อนุญาต การเวนคืนที่ดิน รวมทั้งข้อกำหนดการให้สินไหมทดแทน การวางแผนที่ดิน รวมทั้งขั้นตอนวิธีการให้ประชาคมเข้ามามีส่วนร่วม

- (4) การบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับสิทธิของผู้ถือครองในหลักประกันการถือครองเพื่อ การคุ้มครองจากการขับไล่ ในการจัดหาเงินเพื่อที่อยู่อาศัยและควบคุมบ้านเช่า (หรือเงินอุดหนุน) ความสามารถจ่ายค่าที่อยู่อาศัยได้ ฯลฯ
- (5) การบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับประมวลกฎหมายควบคุมอาคาร ข้อบังคับและมาตรฐานอาคาร และข้อกำหนดโครงสร้างพื้นฐาน
- (6) การบัญญัติกฎหมายห้ามการเลือกปฏิบัติใดๆและในทุกรูปแบบในภาคที่อยู่อาศัย รวมทั้งกลุ่มที่โดยประเพณีนิยมแล้วจะไม่ได้รับการคุ้มครอง
- (7) การบัญญัติกฎหมายห้ามการขับไล่ไม่ว่ารูปแบบใดๆ
- (8) การยกเลิกหรือการปฏิรูปทางนิติบัญญัติใดๆของกฎหมายที่มีอยู่ซึ่งเบี่ยงเบนจาก การปฏิบัติเรื่องสิทธิที่จะได้มีที่อยู่อาศัยให้ครบถ้วน
- (9) การบัญญัติกฎหมายจำกัดการเก็งกำไรที่อยู่อาศัยหรืออสังหาริมทรัพย์ โดยเฉพาะคือเมื่อการเก็งกำไรดังกล่าวมีผลกระทบในเชิงลบต่อการดำเนินการเรื่อง สิทธิในที่อยู่อาศัยจนครบถ้วนสำหรับทุกภาคของสังคม
- (10) มาตรการทางนิติบัญญัติให้กรรมสิทธิ์ทางกฎหมายแก่ผู้อยู่อาศัยในภาคที่ “ผิดกฎหมาย”
- (11) การบัญญัติกฎหมายเกี่ยวกับการวางแผนและการอนามัยสิ่งแวดล้อมในเรื่องที่อยู่อาศัยและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์

(ง)

โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการอื่นๆทั้งหมดที่ได้ดำเนินการเพื่อดำเนินการเรื่องสิทธิในที่อยู่อาศัยจนครบถ้วนซึ่งได้แก่

- (1) มาตรการที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริม “กลยุทธ์ให้สามารถทำได้”
 ซึ่งองค์กรซึ่งมีประชาคมเป็นฐานในท้องถิ่นและ “ภาคที่ไม่เป็นทางการ”
 สามารถจะสร้างที่อยู่อาศัยและบริการที่เกี่ยวข้องให้ได้
 องค์กรเช่นว่านี้มีเสรีภาพที่จะดำเนินงานหรือไม่?
 องค์กรดังกล่าวได้รับเงินอุดหนุนจากรัฐบาลหรือไม่?
- (2) มาตรการซึ่งดำเนินการโดยรัฐเพื่อสร้างหน่วยที่อยู่อาศัยและเพื่อเพิ่มสิ่งก่อสร้าง
 อย่างอื่นที่ประชาชนจะสามารถจ่ายชำระได้ และที่อยู่อาศัยให้เช่า
- (3) มาตรการที่ดำเนินการเพื่อปลดปล่อยที่ดินซึ่งไม่ได้ถูกใช้ประโยชน์
 ซึ่งถูกใช้ประโยชน์น้อยไป หรือซึ่งถูกใช้ประโยชน์ผิดวัตถุประสงค์
- (4) มาตรการทางการเงินซึ่งดำเนินการโดยรัฐรวมทั้งรายละเอียดของงบประมาณของ
 องค์กรวางการเคหะหรือกระทรวงอื่นที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนร้อยละของงบประมาณ
 ประเทศ
- (5) มาตรการที่ดำเนินการเพื่อรับประกันว่าความช่วยเหลือระหว่างประเทศสำหรับ
 ที่อยู่อาศัยและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์จะถูกใช้เพื่อดำเนินการตามความต้องการ
 ของกลุ่มเสียเปรียบที่สุดจนครบถ้วน
- (6) มาตรการที่ดำเนินการเพื่อส่งเสริมการพัฒนาศูนย์กลางเมืองขนาดเล็กและขนาด
 ดกลาง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ระดับชนบท
- (7) มาตรการที่ดำเนินการ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ในระหว่างโครงการฟื้นฟูเมือง
 โครงการพัฒนาฟื้นฟู การปรับปรุงสถานที่
 การจัดเตรียมสำหรับงานระหว่างประเทศ (การแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศ
 งานนิทรรศการ การประชุม ฯลฯ) “การรณรงค์ทำให้เมืองสวยงาม” ฯลฯ
 ซึ่งรับประกันความคุ้มครองจากการขับไล่
 หรือการเปลี่ยนเป็นที่อยู่อาศัยซึ่งรับประกันโดยข้อตกลงร่วมกัน
 โดยบุคคลใด ๆ ซึ่งอาศัยอยู่หรืออยู่ใกล้กับสถานที่ซึ่งได้รับผลกระทบ

(จ) ในระหว่างระยะเวลาการรายงาน ได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆหรือไม่ในนโยบายของชาติ กฎหมาย และข้อปฏิบัติซึ่งมีผลกระทบในเชิงลบต่อสิทธิที่จะได้มีที่อยู่อาศัยอย่างพอเพียง? หากว่าเป็นเช่นนั้น

โปรดกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงและประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

45. โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับข้อขัดข้องหรือข้อด้อยใดๆซึ่งประสบในการดำเนินการเรื่องสิทธิ ที่กำหนดในมาตรา

11

ให้ครบถ้วนและเกี่ยวกับมาตรการที่ได้ดำเนินการเพื่อเยียวยาแก้ไขสถานการณ์เหล่านี้ (ถ้าหากว่าไม่ได้บรรยายไว้แล้วในรายงานนี้)

46. โปรดระบุบทบาทของความช่วยเหลือระหว่างประเทศในการทำให้สิทธิที่ได้รับการกำหนดใน มาตรา 11 เป็นจริงขึ้นมาเต็มรูปแบบ

มาตรา 12 ของกติกา

47. โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพกายและจิตของประชากรของท่านของทั้งกลุ่มและกลุ่มที่แตก ต่างกันภายในสังคมของท่าน

สถานการณ์ด้านสุขภาพได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรสำหรับกลุ่มเหล่านี้เมื่อเวลาผ่านไป?

ในกรณีที่รัฐบาลของท่านได้ส่งมอบรายงานเกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสุขภาพในประเทศของท่าน ให้แก่องค์การอนามัยโลก (WHO) เมื่อไม่นานมานี้

ท่านอาจประสงค์จะอ้างถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของรายงานเหล่านี้มากกว่าจะให้ข้อมูลซ้ำอีกในที่นี้

48. โปรดระบุว่าประเทศของท่านมีนโยบายสุขภาพแห่งชาติหรือไม่

โปรดระบุว่าข้อผูกมัดต่อวิธีการดูแลสุขภาพขั้นต้นขององค์การอนามัยโลกถูกนำมาใช้เป็นส่วนหน ึ่งของนโยบายสุขภาพของประเทศของท่านหรือไม่ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้น

ได้ใช้มาตรการอะไรเพื่อดำเนินการเรื่องการดูแลสุขภาพขั้นต้น?

49. โปรดระบุจำนวนร้อยละของผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GNP)

ตลอดจนงบประมาณของชาติ และ/หรือ ภูมิภาคของท่านที่ถูกใช้ไปในเรื่องสุขภาพ จำนวนร้อยละเท่าใดของทรัพยากรเหล่านี้ได้ถูกจัดสรรสำหรับการดูแลสุขภาพขั้นต้น?

ตัวเลขนี้เปรียบเทียบกับได้อย่างไรกับเมื่อ 5 ปีก่อนและเมื่อ 10 ปีก่อน?

50. โปรดให้สิ่งบ่งบอก (ถ้ามี)

ตามที่กำหนดไว้โดยองค์การอนามัยโลกเกี่ยวกับประเด็นปัญหาต่อไปนี้

(ก) อัตราตายของทารก (นอกจากค่าตัวเลขประจำชาติแล้ว โปรดให้อัตราแบ่งตามเพศ ส่วนแบ่งในเมือง/ในชนบท

และอัตราแบ่งตามกลุ่มสังคมเศรษฐกิจหรือกลุ่มชาติพันธุ์และตามพื้นที่ภูมิศาสตร์ด้วยถ้าสามารถทำได้ และโปรดรวมถึงนิยามประจำชาติของคำว่า ในเมือง/ในชนบท และส่วนแบ่งย่อยอื่นๆ)

(ข) หนทางของประชากรในการเข้าถึงน้ำสะอาดปลอดภัย (โปรดแยก ในเมือง/ในชนบท)

(ค) หนทางของประชากรในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดสิ่งขับถ่าย (โปรดแยก ในเมือง/ในชนบท)

(ง) การสร้างภูมิคุ้มกันให้ทารกต่อโรคคอตีบ โรคไอกรน โรคบาดทะยัก โรคหัด โรคโปลิโอ และวัณโรค (โปรดแยก ในเมือง/ในชนบท และแยกตามเพศ)

(จ) การคาดหมายคงชีพ (โปรดแยก ในเมือง/ในชนบท แยกตามกลุ่มสังคมเศรษฐกิจ และแยกตามเพศ)

(ฉ) สัดส่วนของประชากรซึ่งมีหนทางเข้าถึงบุคลากรซึ่งได้รับการฝึกอบรมสำหรับการบำบัดรักษาโรคสามัญและการบาดเจ็บโดยสามารถจัดหาที่สำคัญ 20
ชานานให้ได้อย่างสม่ำเสมอและสามารถเดินหรือเดินทางไปได้ภายในหนึ่งชั่วโมง

(ช) สัดส่วนของสตรีมีครรภ์ซึ่งมีหนทางเข้าถึงบุคลากรซึ่งได้รับการฝึกอบรมในระหว่างการมีครรภ์และสัดส่วนซึ่งบุคลากรเช่นนี้เป็นผู้ดูแลสำหรับการคลอด
โปรดให้ตัวเลขเกี่ยวกับอัตราตายในการคลอดทั้งก่อนและหลังเด็กคลอดออกมา

(ซ) สัดส่วนของทารกซึ่งมีหนทางเข้าถึงบุคลากรซึ่งได้รับการฝึกอบรมสำหรับการดูแล

(โปรดให้ตัวเลขแบ่งแยกตาม ในเมือง/ในชนบท และกลุ่มเศรษฐกิจสังคมสำหรับสิ่งบ่งบอก (ฉ) ถึง (ซ))

51. สามารถตัดสินใจได้หรือไม่จากการแบ่งแยกสิ่งบ่งบอกซึ่งใช้ในวรรค 4
หรือโดยวิธีทางอื่นว่าจะมีกลุ่มใด ๆ ในประเทศของท่านซึ่งสถานการณ์สุขภาพเลวร้ายกว่าของปร

ประชากรส่วนใหญ่มาก? โปรดระบุกลุ่มเหล่านี้ให้ชัดเจนมากที่สุดเท่าที่จะทำได้และให้รายละเอียดพื้นที่ภูมิศาสตร์ใดในประเทศของท่านมีความเลวร้ายกว่าในด้านสุขภาพของประชากร (ถ้ามี)?

(ก) ในระหว่างระยะเวลาการรายงาน มีการเปลี่ยนแปลงใดๆหรือไม่ในนโยบายแห่งชาติ กฎหมาย

และข้อปฏิบัติซึ่งมีผลกระทบในเชิงลบต่อสถานการณ์สุขภาพของกลุ่มหรือพื้นที่เหล่านี้?

หากว่าเป็นเช่นนั้น

โปรดกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

(ข)

โปรดระบุว่ามาตรการอะไรถูกพิจารณาว่ามีความจำเป็นโดยรัฐบาลของท่านเพื่อปรับปรุงสถานการณ์สุขภาพกายและสุขภาพจิตของกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มเสียเปรียบ หรือในพื้นที่เช่นว่านี้ซึ่งเลวร้ายกว่า

(ค)

โปรดอธิบายมาตรการนโยบายซึ่งรัฐบาลของท่านได้ใช้เพื่อทำให้การปรับปรุงนี้เป็นจริงขึ้นมาโดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้มากที่สุด

ให้ระบุเป้าหมายตามเงื่อนไขและบรรทัดฐานสำหรับวัดการบรรลุเป้าหมายของท่านในการนี้

(ง)

โปรดกล่าวถึงผลกระทบของมาตรการเหล่านี้เกี่ยวกับสถานการณ์ด้านสุขภาพของกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มเสียเปรียบหรือพื้นที่ซึ่งเลวร้ายกว่าที่กำลังพิจารณาอยู่และรายงานเกี่ยวกับความสำเร็จ ปัญหา และข้อด้อยของมาตรการเหล่านี้

(จ)

โปรดกล่าวถึงมาตรการที่รัฐบาลของท่านได้ใช้เพื่อที่จะลดอัตราการตายคลอดและอัตราการตายของทารกและเพื่อให้มีการพัฒนาสุขภาพที่ดีของเด็ก

(ฉ)

โปรดแสดงบัญชีมาตรการที่รัฐบาลของท่านได้ใช้เพื่อปรับปรุงทุกๆด้านของการอนามัยสิ่งแวดล้อมและการอนามัยอุตสาหกรรม

(ช) โปรดกล่าวถึงมาตรการที่รัฐบาลของท่านได้ใช้เพื่อป้องกัน บำบัดรักษา และควบคุมโรคระบาด โรคประจำถิ่น โรคจากการประกอบอาชีพ และโรคอื่นๆ

(ซ)

โปรดกล่าวถึงมาตรการที่รัฐบาลของท่านได้ใช้เพื่อรับประกันบรรดาบริการทางการแพทย์และการดูแลสุขภาพทางการแพทย์ในกรณีเกิดเจ็บป่วย

(ฅ) โปรดกล่าวถึงผลกระทบของมาตรการซึ่งอยู่ในบัญชีรายการในวรรคย่อย (e) ถึง (h) เกี่ยวกับสถานการณ์ของกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มเสียเปรียบในสังคมของท่านและในพื้นที่ซึ่งเลวร้ายกว่าให้รายงานข้อขัดข้องและความล้มเหลวตลอดจนผลได้ในเชิงบวก

52. โปรดระบุมาตรการที่รัฐบาลของท่านได้ใช้เพื่อรับประกันว่าค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของการดูแลสุขภาพสำหรับคนชราจะไม่นำไปสู่การละเมิดสิทธิด้านสุขภาพของบุคคลเหล่านี้

53. โปรดระบุว่าได้ใช้มาตรการอะไรในประเทศของท่านเพื่อให้ประชาคมเข้าไปมีส่วนร่วมมากที่สุดในการวางแผน การจัดองค์กร การดำเนินงาน และการควบคุมการดูแลสุขภาพขั้นต้น

54.

โปรดระบุว่าได้ใช้มาตรการอะไรในประเทศของท่านเพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาสุขภาพที่มีอยู่เป็นประจำและมาตรการป้องกันและควบคุมปัญหาดังกล่าว

55. โปรดระบุบทบาทของความช่วยเหลือระหว่างประเทศในการทำให้สิทธิที่กำหนดไว้ในมาตรา 12 เป็นความจริงขึ้นมาเต็มที่

มาตรา 13 ของกติกา

56. โดยมีเจตนาที่ว่าจะทำให้ประเทศของท่านบรรลุถึงการทำให้สิทธิที่จะได้รับการศึกษาของทุกคนเป็นความจริงขึ้นมาอย่างเต็มที่

(ก)

รัฐบาลของท่านปฏิบัติข้อผูกพันของตนอย่างไรเพื่อให้การศึกษาขั้นประถมซึ่งเป็นภาคบังคับและมีให้ทุกคนโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย? (ถ้าการศึกษาขั้นประถมไม่ใช่ภาคบังคับ และ/หรือไม่ได้รับโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ให้ดูมาตรา 14 โดยเฉพาะ)

(ข)

การศึกษาขั้นมัธยมซึ่งรวมทั้งการศึกษาขั้นมัธยมทางด้านเทคนิคและอาชีวศึกษาโดยทั่วไปจะมี

ห้และมีหนทางสามารถเข้าถึงได้สำหรับทุกคนหรือไม่?

การศึกษาชั้นมัธยมดังกล่าวจะไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายได้ถึงขอบเขตอะไร?

(ค)

การมีหนทางเข้าถึงการศึกษาในขั้นสูงขึ้นโดยทั่วไปจะถูกทำให้เป็นความจริงในประเทศของท่าน
ได้ถึงขอบเขตอะไร? ค่าใช้จ่ายของการศึกษาขั้นสูงขึ้นดังกล่าวเป็นเท่าใด?

การศึกษาโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายถูกจัดตั้งขึ้นหรือถูกนำเสนอเข้ามาอย่างก้าวหน้าหรือไม่?

(ง)

ท่านได้แสดงความพยายามอะไรเพื่อจัดตั้งระบบการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลเหล่านั้นซึ่งไ
ม่ได้รับหรือสำเร็จการศึกษาชั้นประถมของตนเต็มระยะเวลา?

ในกรณีที่เมื่อไม่นานมานี้รัฐบาลของท่านได้ส่งมอบรายงานเรื่องสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิที่มีอยู่ใ
นมาตรา 13 ให้แก่สหประชาชาติหรือองค์กรชำนาญพิเศษ
ท่านอาจประสงค์จะอ้างถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของรายงานเหล่านั้นมากกว่าที่จะให้ข้อมูลซ้ำไว้ในที่นี้

57. ท่านได้ประสบข้อขัดข้องอะไรในการทำให้สิทธิที่จะได้รับการศึกษาเป็นความจริงขึ้นมาตาม
ที่ระบุไว้ในวรรค 1?

รัฐบาลของท่านได้กำหนดเป้าหมายที่มีเงื่อนไขและบรรทัดฐานอะไรไว้ในกรณีนี้?

58. โปรดให้สถิติเกี่ยวกับการรู้หนังสือ

การเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐานกับข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ชนบท

การศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง

อัตราการออกกลางคันที่ทุกระดับของการศึกษาตลอดจนอัตราการสำเร็จการศึกษาที่ทุกระดับ

(ถ้าเป็นไปได้ โปรดแยกตามเพศ ศาสนา ฯลฯ)

นอกจากนี้โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่ใช้เพื่อส่งเสริมการรู้หนังสือกับข้อมูลเกี่ยวกับขอบ
เขตของโครงการ ประชากรที่เป็นเป้าหมาย การอุดหนุนทางการเงินและการเข้าเรียน
ตลอดจนสถิติการสำเร็จการศึกษาตามกลุ่มอายุ เพศ ฯลฯ

โปรดรายงานเรื่องผลได้ในเชิงบวกของมาตรการเหล่านี้ตลอดจนข้อขัดข้องและความล้มเหลว

59. โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนร้อยละของงบประมาณของท่าน (หรือถ้าจำเป็น
งบประมาณภูมิภาค) ที่ใช้ในเรื่องการศึกษา ให้กล่าวถึงระบบโรงเรียนของท่าน

กิจกรรมของท่านในการสร้างโรงเรียนใหม่ ๆ

ย่านใกล้เคียงของโรงเรียนโดยเฉพาะในพื้นที่ชนบทตลอดจนกำหนดการเวลาเรียน

60. หนทางเข้าถึงระดับการศึกษาต่างๆที่เท่าเทียมกันและมาตรการส่งเสริมการรู้หนังสือได้รับประโยชน์ในทางปฏิบัติได้ถึงขอบเขตอะไร? อย่างเช่น

(ก)

อัตราส่วนของชายและหญิงซึ่งใช้ประโยชน์จากการศึกษาระดับต่างๆและมีส่วนร่วมในมาตรการเหล่านี้เป็นเท่าใด?

(ข)

เมื่อคำนึงถึงการได้รับประโยชน์ในทางปฏิบัติของสิทธิที่จะได้รับการศึกษาในระดับเหล่านี้และมาตรการส่งเสริมการรู้หนังสือ จะมีกลุ่มเสี่ยงและกลุ่มเสียเปรียบใดๆโดยเฉพาะหรือไม่? อย่างเช่นว่าให้ระบุขอบเขตที่หญิงสาว เด็กจากกลุ่มรายได้ต่ำ เด็กในพื้นที่ชนบท เด็กที่มีความพิการทางกายหรือจิต ลูกของคนเข้าเมืองและของคนงานย้ายถิ่น เด็กซึ่งเป็นชนกลุ่มน้อยทางภาษา เชื้อชาติ ศาสนา หรืออื่นๆ และลูกของชนพื้นเมืองดั้งเดิมจะได้ประโยชน์จากสิทธิที่จะรู้หนังสือและได้รับการศึกษาที่กำหนดไว้ในมาตรา 12

(ค)

รัฐบาลของท่านดำเนินการหรือดำริจะดำเนินการอะไรเพื่อนำมาซึ่งหรือรับประกันหนทางเข้าถึงการศึกษาทุกระดับอย่างเท่าเทียมกันภายในประเทศของท่าน

อย่างเช่นในรูปแบบของมาตรการต่อต้านการเลือกปฏิบัติ การให้สิ่งจูงใจทางการเงิน ให้ทุนการศึกษา การดำเนินการในเชิงบวกหรือเพื่อยืนยันในสิทธิประโยชน์? โปรดกล่าวถึงผลกระทบของมาตรการเช่นว่านี้

(ง)

โปรดกล่าวถึงสิ่งอำนวยความสะดวกในด้านภาษาซึ่งถูกจัดให้เพื่อให้เกิดผลนี้ เช่นการมีให้พร้อมของการสอนในภาษาแม่ของนักเรียน

61. โปรดกล่าวถึงสภาพของครูผู้สอนทุกระดับในประเทศของท่านในเรื่องคำแนะนำเกี่ยวกับสถานะของครูซึ่งถูกนำมาใช้เมื่อวันที่ 5 ตุลาคม 2509

โดยการประชุมร่วมระหว่างรัฐบาลนัดพิเศษเรื่องสถานะของครูซึ่งจัดโดยองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)

เงินเดือนของของครูเทียบได้กับเงินเดือนของเจ้าหน้าที่พลเรือน (อื่นๆ) ของรัฐอย่างไร?

อัตราส่วนนี้เปลี่ยนแปลงไปอย่างไรตามเวลาที่ผ่านไป?

ประเทศของท่านใช้หรือดำริจะใช้มาตรการอะไรเพื่อปรับปรุงความเป็นอยู่ของครู?

62. โรงเรียนทุกระดับในประเทศของท่านที่ไม่ได้จัดตั้งและบริหารโดยรัฐบาลมีสัดส่วนเป็นเท่าใด? มีข้อขัดข้องใด ๆ หรือไม่สำหรับผู้ประสงค์จะจัดตั้งหรือหาหนทางเข้าถึงโรงเรียนเหล่านั้น?

63. ในระหว่างระยะเวลาการรายงาน มีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ หรือไม่ในนโยบายแห่งชาติ กฎหมาย และข้อปฏิบัติที่มีผลกระทบในเชิงลบต่อสิทธิที่กำหนดไว้ในมาตรา 13? หากว่าเป็นเช่นนั้น

โปรดกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้และประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

64. โปรดระบุบทบาทของความช่วยเหลือระหว่างประเทศในการทำให้สิทธิที่กำหนดไว้ในมาตรา 13 เป็นความจริงขึ้นมาอย่างเต็มที่

มาตรา 14 ของกติกา

65. ถ้าหากว่าไม่มีการได้รับประโยชน์จากการศึกษาชั้นประถมศึกษาบังคับโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในประเทศของท่านในปัจจุบันนี้

โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับแผนปฏิบัติการที่ต้องใช้เพื่อการดำเนินการดังกล่าวให้ก้าวหน้าภายในจำนวนปีที่สมเหตุสมผลซึ่งถูกกำหนดไว้ในแผนนี้ของหลักการนี้

มีข้อขัดข้องอะไรโดยเฉพาะที่ท่านได้ประสบในการทำให้แผนปฏิบัติการนี้เป็นความจริงขึ้นมา?

โปรดระบุบทบาทของความช่วยเหลือระหว่างประเทศในการนี้

มาตรา 15 ของกติกา

66. โปรดกล่าวถึงมาตรการทางนิติบัญญัติและอย่างอื่น ๆ ที่ถูกนำมาใช้โดยหรือในรัฐของท่านเพื่อทำให้สิทธิของทุกคนที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในชีวิตทางวัฒนธรรมซึ่งบุคคลดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าเกี่ยวข้องกันอยู่และเพื่อแสดงซึ่งวัฒนธรรมของตนเองเป็นความจริงขึ้นมา

โดยเฉพาะคือโปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

(ก)

ความมีอยู่พร้อมของกองทุนเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทางวัฒนธรรมและการมีส่วนร่วมของประชาชนในชีวิตทางวัฒนธรรมรวมทั้งการสนับสนุนจากภาครัฐเพื่อการริเริ่มของภาคเอกชน

(ข)

โครงสร้างพื้นฐานเชิงสถาบันซึ่งถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อการดำเนินการนโยบายเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในเรื่องวัฒนธรรม เช่น ศูนย์วัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ ห้องสมุด โรงมหรสพ โรงภาพยนตร์ และในศิลปะและงานฝีมือตามชนบทประเพณี

(ค)

การส่งเสริมเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมในฐานะเป็นปัจจัยของการชื่นชมร่วมกันในหมู่ปัจเจกชน กลุ่ม ประชาชาติ และภูมิภาค

(ง)

การส่งเสริมการรับรู้และการได้ประโยชน์จากมรดกทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์และชนกลุ่มน้อยของชาติและของชนพื้นเมืองดั้งเดิม

(จ)

บทบาทของสื่อมวลชนและสื่อการสื่อสารในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในชีวิตทางวัฒนธรรม

(ฉ) การรักษาและการนำเสนอมรดกทางวัฒนธรรมของมนุษยชาติ

(ช) การบัญญัติกฎหมายคุ้มครองเสรีภาพของการสร้างสรรค์และการแสดงในเชิงศิลปะ รวมทั้งเสรีภาพที่จะแพร่กระจายผลงานของกิจกรรมดังกล่าวตลอดจนการบ่งบอกถึงข้อจำกัดหรือขีดจำกัดใดๆที่ถูกลำเอียงมาใช้บังคับเสรีภาพ

(ซ) การศึกษาวิชาชีพในด้านวัฒนธรรมและศิลปะ

(ฅ) มาตรการอื่นใดซึ่งถูกนำมาใช้เพื่อการอนุรักษ์ การพัฒนา และการแพร่กระจายวัฒนธรรม

โปรดรายงานถึงผลกระทบในเชิงบวกตลอดจนข้อขัดข้องและความล้มเหลว

โดยเฉพาะคือที่เกี่ยวกับกลุ่มชนชาติดั้งเดิมและกลุ่มเสียเปรียบและโดยเฉพาะคือกลุ่มเสี่ยงอื่นๆ

67. โปรดกล่าวถึงมาตรการทางนิติบัญญัติและอย่างอื่น ๆ ที่ใช้เพื่อให้สิทธิในการที่ทุกคนจะได้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และการประยุกต์ใช้เป็นความจริงขึ้นมา รวมทั้งมาตรการซึ่งมีจุดประสงค์ไปที่การอนุรักษ์ การพัฒนา และการแพร่กระจายวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะคือ โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

(ก)

มาตรการที่ใช้เพื่อรับประกันการประยุกต์ใช้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์เพื่อประโยชน์ของทุกคน

รวมทั้งมาตรการซึ่งมีจุดประสงค์ไปที่การรักษา มรดกทางธรรมชาติของมนุษยชาติและไปที่การส

ส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่แข็งแกร่งและบริสุทธิ์
และข้อมูลเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐานในลักษณะสถาบันซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อจุดประสงค์นั้น

(ข)

มาตรการที่ใช้เพื่อส่งเสริมการแพร่กระจายข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์

(ค)

มาตรการที่ใช้เพื่อป้องกันการใช้ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีไปในจุดประสงค์ที่ตรงกันข้ามกับการได้ประโยชน์จากสิทธิมนุษยชนทั้งปวง รวมทั้งสิทธิในชีวิต สุขภาพ เสรีภาพส่วนบุคคล ความเป็นส่วนตัวและสิ่งที่คล้ายกัน

(ง)

ข้อจำกัดใดๆ ซึ่งถูกนำมาบังคับใช้กับการใช้สิทธินี้พร้อมด้วยรายละเอียดของข้อกำหนดทางกฎหมายซึ่งกำหนดข้อจำกัดเช่นว่านี้

68. โปรดกล่าวถึงมาตรการทางนิติบัญญัติและทางอื่นๆ ซึ่งถูกใช้เพื่อให้สิทธิในการที่ทุกคนจะ
ได้ประโยชน์จากการคุ้มครองผลประโยชน์ในทางศีลธรรมและทางวัฒนธรรมและเป็นผลมาจากผลงานทาง
วิทยาศาสตร์ วรรณกรรม หรือศิลปะซึ่งบุคคลดังกล่าวเป็นผู้สร้างสรรค์เป็นความจริงขึ้นมา
โดยเฉพาะคือ

โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการภาคปฏิบัติซึ่งมีจุดประสงค์ไปที่การดำเนินการอย่างเต็มที่ของสิ
ทธินี้ รวมทั้งข้อกำหนดของสภาพที่จำเป็นสำหรับกิจกรรมทางวิทยาศาสตร์ วรรณกรรม
และศิลปะ และการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาอันเป็นผลมาจากกิจกรรมเช่นว่านี้
มีข้อขัดข้องอะไรได้มีผลต่อระดับของการทำให้สิทธินี้เป็นความจริงขึ้นมา?

69. รัฐบาลของท่านได้ใช้ขั้นตอนอะไรเพื่อการอนุรักษ์ การพัฒนา
และการแพร่กระจายวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม? โปรดบรรยายโดยเฉพาะถึง

(ก)

มาตรการที่ระดับรัฐธรรมนูญภายในระบบการศึกษาของชาติและโดยวิถีทางของสื่อการสื่อสาร

(ข)

ขั้นตอนภาคปฏิบัติอื่นๆ ทั้งหมดเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ การพัฒนา
และการแพร่กระจายเช่นว่านี้

70. โปรดกล่าวถึงระบบทางนิติบัญญัติ การบริหาร
และทางตุลาการที่ถูกออกแบบสร้างมาเพื่อเคารพและคุ้มครองเสรีภาพซึ่งเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้สำหรับ
รับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และกิจกรรมสร้างสรรค์ โดยเฉพาะคือ

(ก)

มาตรการที่ถูกออกแบบสร้างมาเพื่อส่งเสริมการได้ประโยชน์จากเสรีภาพนี้รวมทั้งการสร้างสรรค์
สภาพและสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นทั้งหมดสำหรับการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และกิจกรรมสร
ร้างสรรค์

(ข) มาตรการที่ถูกใช้เพื่อรับประกันเสรีภาพในการแลกเปลี่ยนข้อมูลทางวิทยาศาสตร์
ทางเทคนิค และทางวัฒนธรรม ความคิดเห็นและประสบการณ์ระหว่างนักวิทยาศาสตร์ นักเขียน
ผู้สร้างสรรค์ผลงาน ศิลปิน และปัจเจกชนผู้สร้างสรรค์อื่นๆและสถาบันของบุคคลดังกล่าว

(ค) มาตรการที่ถูกใช้เพื่อสนับสนุนสังคมแห่งการเรียนรู้ สถาบันวิทยาศาสตร์
สมาคมวิชาชีพ สหภาพแรงงาน
และองค์กรและสถาบันอื่นๆซึ่งดำเนินการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และกิจกรรมสร้างสรรค์

มีข้อขัดข้องอะไรได้มีผลกระทบกับระดับของการทำให้เสรีภาพนี้เป็นความจริงขึ้นมา?

71. โปรดกล่าวถึงมาตรการทางนิติบัญญัติและทางอื่นๆซึ่งรัฐบาลของท่านจะส่งเสริมและพัฒนา
การติดต่อและความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมรวมทั้งมาตรการที่
ใช้สำหรับ

(ก)

การใช้ประโยชน์สูงสุดโดยรัฐทุกรัฐที่เกี่ยวข้องในสิ่งอำนวยความสะดวกที่สามารถทำได้โดยการ
ยึดมั่นของรัฐเหล่านั้นในอนุสัญญาภูมิภาคและระหว่างประเทศ ข้อตกลง
และตราสารอื่นๆในด้านวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม

(ข) การมีส่วนร่วมโดยนักวิทยาศาสตร์ นักเขียน ศิลปิน
และบุคคลอื่นๆที่เกี่ยวข้องในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์และกิจกรรมสร้างสรรค์ในการประชุมร่วม
การสัมมนา การสัมมนาเฉพาะเรื่อง ฯลฯ ทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมระหว่างประเทศ

มีปัจจัยและข้อขัดข้องอะไรได้มีผลต่อการพัฒนาความร่วมมือระหว่างประเทศในด้านเหล่านี้?

72. ในระหว่างระยะเวลาการรายงานได้มีการเปลี่ยนแปลงใดๆหรือไม่ในนโยบายแห่งชาติ
กฎหมาย และข้อปฏิบัติที่มีผลกระทบในเชิงลบต่อสิทธิซึ่งได้ระบุไว้ในมาตรา 15?
หากว่าเป็นเช่นนั้น
โปรดกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงเหล่านี้และประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

73. ในกรณีที่รัฐบาลของท่านได้ส่งมอบรายงานเรื่องสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิซึ่งอยู่ในมาตรา 15
ให้แก่สหประชาชาติหรือองค์กรชำนาญพิเศษ
ท่านอาจประสงค์จะอ้างอิงถึงส่วนที่เกี่ยวข้องของรายงานเหล่านั้นมากกว่าจะให้ข้อมูลดังกล่าว
ซ้ำอีกในที่นี้

74. โปรดระบุบทบาทของความช่วยเหลือระหว่างประเทศในการทำให้สิทธิซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา
15 เป็นความจริงขึ้นมาอย่างเต็มที่

บทที่ 3

คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน*

ก. คำนำ

ก.1

แนวทางเหล่านี้จะแทนที่แนวทางฉบับก่อนๆที่ออกมาโดยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนซึ่งบัดนี้อาจจะไม่ได้รับความสนใจแล้ว (CCPR/C/19/Rev.1 ลงวันที่ 26 สิงหาคม 2525 CCPR/C/5/Rev.2 ลงวันที่ 28 เมษายน 2538 และภาคผนวก 8 ของรายงานปี 2541 ต่อสมัชชาใหญ่ของคณะกรรมการ (A/53/40)) ความเห็นทั่วไปของคณะกรรมการ 2(13) ของปี 2524 ก็ถูกแทรกแทนด้วยแนวทางปัจจุบันจะไม่มีผลต่อวิธีดำเนินการของคณะกรรมการเกี่ยวกับรายงานพิเศษใดๆซึ่งอาจจะถูกร้องขอ

ก.2 แนวทางเหล่านี้จะมีผลบังคับใช้สำหรับรายงานทั้งหมดที่จะถูกนำเสนอหลังจากวันที่ 31 ธันวาคม 2542

ก.3

รัฐภาคีควรจะปฏิบัติตามแนวทางดังกล่าวในการจัดทำรายงานเบื้องต้นและรายงานตามรอบเวลาต่อมาทั้งหมด

ก.4

การปฏิบัติตามแนวทางเหล่านี้จะช่วยลดความจำเป็นที่คณะกรรมการต้องร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อคณะกรรมการดำเนินการพิจารณารายงาน นอกจากนี้ยังจะช่วยคณะกรรมการให้พิจารณาสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในทุกรัฐภาคีได้อย่างเท่าเทียมกันอีกด้วย

ข. กรอบงานของกติกาเกี่ยวกับรายงาน

*

มีอยู่ในเอกสารCCPR/C/66/GUI/Rev.2

เรื่อง

แนวทางรวมสำหรับรายงานของรัฐตามกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

แนวทางดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้ระหว่างสมัยประชุมที่หกสิบหก (กรกฎาคม 2542) ของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน และแก้ไขเพิ่มเติมในระหว่างสมัยประชุมที่เจ็ดสิบของคณะกรรมการดังกล่าว (ตุลาคม 2543)

- ข.1 รัฐภาคีทุกรัฐเมื่อให้สัตยาบันกติกาแล้วจะดำเนินการตามมาตรา 40 เพื่อส่งมอบรายงานเบื้องต้นเกี่ยวกับมาตรการที่รัฐดังกล่าวนำมาใช้ซึ่งจะมีผลต่อสิทธิที่ได้รับการรับรองในกติกา (“สิทธิตามกติกา”) และความก้าวหน้าที่ได้ทำในการได้รับประโยชน์ภายในหนึ่งปีที่กติกามีผลบังคับใช้สำหรับรัฐนั้น และหลังจากนั้นให้ส่งมอบรายงานตามรอบเวลาเมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการมีการร้องขอ
- ข.2 สำหรับรายงานตามรอบเวลาฉบับต่อๆมา คณะกรรมการได้ใช้ข้อปฏิบัติโดยระบุวันเดือนปีซึ่งควรส่งมอบรายงานตามรอบเวลาฉบับต่อไปไว้ในตอนท้ายของข้อสังเกตโดยสรุปของคณะกรรมการ

ค. แนวทางทั่วไปสำหรับเนื้อหาของรายงานทั้งหมด

- ค.1 *มาตราและความเห็นทั่วไปของคณะกรรมการ* ข้อกำหนดของมาตราในส่วนที่ 1, 2 และ 3 ของกติกาจะต้องนำมาพิจารณาในการจัดทำรายงานพร้อมด้วยความเห็นทั่วไปที่ออกมาโดยคณะกรรมการเกี่ยวกับมาตราใดๆเช่นว่านี้
- ค.2 *ข้อสงวนและปฏิญญา*
ข้อสงวนและปฏิญญาใดๆต่อมาตราใดๆของกติกาโดยรัฐภาคีควรได้รับการอธิบายและการให้คงมีไว้ต่อไปควรจะชอบด้วยเหตุผล
- ค.3 *การยกเลิกเพียงบางส่วน* วันเดือนปี ขอบเขตและผลกระทบของ และวิธีดำเนินการสำหรับบังคับใช้และสำหรับยกเลิกข้อกำหนดใด ๆตามมาตรา 4 ควรได้รับการอธิบายอย่างเต็มที่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับมาตราทุกมาตราของกติกาซึ่งได้รับผลกระทบจากการยกเลิก
- ค.4 *ปัจจัยและข้อขัดข้อง* มาตรา 40 ของกติกากำหนดว่าควรระบุปัจจัยและข้อขัดข้อง (ถ้ามี) ซึ่งมีผลต่อการดำเนินการของกติกา รายงานควรอธิบายลักษณะและขอบเขตของ และเหตุผลสำหรับปัจจัยและข้อขัดข้องดังกล่าวทุกประการ (ถ้ามีอยู่เช่นนั้น) และควรจะให้รายละเอียดของขั้นตอนที่ถูกดำเนินการเพื่อเอาชนะอุปสรรคดังกล่าว
- ค.5 *ข้อจำกัดหรือขีดจำกัด*
มาตราบางมาตราของกติกาอนุญาตให้มีข้อจำกัดหรือขีดจำกัดที่กำหนดไว้บางประการสำหรับสิทธิ เมื่อมีข้อจำกัดหรือขีดจำกัดเหล่านี้ ลักษณะและขอบเขตของสิ่งดังกล่าวควรได้รับการกำหนดไว้

ค.6

ข้อมูลและสถิติ

รายงานควรจะรวมข้อมูลและสถิติอย่างพอเพียงเพื่อให้คณะกรรมการสามารถประเมินความก้าวหน้าในการได้ประโยชน์จากสิทธิตามกติกาที่เกี่ยวข้องกับมาตราใดๆที่เหมาะสมได้

ค.7

มาตรา

3

สถานการณ์เกี่ยวกับการได้ประโยชน์จากสิทธิตามกติกาอย่างเท่าเทียมกันของชายและหญิงควรจะได้รับการเอาใจใส่เป็นพิเศษ

ค.8

เอกสารแทน

หากว่ารัฐภาคีได้จัดทำเอกสารแทนแล้ว

เอกสารดังกล่าวจะถูกส่งให้คณะกรรมการ

โดยควรจะถูกรับปรุงให้ทันสมัยตามที่มีความจำเป็นในรายงาน โดยเฉพาะคือเกี่ยวกับ “กรอบงานทางกฎหมายทั่วไป” และ “ข้อมูลและการประชาสัมพันธ์” (HRI/CORE/1 ดูปทที่ 1 ของเอกสารนี้)

ง. รายงานเบื้องต้น

ง.1 ทั่วไป

รายงานนี้เป็นโอกาสแรกของรัฐภาคีที่จะนำเสนอต่อคณะกรรมการถึงขอบเขตซึ่งกฎหมายและข้อปฏิบัติของรัฐภาคีจะเป็นไปตามกติกาซึ่งรัฐภาคีได้ให้สัตยาบัน โดยรายงานควรจะ

- กำหนดกรอบงานทางรัฐธรรมนูญและกฎหมายสำหรับการดำเนินการเรื่องสิทธิตามกติกา
- อธิบายมาตรการทางกฎหมายละทางปฏิบัติที่ถูกนำมาใช้เพื่อให้มีผลต่อสิทธิตามกติกา
- แสดงความก้าวหน้าที่ได้ทำให้เกิดขึ้นในการรับประกันการได้ประโยชน์จากสิทธิตามกติกาของประชาชนภายในรัฐภาคีและอยู่ภายใต้เขตอำนาจของรัฐภาคีดังกล่าว

ง.2 เนื้อหาของรายงาน

ง.2.1 รัฐภาคีควรจะดำเนินการเป็นพิเศษกับมาตราทุกมาตราในส่วนของ 1, 2 และ 3 ของกติกาโดยควรจะกล่าวถึงบรรทัดฐานทางกฎหมาย แต่ก็ยังไม่เป็นการพอเพียง

เพราะสถานการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงและความมีพร้อมในทางปฏิบัติ ผลและการดำเนินการเยียวยาแก้ไขสำหรับการฝ่าฝืนสิทธิตามกติกาควรจะได้รับการอธิบายและมีตัวอย่างประกอบ

ง.2.2 รายงานควรจะอธิบายว่า

มาตรา

2

ของกติกาถูกนำมาใช้อย่างไรเพื่อกำหนดมาตรการหลักทางกฎหมายซึ่งรัฐภาคีได้ใช้เพื่อให้มีผลต่อสิทธิตามกติกา

และขอบเขตของการเยียวยาแก้ไขที่มีให้สำหรับบุคคลซึ่งอาจจะถูกฝ่าฝืนสิทธิ

กติกาถูกรวมเข้าไปอยู่ในกฎหมายภายในประเทศในลักษณะที่จะสามารถถูกนำไปบังคับใช้ได้โดยตรงหรือไม่

หากว่าไม่เป็นเช่นนั้น

ข้อกำหนดของกฎหมายดังกล่าวสามารถจะถูกยกขึ้นมาก่อนและทำให้เกิดผลได้โดยศาล ศาลชั้นอุทธรณ์ และเจ้าพนักงานฝ่ายบริหารได้หรือไม่

สิทธิตามกติกาได้รับการรับประกันอยู่ในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น ๆ หรือไม่และในขอบเขตเพียงใด หรือ

สิทธิตามกติกาจะต้องถูกประกาศใช้เป็นกฎหมายหรือถูกสะท้อนอยู่ในกฎหมายภายในประเทศโดยการออกเป็นกฎหมายเพื่อให้สามารถบังคับใช้ได้หรือไม่

ง.2.3 ควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายอื่น ๆ ซึ่งมีเขตอำนาจเพื่อเป็นการรับประกันสิทธิตามกติกา

ง.2.4

รายงานควรจะประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันหรือกลไกใด ๆ ระดับชาติหรืออย่างเป็นทางการซึ่งมีความรับผิดชอบในการดำเนินการเรื่องสิทธิตามกติกา

หรือในการตอบสนองต่อข้อร้องทุกข์เรื่องการฝ่าฝืนสิทธิดังกล่าว

และให้ตัวอย่างกิจกรรมของตนในการนี้

ง.3 ภาคผนวกของรายงาน

ง.3.1 รายงานควรจะแนบท้ายด้วยเอกสารหลักที่เกี่ยวข้องของรัฐธรรมนูญ การบัญญัติกฎหมายและอื่น ๆ ซึ่งรับประกันและให้การเยียวยาแก้ไขในส่วนที่เกี่ยวกับสิทธิตามกติกาดีกา

เอกสารดังกล่าวจะไม่ถูกทำสำเนาหรือถูกแปลแต่จะมีให้สำหรับกรรมการในคณะกรรมการ เป็นสิ่งสำคัญที่ตัวรายงานเองจะประกอบด้วยข้อกล่าวอ้างอย่างพอเพียงจากหรือข้อสรุปของเอกสารเหล่านี้เพื่อเป็นการรับประกันว่ารายงานมีความชัดเจนและสามารถทำความเข้าใจได้โดยไม่ต้องอ้างอิงถึงภาคผนวก

จ. รายงานต่อมาตามรอบเวลา

จ.1 ควรจะมีจุดเริ่มต้นสองจุดสำหรับรายงานเช่นว่านี้

ข้อสังเกตโดยสรุป (โดยเฉพาะคือ “ความห่วงกังวล” และ “คำแนะนำ”) เกี่ยวกับรายงานครั้งก่อนและบันทึกสรุปข้อพิจารณาของคณะกรรมการ (ทราบเท่าที่สิ่งเหล่านี้มีอยู่)

การตรวจสอบโดยรัฐภาคีถึงความก้าวหน้าที่ถูกทำให้เกิดขึ้นไปสู่และสถานการณ์ในขณะนั้น เกี่ยวกับการได้ประโยชน์ในสิทธิตามกติกาของบุคคลภายในอาณาเขตหรือเขตอำนาจของรัฐภาคี

จ.2 รายงานตามรอบเวลาควรจะถูกจัดโครงสร้างเพื่อให้ดำเนินไปตามมาตราของกติกาดีกา ถ้าไม่มีสิ่งใดใหม่ให้รายงานตามมาตราใด ๆ ก็ควรจะระบุไว้เช่นนั้น¹

จ.3

รัฐภาคีควรจะต้องอ้างอิงอีกครั้งถึงข้อแนะนำสำหรับรายงานเบื้องต้นและสำหรับภาคผนวกทราบเท่าที่สิ่งเหล่านี้อาจจะนำมาใช้ได้อีกด้วยกับรายงานตามรอบเวลา

จ.4

อาจจะมีเหตุการณ์ซึ่งเรื่องต่อไปนี้จะได้รับการกล่าวถึงเพื่อเป็นการขยายความรายงานตามรอบเวลา

อาจจะเกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานในวิธีการทางการเมืองและทางกฎหมายของรัฐภาคี ซึ่งมีผลต่อสิทธิตามกติกาดีกา

ซึ่งในกรณีเช่นว่านี้อาจจะต้องมีรายงานเพิ่มเติมตามมาตราแต่ละมาตรา

มาตรการใหม่ทางฝ่ายนิติบัญญัติหรือทางฝ่ายบริหารอาจจะได้ถูกนำเสนอเข้ามาซึ่งสมควรจะมีภาคผนวกเป็นเอกสารและคำวินิจฉัยของศาลหรือคำวินิจฉัยอื่น ๆ

จ. พิธีสารทางเลือก

จ.1 ถ้ารัฐภาคีได้ให้สัตยาบันพิธีสารทางเลือก และคณะกรรมการได้ออกความเห็นซึ่งมีข้อกำหนดการเยียวยาแก้ไขหรือแสดงความห่วงกังวลอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อสื่อสารที่ได้รับตามพิธีสารนั้น รายงานควรจะประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนที่ได้ดำเนินการเพื่อให้การเยียวยาแก้ไขหรือให้คลายความห่วงกังวลและเพื่อรับประกันว่าเหตุการณ์ใด ๆ ซึ่งก็จะถูกพิจารณาจะไม่เกิดขึ้น (นอกเสียจากว่าปัญหาได้รับการแก้ไขแล้วในรายงานฉบับก่อน)

จ.2 ถ้ารัฐภาคีได้ยกเลิกโทษประหารชีวิต สถานการณ์เกี่ยวกับพิธีสารทางเลือกที่สองควรจะได้รับการอธิบาย

ข. การพิจารณารายงานของคณะกรรมการ

ข.1 ทั่วไป

คณะกรรมการมีเจตนาจะให้การพิจารณารายงานของตนอยู่ในรูปแบบของการอภิปรายในเชิงสร้างสรรค์กับคณะผู้แทนโดยมีจุดประสงค์จะปรับปรุงสถานการณ์ที่เกี่ยวกับสิทธิตามกติกาในรัฐ

ข.2 รายการประเด็นปัญหา

จากเกณฑ์ของข้อมูลทั้งหมดที่มีให้คณะกรรมการใช้ คณะกรรมการจะจัดให้รายการล่วงหน้าของประเด็นปัญหาซึ่งจะกลายเป็นวาระพื้นฐานสำหรับการพิจารณารายงาน คณะผู้แทนควรจะเตรียมตัวมาพร้อมที่จะพูดถึงรายการประเด็นปัญหาและเพื่อตอบข้อซักถามเพื่

เพิ่มเติมจากกรรมการด้วยข้อมูลที่ปรับปรุงให้ทันสมัยตามที่จำเป็น และเพื่อทำเช่นนั้นภายในเวลาที่จัดสรรไว้สำหรับการพิจารณารายงาน

ช.3 คณะผู้แทนของรัฐภาคี

คณะกรรมการการประสงค์จะรับประกันว่าคณะกรรมการสามารถจะปฏิบัติหน้าที่ของตน ได้อย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรฐาน 40

และรัฐภาคีที่ทำรายงานควรจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากข้อกำหนดของการรายงาน ดังนั้นคณะผู้แทนของรัฐภาคีควรจะประกอบด้วยบุคคลซึ่งจากการมีความรู้และความสามารถที่จะอธิบายสถานการณ์สิทธิมนุษยชนในรัฐนั้นได้จะสามารถตอบข้อซักถามและความคิดเห็นทั้งที่เป็นหนังสือและตัววาจาของคณะกรรมการเกี่ยวกับสิทธิตามกติกาได้ทั้งหมด

ช.4 ข้อสังเกตโดยสรุป

หลังจากการพิจารณารายงานได้ไม่นาน คณะกรรมการจะจัดพิมพ์ข้อสังเกตโดยสรุปของตนเกี่ยวกับรายงานและการอภิปรายหลังจากนี้ หนักับคณะผู้แทน ข้อสังเกตโดยสรุปเหล่านี้จะรวมอยู่ในรายงานประจำปีของคณะกรรมการต่อสมัชชาใหญ่ ทั้งนี้คณะกรรมการคาดหวังว่ารัฐภาคีจะแพร่กระจายข้อสรุปเหล่านี้ในภาษาที่เหมาะสมทั้งหมด โดยมีจุดประสงค์จะเป็นข้อมูลแก่สาธารณชนและมีการอภิปราย

ช.5 ข้อมูลพิเศษ

ช.5.1 ภายหลังจากการส่งมอบรายงานใดๆแล้ว อาจจะส่งมอบการทบทวนแก้ไขหรือการปรับปรุงให้ทันสมัย

(ก) ได้ไม่นานเกินกว่า 10 สัปดาห์ก่อนวันเดือนปีที่กำหนดไว้สำหรับการพิจารณารายงานของคณะกรรมการ (เวลานั้นต่ำซึ่งกำหนดไว้โดยฝ่ายการแปลของสหประชาชาติ)

(ข) หลังจากวันเดือนปีดังกล่าวได้ หากว่าเอกสารดังกล่าวได้รับการแปลโดยรัฐภาคีเป็นภาษาใช้งานต่างๆของคณะกรรมการ (ในปัจจุบันคือ ภาษาอังกฤษ ภาษาสเปน และภาษาฝรั่งเศส)

ถ้าแนวทางอย่างหนึ่งอย่างใดนี้ไม่ได้รับการปฏิบัติตาม
 คณะกรรมการจะไม่สามารถรับเอาภาคผนวกมาพิจารณาได้ แต่อย่างไรก็ตาม
 ข้อกำหนดนี้จะไม่ใช่กับภาคผนวกหรือสถิติที่ปรับปรุงให้ทันสมัย

ช.5.2 ในการพิจารณารายงาน
 คณะกรรมการอาจจะร้องขอหรือคณะผู้แทนอาจจะเสนอข้อมูลเพิ่มเติมก็ได้
 โดยสำนักเลขาธิการจะบันทึกเรื่องเช่นว่านี้ไว้และเรื่องดังกล่าวควรจะได้รับพิจารณาในรายงานฉบับต่อไป

ช.6.1
 ในกรณีที่รัฐภาคีไม่สามารถดำเนินการได้มาเป็นระยะเวลาอันยาวนานแม้ว่าจะได้มีการเตือนให้ส่งมอบรายงานเบื้องต้นหรือรายงานตามรอบเวลา
 คณะกรรมการอาจจะประกาศเจตนาของตนที่จะตรวจสอบขอบเขตของการปฏิบัติตามสิทธิตามกติกาในรัฐภาคีนั้นในสมัยประชุมในอนาคตที่กำหนดไว้
 ก่อนที่จะถึงสมัยประชุมนั้นคณะกรรมการจะส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการให้แก่รัฐภาคี
 รัฐภาคีอาจจะส่งคณะผู้แทนไปร่วมสมัยประชุมที่ระบุไว้ซึ่งอาจจะมีส่วนร่วมในการอภิปรายของคณะกรรมการ แต่อย่างไรก็ตาม
 คณะกรรมการอาจจะออกข้อสังเกตโดยสรุปชั่วคราวและกำหนดวันเดือนปีสำหรับการส่งมอบรายงานของรัฐภาคีในลักษณะที่จะถูกกำหนดไว้

ช.6.2
 ในกรณีที่เมื่อรัฐภาคีซึ่งได้ส่งมอบรายงานที่ถูกกำหนดไว้สำหรับสมัยประชุมหนึ่งเพื่อการตรวจสอบแจ้งต่อคณะกรรมการในเวลาเมื่อไม่สามารถกำหนดการตรวจสอบรายงานของรัฐภาคีอีกรัฐหนึ่งได้เลยวาคณะผู้แทนของตนจะไม่เข้าร่วมในสมัยประชุม
 คณะกรรมการอาจจะตรวจสอบรายงานโดยใช้เกณฑ์ของรายการประเด็นปัญหาที่สมัยประชุมนั้นหรือที่สมัยประชุมอื่นที่จะถูกกำหนด ในกรณีที่ไม่มีคณะผู้แทน
 คณะกรรมการอาจตัดสินใจบรรลุข้อสังเกตโดยสรุปชั่วคราว
 หรือพิจารณารายงานและเอกสารอื่นและปฏิบัติตามแนวทางในวรรค G.4 ข้างต้น²

ช. รูปแบบของรายงาน

การแจกจ่ายรายงานและตั้งนั้นการมีให้พร้อมของรายงานสำหรับการพิจารณาของคณะกรรมการจะได้รับการอำนวยความสะดวกเป็นอย่างมากถ้า

(ก) วรรณคดีเรียงลำดับเป็นตัวเลข

(ข) เอกสารเป็นกระดาษขนาด A4

(ค) เว้นช่องไฟหนึ่งช่อง และ

(ง)
(อยู่บนด้านเดียวเท่านั้นของกระดาษแต่ละแผ่น)

สามารถทำสำเนาได้โดยการถ่ายเอกสาร

หมายเหตุ

¹ E.2 เป็นตัวพิมพ์เล็ก: นำมาใช้ในสมัยประชุมที่เจ็ดสิบ

² G.6.1 และ 2: นำมาใช้ในระหว่างสมัยประชุมที่เจ็ดสิบ

บทที่ 4

คณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ*

1. ตามมาตรา 9 วรรค 1

ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ รัฐภาคีแต่ละรัฐได้ดำเนินการส่งมอบรายงานเกี่ยวกับมาตรการของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร

หรือฝ่ายอื่นๆให้แก่เลขาธิการสหประชาชาติเพื่อการพิจารณาโดยคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติซึ่งรัฐภาคีได้นำมาใช้และซึ่งให้ผลต่อข้อกำหนดของอนุสัญญา (a)

ภายในหนึ่งปีหลังจากอนุสัญญามีผลบังคับใช้สำหรับรัฐที่เกี่ยวข้อง และ (b)

หลังจากนั้นทุกสองปีและเมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการร้องขอเช่นนั้น มาตรา 9 วรรค 1 ยังกำหนดอีกด้วยว่าคณะกรรมการอาจจะร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมจากรัฐภาคีก็ได้

2. เพื่อที่จะช่วยเหลือคณะกรรมการในการปฏิบัติงานที่ได้รับควมไว้วางใจตามมาตรา 9 ของอนุสัญญาจนครบถ้วนและเพื่ออำนวยความสะดวกให้งานของรัฐภาคีต่อไปในการจัดทำรายงานของตน

คณะกรรมการได้ตัดสินใจว่าจะเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ที่จะแจ้งรัฐภาคีให้ทราบถึงความประสงค์ของคณะกรรมการเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของรายงานของรัฐภาคี

การปฏิบัติตามแนวทางเหล่านี้จะช่วยรับประกันว่ารายงานจะถูกนำเสนอในลักษณะเป็นแบบเดี่ยว

* อยู่ในเอกสาร CERD/C/70/Rev.5 เรื่อง **แนวทางทั่วไปเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของรายงานที่รัฐภาคีจะส่งมอบตามมาตรา 19 วรรค 1 ของอนุสัญญา** แนวทางนี้ซึ่งถูกนำมาใช้โดยคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในการประชุมครั้งที่ 475 ของคณะกรรมการ (สมัยประชุมที่ยี่สิบห้า) เมื่อวันที่ 9 เมษายน 2523 สะท้อนให้เห็นแนวทางเพิ่มเติมซึ่งถูกนำมาใช้ในการประชุมครั้งที่ 571 (สมัยประชุมที่ยี่สิบห้า) เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2525 และการทบทวนแก้ไขซึ่งถูกนำมาใช้ในการประชุมครั้งที่ 984 (สมัยประชุมที่สี่สิบสอง) เมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2536 การทบทวนแก้ไขซึ่งถูกนำมาใช้ในปี 2536 ประกอบด้วยการแทรกวรรคใหม่ในส่วนที่ 2 เกี่ยวกับข้อมูลเรื่องลักษณะทางชาติพันธุ์ของประเทศ ควรจะบันทึกไว้ว่าคณะกรรมการในการประชุมครั้งที่ 913 ของคณะกรรมการ (สมัยประชุมที่สามสิบเก้า) ได้รับการทบทวนแก้ไขแนวทางการรายงานทั่วไปของคณะกรรมการไว้ใช้จำนวนหนึ่งรวมทั้งการนำส่วนที่ 1 เดิม วรรค (a) มารวมไว้ในส่วนที่ 2 และการตัดทิ้งส่วนที่ 1 เดิม วรรค (c) การทบทวนแก้ไขของคณะกรรมการซึ่งถูกนำมาใช้ในการประชุมครั้งที่ 1354 ของคณะกรรมการ (สมัยประชุมที่ห้าสิบห้า) เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2542 ประกอบด้วยการแทรกวรรคใหม่ในส่วนที่ 2 เกี่ยวกับข้อมูลเรื่องสถานการณ์ของสตรี คณะกรรมการได้แก้ไขเพิ่มเติมส่วนที่ 2 เดิม วรรค 10 ต่อไปอีกซึ่งเกี่ยวกับการรายงานตามมาตรา 5 ของอนุสัญญา การทบทวนแก้ไขของคณะกรรมการซึ่งถูกนำมาใช้ในการประชุมครั้งที่ 1429 ของคณะกรรมการ (สมัยประชุมที่ห้าสิบเจ็ด) เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2543 ประกอบด้วยการเพิ่มการอ้างอิงถึงคำแนะนำทั่วไปซึ่งถูกนำมาใช้โดยคณะกรรมการและจัดการร้องขอข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของความสัมพันธ์กับระบอบนิยมเชื้อชาติของแอฟริกาใต้ การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ได้ถูกสะท้อนให้เห็นในเอกสารนี้

วกันหมดและทำให้คณะกรรมการและรัฐภาคีสามารถได้รับภาพที่สมบูรณ์ของสถานการณ์ในรัฐ แต่รัฐเกี่ยวกับการดำเนินการข้อกำหนดของอนุสัญญา

สิ่งนี้จะลดความจำเป็นที่คณะกรรมการจะต้องร้องขอข้อมูลเพิ่มเติมตามมาตรา 9 และระเบียบวิธีดำเนินการของคณะกรรมการ

3. ในการนี้ควรจะบันทึกไว้ด้วยว่าคณะกรรมการได้ระบุไว้ในคำแนะนำทั่วไปฉบับ 2 ลงวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2515

ของคณะกรรมการว่าเนื่องจากข้อมูลทุกประเภทที่ถูกร้องขอจากรัฐภาคีจะอ้างอิงถึงข้อผูกพัน ซึ่งถูกดำเนินการโดยรัฐภาคีตามอนุสัญญา

รัฐภาคีทุกรัฐควรจะให้ข้อมูลที่จำเป็นซึ่งสอดคล้องกับแนวทางเหล่านี้โดยไม่มีข้อแตกต่างไม่ว่าจะมีการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติอยู่ในอาณาเขตแต่ละอาณาเขตของรัฐภาคีนั้นๆ หรือไม่ก็ตาม

4. ในการเลือกข้อมูลสำหรับรวมอยู่ในรายงานของตน รัฐภาคีควรจะระลึกถึงนิยามของคำว่า “การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ” ตามที่สะท้อนออกมาอยู่ในมาตรา 1 วรรค 1 ของอนุสัญญาตลอดจนข้อกำหนดของมาตรา 1 วรรค 2, 3 และ 4 ซึ่งอ้างอิงถึงสถานการณ์ที่ไม่ได้รับการพิจารณาว่าเป็นการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ¹

5. รายงานควรจะสะท้อนให้เห็นทุกส่วนของสถานการณ์จริงดังที่เกี่ยวกับการดำเนินการภาคปฏิบัติของข้อกำหนดของอนุสัญญาและความก้าวหน้าที่ได้บรรลุ

ส่วนที่ 1 ทั่วไป

6. ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับดินแดนและประชาชน โครงสร้างทางการเมืองทั่วไป
กรอบงานทางกฎหมายทั่วไป ซึ่งสิทธิมนุษยชนได้รับความคุ้มครอง
และข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ควรจะถูกจัดทำตามแนวทางรวมสำหรับส่วนเบื้องต้นของรายงานของรัฐภาคีที่จะถูกส่งมอบตามตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศฉบับต่างๆตามที่มีอยู่ในเอกสาร HRI/CORE/1 (ดูบทที่ 1 ของเอกสารนี้)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรา 2 ถึง 7 ของอนุสัญญา

7. ให้บรรยายสั้นๆถึงนโยบายการจัดการเลือกปฏิบัติต่อเชื้อชาติในทุกรูปแบบและกรอบงานทางกฎหมายทั่วไปซึ่งมีการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติอยู่ภายในดังที่กำหนดไว้ในมาตรา 1 วรรค 1 ของอนุสัญญาถูกห้ามและถูกขจัดออกไปในรัฐที่ทำการรายงาน และการรับรอง การได้ประโยชน์

หรือการใช้สิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐานในตำแหน่งเท่ากันในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม หรือด้านอื่นใดของงานภาครัฐได้รับการส่งเสริมคุ้มครอง

8. ลักษณะทางชาติพันธุ์ของประเทศมีความสำคัญโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการขจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ²

รัฐหลายรัฐจะพิจารณาว่าเมื่อดำเนินการสำรวจสำมะโนประชากร

รัฐไม่ควรจะสร้างความสนใจให้กับปัจจัยเช่นเรื่องเชื้อชาติเพราะสิ่งนี้จะไปส่งเสริมการแบ่งแยกซึ่งรัฐประสงค์จะทำให้หายไป

ถ้าจะเผด็จการตรวจสอบความก้าวหน้าในการขจัดการเลือกปฏิบัติในเรื่องเชื้อชาติ สี่ผิว การสืบเชื้อสายลงมา สัญชาติและชาติพันธุ์ดั้งเดิม

จำเป็นจะต้องมีสิ่งบ่งบอกบางอย่างถึงจำนวนบุคคลซึ่งอาจจะถูกปฏิบัติต่อในลักษณะที่ต่อยกว่า ด้วยเกณฑ์ของลักษณะเหล่านี้

รัฐซึ่งไม่เก็บข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะเหล่านี้ในการสำรวจสำมะโนประชากรของตนก็ต้องถูกร้องขอให้จัดให้ข้อมูลเกี่ยวกับภาษาแม่ (ตามที่ถูกร้องขอในมาตรา 1 ของเอกสาร HRI/CORE/1)

ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงความแตกต่างทางชาติพันธุ์พร้อมด้วยข้อมูลใดๆเกี่ยวกับเชื้อชาติ สี่ผิว การสืบเชื้อสายลงมา สัญชาติและชาติพันธุ์ดั้งเดิมซึ่งได้มาจากการสำรวจทางสังคม

เมื่อไม่มีข้อมูลเชิงปริมาณ

ก็ควรจะจัดให้มีการบรรยายเชิงคุณภาพถึงลักษณะทางชาติพันธุ์ของประชากร

ส่วนที่เหลือของส่วนนี้ก็ควรจะให้ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับมาตรา 2 ถึง 7 ตามลำดับของมาตราเหล่านั้นและข้อกำหนดตามลำดับของมาตราดังกล่าว

9. การรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ของสตรีมีความสำคัญสำหรับคณะกรรมการที่จะพิจารณาว่าการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติมีผลกระทบต่อสตรีแตกต่างจากผลกระทบต่อบุรุษหรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับคำแนะนำทั่วไปฉบับ 25 เรื่องมิติเกี่ยวกับเพศของการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ (ปี 2543)

เจ้าหน้าที่รายงานจะถูกขอให้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อและข้อขัดข้องที่ประสบในการรับประกันให้สตรีได้ประโยชน์ มีอิสระจากการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติจากสิทธิตามอนุสัญญา

นอกจากนี้ยังเป็นเรื่องยากอีกด้วยที่จะคุ้มครองสิทธิของบุคคลจากการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติที่ หญิงและชายซึ่งอยู่ในกลุ่มเสี่ยง เช่น ชนพื้นเมืองเดิม คนย้ายถิ่น

และคนที่อยู่ในประเภทต่ำสุดทางสังคมเศรษฐกิจ

คนในกลุ่มดังกล่าวมักจะมีประสบการณ์เรื่องความเสียเปรียบในรูปแบบที่ซับซ้อนซึ่งจะคงมีอยู่มาหลายชั่วคนและซึ่งการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติจะถูกผสมปนไปกับเหตุอื่น ๆ ของความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม

เจ้าหน้าที่ผู้ทำรายงานจะถูกขอให้ระลึกถึงพฤติกรรมของบุคคลดังกล่าว

และให้กล่าวอ้างถึงสิ่งบ่งบอกทางสังคมที่มีอยู่ของรูปแบบความเสียหายที่อาจจะเชื่อมโยงไปถึงการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

10. คณะกรรมการจะขอให้รัฐภาคีจัดรวมเอกสารกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คำวินิจฉัยของศาล และข้อบังคับที่อ้างถึงในเอกสารดังกล่าว

ตลอดจนองค์ประกอบอื่นๆทั้งหมดซึ่งรัฐภาคีพิจารณาเห็นว่าสำคัญสำหรับคณะกรรมการในการพิจารณารายงานของรัฐภาคี

11. ข้อมูลควรจะถูกจัดไว้ดังต่อไปนี้

มาตรา 2

ก. ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆซึ่งมีผลต่อข้อกำหนดของมาตรา 2 วรรค 1 ของอนุสัญญา โดยเฉพาะคือ

1.

มาตรการที่ใช้เพื่อให้ผลในการดำเนินการเพื่อไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหรือการกระทำที่เป็นเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติกับบุคคล กลุ่มบุคคล หรือสถาบัน และเพื่อรับประกันว่าบรรดาเจ้าพนักงานของรัฐ สถาบันของรัฐ ทั้งระดับชาติและท้องถิ่นจะต้องกระทำการให้สอดคล้องกับข้อผูกพันนี้

2. มาตรการที่ใช้เพื่อให้ผลในการดำเนินการเพื่อไม่ให้ความอุปถัมภ์ ปกป้อง หรือสนับสนุนการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติโดยบุคคลหรือองค์กรใดๆ

3. มาตรการที่ใช้เพื่อทบทวนนโยบายของรัฐบาล ทั้งระดับชาติและท้องถิ่น และเพื่อแก้ไขเพิ่มเติม ยกเลิก หรือเลิกใช้กฎหมายและข้อบังคับใดๆซึ่งมีผลในการสร้างหรือทำให้การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติเกิดขึ้นต่อไปอีกไม่ว่าจะมีอยู่ที่ใด

4.

มาตรการที่ใช้เพื่อให้ผลในการดำเนินการเพื่อห้ามและเลิกการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติโดยบุคคล กลุ่ม หรือองค์กรใดๆโดยวิธีที่ทางที่เหมาะสมทุกอย่างรวมทั้งการบัญญัติกฎหมายตามที่ถู กกำหนดโดยพหุติการณ

5.

มาตรการที่ใช้เพื่อให้ผลในการดำเนินการเพื่อส่งเสริมองค์กรและขบวนการหลากหลายเชื้อชาติที่รวมกันอยู่และวิถีทางอื่น ๆ ในการจัดกำแพงกันระหว่างเชื้อชาติ และเพื่อไม่สนับสนุนสิ่งใดที่มีแนวโน้มจะไปสร้างความเข้มแข็งให้แก่การแบ่งแยกเชื้อชาติ

ข. ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการพิเศษและเป็นรูปธรรมที่ใช้ในด้านสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรม และด้านอื่น ๆ เพื่อรับประกันการพัฒนาและการคุ้มครองอย่างพอเพียงสำหรับกลุ่มเชื้อชาติหรือปัจเจกชนในกลุ่มดังกล่าวเพื่อจุดประสงค์ในการรับประกันให้บุคคลเหล่านั้นได้รับประโยชน์จากสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐานอย่างเต็มที่และเท่าเทียมกันตามมาตรา 2 วรรค 2 ของอนุสัญญา

มาตรา 3

ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่น ๆ ซึ่งให้ผลกับข้อกำหนดของมาตรา 3 ของอนุสัญญา โดยเฉพาะคือ ในการประณามการแบ่งแยกเชื้อชาติและการถือผิว และในการดำเนินการป้องกัน ห้าม และจัดการปฏิบัติในลักษณะนี้ทั้งปวงให้สิ้นไปในอาณาเขตภายใต้เขตอำนาจของรัฐที่ทำรายงาน³

มาตรา 4

ก. ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่น ๆ ซึ่งให้ผลกับข้อกำหนดของมาตรา 4 ของอนุสัญญา โดยเฉพาะคือ มาตรการที่ใช้เพื่อให้ผลในการดำเนินการเพื่อนำมาตรการเชิงบวกและให้ผลทันทีมาใช้โดยได้รับการวางรูปแบบเพื่อขจัดบรรดาการยุยงหรือการกระทำการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ⁴ โดยเฉพาะคือ

1.

เพื่อประกาศว่าเป็นความผิดซึ่งต้องถูกลงโทษตามกฎหมายสำหรับการเผยแพร่แนวความคิดทั้งปวงเรื่องความเหนือกว่าหรือความเกลียดชังทางเชื้อชาติ

การยุบให้มีการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ตลอดจนการกระทำที่เป็นความรุนแรง หรือการยุบการกระทำดังกล่าวต่อเชื้อชาติหรือกลุ่มของบุคคลสีผิวหรือชาติพันธุ์เดิม อย่างเป็นทางการให้ความช่วยเหลือใดๆแก่กิจกรรมการนิยมเชื้อชาติรวมทั้งการสนับสนุนทางการเงินให้กิจกรรมดังกล่าว

2.

เพื่อประกาศว่าเป็นสิ่งผิดกฎหมายและห้ามองค์กรและรวมทั้งกิจกรรมซึ่งถูกจัดเป็นองค์กรและกิจกรรมโฆษณาชวนเชื่ออื่น ๆ ทั้งหมดซึ่งส่งเสริมและยุบการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ และเพื่อให้ดูออกว่าการมีส่วนร่วมในองค์กรหรือกิจกรรมเช่นว่านี้เป็นความผิดซึ่งต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย

3.

ไม่อนุญาตให้เจ้าพนักงานของรัฐหรือสถาบันของรัฐไม่ว่าระดับชาติหรือท้องถิ่น ส่งเสริมหรือยุบการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

ข. ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่เหมาะสมซึ่งถูกใช้เพื่อให้ผลต่อคำแนะนำทั่วไปฉบับ 1 ของปี 2515 ฉบับ 7 ของปี 2528 และฉบับ 15 ของปี 2536 เกี่ยวกับมาตรา 4 ของอนุสัญญาซึ่งคณะกรรมการแนะนำว่ารัฐภาคีซึ่งการบัญญัติกฎหมายของรัฐไม่พอเพียงในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการของมาตรา 4 ควรจะพิจารณาปัญหาการเพิ่มเติมการบัญญัติกฎหมายของตนด้วยข้อกำหนดที่สอดคล้องกับข้อกำหนดของมาตรา 4 (ก) และ (ข) ของอนุสัญญาให้เป็นไปตามขั้นตอนวิธีการทางนิติบัญญัติแห่งชาติของตน

ค. ข้อมูลสนองตอบคำวินิจฉัย 3 (7) ซึ่งนำมาใช้โดยคณะกรรมการเมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2516 ซึ่งคณะกรรมการได้ขอรัฐภาคี

1.

ให้ระบุว่านิติบัญญัติทางอาญาภายในโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ถูกวางรูปแบบเพื่อดำเนินการข้อกำหนดของมาตรา 4 (ก) และ (ข) ได้ถูกออกเป็นกฎหมายในแต่ละประเทศของตน และส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องให้เลขาธิการในภาษาทางการภาษาหนึ่งตลอดจนข้อกำหนด

ดเช่นว่านี้ของกฎหมายอาญาทั่วไปซึ่งต้องถูกนำมาพิจารณาเมื่อนำกฎหมายเฉพาะเช่นว่านี้มาใช้

2. เมื่อไม่มีกฎหมายเฉพาะเช่นว่านี้ถูกออกมาเป็นกฎหมาย ให้แจ้งคณะกรรมการถึงลักษณะและขอบเขตซึ่งข้อกำหนดของกฎหมายอาญาทั่วไปที่มีอยู่ตามศาลใช้จะดำเนินการขออนุญาตของตนอย่างมีประสิทธิภาพตามมาตรา 4 (ก) และ (ข) และส่งมอบเอกสารของข้อกำหนดเหล่านั้นให้เลขาธิการในภาษาทางการภาษาหนึ่ง

มาตรา 5

ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการทางด้านนิติบัญญัติ ด้านตุลาการ ด้านบริหาร หรือด้านอื่นใดซึ่งให้ผลกับข้อกำหนดของมาตรา 5 ของอนุสัญญาโดยพิจารณาคำแนะนำทั่วไปฉบับ 20 เรื่องมาตรา 5 ของอนุสัญญา (2539) และฉบับ 22 เกี่ยวกับผู้ลี้ภัยและบุคคลพลัดถิ่นอื่นๆ (2539) โดยเฉพาะคือมาตรการที่ใช้เพื่อห้ามการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ในทุกรูปแบบและเพื่อรับประกันสิทธิของทุกคนโดยไม่มีความแตกต่างกันในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว หรือสัญชาติหรือชาติพันธุ์ดั้งเดิม ในเรื่องความเสมอภาคในกฎหมายโดยเฉพาะคือการได้ประโยชน์สิทธิต่างๆที่อยู่ในบัญชีรายการ คณะกรรมการประสงค์จะสร้างความมั่นใจว่าบุคคลทุกคนที่อยู่ภายในเขตอำนาจของรัฐและโดยเฉพาะคือคนในกลุ่มเสี่ยงจะได้รับประโยชน์จากสิทธิเหล่านี้ในทางปฏิบัติที่เป็นอิสระจากการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในขอบเขตเพียงใด ในรัฐหลายรัฐจะไม่มีข้อมูลในเชิงปริมาณที่เกี่ยวข้องกับการได้ประโยชน์จากสิทธิเหล่านี้ ในพฤติการณ์เช่นว่านี้อาจเป็นการเหมาะสมที่จะรายงานความคิดเห็นของผู้แทนของกลุ่มเสี่ยงเปรียบ

ก. สิทธิที่จะได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันจากศาลและองค์กรอื่นๆ ทั้งหมดที่บริหารกระบวนการยุติธรรม

ส่วนนี้ของรายงานคือที่ซึ่งให้ข้อมูลใดๆเกี่ยวกับการฝึกอบรมและการกำกับดูแลพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายและพนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการในการหลีกเลี่ยงการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติพร้อมด้วยข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการสำหรับสอบสวนเรื่องการร้องทุกข์

ข.

สิทธิที่จะได้รับการรักษาความปลอดภัยของบุคคลและการคุ้มครองจากรัฐต่อต้านความรุนแรงหรือการได้รับอันตรายต่อร่างกายไม่ว่าจะถูกกระทำโดยพนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลหรือโดยบุคคล กลุ่ม หรือสถาบันใดๆ

ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ความผิดทางอาญาที่มีเหตุจูงใจทางเชื้อชาติ การสืบสวนและการลงโทษควรจะได้รับรายงานอยู่ในหมวดนี้

ค. สิทธิทางการเมือง

ข้อมูลเกี่ยวกับวิถีทางสำหรับรับประกันสิทธิเหล่านี้ และเกี่ยวกับการได้รับประโยชน์จากสิทธิดังกล่าวในทางปฏิบัติควรจะได้รับรายงาน ตัวอย่างเช่น
ชนพื้นเมืองและบุคคลซึ่งมีชาติพันธุ์หรือสัญชาติดั้งเดิมที่แตกต่างกันจะใช้สิทธิเช่นว่านี้ในขอบเขตเดียวกันกับประชากรที่เหลือหรือไม่?

ง. สิทธิพลเมืองอื่นๆ

สิทธิเหล่านี้บางอย่าง (เช่น เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและในการร่วมชุมนุมกัน) ในบางครั้งต้องถูกถ่วงดุลกับสิทธิที่จะได้รับการคุ้มครองจากการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ ปัญหาใดๆในการนี้ควรจะได้รับรายงาน

จ. สิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยเฉพาะคือ

1. สิทธิที่จะทำงาน และ
2. สิทธิที่จะก่อตั้งและเข้าร่วมสหภาพแรงงาน

พฤติกรรมจะแปรเปลี่ยนไปอย่างมากระหว่างภูมิภาคที่แตกต่างกันของโลก แต่ก็จะเป็นการช่วยคณะกรรมการถ้าที่จุดนี้รายงานสามารถจะ
บรรยายโดยย่อถึงการจ้างงานในรัฐ ในภาคอุตสาหกรรมอะไร รัฐหรือเอกชน
และบุคคลซึ่งมีชาติพันธุ์หรือสัญชาติดั้งเดิมที่แตกต่างกัน
จะกระจุกตัวกันอยู่ในรูปแบบการจ้างงานหรือการว่างงานโดยเฉพาะหรือไม่ (ข)
กล่าวถึงการดำเนินการของรัฐบาลเพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในการได้ป

ระโยชน์จากสิทธิที่จะทำงาน (ค)
 บังบอขอขอบเขตของการได้รับประโยชน์จากสิทธิเหล่านี้ในทางปฏิบัติ

3. สิทธิที่จะมีที่อยู่อาศัย

จะเป็นการช่วยเหลือคณะกรรมการถ้ารายงานสามารถจะ (ก)
 กล่าวถึงตลาดที่อยู่อาศัยในรัฐ ทั้งจอภาครรัฐและเอกชน
 ครอบครองโดยเจ้าของหรือให้เช่า
 และกลุ่มชาติพันธุ์กระจุกตัวอยู่ในส่วนเฉพาะหรือมีแนวโน้มที่จะกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่
 เฉพาะ (ข)
 กล่าวถึงการดำเนินงานของรัฐบาลเพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติโดยผู้ให้เช่า
 หรือขายบ้านหรือห้องชุด (ค)
 ระบุขอบเขตในการได้ประโยชน์จากสิทธิที่จะมีที่อยู่อาศัยโดยไม่มีทางเลือกปฏิบัติใน
 ทางปฏิบัติ

4. สิทธิที่จะได้รับบริการทางสาธารณสุข ทางการรักษาพยาบาล ทางการประกันสังคม
 และทางสังคม

กลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกันภายในกลุ่มประชากรอาจมีความต้องการที่ไม่เหมือนกัน
 ในด้านบริการทางสุขภาพและทางสังคม
 จะเป็นการช่วยเหลือคณะกรรมการถ้ารายงานสามารถจะ (ก)
 กล่าวถึงความแตกต่างใดๆ เช่นว่านี้ (ข)
 กล่าวถึงการดำเนินการของรัฐบาลที่จะรับประกันการให้บริการเหล่านี้ได้อย่างเท่าเทียม
 มกัน

5. สิทธิที่จะได้รับการศึกษาและการฝึกอบรม

จะเป็นการช่วยเหลือคณะกรรมการถ้ารายงานสามารถจะ (ก)
 ระบุถึงการแปรผันใดๆ ในการบรรลุถึงระดับการศึกษาและการฝึกอบรมระหว่างคนใน
 กลุ่มชาติพันธุ์ที่แตกต่างกัน (ข)
 กล่าวถึงการดำเนินการของรัฐบาลเพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในการได้
 ประโยชน์จากสิทธิเหล่านี้ โดยให้คำหนึ่งถึงคำแนะนำทั่วไปฉบับ 19
 ของคณะกรรมการ

6. สิทธิที่จะมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันในกิจกรรมทางวัฒนธรรม

ในบางประเทศอาจเป็นการเหมาะสมที่จะรายงานถึงการมีหนทางเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกทางกายภาพและรายงานถึงการป้องกันความเป็นศัตรูกันทางชาติพันธุ์ในกีฬาที่แข่งขันกัน นับตั้งแต่การนำอนุสัญญามาใช้เมื่อปี 2508 หลายประเทศได้มีประสบการณ์เรื่องการมีอำนาจเพิ่มขึ้นอย่างมากของสื่อมวลชน (หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์) ในการสร้างภาพลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์อื่น ๆ สำหรับประชาชนทั่วไปและในการรายงานเหตุการณ์ในวิถีทางซึ่งอาจจะเป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์โดยสันติหรือส่งเสริมความเกลียดชังกันระหว่างเชื้อชาติก็ได้ ภาพลักษณ์ในเชิงลบสามารถจะขัดขวางการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันได้ในทุกด้านของชีวิตในภาคสาธารณะ การกำกับดูแลของรัฐบาลในเรื่องแนวโน้มใด ๆ เช่นว่านี้อาจจะบรรยายไว้ในส่วนนี้ของรายงานของรัฐก็ได้

7. สิทธิที่จะมีหนทางเข้าถึงสถานที่ซึ่งให้บริการ

ในหลายประเทศ การร้องทุกข์จะกล่าวถึงการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติซึ่งปฏิเสธสิทธิที่จะมีหนทางเข้าถึงสถานที่หรือบริการใด ๆ ซึ่งมีเจตนาจะให้สาธารณชนทั่วไปได้ใช้ เช่น การขนส่ง โรงแรม ภัตตาคาร ร้านกาแฟ โรงภาพยนตร์ และสวนสาธารณะ การดำเนินการของรัฐบาลเพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติเช่นว่านี้และประสิทธิผลของการดำเนินการดังกล่าวควรจะได้บรรยายไว้ ณ ที่นี้

มาตรา 6

ก. ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการทางด้านนิติบัญญัติ ด้านตุลาการ ด้านบริหาร หรือด้านอื่นใดซึ่งให้ผลกับข้อกำหนดของมาตรา 6 ของอนุสัญญา โดยเฉพาะคือ มาตรการที่ใช้เพื่อรับประกันกับทุก ๆ คนภายในเขตอำนาจของรัฐที่ทำรายงานว่าจะมีการคุ้มครองและการเยียวยาแก้ไขที่มีประสิทธิผลโดยศาลชำนาญพิเศษแห่งชาติและสถาบันของรัฐแห่งอื่น ๆ ต่อต้านการกระทำใด ๆ ที่เป็นการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติซึ่งฝ่าฝืนสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพพื้นฐานของประชาชน

ข.

มาตรการที่ใช้เพื่อรับประกันกับทุกคนถึงสิทธิที่จะหาความเป็นธรรมและการได้รับชดใช้ค่าเสียหายอย่างพอเพียงหรือได้รับความพึงพอใจสำหรับความเสียหายใดๆ อันเป็นผลของการเลือกปฏิบัติดังกล่าวจากศาลชั้นอุทธรณ์พิเศษเช่นว่านี้

ค. ข้อมูลเกี่ยวกับข้อปฏิบัติและคำวินิจฉัยของศาลและองค์กรอื่นๆ ฝ่ายตุลาการและฝ่ายบริหารที่เกี่ยวข้องกับกรณีของการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติตามที่ระบุไว้ใน มาตรา 1 ของอนุสัญญา

ง. ข้อมูลเกี่ยวกับคำแนะนำทั่วไปฉบับ 26 เรื่องมาตรา 6 ของอนุสัญญา (2543)

มาตรา 7

ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการทางด้านนิติบัญญัติ ด้านตุลาการ ด้านบริหาร หรือด้านอื่นใดซึ่งให้ผลกับข้อกำหนดของมาตรา 7 ของอนุสัญญาต่อคำแนะนำทั่วไปฉบับ 5 ลงวันที่ 13 เมษายน 2520 และต่อคำวินิจฉัย 2 (25) ลงวันที่ 17 มีนาคม 2525 ซึ่งคณะกรรมการสิทธิการได้นำมาใช้เป็นแนวทางเพิ่มเติมของคณะกรรมการสำหรับการดำเนินการของมาตรา 7

โดยเฉพาะคือ

รายงานควรจะให้ข้อมูลมากที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้สำหรับเรื่องหลักแต่ละเรื่องที่เกี่ยวข้องใน มาตรา 7 ตามหัวข้อแยกต่อไปนี้

ก. การศึกษาและการเรียนการสอน

ข. วัฒนธรรม

ค. ข้อมูลข่าวสาร

ภายในตัวแปรย่อยอย่างกว้างเหล่านี้

ข้อมูลที่ถูกรวบรวมให้ควรสะท้อนให้เห็นมาตรการที่รัฐภาคีใช้

1. เพื่อต่อสู้ความตึงเครียดซึ่งนำไปสู่การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ

2. เพื่อส่งเสริมความเข้าใจ การอดทน และมิตรภาพระหว่างประชาชาติ และกลุ่มเชื้อชาติและชาติพันธุ์ต่าง ๆ

ก. การศึกษาและการเรียนการสอน

ส่วนนี้ควรจะต้องกล่าวถึงมาตรการของทางฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร รวมทั้งข้อมูลทั่วไปบางเรื่องเกี่ยวกับระบบการศึกษาที่ใช้ในด้านการศึกษาและการเรียนการสอน เพื่อต่อสู้กับความตึงเครียดทางเชื้อชาติซึ่งนำไปสู่การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ โดยควรจะต้องระบุว่าได้ดำเนินการขั้นตอนใด ๆ หรือไม่ให้รวมอยู่ในหลักสูตรโรงเรียนและในการฝึกอบรมครูและวิชาชีพ โครงการงาน และวิชาอื่น ๆ เพื่อช่วยส่งเสริมประเด็นปัญหาสิทธิมนุษยชนซึ่งจะนำไปสู่ความเข้าใจ การอดทน และมิตรภาพที่ดีขึ้นระหว่างประชาชาติและกลุ่มเชื้อชาติหรือชาติพันธุ์ ส่วนนี้ควรจะให้ข้อมูลอีกด้วยว่าจุดประสงค์และหลักการของกฎบัตรสหประชาชาติ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบได้ถูกรวมไว้ในการศึกษาและการเรียนการสอน

ข. วัฒนธรรม

ควรจะต้องให้ข้อมูลในส่วนนี้ของรายงานเกี่ยวกับบทบาทของสถาบันหรือสมาคมซึ่งทำงานเพื่อพัฒนาวัฒนธรรมและประเพณีนิยมเพื่อต่อสู้กับความตึงเครียดทางเชื้อชาติและเพื่อส่งเสริมความเข้าใจภายในชาติและภายในวัฒนธรรม การอดทน และมิตรภาพระหว่างประชาชาติและกลุ่มเชื้อชาติและชาติพันธุ์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังควรจะต้องไปถึงข้อมูลเกี่ยวกับงานของคณะกรรมการความสามัคคีนี้หน้าหนึ่งใจเดียวต่าง ๆ หรือสมาคมสหประชาชาติอีกด้วยเพื่อต่อสู้กับอคตินิยมเชื้อชาติและการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและการร่วมฉลองวันสิทธิมนุษยชนต่าง ๆ โดยรัฐภาคีหรือการรณรงค์ต่อสู้กับอคตินิยมเชื้อชาติและการถือผิว

ค. ข้อมูลข่าวสาร

ส่วนนี้ควรจะให้ข้อมูล

(ก)

เกี่ยวกับบทบาทของสื่อของรัฐในการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อต่อสู้กับความขัดแย้งในทางเชื้อชาติซึ่งนำไปสู่การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติและเพื่อปลูกฝังความเข้าใจที่ดีขึ้นในจุดประสงค์และหลักการของตราสารดังกล่าวข้างต้น

(ข) เกี่ยวกับบทบาทของสื่อข้อมูลมวลชน ซึ่งได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ในการประชาสัมพันธ์สิทธิมนุษยชนและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับจุดประสงค์และหลักการของตราสารสิทธิมนุษยชนดังกล่าวข้างต้น

12. ถ้ามีความจำเป็น

รายงานก็ควรจะมีสำเนาเอกสารประกอบอื่นๆทั้งหมดอย่างพอเพียงในภาษาใช้งานภาษาหนึ่ง (ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษารัสเซีย หรือภาษาสเปน) แนบมาด้วย ซึ่งรัฐที่ทำรายงานอาจประสงค์จะให้แจกจ่ายไปยังกรรมการทุกคนในคณะกรรมการในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายงานของรัฐดังกล่าว

13. จากเกณฑ์ของรายงานที่ได้ส่งมอบแล้วและรายงานซึ่งได้จัดทำและส่งมอบตามแนวทางข้างต้น

คณะกรรมการมีความมั่นใจว่าคณะกรรมการจะสามารถพัฒนาหรือดำเนินการติดต่อสนทนาอย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ได้อย่างต่อเนื่องกับรัฐภาคีแต่ละรัฐเพื่อจุดประสงค์ในการดำเนินการตามอนุสัญญาและก็จะเป็นการมีส่วนร่วมในการสร้างความเข้าใจร่วมกันและสร้างความสัมพันธ์อย่างสงบสุขและเป็นมิตรไมตรีในหมู่ประชาชาติตามกฎบัตรของสหประชาชาติ

หมายเหตุ

¹ ดูคำแนะนำทั่วไปฉบับต่อไปนี้ของคณะกรรมการ ฉบับ 8 เกี่ยวกับการตีความและการประยุกต์ใช้มาตรา 1 วรรค 1 และ 4 ของอนุสัญญา (2533) ฉบับ 11 ว่าด้วยการไม่ได้เป็นพลเมือง (2536) ฉบับ 14 ว่าด้วยมาตรา 1 วรรค 1 ของอนุสัญญา (2536) และฉบับ 24 เกี่ยวกับมาตรา 1 ของอนุสัญญา การรวบรวมคำแนะนำทั่วไปและคำวินิจฉัยฉบับต่างๆจะอยู่ในเอกสาร CERD/C/365/Rev.1

² ดูคำแนะนำทั่วไปฉบับ 4 ว่าด้วยมาตรา 9 ของอนุสัญญา (2536) ฉบับ 8 เกี่ยวกับการตีความและการประยุกต์ใช้มาตรา 1 วรรค 1 และ 4 ของอนุสัญญา (2533) และฉบับ 24 เกี่ยวกับมาตรา 1 ของอนุสัญญา (2542)

³ ดูคำแนะนำทั่วไปฉบับ 3 (2515) ซึ่งบัดนี้ล้าสมัยแล้ว และฉบับ 19 (2538) ว่าด้วยมาตรา 3 ของอนุสัญญา

4

โดยคำนึงถึงหลักการที่มีอยู่ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและสิทธิต่างๆที่กำหนดไว้โดยชัดแจ้งในมาตรา 5 ของอนุสัญญา

บทที่ 5

คณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี

ก. คำนำ

ก.1

แนวทางเหล่านี้จะแทนที่แนวทางการรายงานก่อนหน้าทั้งหมดซึ่งออกมาโดยคณะกรรมการจัดการเลือกปฏิบัติต่อสตรี (CEDAW/C/7/Rev.3) ซึ่งอาจจะไม่ต้องคำนึงถึงแล้วในขณะนี้ แนวทางในปัจจุบันจะไม่มีผลต่อวิธีดำเนินการของคณะกรรมการเกี่ยวกับรายงานฉบับพิเศษใด ๆ ซึ่งอาจถูกร้องขอซึ่งถูกบังคับใช้โดยระเบียบฉบับ 48.5 ของระเบียบของวิธีดำเนินการและคำวินิจฉัย 21/1 ของคณะกรรมการเรื่องรายงานฉบับพิเศษ

ก.2 แนวทางเหล่านี้จะมีประสิทธิผลสำหรับรายงานทุกฉบับที่จะส่งมอบภายหลังจากวันที่ 31 ธันวาคม 2545

ก.3

รัฐภาคีควรจะปฏิบัติตามแนวทางในการจัดทำรายงานตามรอบเวลาฉบับต่อ ๆ มาในเบื้องต้นและทั้งหมด

ก.4

การปฏิบัติตามแนวทางเหล่านี้จะลดความจำเป็นที่คณะกรรมการต้องขอข้อมูลเพิ่มเติมเมื่อคณะกรรมการดำเนินการพิจารณารายงาน นอกจากนี้ยังจะช่วยให้คณะกรรมการได้พิจารณาสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิมนุษยชนในรัฐภาคีทุกรัฐได้อย่างเท่าเทียมกันอีกด้วย

ข. กรอบงานของอนุสัญญาเกี่ยวกับรายงาน

ข.1 เมื่อรัฐภาคีได้ให้สัตยาบันหรือยอมรับในอนุสัญญาแล้ว ภายในหนึ่งปีที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้ในประเทศนั้น รัฐภาคีทุกรัฐจะดำเนินการตามมาตรา 18 เพื่อส่งมอบรายงานเบื้องต้นเกี่ยวกับมาตรการของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่น ๆ ซึ่งรัฐได้นำมาใช้เพื่อให้ผลต่อข้อกำหนดของอนุสัญญาและความก้าวหน้าที่ได้เกิดขึ้นจากการนี้

และรายงานตามรอบเวลาหลังจากนั้นอย่างน้อยที่สุดทุกสี่ปีและเพิ่มเติมเมื่อใดก็ตามที่คณะกรรมการ
วิธีการจะร้องขอเช่นนั้น

ค. ข้อชี้แนะทั่วไปสำหรับเนื้อหาของรายงานทุกฉบับ

ค.1 *มาตราต่าง ๆ และคำแนะนำทั่วไปของคณะกรรมการ* ข้อกำหนดของมาตราต่าง ๆ ในส่วนที่
1, 2, 3 และ 4
ของอนุสัญญาจะต้องถูกนำมาพิจารณาในการจัดทำรายงานพร้อมกับคำแนะนำทั่วไปซึ่งคณะกรรมการ
สามารถได้นำมาใช้เกี่ยวกับมาตราใด ๆ เช่นว่านี้หรือเกี่ยวกับหัวข้อที่คณะกรรมการสนใจกล่าว
วถึง

ค.2 *ข้อสงวนและปฏิญญา*
ข้อสงวนใด ๆ ต่อหรือปฏิญญาเกี่ยวกับมาตราใด ๆ ของอนุสัญญาโดยรัฐภาคีควรจะได้รับ การชี้แจง
และการคงรักษาไว้ต่อไปควรมีเหตุผลสมควร
ในการพิจารณาคำแถลงของคณะกรรมการเกี่ยวกับข้อสงวนซึ่งถูกนำมาใช้ในสมัยประชุมที่สิบ
เก้าของคณะกรรมการ (ดู A/53/38/Rev. 1 ส่วนที่ 2 บทที่ 1 หมวด A)
ผลที่ชัดเจนของข้อสงวนหรือปฏิญญาใด ๆ ในรูปของกฎหมายและนโยบายแห่งชาติควรจะได้
รับการอธิบาย รัฐภาคีซึ่งได้มีข้อสงวนทั่วไปที่ไม่ได้อ้างอิงถึงมาตราเฉพาะ หรือที่มุ่งไปยังมาตรา
2 และ/หรือ 3 ควรจะรายงานผลและการตีความข้อสงวนเหล่านั้น
รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับข้อสงวนหรือปฏิญญาใด ๆ ที่รัฐอาจจะได้เสนอมาเกี่ยวกับข้อผูกพัน
ที่ทำนองเดียวกันในสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชนฉบับอื่น ๆ

ค.3 *ปัจจัยและข้อขัดข้อง* มาตรา 18.2
ของอนุสัญญากำหนดว่าปัจจัยและข้อขัดข้องซึ่งมีผลต่อระดับการปฏิบัติตามข้อผูกพันตามอนุส
ัญญาจนครบถ้วนอาจจะถูกบ่งบอกไว้ก็ได้
รายงานควรจะอธิบายลักษณะและขอบเขตและเหตุผลต่าง ๆ สำหรับปัจจัยและข้อขัดข้องดังกล่าว
ทุกประการถ้ามีอยู่ใด ๆ เช่นว่านั้น
และควรจะให้รายละเอียดของขั้นตอนที่ถูกดำเนินการเพื่อเอาชนะอุปสรรคดังกล่าว

ค.4 *ข้อมูลและสถิติ*
รายงานควรมีข้อมูลและสถิติอย่างพอเพียงซึ่งถูกแยกตามเพศที่เกี่ยวข้องกับมาตราแต่ละข้อแ
ละคำแนะนำทั่วไปของคณะกรรมการเพื่อให้คณะกรรมการสามารถประเมินความก้าวหน้าใ
นการดำเนินการตามอนุสัญญาได้

ค.5 เอกสารแทน เมื่อรัฐภาคีได้จัดทำเอกสารแทนแล้ว เอกสารนี้จะถูกส่งให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน โดยเอกสารควรจะได้รับปรับปรุงให้ทันสมัยตามที่จำเป็นในเอกสาร โดยเฉพาะคือที่เกี่ยวกับ “กรอบงานทางกฎหมายทั่วไป” และ “ข้อมูลและการประชาสัมพันธ์” (HRI/CORE/1 ภาคผนวก)

ง. รายงานเบื้องต้น

ง.1 ทั่วไป

ง.1.1

รายงานนี้เป็นโอกาสแรกของรัฐภาคีที่จะเสนอต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนถึงขอบเขตซึ่งกฎหมายและข้อปฏิบัติของรัฐจะเป็นไปตามอนุสัญญาซึ่งรัฐได้ให้สัตยาบัน รายงานควรจะ

(ก) จัดตั้งกรอบงานทางด้านรัฐธรรมนูญ ด้านกฎหมาย และด้านบริหารสำหรับการดำเนินการตามอนุสัญญา

(ข) อธิบายมาตรการทางกฎหมายและทางปฏิบัติที่ได้นำมาใช้เพื่อให้มีผลต่อข้อกำหนดของอนุสัญญา

(ค) แสดงความก้าวหน้าที่ได้เกิดขึ้นในการรับประกันการได้ประโยชน์จากข้อกำหนดของอนุสัญญาโดยประชาชนภายในรัฐภาคีและที่อยู่ภายใต้บังคับของรัฐ

ง.2 เนื้อหาของรายงาน

ง.2.1 รัฐภาคีควรจะดำเนินการโดยเฉพาะกับมาตราทุกข้อในส่วนที่ 1, 2, 3 และ 4 ของอนุสัญญา โดยควรจะกล่าวถึงบรรทัดฐานทางกฎหมายแต่ก็ยังไม่พอเพียง เพราะสถานการณ์ที่เป็นข้อเท็จจริงและความมีพร้อมในภาคปฏิบัติ ผลและการดำเนินการการเยียวยาแก้ไขสำหรับการฝ่าฝืนข้อกำหนดของอนุสัญญาควรจะได้รับ การอธิบายและการแสดงตัวอย่างประกอบ

ง.2.2 รายงานควรจะอธิบาย

(1)

ว่าอนุสัญญาสามารถนำไปใช้ได้โดยตรงกับกฎหมายภายในประเทศเกี่ยวกับการให้สัตยาบันหรือได้ถูกรวมไว้ในรัฐธรรมนูญของชาติหรือกฎหมายภายในประเทศเพื่อให้สามารถนำไปใช้ได้โดยตรงหรือไม่

(2)

ว่าข้อกำหนดของอนุสัญญาได้รับการรับประกันในรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายอื่น ๆ หรือไม่และในขอบเขตเพียงใด หรือถ้าไม่เป็นเช่นนั้น ข้อกำหนดของอนุสัญญาสามารถถูกนำมาใช้ก่อนและให้มีผลใช้โดยศาล ศาลชำนาญพิเศษ และเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือไม่

(3) มาตรา

2

ของอนุสัญญาถูกนำมาใช้อย่างไรเพื่อกำหนดมาตรการหลักทางกฎหมายซึ่งรัฐภาคีได้ใช้เพื่อให้มีผลต่อสิทธิตามอนุสัญญาและขอบเขตของการเยียวยาแก้ไขที่มีให้บุคคลผู้ซึ่งอาจจะถูกละเมิดสิทธิ?

ง.2.3 ควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายอื่น ๆ ซึ่งมีเขตอำนาจเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อกำหนดของอนุสัญญา

ง.2.4

รายงานควรจะมีข้อมูลเกี่ยวกับสถาบันหรือกลไกใด ๆ ของชาติหรือของทางการซึ่งใช้หน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินการตามข้อกำหนดของอนุสัญญาหรือในการตอบสนองต่อข้อร้องทุกข์การฝ่าฝืนข้อกำหนดเหล่านั้นและให้ตัวอย่างกิจกรรมขององค์กรดังกล่าวในการนั้น

ง.2.5

รายงานควรจะแสดงขอบเขตข้อจำกัดหรือขีดจำกัดใด ๆ แม้แต่ที่มีลักษณะชั่วคราวซึ่งถูกบังคับใช้โดยกฎหมาย ข้อปฏิบัติ หรือประเพณีนิยม หรือในลักษณะอื่นใดเกี่ยวกับการได้ประโยชน์จากข้อกำหนดแต่ละข้อของอนุสัญญา

ง.2.6

รายงานควรจะกล่าวถึงสถานการณ์ขององค์กรพัฒนาเอกชนและสมาคมของสตรีและการมีส่วนร่วมขององค์กรดังกล่าวในการดำเนินการตามอนุสัญญาและการจัดทำรายงาน

ง.3 ภาคผนวกแนบท้ายรายงาน

ง.3.1

รายงานควรจะมีข้อกล่าวอ้างอย่างพอเพียงจากหรือข้อสรุปของเอกสารหลักที่เกี่ยวข้องด้านรัฐธรรมนูญ
ด้านนิติบัญญัติ
และด้านอื่นๆซึ่งรับประกันและให้การเยียวยาแก้ไขเกี่ยวกับสิทธิตามอนุสัญญา

ง.3.2

รายงานควรมีเอกสารเหล่านี้แนบมาซึ่งจะไม่ถูกแปลหรือถูกทำสำเนาแต่จะถูกส่งให้คณะกรรมการ
าธิการ

จ. รายงานตามรอบเวลาฉบับต่อ ๆ มา

จ.1

โดยทั่วไปแล้ว

รายงานตามรอบเวลาฉบับต่อ ๆ มาของรัฐภาคีควรจะเน้นไปที่ช่วงระยะเวลาระหว่างการพิจารณา
รายงานฉบับก่อนหน้านั้นของรัฐภาคีและการเสนอรายงานฉบับปัจจุบัน
โดยควรมีจุดเริ่มต้นสองจุดสำหรับรายงานดังกล่าวคือ

(ก) ความเห็นโดยสรุป (โดยเฉพาะคือ “ข้อกังวล” และ “คำแนะนำ”)
เกี่ยวกับรายงานฉบับก่อนหน้านั้น

(ข)

การตรวจสอบโดยรัฐภาคีถึงความก้าวหน้าที่ได้สร้างขึ้นไปสู่เป้าหมายและการดำเนินการในปัจจุบัน
ตามอนุสัญญาภายในอาณาเขตหรือเขตอำนาจของรัฐภาคีและการได้ประโยชน์จากข้อกำหนด
ของอนุสัญญาโดยประชากรภายในอาณาเขตหรือเขตอำนาจของรัฐภาคี

จ.2

รายงานตามรอบเวลาควรจะถูกจัดโครงสร้างตามมาตราของอนุสัญญา
ถ้าไม่มีอะไรใหม่จะรายงานตามมาตราใด ๆ ก็ควรจะระบุไว้เช่นนั้น
รายงานตามรอบเวลาควรจะเน้นเรื่องอุปสรรคใด ๆ ที่ยังเหลืออยู่อีกด้วยสำหรับการมีส่วนร่วมของ
สตรีอย่างเท่าเทียมกันกับบุรุษในชีวิตด้านการเมือง สังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมของรัฐภาคี

จ.3

รัฐภาคีควรจะทำอ้างอิงอีกครั้งถึงแนวทางเรื่องรายงานเบื้องต้นและเรื่องภาคผนวกตราบเท่าที่สิ่ง
เหล่านี้อาจจะใช้ได้ก็ด้วยกับรายงานตามรอบเวลา

จ.4 อาจจะมีพฤติกรรมซึ่งเรื่องต่อไปนี้จะได้รับความสนใจกล่าวถึง

(ก)

อาจมีการเปลี่ยนแปลงชั้นพื้นฐานเกิดขึ้นในวิธีการทางด้านการเมืองและด้านกฎหมายของรัฐภาคีซึ่งมีผลกระทบต่อ การดำเนินการตามอนุสัญญา
ซึ่งในกรณีเช่นว่านี้อาจจะต้องทำรายงานที่ละมาตราโดยละเอียด

(ข)

อาจมีมาตรการใหม่ทางด้านกฎหมายหรือด้านบริหารถูกนำมาใช้ซึ่งต้องแนบทำด้วยเอกสารภาคผนวกและคำวินิจฉัยของฝ่ายตุลาการหรือฝ่ายอื่นๆ

จ. พิธีสารทางเลือก

จ.1

ถ้ารัฐภาคีได้ให้สัตยาบันหรือยอมรับในพิธีสารทางเลือกและคณะกรรมการได้ออกข้อคิดเห็นแสดงข้อกำหนดของการเยียวยาแก้ไขหรือแสดงข้อกังวลอื่นใดเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสารที่ได้รับตามพิธีสาร

รายงานก็ควรจะรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับขั้นตอนที่ถูกดำเนินการเพื่อให้มีการเยียวยาแก้ไขหรือเพื่อแก้ปัญหาความกังวลดังกล่าว
และเพื่อรับประกันว่าพฤติกรรมใดๆซึ่งก่อให้เกิดการติดต่อสื่อสารดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นอีก

จ.2

ถ้ารัฐภาคีได้ให้สัตยาบันหรือยอมรับในพิธีสารทางเลือกและคณะกรรมการได้ดำเนินการสอบสวนตามมาตรา 8 ของพิธีสารทางเลือก รายงานก็ควรจะรวมถึงรายละเอียดของมาตรการใดๆที่ถูกดำเนินการเพื่อตอบสนองต่อการสอบสวน

และเพื่อรับประกันว่าการฝ่าฝืนซึ่งก่อให้เกิดการสอบสวนจะไม่เกิดขึ้นอีก

**ข. มาตรการเพื่อดำเนินการตามผลที่ออกมาของการประชุม การประชุมสุดยอด
และการทบทวนแก้ไขของสหประชาชาติ**

ช.1 ตามวรรค 323
ของแนวนโยบายปฏิบัติการกรงปักกิ่งซึ่งถูกนำมาใช้ในการประชุมโลกเรื่องสตรีครั้งที่สี่ในเดือนกันยายน 2538
รายงานเบื้องต้นและฉบับต่อ ๆ มาของรัฐภาคีควรจะมีข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการของการปฏิบัติกรงปักกิ่งที่จะทำเกี่ยวกับเรื่องวิกฤติ 12 เรื่องของข้อกังวลที่ถูกระบุไว้ในแนวนโยบาย
นอกจากนี้รายงานก็ควรจะมีข้อมูลบางประการอีกด้วยเกี่ยวกับการดำเนินการของการปฏิบัติการและการริเริ่มต่อไปเพื่อดำเนินการตามปฏิญญาและแนวนโยบายปฏิบัติการกรงปักกิ่งซึ่งได้รับการตกลงยอมรับโดยสมัยประชุมพิเศษที่ยี่สิบสามของสมัชชาใหญ่เรื่อง “ปีสตรี 2543: ความเท่าเทียมกันในทางเพศ การพัฒนาและสันติภาพสำหรับสมัยประชุมที่ยี่สิบเอ็ด”
ในเดือนมิถุนายน 2543

ช.2 เมื่อพิจารณามิติทางเพศของปฏิญญา และแนวนโยบาย
และโครงการของการปฏิบัติการซึ่งนำมาใช้โดยการประชุม การประชุมสุดยอด
และสมัยประชุมพิเศษของสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องของสมัชชาใหญ่ (ดังเช่น
การประชุมโลกเพื่อต่อต้านอคตินิยมเชื้อชาติ การเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติ
ความเกลียดกลัวต่างชาติ และการขาดความอดทนที่เกี่ยวข้อง
และสมัชชาโลกครั้งที่สองเรื่องการสูงวัย) รายงานต่าง ๆ
ควรมีข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการด้านเฉพาะของเอกสารเหล่านี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับมาตราเฉพาะ
ของอนุสัญญาตามเรื่องที่มาตราเช่นว่านั้นเกี่ยวข้องอยู่ (เช่น สตรีย้ายถิ่น หรือสตรีสูงอายุ)

ช. การพิจารณารายงานของคณะกรรมการสิทธิการ

ช.1 ทั่วไป

ช.1.1

คณะกรรมการสิทธิการมีเจตนาจะให้การพิจารณารายงานของคณะกรรมการมีรูปแบบการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่สร้างสรรค์กับคณะผู้แทน โดยมีจุดประสงค์เพื่อปรับปรุงสถานการณ์เกี่ยวกับสิทธิต่างๆตามอนุสัญญาในรัฐ

ช.2 บัญชีรายการประเด็นปัญหาและข้อซักถามเกี่ยวกับรายงานตามรอบเวลา

ช.2.1

ตามเกณฑ์ของข้อมูลทั้งหมดที่คณะกรรมการสิทธิการมีอยู่ คณะกรรมการสิทธิการจะให้บัญชีรายการประเด็นปัญหาและข้อซักถามล่วงหน้าซึ่งจะเป็นวาระพื้นฐานสำหรับการพิจารณารายงานตามรอบเวลา

รัฐภาคีจะต้องให้คำตอบเป็นข้อเขียนต่อบัญชีรายการประเด็นปัญหาของข้อซักถามเป็นเวลาหลายเดือนล่วงหน้าก่อนสมัยประชุมซึ่งรายงานจะถูกพิจารณา

คณะผู้แทนควรเตรียมตัวมาพร้อมเพื่อจะกล่าวถึงบัญชีรายการประเด็นปัญหาและเพื่อตอบข้อซักถามเพิ่มเติมจากกรรมการด้วยข้อมูลซึ่งถูกปรับปรุงให้ทันสมัยตามความจำเป็น และให้กระทำการดังกล่าวภายในกรอบเวลาที่จัดสรรไว้ให้สำหรับการพิจารณารายงาน

ซ.3 คณะผู้แทนของรัฐภาคี

ซ.3.1

คณะกรรมการประสงศ์สร้างความมั่นใจว่าคณะกรรมการสามารถจะปฏิบัติหน้าที่ของตนตามมาตรฐาน 18

ได้อย่างมีประสิทธิภาพและรัฐภาคีก็ควรจะได้รับประโยชน์สูงสุดจากข้อกำหนดของการรายงาน ดังนั้นคณะผู้แทนของรัฐภาคีจึงควรประกอบด้วยบุคคลซึ่งจากความรู้และความสามารถที่จะอธิบายสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนในรัฐนั้นได้จะสามารถตอบข้อซักถามที่เป็นข้อเขียนและด้วยวาจาและข้อคิดเห็นของคณะกรรมการเกี่ยวกับข้อกำหนดของอนุสัญญาได้ทั้งหมด

ซ.4 ข้อคิดเห็นโดยสรุป

ซ.4.1

ภายในเวลาไม่นานหลังจากการพิจารณารายงาน

คณะกรรมการจะจัดพิมพ์ข้อคิดเห็นโดยสรุปของตนเกี่ยวกับรายงานและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์กับคณะผู้แทน

ข้อคิดเห็นโดยสรุปนี้จะถูกรวมอยู่ในรายงานประจำปีของคณะกรรมการต่อสมัชชาใหญ่ คณะกรรมการคาดหวังว่ารัฐภาคีจะแจกจ่ายข้อสรุปเหล่านี้ในภาษาที่เหมาะสมทั้งหมดโดยมีจุดประสงค์จะให้ข้อมูลและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของสาธารณชน

ซ.5 ข้อมูลพิเศษ

ซ.5.1

ในระหว่างการพิจารณารายงาน

คณะกรรมการอาจจะขอหรือคณะผู้แทนอาจจะเสนอให้ข้อมูลเพิ่มเติม

โดยสำนักงานเลขาธิการจะลงบันทึกเรื่องดังกล่าวซึ่งควรจะได้รับกรกล่าวถึงในรายงานฉบับต่อไป

ฉ. รูปแบบของรายงาน

1.1 ควรจะส่งมอบรายงานเป็นภาษาหนึ่งในหกภาษาทางการของสหประชาชาติ (ภาษาอาหรับ ภาษาจีน ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาสเปน หรือภาษารัสเซีย) โดยควรจะส่งเป็นฉบับพิมพ์และฉบับอิเล็กทรอนิกส์

1.2 รายงานควรมีความกระชับที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ รายงานเบื้องต้นไม่ควรจะยาวเกิน 100 หน้า รายงานตามรอบเวลาไม่ควรจะยาวเกิน 70 หน้า

1.3 วรรคต่างๆควรจะถูกลำหมายเลขเรียงตามลำดับ

1.4 ควรจะพิมพ์เอกสารลงบนกระดาษขนาด A4 และให้นำเสนอในรูปแบบเว้นระยะห่างขนาดหนึ่งบรรทัด

1.5 ควรจะพิมพ์เอกสารลงบนกระดาษแต่ละแผ่นเพียงด้านเดียวเพื่อความสะดวกในการทำสำเนาโดยการถ่ายเอกสาร

บทที่ 6

คณะกรรมการต่อต้านการทรมาน

ก. รายงานเบื้องต้น^{††}

1. ตามมาตรา 19
ของอนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่างอื่นที่ทารุณ
โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี
รัฐภาคีแต่ละรัฐจะดำเนินการส่งมอบรายงานเกี่ยวกับมาตรการที่ใช้เพื่อให้เกิดผลต่อการดำเนินก
ารของรัฐภาคีตามอนุสัญญา
รายงานเบื้องต้นมีกำหนดส่งมอบภายในหนึ่งปีหลังจากที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้สำหรับรัฐภาคีนี้
นและหลังจากนั้นทุกสี่ปีเว้นแต่ว่าคณะกรรมการจะขอรายงานฉบับอื่นๆ
2. เพื่อที่จะช่วยเหลือรัฐภาคีในการปฏิบัติข้อผูกพันของตนตามมาตรา 19 ให้ครบถ้วน
คณะกรรมการได้รับแนวทางทั่วไปต่อไปนีไว้ใช้สำหรับรูปแบบและเนื้อหาของรายงานเบื้องต้น
น
แนวทางในปัจจุบันจะแทนที่ฉบับก่อนหน้าซึ่งคณะกรรมการได้นำมาใช้ในการประชุมครั้งที่
82 ของคณะกรรมการ (สมัยประชุมที่หก) ในเดือนเมษายน 2534

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ก. คำนำ

3. ในส่วนคำนำของรายงาน
ควรจะทำกรอ้างอิงข้ามถึงเอกสารแกนส่วนขยายเกี่ยวกับข้อมูลของลักษณะทั่วไปดังเช่นโครงสร้าง
สร้างทางการเมืองทั่วไป กรอบงานทางกฎหมายทั่วไปซึ่งสิทธิมนุษยชนจะได้รับการคุ้มครอง ฯลฯ
ไม่มีความจำเป็นจะต้องให้ข้อมูลนั้นซ้ำอีกในรายงานเบื้องต้น

^{††} อยู่ในเอกสาร CAT/C/4/Rev.3 เรื่อง แนวทางว่าด้วยรูปแบบและเนื้อหาของรายงานเบื้องต้นตามมาตรา 19
ที่รัฐภาคีจะส่งมอบ แนวทางดังกล่าวได้ถูกนำมาใช้โดยคณะกรรมการในสมัยประชุมที่สามสิบสี่ในช่วงเวลาวันที่ 2-21
พฤษภาคม 2548

4. ข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการจัดทำรายงานควรจะรวมอยู่ในส่วนนี้
 คณะกรรมการพิจารณาว่าการร่างรายงานควรจะได้ประโยชน์จากการปรึกษาหารือที่อยู่บนฐาน
 นอย่างกว้าง
 ดังนั้นคณะกรรมการจึงยินดีรับข้อมูลเกี่ยวกับการปรึกษาหารือใด ๆ ดังกล่าวภายในรัฐบาลกับ
 สถาบันระดับชาติเพื่อการส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน องค์กรพัฒนาเอกชน
 และองค์กรอื่น ๆ ซึ่งอาจจะได้มีขึ้น

ข.

**กรอบงานทางกฎหมายทั่วไปซึ่งห้ามการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่าง
 อื่นที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี**

5. ในหมวดนี้คณะกรรมการเล็งเห็นการรับข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญา
 ในขอบเขตที่เอกสารแนบไม่ได้ครอบคลุม โดยเฉพาะต่อไปนี้คือ

- การอ้างอิงโดยย่อถึงข้อกำหนดของรัฐธรรมนูญ ของกฎหมายอาญา
 ของฝ่ายบริหารเกี่ยวกับการห้ามการทรมานและการปฏิบัติและการลงโทษอย่างอื่นที่ทา
 รุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี
- สนธิสัญญาระหว่างประเทศเกี่ยวกับการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่างอื่นที่
 ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีซึ่งรัฐที่ทำรายงานเป็นภาคีอยู่
- สถานะของอนุสัญญาในระเบียบทางกฎหมายภายในประเทศ ซึ่งก็คือ
 เมื่อเทียบกับรัฐธรรมนูญและกฎหมายธรรมดา
- วิธีที่กฎหมายภายในประเทศจะรับประกันการไม่สามารถยกเลิกเพิกถอนการห้ามการป
 ฏิบัติหรือการลงโทษใดๆที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี
- ไม่ว่าข้อกำหนดของอนุสัญญาสามารถจะถูกนำมาใช้ได้ก่อนและถูกบังคับใช้โดยตรงโด
 ยศาลหรือเจ้าพนักงานฝ่ายบริหาร
 หรือไม่ว่าข้อกำหนดดังกล่าวจะต้องถูกแปลงเป็นกฎหมายภายในหรือข้อบังคับของฝ่าย
 บริหารเพื่อที่จะถูกบังคับใช้โดยเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง
 หากว่าประการหลังเป็นข้อกำหนด
 รายงานก็ควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับนิติบัญญัติที่รวมอนุสัญญาเข้าไว้ในระเบียบทางกฎหมาย
 ภายในประเทศ

- เจ้าพนักงานฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆซึ่งมีเขตอำนาจ/อาณาเขตครอบคลุมเรื่องที่ถูกดำเนินการในอนุสัญญา เช่น ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลฎีกา ศาลธรรมดาและศาลทหาร อัยการ องค์การทางวินัย เจ้าพนักงานฝ่ายบริหารซึ่งกำกับดูแลตำรวจและเรือนจำ สถาบันแห่งชาติเพื่อการส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ฯลฯ โปรดแสดงภาพรวมของการดำเนินการภาคปฏิบัติของอนุสัญญาในระดับรัฐบาลกลาง ส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่นของรัฐ และให้บ่งบอกปัจจัยและข้อขัดข้องใดๆที่อาจมีผลต่อการปฏิบัติของผู้กพันของรัฐที่ทำรายงานตามอนุสัญญาให้ครบถ้วน รายงานควรรวมถึงข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญาในพฤติการณ์ เช่นว่านี้ โดยยึดรับเอกสารที่เกี่ยวข้องซึ่งรวบรวมโดยเจ้าพนักงานหรือสถาบันอื่นๆในภาคเอกชนหรือภาครัฐ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับมาตราสำคัญแต่ละมาตราของอนุสัญญา

6. ตามระเบียบทั่วไปแล้วรายงานควรประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตราแต่ละมาตรา

- มาตรการของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆซึ่งให้ผลต่อข้อกำหนด
- กรณีและสถานการณ์ที่มั่นคงแน่นอนซึ่งมาตรการที่ให้ผลต่อข้อกำหนดได้ถูกบังคับใช้รวมทั้งข้อมูลทางสถิติใดๆที่เกี่ยวข้อง
- กรณีหรือสถานการณ์การฝ่าฝืนอนุสัญญา เหตุผลสำหรับการฝ่าฝืนเช่นว่านี้ และมาตรการที่ถูกใช้เพื่อเยียวยาแก้ไขสถานการณ์ เป็นเรื่องสำคัญที่คณะกรรมการต้องได้ภาพที่ชัดเจนไม่เพียงแต่ของสถานการณ์ทางกฎหมายเท่านั้นแต่ยังของสถานการณ์โดยพฤตินัยอีกด้วย

มาตรา 1

7. มาตรานี้จะมีนิยามของการทรมานเพื่อจุดประสงค์ของอนุสัญญา ตามข้อกำหนดนี้รายงานควรประกอบด้วย

- ข้อมูลเกี่ยวกับนิยามของการทรมานในกฎหมายภายในประเทศรวมทั้งการบ่งบอกว่านิยามดังกล่าวสอดคล้องกับนิยามของอนุสัญญาโดยสมบูรณ์หรือไม่
- ข้อมูลเกี่ยวกับข้อกำหนดทางอาญาหรือทางนิติบัญญัติที่ครอบคลุมทุกกรณีของการทรมานถ้าไม่มีนิยามของการทรมานในกฎหมายภายในประเทศที่สอดคล้องกับอนุสัญญา
- ข้อมูลเกี่ยวกับตราสารระหว่างประเทศฉบับใด ๆ หรือนิติบัญญัติแห่งชาติที่มีหรืออาจมีข้อกำหนดของการประยุกต์ใช้ที่กว้างขวางขึ้น

มาตรา 2 วรรค 1

8. ข้อกำหนดนี้นำข้อผูกพันของรัฐภาคีมาดำเนินมาตรการที่มีประสิทธิผลเพื่อป้องกันการกระทำทรมาน รายงานควรจะมีข้อมูลเกี่ยวกับ

- ข้อมูลที่เกี่ยวข้องว่าด้วยมาตรการที่มีประสิทธิผลที่ใช้เพื่อป้องกันการกระทำทรมานที่งมงาย ซึ่งนอกจากนี้แล้วยังรวมถึง ระยะเวลาการควบคุมตัวของตำรวจ การควบคุมตัวโดยไม่ให้ติดต่อกับโลกภายนอก ระเบียบที่บังคับใช้กับสิทธิของผู้ถูกจับกุมที่จะมีทนาย การตรวจทางการแพทย์ การติดต่อกับครอบครัว ฯลฯ การบัญญัติกฎหมายสถานการณ์ฉุกเฉินหรือต่อต้านผู้ก่อการร้ายซึ่งอาจจะจำกัดการประกันตัวบุคคลที่ถูกควบคุมตัว

9. คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้รับการประเมินผลโดยรัฐที่ทำรายงานถึงประสิทธิผลของมาตรการที่ถูกรับใช้เพื่อป้องกันการทรมาน

รวมทั้งมาตรการเพื่อรับประกันว่าบุคคลผู้รับผิดชอบจะถูกนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม

มาตรา 2 วรรค 2

10. รายงานควรมีข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่มีประสิทธิผลเพื่อรับประกันว่าจะไม่มีพฤติการณ์อะไรเป็นพิเศษถูกนำมาใช้ โดยเฉพาะคือ

- ไม่ว่าจะมีความมาตรการทางกฎหมายหรือทางฝ่ายบริหารจะมีอยู่หรือไม่เพื่อรับประกันว่าสิทธิที่จะไม่ถูกทรมานจะไม่ถูกยกเลิกไปในระหว่างสถานะของสงคราม

- เจ้าพนักงานใดเป็นผู้กำหนดการส่งผู้ร้ายข้ามแดน การจับไล่ การถอดถอน หรือการบังคับบุคคลให้ออกและใช้หลักเกณฑ์อะไรเป็นมูลเหตุ
- ไม่ว่าการวินิจฉัยเกี่ยวกับเรื่องราวสามารถนำมาทบทวนแก้ไขได้หรือไม่ และถ้าหากว่าได้ จะใช้เจ้าพนักงานใดเป็นผู้พิจารณา วิธีดำเนินการที่ใช้เป็นอย่างไร และวิธีดำเนินการเช่นว่านี้มีผลระงับได้หรือไม่
- การวินิจฉัยที่กระทำในกรณีเกี่ยวกับมาตรา 3 และหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการวินิจฉัยเหล่านี้ ข้อมูลซึ่ง การวินิจฉัยใช้เป็นมูลเหตุ และแหล่งของข้อมูลนี้
- ชนิดของการฝึกอบรมที่มีให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งดำเนินการเกี่ยวกับการจับไล่ การส่งกลับ หรือการส่งผู้ร้ายข้ามแดนชาวต่างประเทศ

มาตรา 4

13. ในการรายงานข้อผูกพันซึ่งบังคับโดยมาตรานี้เป็นการแสดงนัยว่าให้รัฐแต่ละรัฐออกกฎหมายให้การทรมานเป็นอาชญากรรมในลักษณะซึ่งสอดคล้องกับนิยามในมาตรา 1 คณะกรรมการได้แสดงความคิดเห็นมาโดยตลอดว่าอาชญากรรมของการทรมานนั้นโดยลักษณะแล้วมีความแตกต่างจากรูปแบบต่างๆของการฆาตกรรมและการทำร้ายร่างกายที่มีอยู่ และดังนั้นจึงควรจะถูกให้นิยามแยกออกมาต่างหากว่าเป็นอาชญากรรมอย่างหนึ่ง รายงานควรจะมีข้อมูลเกี่ยวกับ

- ข้อกำหนดทางอาญาฝ่ายพลเรือนและทหารเกี่ยวกับความผิดเหล่านี้และการลงโทษที่เกี่ยวข้องกับความผิดดังกล่าว
- ไม่ว่ามีอายุความฟ้องคดีใช้กับความผิดเช่นว่านี้หรือไม่
- จำนวนและลักษณะของคดีซึ่งข้อกำหนดทางกฎหมายเหล่านั้นถูกนำมาใช้และผลแห่งคดีดังกล่าว โดยเฉพาะคือ การลงโทษที่นำมาใช้เมื่อมีการพิพากษาลงโทษ และเหตุผลในการตัดสินปล่อยตัวให้พ้นข้อกล่าวหา
- ตัวอย่างของคำพิพากษาที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามมาตรา 4

- นิติบัญญัติที่มีอยู่เกี่ยวกับมาตรการทางวินัยในระหว่างการสืบสวนคดีการทรมานที่ถูกกล่าวหาที่จะถูกดำเนินการต่อบุคลากรผู้รักษากฎหมายซึ่งรับผิดชอบต่อการกระทำทรมาน (เช่น การพังกงาน)
- ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีที่การลงโทษซึ่งถูกกำหนดไว้แล้วจะพิจารณาลักษณะความร้ายแรงของการทรมาน

มาตรา 5

14. มาตรา

5

จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ทางกฎหมายของรัฐภาคีที่จะจัดตั้งเขตอำนาจเหนืออาชญากรรมที่กล่าวถึงในมาตรา 4 รายงานควรจะต้องประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- มาตรการที่ใช้เพื่อจัดตั้งเขตอำนาจในคดีซึ่งถูกครอบคลุมอยู่ภายใต้ (ก), (ข) และ (ค) ของวรรค 1 โดยควรจะต้องรวมตัวอย่างคดีซึ่ง (ข) และ (ค) ถูกนำมาใช้ไว้ด้วย
- มาตรการที่ใช้เพื่อจัดตั้งเขตอำนาจในคดีซึ่งผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดอยู่ในอาณาเขตของรัฐที่ทำรายงาน และรัฐดังกล่าวไม่ได้ส่งตัวบุคคลดังกล่าวในฐานะผู้ร้ายข้ามแดนไปยังรัฐซึ่งมีเขตอำนาจเหนือความผิดดังกล่าว โดยควรจะให้ตัวอย่างคดีซึ่ง (ก)
การส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้รับการสนองตอบ และ (ข)
การส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้รับการปฏิเสธ

มาตรา 6

15. มาตรา

6

เป็นเรื่องเกี่ยวกับการใช้เขตอำนาจโดยรัฐภาคี

โดยเฉพาะคือในประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการสืบสวนบุคคลซึ่งอยู่ในอาณาเขตและถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดที่กล่าวถึงในมาตรา 4 รายงานควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

- ข้อกำหนดทางกฎหมายภายในประเทศเกี่ยวกับ โดยเฉพาะคือ การควบคุมตัวบุคคลนั้นหรือมาตรการอื่นๆเพื่อรับประกันการปรากฏตัวของบุคคลดังกล่าว สิทธิของบุคคลดังกล่าวที่จะได้รับความช่วยเหลือจากสถานทูต ข้อผูกพันของรัฐที่ทำรายงานในการแจ้งรัฐอื่นๆซึ่งอาจจะมีเขตอำนาจในการควบคุมตัว

บุคคลดังกล่าวด้วย

พฤติการณ์ในการควบคุมตัวและไม่ว่ารัฐภาคีมีเจตนาจะใช้เขตอำนาจนั้นหรือไม่

- เจ้าหน้าที่ของรัฐมีอำนาจดำเนินการประเด็นต่าง ๆ ของมาตรา 6
- คดีใด ๆ ซึ่งข้อกำหนดภายในประเทศดังกล่าวข้างต้นถูกนำมาใช้

มาตรา 7

16. มาตรานี้มีข้อผูกพันของรัฐที่จะริเริ่มการฟ้องคดีเกี่ยวกับการกระทำทรมานเมื่อใดก็ตามที่รัฐมีเขตอำนาจ เว้นแต่ว่ารัฐดังกล่าวจะส่งตัวผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในฐานะผู้ร้ายข้ามแดน รายงานควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

- มาตรการเพื่อรับประกันการปฏิบัติอย่างเป็นธรรมต่อผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดในทุกขั้นตอนของกระบวนการวิธีพิจารณารวมทั้งสิทธิที่จะมีที่ปรึกษาทนายความ สิทธิที่จะถูกสันนิษฐานไว้ก่อนว่าเป็นผู้บริสุทธิ์จนกว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่ามีความผิด สิทธิที่จะได้รับความเท่าเทียมกันในศาล ฯลฯ
- มาตรการเพื่อรับประกันว่ามาตรฐานของพยานหลักฐานที่ต้องมีสำหรับการดำเนินคดีและการพิพากษาว่ากระทำความผิดจะใช้อย่างเท่าเทียมกันในคดีซึ่งผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดเป็นชาวต่างประเทศซึ่งกระทำการทารุณในต่างประเทศ
- ตัวอย่างการดำเนินการภาคปฏิบัติของมาตรการที่กล่าวถึงข้างต้น

มาตรา 8

17. อาศัยอำนาจตามมาตรา 8 ของอนุสัญญา
รัฐภาคีจะดำเนินการรับรองว่าการทรมานเป็นความผิดซึ่งสามารถถูกส่งตัวได้ในฐานะเป็นผู้ร้าย
ข้ามแดนเพื่อจุดประสงค์ในการอำนวยความสะดวกการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับบุคคลซึ่งต้องสง
สัยว่าได้กระทำการทรมาน และ/หรือ
อาชญากรรมที่เกี่ยวข้องในการพยายามกระทำการและสมรู้ร่วมคิดและมีส่วนร่วมในการทรมาน
รายงานควรจะประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- ไม่ว่าการทรมานและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องจะได้รับการพิจารณาหรือไม่จากรัฐที่ทำรายงานว่าเป็นความผิดซึ่งสามารถถูกส่งตัวได้ในฐานะเป็นผู้ร้ายข้ามแดน
- ไม่ว่ารัฐที่ทำรายงานจะถือว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นเงื่อนไขหรือไม่ในการมีอยู่ของสนธิสัญญา
- ไม่ว่ารัฐที่ทำรายงานจะพิจารณาว่าอนุสัญญาเป็นเกณฑ์ทางกฎหมายหรือไม่สำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวถึงข้างต้น
- สนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างรัฐที่ทำรายงานและรัฐภาคีอื่น ๆ ในอนุสัญญาซึ่งรวมการทรมานว่าเป็นความผิดซึ่งสามารถถูกส่งตัวได้ในฐานะเป็นผู้ร้ายข้ามแดน
- คดีซึ่งรัฐที่ทำรายงานยอมให้มีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดใด ๆ ดังกล่าวข้างต้น

มาตรา 9

18. อาศัยอำนาจตามมาตรานี้

รัฐภาคีจะดำเนินการให้ความช่วยเหลือร่วมกันของฝ่ายตุลาการในวิธีพิจารณาความอาญาทุกเรื่องเกี่ยวกับความผิดในการทรมานและอาชญากรรมที่เกี่ยวข้องในการพยายามกระทำการสมรู้ร่วมคิด และมีส่วนร่วมในการทรมาน รายงานควรจะประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- ข้อกำหนดทางกฎหมายรวมทั้งสนธิสัญญาใด ๆ เกี่ยวกับการให้ความช่วยเหลือร่วมกันของฝ่ายตุลาการที่เข้ากับคดีความผิดดังกล่าวข้างต้น
- คดีเกี่ยวกับความผิดในการทรมานซึ่งการให้ความช่วยเหลือร่วมกันของฝ่ายตุลาการได้รับการร้องขอโดยหรือจากรัฐที่ทำรายงานรวมทั้งผลของการร้องขอ

มาตรา 10

19. อาศัยอำนาจตามมาตรานี้และมาตรา

16

ที่เกี่ยวข้อง

นอกจากที่กล่าวมาแล้วรัฐมีข้อผูกพันต้องฝึกอบรมบุคลากรทางการแพทย์และผู้รักษากฎหมาย พนักงานเจ้าหน้าที่ฝ่ายตุลาการ และบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมตัว การซักถาม หรือการปฏิบัติต่อบุคคลที่อยู่ในความควบคุมของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ในเรื่องเกี่ยวกับข้อห้ามการทรมาน

มานและการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี
รายงานควรจะประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- โครงการฝึกอบรมเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวข้างต้นสำหรับบุคคลซึ่งมีภาระหน้าที่ต่างๆที่กล่า
วไว้ในมาตรา 10 ของอนุสัญญา
- ข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกอบรมบุคลากรทางการแพทย์ซึ่งทำงานกับผู้ถูกควบคุมตัวหรือผู้แ
สวงหาที่ลี้ภัยเพื่อตรวจหาร่องรอยการทรมานทางกายและทางจิตและการฝึกอบรมเจ้าห
หน้าที่ฝ่ายตุลาการและฝ่ายอื่นๆ
- ลักษณะและความถี่ของการสอนและการฝึกอบรม
- ข้อมูลเกี่ยวกับการฝึกอบรมใดๆซึ่งรับประกันการปฏิบัติอย่างเหมาะสมและให้ความเคา
รพต่อสตรี เยาวชน และกลุ่มชาติพันธุ์ ศาสนา หรือกลุ่มอื่นๆที่มีความหลากหลาย
โดยเฉพาะคือ
เกี่ยวกับรูปแบบของการทรมานซึ่งมีผลกระทบต่อกลุ่มเหล่านี้อย่างไม่ได้สัดส่วน
- ประสิทธิภาพของโครงการต่างๆ

มาตรา 11

20. อาศัยอำนาจตามมาตรานี้และมาตรา 16 ที่เกี่ยวข้อง
รัฐมีข้อผูกพันต้องคอยทบทวนแก้ไขระเบียบวิธีการซักถาม คำสั่ง วิธีการ
และข้อปฏิบัติตลอดจนการดำเนินการในการควบคุมตัวและปฏิบัติต่อบุคคลซึ่งอยู่ภายใต้การจับ
กุม การกักขัง
การจำคุกรูปแบบใดๆโดยมีจุดประสงค์เพื่อป้องกันการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ท
ารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี รายงานควรจะประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- กฎหมาย ข้อบังคับ และคำสั่งเกี่ยวกับการปฏิบัติต่อบุคคลซึ่งถูกทำให้สูญเสียเสรีภาพ
- ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการซึ่งกำหนดให้มีการบอกกล่าวทันทีแก่และหนทางเข้าถึงทนายค
วาม แพทย์ คนในครอบครัว และการบอกกล่าวแก่สถานทูตในกรณีของคนต่างชาติ

- ระดับซึ่งระเบียบและหลักการต่อไปนี้จะถูกสะท้อนออกมาในกฎหมายภายในประเทศและข้อปฏิบัติของรัฐ ซึ่งได้แก่ ระเบียบมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับการปฏิบัติต่อนักโทษ หลักการพื้นฐานสำหรับการปฏิบัติต่อนักโทษ องค์หลักการสำหรับการคุ้มครองบุคคลทั้งหมดภายใต้การกักขัง หรือการจำคุกในรูปแบบใดๆ หลักการของจริยธรรมทางการแพทย์ที่เกี่ยวกับบทบาทของบุคลากรทางสุขภาพอนามัย โดยเฉพาะคือแพทย์ ในการคุ้มครองนักโทษและผู้ถูกกักขังให้พ้นจากการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่างอื่นที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี และจรรยาบรรณสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมาย
- องค์กรหรือกลไกอิสระใดๆ ที่ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อตรวจสอบเรือนจำและสถานที่กักกันอื่นๆ และเพื่อเฝ้าตรวจความรุนแรงต่อชายและหญิงในทุกรูปแบบ รวมทั้งความรุนแรงทางเพศต่อทั้งชายและหญิงในทุกรูปแบบ และความรุนแรงระหว่างนักโทษในทุกรูปแบบรวมทั้งการอนุญาตให้มีการเฝ้าตรวจระหว่างประเทศหรือการตรวจสอบขององค์กรพัฒนาเอกชน
- ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการเพื่อรับประกันว่าสถานที่ดังกล่าวทั้งหมดได้รับการรับรองอย่างเป็นทางการและไม่อนุญาตให้มีการกักกันโดยไม่มีการติดต่อกับโลกภายนอก
- กลไกสำหรับทบทวนแก้ไขการประพฤติปฏิบัติของบุคลากรผู้รักษากฎหมายซึ่งมีหน้าที่ซักถามและควบคุมตัวบุคคลซึ่งถูกกักขังและคุมขังและผลของการทบทวนแก้ไขดังกล่าว พร้อมด้วยขั้นตอนวิธีการใดๆ ในการตรวจสอบคุณสมบัติหรือการทบทวนคุณสมบัติ
- ข้อมูลเกี่ยวกับการป้องกันใดๆ สำหรับการคุ้มครองปัจเจกชนที่มีความเสี่ยงเป็นพิเศษ

มาตรา 12

21. ตามเกณฑ์ของมาตรานี้และมาตรา 16 ที่เกี่ยวข้อง รัฐต้องรับประกันว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ของตนจะดำเนินการสอบสวนทันทีอย่างเป็นกลางเมื่อมีเหตุผลที่จะเชื่อว่าในเขตอำนาจของรัฐได้มีการกระทำการทรมานหรือการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี รายงานควรระบุ

- เจ้าหน้าที่งานซึ่งสามารถริเริ่มและดำเนินการสืบสวนได้ทั้งที่ระดับอาญาและวินัย
- วิธีดำเนินการที่สามารถนำมาใช้ได้รวมทั้งไม่ว่าจะมีหนทางเข้าถึงการตรวจสอบทางการแพทย์และความเชี่ยวชาญทางนิติเวชได้ทันทีหรือไม่
- ไม่ว่าผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดจะถูกพักจากงานในหน้าที่หรือไม่ในขณะที่การสืบสวนกำลังถูกดำเนินการ และ/หรือ ถูกห้ามติดต่อกับผู้ที่อ้างว่าเป็นผู้เสียหายอีก
- ข้อมูลเกี่ยวกับผลแห่งคดีของการฟ้องร้องและการลงโทษ

มาตรา 13

22. อาศัยอำนาจตามมาตรานี้และมาตรา 16 ที่เกี่ยวข้อง รัฐภาคีต้องรับประกันสิทธิของปัจเจกชนซึ่งกล่าวหาว่าได้ถูกรุ้มนานหรือถูกปฏิบัติหรือถูกลงโทษอย่างทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีที่จะร้องทุกข์และขอให้คดีของตนได้รับการสืบสวนทันทีอย่างเป็นกลางตลอดจนการคุ้มครองผู้ร้องทุกข์และพยานจากการถูกปฏิบัติอย่างเลวร้ายและการข่มขู่ รายงานควรประกอบด้วยข้อมูลข้อมูลเกี่ยวกับ

- การเยียวยาแก้ไขที่มีให้กับปัจเจกชนซึ่งกล่าวหาว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำทารุณหรือการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่างอื่นที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี
- การเยียวยาแก้ไขที่มีให้กับผู้ร้องทุกข์ในกรณีที่เจ้าหน้าที่งานปฏิบัติที่จะสืบสวนคดีของบุคคลดังกล่าว
- กลไกสำหรับการคุ้มครองผู้ร้องทุกข์และพยานจากการข่มขู่หรือการปฏิบัติอย่างเลวร้ายชนิดใดๆ
- ข้อมูลทางสถิตินอกจากที่กล่าวมาแล้วซึ่งถูกแบ่งตามเพศ อายุ อาชญากรรม และตำแหน่งทางภูมิศาสตร์เกี่ยวกับจำนวนการร้องทุกข์เรื่องการทารุณและการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีซึ่งถูกแจ้งต่อเจ้าหน้าที่งานภายในประเทศและผลของการสืบสวน

นอกจากนี้ควรจะมีสิ่งบ่งบอกด้วยถึงหน่วยงานของบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการ
 ทรمان และ/หรือ การปฏิบัติอย่างเลวร้ายในรูปแบบอื่นๆ

- ข้อมูลเกี่ยวกับหนทางที่ผู้ร้องทุกข์จะเข้าถึงการเยียวยาแก้ไขทางตุลาการที่เป็นอิสระและ
 เป็นกลางรวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งขัดขวางที่เป็นการเลือกปฏิบัติต่อสถานะที่เท่าเทียม
 กันทางกฎหมายสำหรับบุคคลทุกคน และระเบียบหรือข้อปฏิบัติใดๆ
 ซึ่งป้องกันการก่อวินหรือการทำร้ายจิตใจผู้เสียหายอีก
- ข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ใดๆ
 ภายในหน่วยตำรวจและอัยการหรือหน่วยงานซึ่งได้รับการฝึกอบรมมาเป็นพิเศษเพื่อทำ
 คดีที่กล่าวหาว่าเป็นการทรمانหรือการปฏิบัติหรือความรุนแรงที่ทารุณ โหดร้าย
 และทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีต่อสตรีและชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์ ศาสนา
 หรือชนกลุ่มน้อยอื่นๆ
- ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิผลของมาตรการใดๆ เช่นว่านี้

มาตรา 14

23. มาตรานี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิของผู้เสียหายจากการทรمانเพื่อเยียวยาแก้ไขให้มีสินไหมทด
 แทนและการฟื้นฟูที่เป็นธรรมและพอเพียง รายงานควรจะประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- วิธีดำเนินการที่มีอยู่เพื่อให้ได้รับสินไหมทดแทนสำหรับผู้เสียหายจากการทรمانและคร
 อบครัวและไม่ว่าวิธีดำเนินการเหล่านี้จะได้รับการประมวลไว้หรือทำไว้อย่างเป็นทางการด้
 ยประการใดหรือไม่
- ไม่ว่ารัฐจะรับผิดชอบตามกฎหมายสำหรับการประพฤติปฏิบัติของผู้กระทำความผิดและ
 ต้องผูกพันให้สินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหายหรือไม่
- ข้อมูลทางสถิติหรืออย่างน้อยที่สุดตัวอย่างของคำวินิจฉัยโดยเจ้าพนักงานซึ่งสั่งให้มีการ
 ให้สินไหมทดแทนและการบ่งบอกว่าคำวินิจฉัยดังกล่าวได้ถูกดำเนินการหรือไม่รวมทั้งข
 อมูลใดๆ เกี่ยวกับลักษณะของการทรมาน
 สถานะและการระบุตัวผู้เสียหายและจำนวนค่าสินไหมทดแทน
 หรือการเยียวยาแก้ไขอย่างอื่นที่จัดให้

- โครงการฟื้นฟูพื้นที่ที่มีอยู่ในประเทศสำหรับผู้เสียหายจากการทรมาณ
- ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการใดๆ
นอกเหนือจากค่าสินไหมทดแทนเพื่อให้การเคารพในศักดิ์ศรีของผู้เสียหาย
สิทธิในความปลอดภัยและการคุ้มครองสุขภาพอนามัยของผู้เสียหายกลับคืนมาดังเดิม
เพื่อป้องกันการเกิดเหตุซ้ำๆ อีก
และเพื่อช่วยเหลือในการฟื้นฟูและการกลับคืนสู่ประชาคมของผู้เสียหาย

มาตรา 15

24. ตามข้อกำหนดนี้

รัฐจะต้องรับประกันว่าค่าให้การที่เป็นผลมาจากการทรมาณจะไม่ถูกนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในกระบวนการพิจารณาใดๆ ยกเว้นต่อบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาเรื่องการทรมาณเป็นหลักฐานว่าได้มีค่าให้การดังกล่าว รายงานควรจะต้องประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- ข้อกำหนดทางกฎหมายเกี่ยวกับข้อห้ามการใช้ค่าให้การซึ่งได้มาจากการทรมาณเป็นองค์ประกอบของการพิสูจน์
- ตัวอย่างของคดีซึ่งข้อกำหนดเช่นนี้ถูกนำมาใช้
- ข้อมูลเกี่ยวกับว่าพยานหลักฐานทางอ้อมจะรับฟังได้หรือไม่ถ้าสามารถนำมาใช้ได้ในระบบกฎหมายของรัฐภาคี

มาตรา 16

25. ภาษานี้จะบังคับข้อผูกพันกับรัฐเพื่อห้ามกระทำการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี รายงานควรจะต้องประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับ

- ขอบเขตซึ่งการกระทำการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ทารุณ โหดร้าย
หรือที่ทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีได้ถูกรัฐภาคีทำให้เป็นสิ่งผิดกฎหมาย
ข้อมูลเกี่ยวกับว่าการกระทำเหล่านี้ถูกกำหนดไว้หรือไม่หรือมิฉะนั้นแล้วก็ได้ถูกกำหนดไว้ในกฎหมายภายในประเทศ
- มาตรการซึ่งรัฐภาคีอาจจะดำเนินการเพื่อป้องกันการกระทำเช่นว่านี้

- สภาพความเป็นอยู่ในศูนย์กักขังของตำรวจและเรือนจำ รวมทั้งสถานที่สำหรับสตรีและผู้เยาว์ รวมทั้งว่าบุคคลดังกล่าวถูกกักขังไว้แยกจากประชากรที่เป็นบุรุษ/ผู้ใหญ่ที่เหลื่อหรือไม่ ประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับความแออัด ความรุนแรงระหว่างนักโทษ มาตรการทางวินัยต่อผู้ต้องขัง สภาพทางการแพทย์และสุขภาพจิต โรคภัยไข้เจ็บที่เป็นร่วมกันมากที่สุด และการรักษาพยาบาลในเรือนจำ หนทางการได้รับอาหาร และเงื่อนไขในการกักขังผู้เยาว์ควรจะได้รับการพิจารณาโดยเฉพาะ

ข. รายงานตามรอบเวลา*

รายงานตามรอบเวลาโดยรัฐภาคีควรจะถูกนำเสนอเป็นสามส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 2

ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการใหม่และการพัฒนาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามอนุสัญญา ตามลำดับของมาตรา 1 ถึง 16 ตามที่เหมาะสม

(ก) ส่วนนี้ควรจะบรรยายโดยละเอียดถึง

(1)

มาตรการใหม่ใด ๆ ซึ่งรัฐภาคีใช้เพื่อดำเนินการตามอนุสัญญาในระหว่างช่วงระยะเวลาซึ่งขยายจากวันเดือนปีที่ส่งมอบรายงานฉบับก่อนหน้านั้นไปยังวันเดือนปีที่ส่งมอบรายงานตามรอบเวลาที่คณะกรรมการจะพิจารณา

(2)

การพัฒนาใด ๆ อย่างใหม่ซึ่งได้เกิดขึ้นในระหว่างช่วงระยะเวลาเดียวกันและเกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามอนุสัญญา

* อยู่ในเอกสาร CAT/C/14/Rev.1 เรื่อง แนวทางทั่วไปเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของรายงานตามรอบเวลาที่รัฐภาคีจะส่งมอบตามมาตรา 19 วรรค 1 ของอนุสัญญา ซึ่งคณะกรรมการต่อต้านการทรมานได้นำมาใช้ในการประชุมครั้งที่ 85 ของคณะกรรมการ (สมัยประชุมที่หก) เมื่อวันที่ 30 เมษายน 2534 และได้รับการทบทวนแก้ไขในการประชุมครั้งที่ 318 ของคณะกรรมการ (สมัยประชุมที่ยี่สิบ) เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2541

(ข) โดยเฉพาะคือ รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

(1)

การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในนิติบัญญัติและในสถาบันซึ่งมีผลต่อการดำเนินการตามอนุสัญญาเกี่ยวกับอาณาเขตใด ๆ ภายใต้เขตอำนาจของรัฐภาคีดังกล่าว โดยเฉพาะคือเกี่ยวกับสถานที่กักขังและเกี่ยวกับการฝึกอบรมให้แก่บุคลากรผู้รักษากฎหมายและบุคลากรทางการแพทย์

(2)

คำพิพากษาบรรทัดฐานใหม่ใด ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องสำหรับการดำเนินการตามอนุสัญญา

(3) การร้องทุกข์ การสอบสวน การฟ้องคดีอาญาอุกฉกรรจ์ กระบวนพิจารณา คำตัดสินลงโทษ การชดใช้ค่าเสียหาย และการให้สินไหมทดแทนสำหรับการกระทำทรามและการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ทารุณ โหดร้าย หรือที่ทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี

(4)

ข้อขัดข้องใด ๆ ซึ่งทำให้รัฐภาคีไม่อาจปฏิบัติข้อผูกพันซึ่งเป็นหน้าที่ของรัฐภาคีตามอนุสัญญา

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเพิ่มเติมซึ่งขอโดยคณะกรรมการสิทธิการ

ส่วนนี้ควรจะประกอบด้วยข้อมูลใด ๆ ซึ่งขอโดยคณะกรรมการสิทธิการและรัฐภาคีไม่ได้จัดให้ในระหว่างการพิจารณารายงานฉบับก่อนของรัฐภาคีของคณะกรรมการสิทธิการ ถ้ารัฐภาคีได้จัดให้ข้อมูลในการติดต่อสื่อสารครั้งต่อมาหรือในรายงานเพิ่มเติมซึ่งถูกส่งมอบให้ตามระเบียบข้อ 67 วรรค 2 ของระเบียบวิธีดำเนินการของคณะกรรมการสิทธิการ รัฐภาคีไม่จำเป็นต้องทำซ้ำอีก

ส่วนที่ 4 การปฏิบัติตามข้อสรุปและคำแนะนำของคณะกรรมการสิทธิการ

ส่วนนี้ควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่รัฐภาคีใช้เพื่อปฏิบัติตามข้อสรุปและคำแนะนำซึ่งคณะกรรมการสิทธิการแจ้งแก่รัฐภาคีในตอนท้ายของการพิจารณารายงานเบื้องต้นและรายงานตามรอบเวลาของรัฐภาคีของคณะกรรมการสิทธิการ

บทที่ 7

คณะกรรมการสิทธิเด็ก

ก. รายงานเบื้องต้น*

คำนำ

1. มาตรา 44 วรรค 1 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กกำหนดว่า “รัฐภาคีจะดำเนินการส่งมอบรายงานว่าด้วยมาตรการที่รัฐภาคีได้นำมาใช้ซึ่งมีผลต่อสิทธิที่ได้รับ การรับรองในมาตรการดังกล่าวและว่าด้วยความก้าวหน้าที่ได้สร้างขึ้นในการได้ประโยชน์จากสิทธิเหล่านั้นให้แก่คณะกรรมการผ่านทางเลขาธิการสหประชาชาติ:

(ก) ภายในสองปีที่อนุสัญญามีผลบังคับใช้สำหรับรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง

(ข) หลังจากนั้นทุกห้าปี”

2. มาตรา 44 ของอนุสัญญายังกำหนดต่อไปอีกในวรรค 2 ว่าให้รายงานซึ่งส่งมอบให้แก่คณะกรรมการสิทธิเด็กระบุปัจจัยและข้อขัดข้อง (ถ้ามี) ซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติข้อผูกพันตามอนุสัญญาให้ครบถ้วนและยังให้มีข้อมูลที่พอเพียงอีกด้วยเพื่อให้คณะกรรมการสามารถทำความเข้าใจการดำเนินการตามอนุสัญญาในประเทศที่เกี่ยวข้องได้อย่างทั่วถึง

3. คณะกรรมการเชื่อว่ากระบวนการจัดทำรายงานเพื่อส่งมอบให้แก่คณะกรรมการจะให้ออกาสสำคัญสำหรับการทบทวนแก้ไขมาตรการต่างๆอย่างทั่วถึงเพื่อดำเนินการประสานกฎหมายและนโยบายแห่งชาติให้เข้ากับอนุสัญญาและเพื่อเฝ้าตรวจความก้าวหน้าที่ได้สร้างขึ้นในการได้ประโยชน์จากสิทธิที่กำหนดไว้ในอนุสัญญา นอกจากนี้กระบวนการยังคงจะเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกให้กับการมีส่วนร่วมของประชาชนและการตรวจสอบนโยบายของรัฐบาลโดยสาธารณชน

* อยู่ในเอกสาร CRC/C/5 เรื่อง แนวทางทั่วไปเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของรายงานเบื้องต้นที่รัฐภาคีจะส่งมอบตามมาตรา 44 วรรค 1 (a) ของอนุสัญญา ซึ่งคณะกรรมการสิทธิเด็กได้นำมาใช้ในการประชุมครั้งที่ 22 ของคณะกรรมการ (สมัยประชุมที่หนึ่ง) เมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2534

4. คณะกรรมาธิการพิจารณาเห็นว่ากระบวนการทำรายงานจะเป็นการตอกย้ำอย่างต่อเนื่องของรัฐบาลถึงข้อผูกมัดเพื่อให้ความเคารพและรับประกันการปฏิบัติตามสิทธิที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาและทำหน้าที่เป็นพาหนะสำคัญสำหรับการทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ระหว่างรัฐบาลกับคณะกรรมาธิการ
5. ส่วนทั่วไปของรายงานของรัฐบาลซึ่งเกี่ยวข้องกับเรื่องที่อยู่ในความสนใจขององค์กรเฝ้าตรวจตามตราสารสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศฉบับต่างๆควรจะถูกจัดทำตาม “แนวทางโดยรวมสำหรับส่วนเบื้องต้นของรายงานของรัฐบาลที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก
6. คณะกรรมาธิการมีเจตนาจะสร้างแนวทางสำหรับการจัดทำรายงานตามรอบเวลาซึ่งจะต้องส่งมอบตามมาตรา 44 วรรค 1 (ข) ของอนุสัญญาเมื่อถึงกำหนดเวลา
7. รายงานควรประกอบด้วยสำเนาของเอกสารหลักของฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายอื่น ๆ ตลอดจนข้อมูลทางสถิติโดยละเอียดและสิ่งบ่งบอกที่อ้างถึงในข้อมูลดังกล่าวซึ่งจะถูกส่งให้กรรมการของคณะกรรมาธิการ แต่อย่างไรก็ตามควรจะคำนึงว่าด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจจะไม่มีมีการแปลหรือทำซ้ำรายงานดังกล่าวเพื่อการแจกจ่ายทั่วไป ดังนั้นจึงเป็นที่พึงประสงค์ว่าเมื่อขอความในเอกสารไม่ได้ถูกกล่าวอ้างจริงอยู่ในหรือไม่ได้แนบท้ายรายงานเองแล้ว รายงานควรมีข้อมูลอย่างพอเพียงเพื่อให้สามารถทำความเข้าใจได้โดยไม่ต้องอ้างอิงถึงข้อความเหล่านั้น
8. ข้อกำหนดของอนุสัญญาได้ถูกแบ่งหมู่ไว้ตามส่วนต่างๆโดยให้ความสำคัญอย่างเท่าเทียมกับสิทธิทั้งหมดที่อนุสัญญาให้การรับรอง

มาตรการทั่วไปในการดำเนินการ

9. ตามหมวดนี้ รัฐบาลจะถูกร้องขอให้จัดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 4 ของอนุสัญญารวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก)

มาตรการที่ใช้เพื่อประสานกฎหมายและนโยบายแห่งชาติให้เข้ากับข้อกำหนดของอนุสัญญา และ

(ข)

กลไกที่มีอยู่หรือที่วางแผนไว้ในระดับชาติหรือท้องถิ่นสำหรับประสานนโยบายที่เกี่ยวกับเด็กและ
สำหรับเด็กเพื่อตรวจสอบการดำเนินการตามอนุสัญญา

10. นอกจากนี้

รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้กล่าวถึงมาตรการซึ่งได้ใช้หรือคาดการณ์ไว้ตามมาตรา 42
ของอนุสัญญาเพื่อให้หลักการและข้อกำหนดของอนุสัญญาได้เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวาง
โดยวิธีทางที่เหมาะสมและมีการปฏิบัติเหมือนกันสำหรับผู้ใหญ่และเด็ก

11. รัฐภาคียังจะได้รับการร้องขอให้กล่าวถึงมาตรการเหล่านั้นที่ได้ใช้หรือคาดการณ์ไว้ตามมา
ตรา 44 วรรค 6
ของอนุสัญญาอีกด้วยเพื่อให้รายงานของรัฐภาคีดังกล่าวเป็นที่แพร่หลายอย่างกว้างขวางในห
มุสาธารณชนส่วนใหญ่ในประเทศของตนเอง

นิยามของเด็ก

12. ตามหมวดนี้ รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้จัดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 1
ของอนุสัญญาเกี่ยวกับนิยามของเด็กตามกฎหมายและข้อบังคับของรัฐภาคี โดยเฉพาะคือ
รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้จัดให้ข้อมูลเรื่องอายุบรรลุนิติภาวะและเรื่องอายุขั้นต่ำทางกฎหมาย
ที่กำหนดไว้สำหรับจุดประสงค์ต่าง ๆ รวมทั้งนอกจากที่กล่าวมาแล้วคือ
การได้รับคำปรึกษาทางกฎหมายหรือทางการแพทย์โดยโดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากบิดา
มารดา การสิ้นสุดการศึกษาภาคบังคับ การรับจ้างทำงานไม่เต็มเวลา
การรับจ้างทำงานเต็มเวลา การรับจ้างทำงานอันตราย การยินยอมมีเพศสัมพันธ์ การสมรส
การสมัครใจเข้าเป็นทหาร การถูกเกณฑ์เป็นทหาร การให้การในศาลโดยสมัครใจ
ความรับผิดชอบทางอาญา การถูกบังคับให้สูญเสีเสรีภาพ การถูกจำคุก
และการบริโภคแอลกอฮอล์หรือสารบังคับควบคุมอื่น ๆ

หลักทั่วไป

13. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งมาตรการหลักของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร
หรือฝ่ายอื่น ๆ ที่บังคับใช้หรือที่คาดการณ์ไว้
ปัจจัยและข้อขัดข้องที่ประสบและความก้าวหน้าที่ได้บรรลุในการดำเนินการตามข้อกำหนดของอ
อนุสัญญา และลำดับความสำคัญของการดำเนินการ
และเป้าหมายเฉพาะสำหรับอนาคตควรจะได้รับการจัดให้ไว้เกี่ยวกับ

(ก) การไม่เลือกปฏิบัติ (มาตรา 2)

(ข) ผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก (มาตรา 3)

(ค) สิทธิในชีวิต ความอยู่รอด และพัฒนาการ (มาตรา 6)

(ง) การเคารพในความคิดเห็นของเด็ก (มาตรา 12)

14. นอกจากนี้แล้ว

รัฐภาคีจะได้รับการกระตุ้นสนับสนุนให้จัดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการใช้หลักการเหล่านี้ในการดำเนินการตามมาตราต่างๆซึ่งมีอยู่ในที่อื่นของแนวทางเหล่านี้

สิทธิพลเมืองและเสรีภาพ

15. ตามหมวดนี้

รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้จัดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งมาตรการหลักของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆที่บังคับใช้อยู่ บังคับและข้อขัดข้องที่ประสบและความก้าวหน้าที่ได้บรรลุในการดำเนินการตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญา และลำดับความสำคัญของการดำเนินการและเป้าหมายเฉพาะสำหรับอนาคตเกี่ยวกับ

(ก) ชื่อและสัญชาติ (มาตรา 7)

(ข) การรักษาเอกลักษณ์ (มาตรา 8)

(ค) เสรีภาพในการแสดงออก (มาตรา 13)

(ง) หนทางในการเข้าถึงข้อมูลที่เหมาะสม (มาตรา 17)

(จ) เสรีภาพในความคิด มโนธรรม และศาสนา (มาตรา 14)

(ฉ) เสรีภาพในการตั้งสมาคมและและการชุมนุมโดยสงบ (มาตรา 15)

(ช) การคุ้มครองความเป็นส่วนตัว (มาตรา 16)

(ซ) สิทธิที่จะไม่ต้องถูกทรมาน หรือได้รับการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี (มาตรา 37 (ก))

สภาพแวดล้อมที่เป็นครอบครัวและการดูแลที่เป็นทางเลือก

16. ตามหมวดนี้

รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้จัดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งมาตรการหลักของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆที่บังคับใช้อยู่ โดยเฉพาะคือ วิธีที่หลักการของ “ผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก” และ “การเคารพในความคิดเห็นของเด็ก”

ถูกสะท้อนออกมาในสิ่งดังกล่าว

ปัจจัยและข้อขัดข้องที่ประสพและความก้าวหน้าที่ได้บรรลุในการดำเนินการตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญา

และการดำเนินการตามลำดับความสำคัญและเป้าหมายเฉพาะสำหรับอนาคตเกี่ยวกับ

(ก) การแนะนำของบิดามารดา (มาตรา 5)

(ข) ความรับผิดชอบของบิดามารดา (มาตรา 18 วรรค 1-2)

(ค) การแยกจากบิดามารดา (มาตรา 9)

(ง) การกลับคืนสู่ครอบครัว (มาตรา 10)

(จ) การไต่ค่าอุปการะเลี้ยงดูเด็กกลับคืนมา (มาตรา 27 วรรค 4)

(ฉ) เด็กที่ต้องสูญเสียสภาพแวดล้อมของครอบครัว (มาตรา 20)

(ช) การรับเป็นบุตรบุญธรรม (มาตรา 21)

(ซ) การย้ายที่ผิดกฎหมายและการไม่ได้กลับคืนมา (มาตรา 11)

(ณ) การกระทำทารุณและการทอดทิ้ง (มาตรา 19)

รวมทั้งการฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคม (มาตรา 39)

(ญ) การทบทวนการจัดที่อยู่อาศัยให้เด็กตามรอบเวลา (มาตรา 25)

17. นอกจากนี้แล้ว

รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้จัดให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเด็กต่อปีภายในระยะเวลาการรายงานใน
กลุ่มต่อไปนี้จะแต่ละกลุ่มโดยแบ่งตาม กลุ่มอายุ เพศ ภูมิภาคหลังทางชาติพันธุ์หรือสัญชาติ
และสภาพแวดล้อมชนบทหรือเมือง ได้แก่ เด็กเร่ร่อน
เด็กที่ถูกกระทำทารุณหรือถูกทอดทิ้งซึ่งถูกนำมาอุปการะคุ้มครอง
เด็กซึ่งถูกจัดให้อยู่อาศัยในบ้านเด็กกำพร้า เด็กซึ่งถูกจัดให้อยู่ในสถานบำบัดรักษา
เด็กซึ่งถูกจัดให้ได้รับเป็นบุตรบุญธรรมในประเทศ
เด็กซึ่งเข้าประเทศผ่านทางกระบวนการรับเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ
และเด็กซึ่งออกจากประเทศผ่านทางกระบวนการรับเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ

18. รัฐภาคีจะได้รับการกระตุ้นสนับสนุนให้จัดให้ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมและสิ่งบ่งบอก
ที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่ครอบคลุมอยู่ในหมวดนี้
สุขภาพและสวัสดิการพื้นฐาน

19. ตามหมวดนี้

รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้จัดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งมาตรการหลักของฝ่ายนิติบัญญัติ
ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆที่บังคับใช้อยู่
โครงสร้างพื้นฐานในรูปสถาบันสำหรับดำเนินการนโยบายในด้านนี้ โดยเฉพาะคือ
การเฝ้าตรวจกลยุทธ์และกลไก
และปัจจัยและข้อขัดข้องที่ประสพและความก้าวหน้าที่ได้บรรลุในการดำเนินการตามข้อกำหนดที่
เกี่ยวข้องของอนุสัญญาเกี่ยวกับ

(ก) ความอยู่รอดและพัฒนาการ (มาตรา 6 วรรค 2)

(ข) เด็กที่มีความพิการ (มาตรา 23)

(ค) สุขภาพและบริการสุขภาพ (มาตรา 24)

(ง) บริการประกันสังคมและการดูแลเด็ก และสิ่งอำนวยความสะดวก (มาตรา 26 และ 18
วรรค 3)

(จ) มาตรฐานการครองชีพ (มาตรา 27 วรรค 1-3)

20. นอกจากข้อมูลที่จัดให้ตามวรรค 9 (ข) ของแนวทางเหล่านี้แล้ว ภูมิภาคจะได้รับการร้องขอให้ระบุลักษณะและขอบเขตของความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นและระดับชาติในลักษณะของรัฐบาลหรือองค์กรพัฒนาเอกชน ดังเช่น สถาบันของนักสังคมสงเคราะห์เกี่ยวกับการดำเนินการด้านนี้ของอนุสัญญา ภูมิภาคจะถูกกระตุ้นส่งเสริมให้จัดให้ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมและสิ่งบ่งบอกที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่ครอบคลุมไว้ในหมวดนี้

การศึกษา ยามว่าง และกิจกรรมทางวัฒนธรรม

21. ตามหมวดนี้ ภูมิภาคจะได้รับการร้องขอให้จัดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งมาตรการหลักของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆ ที่บังคับใช้อยู่ โครงสร้างพื้นฐานในฐานะสถาบันสำหรับดำเนินการนโยบายในด้านนี้ โดยเฉพาะคือ การเฝ้าตรวจกลยุทธ์และกลไก และปัจจัยและข้อขัดข้องที่ประสบและความก้าวหน้าที่ได้บรรลุในการดำเนินการตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญาเกี่ยวกับ

(ก) การศึกษาซึ่งรวมทั้งการฝึกอาชีพและการแนะแนวทาง (มาตรา 28)

(ข) ความมุ่งหมายของการศึกษา (มาตรา 29)

(ค) ยามว่าง สันทนาการ และกิจกรรมทางวัฒนธรรม (มาตรา 31)

22. นอกจากข้อมูลที่จัดให้ตามวรรค 9 (ข) ของแนวทางเหล่านี้แล้ว ภูมิภาคจะได้รับการร้องขอให้ระบุลักษณะและขอบเขตของความร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นและระดับชาติในลักษณะของรัฐบาลหรือองค์กรพัฒนาเอกชน ดังเช่น สถาบันของนักสังคมสงเคราะห์เกี่ยวกับการดำเนินการด้านนี้ของอนุสัญญา ภูมิภาคจะถูกกระตุ้นส่งเสริมให้จัดให้ข้อมูลทางสถิติที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมและสิ่งบ่งบอกที่เกี่ยวข้องกับเด็กที่ครอบคลุมไว้ในหมวดนี้

มาตรการคุ้มครองพิเศษ

23. ตามหมวดนี้ ภูมิภาคจะได้รับการร้องขอให้จัดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งมาตรการหลักของฝ่ายนิติบัญญัติ

ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆที่บังคับใช้อยู่
 บังคับและข้อขัดข้องที่ประสบและความก้าวหน้าที่ได้รับระบุในการดำเนินการตามข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องของอนุสัญญา
 และลำดับความสำคัญของการดำเนินการและเป้าหมายเฉพาะสำหรับอนาคตเกี่ยวกับ

(ก) เด็กในสถานการณ์ฉุกเฉิน

(1) เด็กลี้ภัย (มาตรา 22)

(2) เด็กในภาวะสงคราม (มาตรา 38)
 รวมทั้งการฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคม (มาตรา 39)

(ข) เด็กทำผิดกฎหมาย

(1) การบริหารงานยุติธรรมเยาวชน (มาตรา 40)

(2) เด็กซึ่งต้องสูญเสียเสรีภาพ รวมทั้งรูปแบบใดๆของการกักขัง การจำคุก
 หรือการจัดให้อยู่ในสภาพถูกควบคุม (มาตรา 37 (ข), (ค) และ (ง))

(3) การลงโทษเยาวชน โดยเฉพาะคือ
 การห้ามลงโทษประหารชีวิตและการจำคุกตลอดชีวิต (มาตรา 37 (ก))

(4) การฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคม (มาตรา 39)

(ค) เด็กในสถานการณ์ของการแสวงหาประโยชน์
 รวมทั้งการฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคม (มาตรา 39)

(1) การแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ รวมทั้งแรงงานเด็ก (มาตรา 32)

(2) การใช้ยาในทางที่ผิด (มาตรา 33)

(3) การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการทารุณทางเพศ (มาตรา 34)

(4) รูปแบบอื่นๆของการแสวงหาประโยชน์ (มาตรา 36)

(5) การขาย การค้าผิดกฎหมาย และการลักพาตัว (มาตรา 35)

(ง) เด็กในกลุ่มชนกลุ่มน้อยหรือชนพื้นเมืองดั้งเดิม (มาตรา 30)

24. นอกจากนี้

รัฐภาคีจะถูกกระตุ้นส่งเสริมให้จัดให้ข้อมูลทางสถิติเฉพาะและสิ่งบ่งบอกเกี่ยวกับเด็กที่ครอบคลุ
มไว้โดยวรรค 23

ข. รายงานตามรอบเวลา^{##}

คำนำและจุดประสงค์ของการทำรายงาน

1. แนวทางเหล่านี้สำหรับรายงานตามรอบเวลาจะแทนที่แนวทางซึ่งคณะกรรมการได้นำมา
ใช้ในสมัยประชุมที่สิบสามของคณะกรรมการเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม 2539 (เอกสาร CRC/C/58)
แนวทางนี้จะไม่มีผลกระทบต่อคำร้องขอใดๆที่คณะกรรมการอาจจะทำการตามมาตรา 44
วรรค 4
ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กสำหรับให้รัฐภาคีจัดหาข้อมูลเพิ่มเติมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการ
ตามอนุสัญญา

^{##} อยู่ในเอกสาร CRC/C/58/Rev.1 เรื่อง
แนวทางทั่วไปเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของรายงานตามรอบเวลาซึ่งรัฐภาคีจะส่งมอบตามมาตรา 44 วรรค 1 (b)
ของอนุสัญญา ซึ่งถูกนำมาใช้โดยคณะกรรมการในสมัยประชุมที่สามสิบเก้าของคณะกรรมการเมื่อวันที่ 3 มิถุนายน 2548

2. แนวทางเหล่านี้จะครอบคลุมรายงานตามรอบเวลาทุกฉบับที่ส่งมอบหลังจากวันที่ 31 ธันวาคม 2548

แนวทางเหล่านี้จะประกอบด้วยภาพรวมของจุดประสงค์และการจัดรูปแบบรายงานและข้อมูลสำคัญที่กำหนดไว้ตามอนุสัญญา

ในที่สุดภาคผนวกจะจัดให้รายละเอียดมากขึ้นอีกเกี่ยวกับชนิดของข้อมูลทางสถิติที่คณะกรรมการกำหนดไว้ตามข้อกำหนดสำคัญของอนุสัญญา

3. แนวทางเหล่านี้จะแบ่งหมู่มาตราของอนุสัญญาเป็นกลุ่มโดยมีจุดประสงค์จะช่วยรัฐภาคีในการจัดทำรายงานของตน

วิธีนี้จะสะท้อนให้เห็นภาพโดยรวมเกี่ยวกับสิทธิของเด็กที่อนุสัญญามุ่งหมายไว้ กล่าวคือ สิทธิเหล่านี้จะไม่สามารถแบ่งแยกได้และมีความเกี่ยวข้องกัน

และควรจะให้มีความสำคัญอย่างเท่าเทียมกันสำหรับสิทธิแต่ละอย่างและทั้งหมดที่ได้รับการรับรองในอนุสัญญา

4. รายงานตามรอบเวลาควรจะให้เกณฑ์สำหรับคณะกรรมการการแลกเปลี่ยนความเห็นอย่างสร้างสรรค์กับรัฐภาคีเกี่ยวกับการดำเนินการตามอนุสัญญาและการได้ประโยชน์จากสิทธิมนุษยชนของเด็กในรัฐภาคี

ดังนั้นรายงานจะต้องมีความสมดุลในการให้การกล่าวถึงสถานการณ์ทางกฎหมายตามรูปแบบและสถานการณ์ในทางปฏิบัติ เพราะฉะนั้น

คณะกรรมการจะขอให้รัฐภาคีจัดให้ข้อมูลสำหรับแต่ละกลุ่มเกี่ยวกับการติดตาม การเฝ้าตรวจ การจัดสรรทรัพยากร ข้อมูลทางสถิติ และสิ่งท้าทายสำหรับการดำเนินการดังที่ระบุไว้ในวรรค 5 ต่อไปนี้

หมวดที่ 1: การจัดรูปแบบรายงาน

5. ตามมาตรา 44 วรรค 3 ของอนุสัญญา

เมื่อรัฐภาคีได้ส่งมอบรายงานเบื้องต้นฉบับสมบูรณ์ให้แก่คณะกรรมการหรือได้จัดให้ข้อมูลโดยละเอียดแก่คณะกรรมการก่อนหน้านั้นแล้ว

รัฐภาคีไม่จำเป็นต้องให้ข้อมูลนั้นซ้ำอีกในรายงานฉบับต่อ ๆ มาของตน

แต่อย่างไรก็ตามรัฐภาคีควรอ้างอิงถึงข้อมูลที่ได้ส่งมาแล้วก่อนหน้านั้นและบ่งบอกการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างช่วงระยะเวลาการรายงาน

6. ข้อมูลที่ให้ไว้ในรายงานของรัฐภาคีของแต่ละกลุ่มที่ระบุโดยคณะกรรมการการควรจะดำเนินการตามแนวทางนี้และโดยเฉพาะคือภาคผนวกโดยคำนี้ถึงรูปแบบและเนื้อหาในการนี้รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลสำหรับแต่ละกลุ่มหรือสำหรับมาตราเฉพาะเมื่อมีความเกี่ยวข้องตามความเหมาะสมในเรื่องต่อไปนี้

(ก)

การติดตาม

ในวรรคแรกของแต่ละกลุ่มควรจะรวมไว้อย่างเป็นระบบไปถึงข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่ใช้กับข้อสังเกตโดยสรุปที่คณะกรรมการได้นำมาใช้เกี่ยวกับรายงานฉบับก่อนหน้านั้น

(ข)

โครงการระดับชาติที่สมบูรณ์

-

การเฝ้าตรวจ

วรรคต่อ ๆ มาควรจะมีข้อมูลอย่างเพียงพอเพื่อให้คณะกรรมการสามารถทำความเข้าใจการดำเนินการตามอนุสัญญาในประเทศที่เกี่ยวข้องได้อย่างทั่วถึงตลอดจนกลไกที่จัดตั้งขึ้นภายในรัฐบาลเพื่อเฝ้าตรวจความก้าวหน้า

ให้รัฐภาคีให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งที่เกี่ยวกับมาตรการหลักของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆ ที่บังคับใช้อยู่หรือที่คาดการณ์ไว้ หมวดนี้ไม่ควรจะจำกัดอยู่แต่เพียงการแสดงรายการมาตรการที่นำมาใช้ในประเทศในปีที่ผ่านมาเมื่อไม่นานนี้

แต่ควรจะให้ข้อมูลที่ชัดเจนเกี่ยวกับเป้าหมายและตารางเวลาของมาตรการเหล่านั้นและการที่มาตรการดังกล่าวมีผลกระทบอย่างไรต่อความเป็นจริงทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมอย่างแท้จริงและเงื่อนไขทั่วไปที่มีอยู่ในประเทศ

(ค)

การจัดสรรทรัพยากรงบประมาณและทรัพยากรอื่นๆ

ให้รัฐภาคีให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและจำนวนร้อยละของงบประมาณของชาติ

(ในระดับส่วนกลางและระดับท้องถิ่น)

เป็นรายปีที่ให้เฉพาะกับเด็กรวมทั้ง

(เมื่อมีความเหมาะสม) จำนวนร้อยละของการจัดหาเงินจากภายนอกของงบประมาณของชาติ

(ผ่านทางผู้บริจาค

สถาบันการเงินระหว่างประเทศ

และการธนาคารเอกชน)

สำหรับโครงการที่เกี่ยวข้องในแต่ละกลุ่ม

ในการนี้

(เมื่อมีความเหมาะสม)

รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์และโครงการลดความยากจนและปัจจัยอื่นๆ

ซึ่งมีหรืออาจจะมีผลกระทบต่อการดำเนินงานตามอนุสัญญา

(ง)

ข้อมูลทางสถิติ

เมื่อมีความเหมาะสม

รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลทางสถิติเป็นรายปีโดยแยกตามอายุ/กลุ่มอายุ

เพศ

พื้นที่ในเมือง/ในชนบท คนในกลุ่มชนกลุ่มน้อย และ/หรือ กลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิม ชาติพันธุ์

ความด้อยโอกาส ศาสนา หรือประเภทอื่นตามความเหมาะสม

(จ) ปัจจัยและข้อขัดข้อง ในวรรคสุดท้ายควรกล่าวถึงปัจจัยและข้อขัดข้องใดๆ (ถ้ามี) ซึ่งมีผลต่อการปฏิบัติข้อผูกพันตามข้อผูกพันของของรัฐบาลที่นครบถ้วนสำหรับกลุ่มที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับเป้าหมายที่กำหนดไว้สำหรับอนาคต

7. รายงานควรประกอบด้วยสำเนาของเอกสารหลักของฝ่ายนิติบัญญัติและคำวินิจฉัยของฝ่ายตุลาการ ตลอดจนข้อมูลแยกประเภท ข้อมูลทางสถิติ
 สิ่งบ่งบอกที่อ้างถึงในข้อมูลดังกล่าวและการวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยละเอียด
 ข้อมูลควรจะถูกแยกประเภทดังที่บรรยายไว้ข้างต้นและการเปลี่ยนแปลงซึ่งได้เกิดขึ้นตั้งแต่รายงานฉบับก่อนควรจะได้รับบ่งบอกไว้
 เอกสารข้อมูลนี้จะถูกส่งให้กรรมการของคณะกรรมการ
 แต่อย่างไรก็ตามควรจะคำนึงว่าด้วยเหตุผลทางเศรษฐกิจ
 จะไม่มีการแปลหรือทำซ้ำเอกสารเหล่านี้เพื่อการแจกจ่ายทั่วไป
 ดังนั้นจึงเป็นที่พึงประสงค์ว่าเมื่อข้อความในเอกสารไม่ได้ถูกกล่าวอ้างจริงอยู่ในหรือไม่ได้แนบทำ
 ายรายงานเองแล้ว
 รายงานควรมีข้อมูลอย่างพอเพียงเพื่อให้สามารถทำความเข้าใจได้อย่างชัดเจนโดยไม่ต้องอ้างอิงถึงข้อความเหล่านั้น

8. คณะกรรมการจะขอให้รายงานมีสารบัญญและเรียงตามลำดับตัวเลขไปจนถึงตอนท้ายและให้พิมพ์ลงบนกระดาษขนาด A4
 เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกในการแจกจ่ายรายงานและในการส่งให้คณะกรรมการพิจารณา

หมวดที่ 2: ข้อมูลสำคัญที่ต้องมีอยู่ในรายงาน

1. มาตรการทั่วไปของการดำเนินการ (มาตรา 4, 42 และ 44 วรรค 6 ของอนุสัญญา)

9. ตามกลุ่มนี้ รัฐบาลที่จะได้รับการร้องขอให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในวรรค 5 และ 6 ข้างต้น
 ความเห็นทั่วไปฉบับที่ 2 (2545) ว่าด้วยบทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนอิสระแห่งชาติ
 และความเห็นทั่วไปฉบับที่ 5 (2546)
 ว่าด้วยมาตรการทั่วไปของการดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

10. รัฐบาลซึ่งได้แสดงข้อสงวนต่ออนุสัญญาควรระบุการพิจารณาว่าจำเป็นหรือไม่ที่รัฐภาคีจะ
 คงข้อสงวนไว้

และควรจะระบุด้วยว่ารัฐภาคีมีแผนหรือไม่ที่จะจำกัดผลของข้อสงวนและขอลงข้อสงวนออกไปในที่สุด และหากว่าเป็นไปได้ ให้ระบุตารางเวลาสำหรับการดำเนินการดังกล่าว

11. รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้จัดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องตามมาตรา 4 ของอนุสัญญา รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่นำมาใช้เพื่อทำให้การบัญญัติกฎหมายและการปฏิบัติภายในประเทศสอดคล้องทุกประการกับหลักการและข้อกำหนดของอนุสัญญา

12. (ก)

รัฐภาคีที่ให้ความช่วยเหลือระหว่างประเทศหรือความช่วยเหลือด้านการพัฒนาควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรมนุษย์และทรัพยากรการเงินที่จัดสรรให้กับโครงการสำหรับเด็กโดยเฉพาะคือภายในโครงการความช่วยเหลือแบบทวิภาคี

(ข)

รัฐภาคีที่รับความช่วยเหลือระหว่างประเทศหรือความช่วยเหลือด้านการพัฒนาควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรทั้งหมดที่ได้รับและจำนวนร้อยละที่ถูกจัดสรรให้โครงการสำหรับเด็ก

13. เมื่อพิจารณาว่าอนุสัญญาเป็นการกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำสำหรับสิทธิเด็กและเมื่อคำนึงถึงมาตรา 4

รัฐภาคีควรจะกล่าวถึงข้อกำหนดใดๆของการบัญญัติกฎหมายภายในประเทศที่สามารถทำให้สิทธิเด็กที่กำหนดไว้ในอนุสัญญาเป็นความจริงขึ้นมาได้มากยิ่งขึ้น

14. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเยียวยาแก้ไขที่มีและหนทางความสามารถในการเข้าถึงให้กับเด็กในกรณีที่มีการฝ่าฝืนสิทธิที่ได้รับการรับรองโดยอนุสัญญา ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับกลไกที่มีอยู่ในระดับชาติหรือท้องถิ่นสำหรับประสานงานนโยบายที่เกี่ยวข้องกับเด็กและสำหรับเฝ้าตรวจการดำเนินการตามอนุสัญญา

15. รัฐภาคีควรจะระบุว่ามิสถาบันสิทธิมนุษยชนอิสระแห่งชาติหรือไม่และกล่าวถึงกระบวนการแต่งตั้งกรรมการของสถาบันและอธิบายอาณัติและบทบาทของสถาบันดังกล่าวเกี่ยวกับการส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิเด็กตามที่สรุปไว้โดยสังเขปในความเห็นทั่วไปฉบับที่ 2 (2545) ของคณะกรรมการ

นอกจากนี้ให้ระบุด้วยว่าสถาบันสิทธิมนุษยชนแห่งชาตินี้ได้รับการสนับสนุนทางการเงินอย่างไร

16. รัฐภาคีควรจะกล่าวถึงมาตรการที่ได้ทำหรือที่คาดการณ์ไว้ตามมาตรา 42 ของอนุสัญญาเพื่อให้หลักการและข้อกำหนดของอนุสัญญาได้เป็นที่ทราบกันอย่างกว้างขวาง เหมือนกันโดยผู้ใหญ่และเด็ก

17. นอกจากนี้รัฐภาคีควรจะกล่าวถึงมาตรการที่ได้ทำหรือที่คาดการณ์ไว้ตามมาตรา 44 วรรค 6 เพื่อให้รายงานของรัฐภาคีมีให้กับสาธารณชนส่วนใหญ่ในประเทศของตนเองอย่างกว้างขวาง อีกด้วย เมื่อมีความเหมาะสม
 มาตรการเหล่านี้ควรจะประกอบด้วยคำแปลข้อสังเกตโดยสรุปของคณะกรรมการที่ได้นำมาใช้ ภายหลังการพิจารณารายงานฉบับก่อนเป็นภาษาทางการและภาษาชนกลุ่มน้อยและการแพร่หลายของคำแปลดังกล่าวอย่างกว้างขวางอีกด้วยรวมทั้งผ่านทางสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

18. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับความร่วมมือกับองค์กรสังคมพลเมืองรวมทั้งองค์กรพัฒนาเอกชนและกลุ่มของเด็กและกลุ่มเยาวชนโดยคำนึงถึงการดำเนินการทุกด้านของอนุสัญญา นอกจากนี้โปรดกล่าวอีกด้วยถึงลักษณะที่รายงานนี้ถูกจัดทำขึ้นมาและขอบเขตซึ่งได้รับการปรึกษาจากองค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) กลุ่มเยาวชนและกลุ่มอื่นๆ

2. นิยามของเด็ก

(มาตรา 1)

19. รัฐภาคียังได้รับการร้องขออีกด้วยให้จัดให้ข้อมูลที่ได้รับการปรับปรุงให้ทันสมัยเกี่ยวกับมาตรา 1 ของอนุสัญญาเกี่ยวกับนิยามของเด็กตามกฎหมายและข้อบังคับภายในประเทศของรัฐภาคีโดยระบุความแตกต่างใดๆระหว่างเด็กผู้หญิงและเด็กผู้ชาย 1

3. หลักทั่วไป

(มาตรา 2, 3, 6 และ 12)

20. ตามกลุ่มนี้ รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในวรรค 5 และ 6 ข้างต้น

21. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ

(ก) การไม่เลือกปฏิบัติ (มาตรา 2)

(ข) ผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก (มาตรา 3)

(ค) สิทธิในชีวิต ความอยู่รอด และพัฒนาการ (มาตรา 6)

(ง) การเคารพในความคิดเห็นของเด็ก (มาตรา 12)

22. นอกจากนี้ควรจะต้องอ้างอิงถึงการดำเนินการตามสิทธิเหล่านี้เกี่ยวกับเด็กในกลุ่มเสี่ยงเปรียบที่สูงสุดอีกด้วย

23. ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา 2
 ควรจะให้ข้อมูลอีกด้วยเกี่ยวกับมาตรการที่ใช้เพื่อคุ้มครองเด็กจากความเกลียดกลัวต่างชาติและ
 รูปแบบอื่น ๆ ของการไม่อดทน 6
 ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา
 ควรจะให้ข้อมูลอีกด้วยเกี่ยวกับมาตรการที่ใช้เพื่อรับประกันว่าบุคคลอายุต่ำกว่า 18
 จะไม่ต้องได้รับโทษประหารชีวิต และการเสียชีวิตของเด็กจะได้รับการบันทึกไว้
 และหากว่าเหมาะสม ก็จะได้รับการสืบสวนและรายงาน
 ตลอดจนเกี่ยวกับมาตรการที่นำมาใช้เพื่อป้องกันอัตวินิบาตกรรมในหมู่เด็กและเพื่อเฝ้าตรวจเห
 ตุของการดังกล่าว และเพื่อรับประกันความอยู่รอดของเด็กทุกวัยโดยเฉพาะคือวัยรุ่น
 และให้พยายามอย่างเต็มที่เพื่อรับประกันให้มีความเสี่ยงน้อยที่สุดซึ่งเด็กกลุ่มนั้นอาจจะต้องเผชิญ
 โดยเฉพาะ (ตัวอย่างเช่น โรคติดต่อทางเพศ หรือความรุนแรงในท้องถิ่น)

4. สิทธิพลเมืองและเสรีภาพ

(มาตรา 7, 8, 13-17 และ 37 (a))

24. ตามกลุ่มนี้ รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในวรรค 5 และ 6 ข้างต้น

25. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ

(ก) ชื่อและสัญชาติ (มาตรา 7)

(ข) การรักษาเอกลักษณ์ (มาตรา 8)

(ค) เสรีภาพในการแสดงออก (มาตรา 13)

(ง) เสรีภาพในความคิด มโนธรรม และศาสนา (มาตรา 14)

(จ) เสรีภาพในการตั้งสมาคมและและการชุมนุมโดยสงบ (มาตรา 15)

(ฉ) การคุ้มครองความเป็นส่วนตัว (มาตรา 16)

(ช) หนทางในการเข้าถึงข้อมูลที่เหมาะสม (มาตรา 17)

(ซ) สิทธิที่จะไม่ต้องถูกทรมาน หรือได้รับการปฏิบัติหรือการลงโทษที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี รวมทั้งการลงโทษทางกาย (มาตรา 37 (ก))

26. นอกจากที่กล่าวมาแล้ว รัฐภาคีควรจะต้องอ้างอิงถึงเด็กที่มีความพิการ เด็กที่มีชีวิตอยู่อย่างยากจน เด็กที่เกิดนอกสมรส เด็กแสวงหาที่ลี้ภัยและเด็กลี้ภัย และเด็กที่อยู่ในกลุ่มชนพื้นเมืองดั้งเดิม และ/หรือ ชนกลุ่มน้อย

5. สภาพแวดล้อมครอบครัวและการดูแลที่เป็นทางเลือก

(มาตรา 5, 9-11, 18 วรรค 1 และ 2 มาตรา 19-21, 25, 27 วรรค 4 และ มาตรา 39)

27. ตามกลุ่มนี้ รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในวรรค 5 และ 6 ข้างต้น

28. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งมาตรการหลักของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายตุลาการ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นๆที่บังคับใช้อยู่ โดยเฉพาะคือการที่หลักการของ “ผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก” (มาตรา 3) และ “การเคารพในความคิดเห็นของเด็ก” (มาตรา 12) จะถูกสะท้อนออกมาอย่างไรในการพิจารณาปัญหาเรื่องต่อไปนี้

(ก) การแนะนำของบิดามารดา (มาตรา 5)

(ข) ความรับผิดชอบของบิดามารดา (มาตรา 18 วรรค 1 และ 2)

(ค) การแยกจากบิดามารดา (มาตรา 9)

(ง) การกลับคืนสู่ครอบครัว (มาตรา 10)

(จ) การได้ค่าอุปการะเลี้ยงดูเด็กกลับคืนมา (มาตรา 27 วรรค 4)

(ฉ) เด็กที่ต้องสูญเสียสภาพแวดล้อมของครอบครัว (มาตรา 20)

(ซ) การรับเป็นบุตรบุญธรรม (มาตรา 21)

(ซ) การย้ายที่ผิดกฎหมายและการไม่ได้กลับคืนมา (มาตรา 11)

(ฌ) การกระทำทารุณและการทอดทิ้ง (มาตรา 19)
รวมทั้งการฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคม (มาตรา 39)

(ญ) การทบทวนการจัดที่อยู่อาศัยให้เด็กตามรอบเวลา (มาตรา 25)

29. นอกจากนี้รายงานควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับความตกลง สนธิสัญญา หรืออนุสัญญาทวิภาคีหรือพหุภาคีใดๆที่เกี่ยวข้องซึ่งรัฐภาคีได้ลงนามไว้หรือซึ่งรัฐภาคีอาจจะได้ยอมรับแล้วอีกด้วย โดยเฉพาะคือที่เกี่ยวกับมาตรา 11, 18 หรือ 21 และผลกระทบของความตกลง สนธิสัญญา หรืออนุสัญญาดังกล่าว

6. สุขภาพและสวัสดิการพื้นฐาน

(มาตรา 6, 18 วรรค 3 มาตรา 23, 24, 26 และ 27 วรรค 1-3)

30. ตามกลุ่มนี้ รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในวรรค 5 และ 6 ข้างต้น และความเห็นทั่วไปฉบับที่ 3 (2546) เรื่องไวรัสภูมิคุ้มกันบกพร่องในคน/กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV/AIDS) และสิทธิเด็ก และความเห็นทั่วไปฉบับที่ 4 (2546) เรื่องสุขภาพและพัฒนาการของเด็กวัยรุ่นในบริบทของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

31. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ

(ก) ความอยู่รอดและพัฒนาการ (มาตรา 6 วรรค 2)

(ข) เด็กที่มีความพิการ (มาตรา 23)

(ค) สุขภาพและบริการสุขภาพ (มาตรา 24)

(ง) บริการประกันสังคมและการดูแลเด็ก และสิ่งอำนวยความสะดวก (มาตรา 26 และ 18 วรรค 3)

(จ) มาตรฐานการครองชีพ (มาตรา 27 วรรค 1-3)

32. ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา 24
 รายงานควรจะมามีข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการและนโยบายสำหรับการดำเนินการตามสิทธิในสุขภาพ
 รวมทั้งความพยายามต่อสู้กับโรค ดังเช่น
 ไวรัสภูมิคุ้มกันบกพร่องในคน/กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV/AIDS)
 (ดูความเห็นทั่วไปฉบับที่ 3 (2546)) ไข้จับสั่นและวัณโรค โดยเฉพาะคือ
 ในหมู่กลุ่มพิเศษของเด็กที่มีความเสี่ยงสูง เมื่อคำนึงถึงความเห็นทั่วไปฉบับที่ 4 (2546)
 ก็ควรจะรวมข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่ได้ทำเพื่อส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิคนหนุ่มสาวในบริบท
 ของสุขภาพเด็กวัยรุ่นเอาไว้ด้วย
 นอกจากนี้รายงานก็ควรจะบ่งบอกอีกด้วยถึงมาตรการทางกฎหมายที่ได้ประกาศใช้เพื่อห้ามการ
 ปฏิบัติตามจารีตประเพณีที่เป็นอันตราย รวมทั้งการตัดขลิบอวัยวะเพศสตรี
 และเพื่อส่งเสริมกิจกรรมเพิ่มการรับรู้เพื่อสร้างความรู้สึกร่วมกันให้แก่มหาวิทยาลัยที่เกี่ยวข้องรวมทั้ง
 ผู้นำประชาคมและผู้นำศาสนาในเรื่องที่เป็นอันตรายของการปฏิบัติสิ่งเหล่านี้

7. การศึกษา เวลาว่าง และกิจกรรมทางวัฒนธรรม

(มาตรา 28, 29 และ 31)

33. ตามกลุ่มนี้ รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในวรรค 5 และ 6 ข้างต้น
 และความเห็นทั่วไปฉบับที่ 1 (2544) เรื่องความมุ่งหมายของการศึกษา

34. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับ

(ก) การศึกษาซึ่งรวมทั้งการฝึกอาชีพและการแนะแนวทาง (มาตรา 28)

(ข) ความมุ่งหมายของการศึกษา (มาตรา 29) โดยอ้างอิงถึงคุณภาพของการศึกษาด้วย

(ค) การพักผ่อน ยามว่าง สันทนาการ และกิจกรรมทางวัฒนธรรมและทางด้านศิลปะ

35. ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา 28
 รายงานก็ควรจะให้ข้อมูลอีกด้วยเกี่ยวกับประเภทหรือกลุ่มเด็กใด ๆ ซึ่งไม่ได้รับประโยชน์จากสิทธิ
 ในการศึกษา (เนื่องจากขาดหนทางเข้าถึงหรือเพราะว่าได้เลิกไปหรือถูกกีดกันจากโรงเรียน)
 และพฤติการณ์ซึ่งเด็กอาจจะถูกกีดกันจากโรงเรียนเป็นการชั่วคราวหรืออย่างถาวร

(ตัวอย่างเช่น ความพิการ สูญเสียเสรีภาพ ตั้งครรภ์ หรือการติดเชื้อไวรัสภูมิคุ้มกันบกพร่องในคน/กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV/AIDS)) รวมทั้งการจัดการใดๆซึ่งทำเพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์เช่นว่านี้และเพื่อจัดให้การศึกษาที่เป็นทางเลือก

36. รัฐภาคีควรระบุลักษณะและขอบเขตของความร่วมมือกับองค์กรระดับท้องถิ่นหรือระดับชาติในลักษณะของรัฐบาลหรือขององค์กรพัฒนาเอกชน ดังเช่น สหประชาคมครูเกี่ยวกับการดำเนินการตามส่วนนี้ของอนุสัญญา

8. มาตรการคุ้มครองพิเศษ

(มาตรา 22, 30, 32-36, 37 (ข)-(ง), 38, 39 และ 40)

37. ตามกลุ่มนี้ รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดในวรรค 5 และ 6 ข้างต้น และความเห็นทั่วไปฉบับที่ 6 (2548) เรื่องการปฏิบัติต่อเด็กซึ่งไม่มีผู้ดูแลและเด็กซึ่งพลัดพรากอยู่นอกประเทศถิ่นกำเนิดของตน

38. รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้จัดให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องเรื่องมาตรการที่ใช้เพื่อคุ้มครอง

(ก) เด็กในสถานการณ์ฉุกเฉิน

(6) เด็กลี้ภัย (มาตรา 22)

(7) เด็กในภาวะสงคราม (มาตรา 38)
รวมทั้งการฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคม (มาตรา 39)

(ข) เด็กทำผิดกฎหมาย

(8) การบริหารงานยุติธรรมเยาวชน (มาตรา 40)

(9) เด็กซึ่งต้องสูญเสียเสรีภาพ รวมทั้งรูปแบบใดๆของการกักขัง การจำคุก หรือการจัดให้อยู่ในสภาพถูกควบคุม (มาตรา 37 (ข), (ค) และ (ง))

- (10) การลงโทษเยาวชน โดยเฉพาะคือ
การห้ามลงโทษประหารชีวิตและการจำคุกตลอดชีวิต (มาตรา 37 (ก))
- (11) การฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคม (มาตรา 39)
- (ค) เด็กในสถานการณ์ของการแสวงหาประโยชน์
รวมทั้งการฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคม (มาตรา 39)
- (12) การแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจ รวมทั้งแรงงานเด็ก (มาตรา 32)
- (13) การค้าในทางที่ผิด (มาตรา 33)
- (14) การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ และการทารุณทางเพศ (มาตรา 34)
- (15) รูปแบบอื่นๆของการแสวงหาประโยชน์ (มาตรา 36)
- (16) การขาย การค้าผิดกฎหมาย และการลักพาตัว (มาตรา 35)
- (ง) เด็กในกลุ่มชนกลุ่มน้อยหรือชนพื้นเมืองดั้งเดิม (มาตรา 30)
- (จ) เด็กซึ่งใช้ชีวิตหรือทำงานอยู่ตามท้องถนน

39. ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา

22

รายงานก็ควรจะให้ข้อมูลอีกด้วยเกี่ยวกับอนุสัญญาระหว่างประเทศและตราสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรัฐเป็นภาคีอยู่รวมทั้งที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายผู้ลี้ภัยระหว่างประเทศ ตลอดจนสิ่งบ่งบอกที่เกี่ยวข้องซึ่งได้รับการระบุและถูกใช้

โครงการที่เกี่ยวข้องของความร่วมมือทางวิชาการและความช่วยเหลือระหว่างประเทศ

ตลอดจนข้อมูลเกี่ยวกับการละเมิดที่ผู้ตรวจสอบได้พบเห็นและได้ใช้วิธีการบังคับ

40. รายงานควรจะกล่าวต่อไปถึงกิจกรรมการฝึกอบรมที่ได้รับการพัฒนาขึ้นสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพทั้งหลายที่เกี่ยวข้องระบบกระบวนการยุติธรรมสำหรับเยาวชน

รวมทั้งผู้พิพากษาและตุลาการ อัยการ ทนายความ เจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมาย เจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมือง และนักสังคมสงเคราะห์

เกี่ยวกับข้อกำหนดของอนุสัญญาและตราสารระหว่างประเทศอื่นๆที่เกี่ยวข้องในด้านกระบวนการ

รুক্তิธรรมสำหรับเยาวชน

รวมทั้งระเบียบมาตรฐานขั้นต่ำของสหประชาชาติสำหรับการบริหารกระบวนการยุติธรรมสำหรับ
 เยาวชน (ระเบียบกรุงปักกิ่ง) (มติที่ 40/33 ของสมัชชาใหญ่)

แนวทางของสหประชาชาติสำหรับการคุ้มครองการกระทำคามผิดอาญาของเยาวชน
 (แนวทางกรุงริยาดท์) (มติที่ 45/112 ของสมัชชาใหญ่)

และระเบียบของสหประชาชาติสำหรับการคุ้มครองเยาวชนซึ่งต้องสูญเสียเสรีภาพ (มติที่
 45/113 ของสมัชชาใหญ่)

41. ในส่วนที่เกี่ยวกับมาตรา 32

รายงานก็ควรจะให้ข้อมูลอีกด้วยเกี่ยวกับอนุสัญญาระหว่างประเทศและตราสารอื่นๆที่เกี่ยวข้อง
 ซึ่งรัฐเป็นภาคีอยู่

รวมทั้งในกรอบงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศตลอดจนสิ่งบ่งบอกที่เกี่ยวข้องที่ได้รับการ
 ารระบุและถูกใช้

โครงการที่เกี่ยวข้องของความร่วมมือทางวิชาการและความช่วยเหลือระหว่างประเทศตลอดจนขั
 ้อมูลเกี่ยวกับการละเมิดที่ผู้ตรวจสอบได้พบเห็นและได้ใช้วิธีการบังคับ

9. พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

42. รัฐภาคีที่ได้ให้สัตยาบันแก่พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก -

พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการเกี่ยวข้องกับเด็กในภาวะสงคราม

พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการค้าขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก

และสื่อลามกเด็กฉบับหนึ่งหรือทั้งสองฉบับ

หากว่าหลังจากรัฐภาคีได้ส่งมอบรายงานเบื้องต้นของตนสำหรับแต่ละฉบับของตราสารทางเลือก
 สองฉบับแล้ว (ดูแนวทางแต่ละอย่าง เอกสาร CRC/OP/AC/1 และ CRC/OP/SA/1)

โปรดให้ข้อมูลโดยละเอียดเรื่องมาตรการที่ใช้เกี่ยวกับคำแนะนำที่ให้โดยคณะกรรมการในข้อสั
 งเกตโดยสรุปเกี่ยวกับรายงานฉบับสุดท้ายที่ส่งมอบให้คณะกรรมการ

ภาคผนวก

ภาคผนวกแนบท้ายคำแนะนำทั่วไปเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาของรายงานตามรอบเวลา
ที่รัฐภาคีจะส่งมอบตามมาตรา 44 วรรค 1 (b) ของอนุสัญญา

คำนำ

1. ในการจัดทำรายงานตามรอบเวลาของตน
รัฐภาคีควรจะปฏิบัติตามแนวทางทั่วไปเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหาและหากว่าเหมาะสมและรวม
ไปถึงข้อมูลและและข้อมูลทางสถิติที่แยกประเภทและสิ่งบ่งบอกอื่น ๆ ตามที่ภาคผนวกนี้ร้องขอไว้
ในภาคผนวกนี้ การอ้างอิงถึงข้อมูลแยกประเภทจะรวมไปถึงสิ่งบ่งบอก เช่น อายุ และ/หรือ
กลุ่มอายุ เพศ สถานที่ในพื้นที่ชนบท/เมือง เป็นชนกลุ่มน้อย และ/หรือ กลุ่มคนพื้นเมืองดั้งเดิม
ชาติพันธุ์ ศาสนา ความพิการ หรือประเภทอื่นใดที่พิจารณาว่าเหมาะสม
2. ข้อมูลและข้อมูลแยกประเภทที่จัดให้โดยรัฐภาคีควรครอบคลุมระยะเวลาที่ทำรายงานตั้งแ
แต่การพิจารณารายงานสุดท้ายของรัฐภาคี
รัฐภาคีควรจะอธิบายหรือแสดงความเห็นอีกด้วยเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญที่ได้เกิ
ดขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ทำรายงาน

1. มาตรการทั่วไปของการดำเนินการ (มาตรา 4, 42 และ 44 วรรค 6)

3. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลทางสถิติเรื่องการฝึกอบรมที่จัดให้เกี่ยวกับอนุสัญญาสำหรับผู้ประกอบ
วิชาชีพที่ทำงานกับเด็กและเพื่อเด็กรวมทั้งแต่ไม่จำกัดถึง

(ก) บุคลากรในฝ่ายตุลาการซึ่งรวมทั้งผู้พิพากษาและตุลาการ

(ข) บุคลากรผู้รักษากฎหมาย

(ค) ครู

(ง) บุคลากรด้านการดูแลสุขภาพ

(จ) นักสังคมสงเคราะห์

2. นิยามของเด็ก

(มาตรา 1)

4. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลแยกประเภทดังที่กล่าวไว้ในวรรคข้างต้นเกี่ยวกับจำนวนและสัดส่วนของเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีซึ่งอาศัยอยู่ในรัฐภาคี

3. หลักทั่วไป

(มาตรา 2, 3, 6 และ 12)

สิทธิในชีวิต ความอยู่รอด และพัฒนาการ (มาตรา 6)

5. รัฐภาคีได้รับคำแนะนำให้จัดให้ข้อมูลที่แยกประเภทตามที่กล่าวไว้ในวรรคข้างต้นเรื่องการเสียชีวิตของผู้อายุต่ำกว่า 18 ปี

(ก) อันเป็นผลมาจากการวิสามัญฆาตกรรม การประหารชีวิตอย่างรวบรัดหรือโดยผลการ

(ข) อันเป็นผลมาจากการลงโทษประหารชีวิต

(ค)

เนื่องจากความเจ็บป่วยซึ่งรวมทั้งจากไวรัสภูมิคุ้มกันบกพร่องในคน/กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV/AIDS) ไข้จับสั่น วัณโรค โรคโปลิโอ โรคตับอักเสบ และการติดเชื้อเฉียบพลันทางระบบการหายใจ

(ง) อันเป็นผลมาจากการจลาจลหรืออุบัติเหตุอื่นๆ

(จ) อันเป็นผลมาจากฆาตกรรมและรูปแบบความรุนแรงอื่นๆ

(ฉ) เนื่องจากอัศวินบาตกรรม

การเคารพในความคิดเห็นของเด็ก (มาตรา 12)

6. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนองค์กรหรือสมาคมเด็กและเยาวชนและจำนวนสมาชิกซึ่งองค์กรดังกล่าวเป็นผู้แทน

7. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนโรงเรียนซึ่งมีสถานักเรียนอิสระ

4. สิทธิพลเมืองและเสรีภาพ
(มาตรา 7, 8, 13-17 และ 37 (ก))

การลงทะเบียนเกิด (มาตรา 7)

8. ควรจะจัดให้ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กซึ่งได้รับการลงทะเบียนภายหลังการเกิดและเมื่อมีการลงทะเบียนเช่นว่านี้

หนทางในการเข้าถึงข้อมูลที่เหมาะสม (มาตรา 17)

9. รายงานควรมีสถิติเกี่ยวกับจำนวนห้องสมุดที่เด็กจะสามารถมีหนทางเข้าถึงได้รวมทั้งห้องสมุดเคลื่อนที่

สิทธิที่จะไม่ต้องถูกทรมานหรือได้รับการปฏิบัติหรือการลงโทษอย่างอื่นที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี

10. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลแยกประเภทตามที่กล่าวถึงในวรรค
ข้างต้นและชนิดของการฝ่าฝืนเกี่ยวกับ

1

(ก) จำนวนเด็กที่ได้รับการรายงานว่าเป็นผู้เสียหายจากการทรมาน

(ข)

จำนวนเด็กที่ได้รับการรายงานว่าเป็นผู้เสียหายจากการปฏิบัติอย่างอื่นหรือรูปแบบการลงโทษอื่น ๆ ที่ทารุณ โหดร้าย หรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรีรวมทั้งการบังคับให้สมรสหรือการขลิบตัดอวัยวะเพศหญิง

(ค) จำนวนและจำนวนร้อยละของการฝ่าฝืนที่ได้รับการรายงานทั้งตามข้อ (a) และ (b) ซึ่งเป็นผลให้มีคำวินิจฉัยของศาลหรือการติดตามผลชนิดอื่นๆ

(ง)

จำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กซึ่งได้รับการดูแลเป็นพิเศษในการฟื้นคืนสภาพและการกลับเข้าสู่สังคม

(จ)

จำนวนโครงการที่ได้ดำเนินการเพื่อป้องกันความรุนแรงในสถาบันและจำนวนการฝึกอบรมให้แก่พนักงานของสถาบันในประเด็นปัญหานี้

5. สภาพแวดล้อมการเป็นครอบครัวและการดูแลที่เป็นทางเลือก

การสนับสนุนครอบครัว (มาตรา 5 และ 18 วรรค 1 และ 2)

11. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลแยกประเภทตามที่กล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นเกี่ยวกับ

(ก)

จำนวนบริการและโครงการที่มีความมุ่งหมายจะให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมแก่บิดามารดาและผู้ปกครองตามกฎหมายในการดำเนินการตามความรับผิดชอบของตนในการเลี้ยงดูเด็ก และจำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กและครอบครัวที่ได้รับประโยชน์จากบริการและโครงการเหล่านี้

(ข)

จำนวนบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกดูแลเด็กที่มีอยู่ และจำนวนร้อยละของเด็กและครอบครัวที่มีหนทางเข้าถึงบริการเหล่านี้

เด็กซึ่งปราศจากการดูแลของบิดามารดา (มาตรา 9 วรรค 1-4 มาตรา 21 และ 25)

12. สำหรับเด็กซึ่งถูกแยกจากบิดามารดา

รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลแยกประเภทตามที่กล่าวถึงในวรรค 1 ข้างต้นเกี่ยวกับ

(ก)

จำนวนเด็กซึ่งปราศจากการดูแลของบิดามารดาโดยแยกประเภทตามสาเหตุ (กล่าวคือ เนื่องจากภาวะสงคราม ความยากจน การถูกทอดทิ้งอันเป็นผลมาจากการเลือกปฏิบัติ ฯลฯ)

(ข)

จำนวนเด็กซึ่งถูกแยกจากบิดามารดาของตนอันเป็นผลมาจากคำวินิจฉัยของศาล (นอกจากที่กล่าวมาแล้ว ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์การกักขัง การจำคุก การเนรเทศ หรือการถูกส่งตัวออกนอกประเทศ)

(ค) จำนวนสถาบันสำหรับเด็กเหล่านี้แบ่งตามภูมิภาค
จำนวนที่สถาบันเหล่านี้จะสามารถรับไว้ได้ อัตราส่วนของผู้ดูแลเทียบกับเด็ก
และจำนวนบ้านสงเคราะห์เด็ก

(ง) จำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กซึ่งถูกแยกจากบิดามารดาที่กำลังอยู่อาศัยในสถาบันหรือกับครอบครัวอุปการะตลอดจนระยะเวลาการจัดให้อยู่อาศัยและความถี่ในการทบทวนของการจัดให้อยู่อาศัย

(จ) จำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กซึ่งได้กลับคืนไปอยู่กับบิดามารดาของตนหลังจากการจัดให้อยู่อาศัย

(ฉ) จำนวนเด็กในโครงการรับเป็นบุตรบุญธรรมภายในประเทศ
(อย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ)
และระหว่างประเทศโดยแบ่งตามอายุและข้อมูลเกี่ยวกับประเทศต้นกำเนิด
และการรับเป็นบุตรบุญธรรมสำหรับเด็กที่เกี่ยวข้อง

การกลับคืนสู่ครอบครัว (มาตรา 10)

13. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลซึ่งแบ่งตามเพศ อายุ สัญชาติและชาติพันธุ์ดั้งเดิมเกี่ยวกับจำนวนเด็กซึ่งได้เข้าหรือได้ออกจากประเทศเพื่อจุดประสงค์ในการกลับคืนสู่ครอบครัวรวมทั้งจำนวนเด็กกำพร้าและเด็กแสวงหาที่กำพร้าซึ่งไม่มีผู้ดูแล

การย้ายที่ผิดกฎหมายและการไม่ได้กลับคืนมา (มาตรา 11)

14. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลซึ่งแบ่งตามเวลาที่กล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นตลอดจนตามสัญชาติดั้งเดิม สถานที่อยู่อาศัย สถานะทางครอบครัวเกี่ยวกับ

(ก) จำนวนเด็กซึ่งถูกลักพาจากและไปยังรัฐภาคี

(ข) จำนวนผู้กระทำความผิดที่ถูกจับและจำนวนร้อยละของผู้ซึ่งถูกลงโทษในศาล (อาญา)

ควรจะรวมข้อมูลเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างเด็กและผู้กระทำความผิดในการย้ายที่ผิดกฎหมายไว้ด้วย

การกระทำทารุณและการทอดทิ้ง (มาตรา 19)
รวมทั้งการพินาศสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคม (มาตรา 39)

15. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลซึ่งแบ่งตามที่กล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นเกี่ยวกับ

(ก)

จำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กซึ่งได้รับรายงานว่าเป็นผู้เสียหายจากการกระทำทารุณ และ/หรือ การทอดทิ้งโดยบิดามารดาหรือญาติ/ผู้ให้การดูแลอื่นๆ

(ข)

จำนวนและร้อยละของกรณีเหล่านั้นซึ่งได้รับรายงานซึ่งเป็นผลให้มีการลงโทษหรือรูปแบบอื่นๆ ของการติดตามผลสำหรับผู้กระทำผิด

(ค)

จำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กซึ่งได้รับการดูแลเป็นพิเศษในการพินาศสภาพและการกลับเข้าสู่สังคม

6. สุขภาพและสวัสดิการพื้นฐาน

เด็กที่มีความพิการ (มาตรา 23)

16. รัฐภาคีควรจะระบุจำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กที่มีความพิการซึ่งแบ่งตามที่กล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นตลอดจนตามลักษณะของความพิการ

(ก) ผู้ซึ่งบิดามารดาได้รับวัสดุอุปกรณ์พิเศษหรือความช่วยเหลืออย่างอื่น

(ข) ซึ่งกำลังอาศัยอยู่ในสถานบำบัดรักษารวมทั้งสถาบันสำหรับการเจ็บป่วยทางจิตหรือภายนอกครอบครัวของตน ดังเช่นในการดูแลของสถานสงเคราะห์

(ค) ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนปรกติ

(ง) ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในโรงเรียนพิเศษ

สุขภาพและบริการสุขภาพ (มาตรา 24)

17. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลซึ่งแบ่งตามที่กล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นเกี่ยวกับ

(ก) อัตราการตายของทารกและเด็กอายุต่ำกว่าห้าขวบ

(ข) สัดส่วนของเด็กซึ่งมีน้ำหนักแรกเกิดต่ำ

(ค) สัดส่วนของเด็กซึ่งมีน้ำหนักต่ำกว่าปรกติ ผอมลง และเติบโตช้าอย่างปานกลางและรุนแรง

(ง)

จำนวนร้อยละของครัวเรือนซึ่งปราศจากหนทางในการเข้าถึงสิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านสุขอนามัยและหนทางในการเข้าถึงน้ำดื่มที่มีความปลอดภัย

(จ) จำนวนร้อยละของเด็กอายุหนึ่งปีซึ่งได้รับการให้วัคซีนป้องกันวัณโรค โรคคอตีบ โรคไอกรน โรคบาดทะยัก และโรคหัด

(ฉ) อัตราการตายของแม่รวมทั้งสาเหตุหลักของการตาย

(ช)

สัดส่วนของสตรีมีครรภ์ซึ่งมีหนทางในการเข้าถึงและได้ประโยชน์จากการดูแลสุขภาพก่อนคลอด และหลังคลอด

(ซ) สัดส่วนของเด็กซึ่งเกิดในโรงพยาบาล

(ฅ)

สัดส่วนของบุคลากรซึ่งได้รับการฝึกอบรมในการดูแลและการคลอดบุตรในโรงพยาบาล

(ณ) สัดส่วนของแม่ซึ่งฝึกการให้นมแม่โดยเฉพาะและเป็นเวลานานเท่าใด

18. รัฐบาลีควรจะให้ข้อมูลซึ่งแบ่งตามทีกล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นเกี่ยวกับ

(ก)

จำนวน/จำนวนร้อยละของเด็กซึ่งติดเชื้อไวรัสภูมิคุ้มกันบกพร่องในคน/กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV/AIDS)

(ข) จำนวน/จำนวนร้อยละของเด็กซึ่งได้รับความช่วยเหลือรวมทั้งการบำบัดรักษา การได้รับคำปรึกษา การดูแล และการสนับสนุนทางการแพทย์

(ค) จำนวน/จำนวนร้อยละของเด็กซึ่งอาศัยอยู่กับญาติ อยู่ในการดูแลของสถานสงเคราะห์ อยู่ในสถานบำบัดรักษา หรืออยู่ในท้องถนน

(ง) จำนวนของครัวเรือนที่มีเด็กเป็นหัวหน้าอันเป็นผลมาจากไวรัสภูมิคุ้มกันบกพร่องในคน/กลุ่มอาการภูมิคุ้มกันบกพร่อง (HIV/AIDS)

19. ควรจะจัดให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพของเด็กวัยรุ่นในเรื่องต่อไปนี้

(ก) จำนวนของเด็กวัยรุ่นซึ่งได้รับผลจากการตั้งครรภ์ก่อนวัยอันควร การติดเชื้อจากโรคติดต่อทางเพศ ปัญหาเรื่องสุขภาพจิต การใช้ยาและเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในทางที่ผิด โดยแบ่งตามทีกล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้น

(ข) จำนวนของโครงการและบริการซึ่งมุ่งหมายไปที่การป้องกันและการบำบัดรักษาปัญหาสุขภาพของเด็กรุ่น

7. การศึกษา เวลาว่าง และกิจกรรมทางวัฒนธรรม

การศึกษาซึ่งรวมทั้งการฝึกอาชีพ (มาตรา 28)

20. ควรจะจัดให้มีข้อมูลซึ่งแบ่งตามทีกล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นเกี่ยวกับ

(ก) อัตราการรู้หนังสือของเด็กและผู้ใหญ่

(ข) อัตราการเข้าเรียนและการมาเรียนสำหรับโรงเรียนชั้นประถมและชั้นมัธยมและศูนย์ฝึกอบรมอาชีพ

(ค)

อัตราการคงอยู่และจำนวนร้อยละของการออกกลางคันจากโรงเรียนชั้นประถมและชั้นมัธยมและศูนย์ฝึกอบรมอาชีพ

(ง)

อัตราส่วนจำนวนครูต่อจำนวนนักเรียนโดยเฉลี่ยโดยมีสิ่งบ่งบอกของความไม่เท่าเทียมกันของภูมิภาคหรือชนบท/เมืองที่มีสาระสำคัญใดๆ

(จ) จำนวนร้อยละของเด็กในระบบการศึกษานอกโรงเรียน

(ฉ) จำนวนร้อยละของเด็กซึ่งเข้ารับการศึกษาระดับอนุบาล

8. มาตรการคุ้มครองพิเศษ

เด็กลี้ภัย (มาตรา 22)

21. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลซึ่งแบ่งตามทีกล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นตลอดจนประเทศดั้งเดิม สัญชาติ และสถานะที่มีหรือไม่มีผู้ดูแลในเรื่อง

(ก) จำนวนเด็กพลัดถิ่นภายในประเทศ เด็กแสวงหาที่ลี้ภัย เด็กไม่มีผู้ดูแล และเด็กลี้ภัย

(ข)

จำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กเช่นว่านี้ซึ่งไปโรงเรียนและครอบคลุมโดยบริการทางด้านสุขภาพ

เด็กในภาวะสงคราม (มาตรา 38) รวมทั้งการฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคม (มาตรา 39)

22. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลซึ่งแบ่งตามทีกล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นเกี่ยวกับ

(ก) จำนวนและจำนวนร้อยละของบุคคลอายุต่ำกว่า 18

ปีซึ่งถูกเรียกเข้าประจำการหรืออาสาสมัครเข้าประจำการในกองทัพและสัดส่วนของผู้มีส่วนร่วมในการสู้รบ

(ข)

จำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กซึ่งได้ถูกปลดจากประจำการและกลับคืนสู่ประชาคมของตน โดยมีสัดส่วนของผู้ซึ่งได้กลับไปเข้าโรงเรียนและได้กลับคืนสู่ครอบครัวของตน

(ค) จำนวนและจำนวนร้อยละของความสูญเสียเด็กเนื่องจากภาวะสงคราม

(ง) จำนวนของเด็กซึ่งได้รับความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม

(จ) จำนวนของเด็กซึ่งได้รับการบำบัดรักษาทางการแพทย์ และ/หรือ ทางจิตวิทยาอันเป็นผลมาจากภาวะสงคราม

การบริหารกระบวนการยุติธรรมสำหรับเยาวชน (มาตรา 40)

23. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลซึ่งแบ่งตามความเหมาะสม (ตามที่กล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นรวมทั้งตามชนิดของอาชญากรรม) เกี่ยวกับ

(ก) จำนวนบุคคลซึ่งอายุต่ำกว่า 18 ปีที่ถูกตำรวจจับกุมเนื่องจากถูกกล่าวหาว่าทำผิดกฎหมาย

(ข) จำนวนร้อยละของคดีซึ่งได้มีการให้ความช่วยเหลือทางกฎหมายหรืออย่างอื่น

(ค) จำนวนและจำนวนร้อยละของบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีซึ่งศาลพบว่ามีความผิดจากการกระทำผิดและได้รับโทษหรือการลงอาญาหรือได้รับการลงโทษอย่างอื่นนอกเหนือไปจากการสูญเสียเสรีภาพ

(ง) จำนวนของบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปี ซึ่งเข้าร่วมในโครงการคุมประพฤติของการดัดนิสัยพิเศษ

(จ) จำนวนร้อยละของคดีที่กระทำความผิดซ้ำ

เด็กซึ่งสูญเสียเสรีภาพของตนรวมทั้งรูปแบบใด ๆ ของการกักขัง หรือการทำให้อยู่ในสภาพถูกควบคุม (มาตรา 37 (ข) - (ง))

24. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลซึ่งแบ่งตามความเหมาะสม (ตามที่กล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นรวมทั้งสถานะทางสังคม กำเนิดและชนิดของอาชญากรรม) เกี่ยวกับเด็กซึ่งทำผิดกฎหมายในเรื่องต่อไปนี้

(ก) จำนวนบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีซึ่งถูกกักขังอยู่ในสถานีดำรวจหรือถูกกักขังก่อนการพิจารณาคดีหลังจากถูกกล่าวหาว่ากระทำอาชญากรรมที่ถูกแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจและระยะเวลาเฉลี่ยของการกักขัง

(ข) จำนวนสถานกักขังโดยเฉพาะสำหรับบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีซึ่งถูกอ้าง ถูกกล่าวหา และถูกระบุว่าได้ละเมิดกฎหมายอาญา

(ค) จำนวนบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีในสถานกักขังเหล่านี้และระยะเวลาถูกกักขัง

(ง) จำนวนบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีซึ่งถูกกักขังอยู่ในสถานกักขังซึ่งไม่ใช่สำหรับเด็กโดยเฉพาะ

(จ) จำนวนและจำนวนร้อยละของบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีซึ่งศาลพบว่ามีความผิดจากการกระทำผิด และได้ถูกลงโทษกักขังและระยะเวลาเฉลี่ยของการกักขัง

(ฉ) จำนวนของคดีที่ได้รับการรายงานถึงการกระทำทารุณและทุรกรรมต่อบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างที่บุคคลดังกล่าวถูกจับกุมและถูกกักขังหรือถูกจำคุก

การแสวงหาประโยชน์ทางเศรษฐกิจจากเด็ก รวมทั้งแรงงานเด็ก (มาตรา 32)

25. สำหรับมาตรการคุ้มครองพิเศษ

รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลทางสถิติซึ่งแบ่งตามทีกล่าวไว้ในวรรค 1 ข้างต้นเกี่ยวกับ

(ก) จำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กอายุต่ำกว่าอายุขั้นต่ำสำหรับการจ้างงานซึ่งเกี่ยวข้องกับแรงงานเด็กตามที่กำหนดโดยอนุสัญญาอายุขั้นต่ำ 2516 (ฉบับที่ 138) และอนุสัญญารูปแบบเลขที่สูงสุดของแรงงานเด็ก 2542 (ฉบับที่ 182) ขององค์การแรงงานระหว่างประเทศซึ่งแบ่งตามชนิดของการจ้างงาน

(ข) จำนวนและจำนวนร้อยละของเด็กซึ่งมีหนทางในการเข้าถึงการช่วยเหลือให้ฟื้นคืนสภาพและการ

กลับคืนสู่สภาพเดิมรวมทั้งการศึกษาขั้นพื้นฐาน
การฝึกอบรมอาชีพโดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่าย

และ/หรือ

การใช้จ่ายและสารกระตุ้นในทางที่ผิด (มาตรา 33)

26. ให้จัดให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก) จำนวนเด็กผู้เสียหายจากการใช้สารกระตุ้นในทางที่ผิด

(ข) จำนวนซึ่งได้รับบริการบำบัดรักษา ความช่วยเหลือ และการฟื้นฟูสภาพ

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

การใช้เรื่องทางเพศในทางที่ผิด

และการค้าสิ่งผิดกฎหมายทางเพศ (มาตรา 34)

27. รัฐภาคีควรจะให้ข้อมูลซึ่งแบ่งตามทีกล่าวไว้ในวรรค

1

ข้างต้นตลอดจนตามชนิดของการฝ่าฝืนซึ่งได้รับการรายงานเกี่ยวกับ

(ก) จำนวนเด็กซึ่งเกี่ยวข้องกับแสวงหาประโยชน์ทางเพศ รวมทั้งการค้าประเวณี
สิ่งลามกอนาจาร และการค้าสิ่งผิดกฎหมายทางเพศ

(ข) จำนวนเด็กซึ่งเกี่ยวข้องกับแสวงหาประโยชน์ทางเพศ รวมทั้งการค้าประเวณี
สิ่งลามกอนาจาร
และการค้าสิ่งผิดกฎหมายทางเพศซึ่งได้รับหนทางในการเข้าถึงโครงการฟื้นฟูสภาพ

(ค) จำนวนคดีการแสวงหาประโยชน์ทางเพศในเชิงพาณิชย์
การใช้เรื่องทางเพศในทางที่ผิด การซื้อขายเด็ก การลักพาตัวเด็ก
และความรุนแรงต่อเด็กซึ่งได้รับการรายงานในระหว่างช่วงระยะเวลาทำรายงาน

(ง) จำนวนและจำนวนร้อยละของกรณีต่างๆซึ่งเป็นผลให้มีการลงโทษโดยมีข้อมูลเกี่ยวกับประเทศต้น
กำเนิดของผู้กระทำความผิดและลักษณะของการลงโทษที่บังคับใช้

(จ) จำนวนเด็กซึ่งถูกค้าขายเพื่อความมุ่งหมายอื่น ๆรวมทั้งแรงงาน

(จ)

จำนวนเจ้าหน้าที่ชายแดนและเจ้าหน้าที่ผู้รักษากฎหมายซึ่งได้รับการฝึกอบรมที่มีจุดมุ่งหมายจะ
ป้องกันการค้าขายเด็กและเพื่อเป็นการให้ความเคารพในศักดิ์ศรีของเด็ก

บทที่ 8

ตราสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการเกี่ยวข้องของเด็กในภา วะสงคราม*

คำนำ

1. ตามมาตรา 8 วรรค 1 ของพิธีสารทางเลือก
ภายในสองปีหลังจากพิธีสารทางเลือกมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง
ให้รัฐภาคีส่งมอบรายงานต่อคณะกรรมการสิทธิเด็กโดยให้ข้อมูลทุกอย่างเกี่ยวกับมาตรการที่
รัฐภาคีได้ใช้เพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดของพิธีสารทางเลือก หลังจากนั้นแล้ว ตามมาตรา 8
วรรค 2 ของพิธีสารทางเลือก
ให้รัฐภาคีรวมข้อมูลเพิ่มเติมใดๆเกี่ยวกับการดำเนินการตามพิธีสารทางเลือกไว้ในรายงานที่รัฐภา
คีส่งมอบให้แก่คณะกรรมการสิทธิเด็กตามมาตรา 44 วรรค 1 (ข) ของอนุสัญญา
ให้รัฐภาคีในพิธีสารทางเลือกซึ่งไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญาส่งมอบรายงานทุกห้าปีหลังจากการส่ง
มอบรายงานฉบับข้อมูลทุกอย่างแล้ว
2. ตามมาตรา 8 วรรค 3 ของพิธีสารทางเลือก
คณะกรรมการอาจจะขอข้อมูลเพิ่มเติมจากรัฐภาคีเกี่ยวกับการดำเนินการตามพิธีสารทางเลือก
ก็ได้
3. รายงานควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่นำมาใช้โดยรัฐภาคีเพื่อให้มีผลต่อสิทธิที่กำหนด
ไว้ในพิธีสารทางเลือกและเกี่ยวกับความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นในการได้รับประโยชน์จากสิทธิเหล่านี้
และควรจะระบุปัจจัยและข้อขัดข้อง (ถ้ามี)
ซึ่งมีผลต่อระดับของการปฏิบัติข้อผูกพันตามพิธีสารทางเลือกจนครบถ้วน
4. รายงานควรจะถูกแนบด้วยสำเนาเอกสารหลักของฝ่ายนิติบัญญัติและคำวินิจฉัยของฝ่ายตุลา
การ
คำสั่งที่เกี่ยวข้องของฝ่ายบริหารและฝ่ายอื่นๆให้แก่กองทัพทั้งในลักษณะพลเรือนและทหารตลอด
จนข้อมูลทางสถิติโดยละเอียด
สิ่งบ่งบอกที่ถูกอ้างอิงถึงในเอกสารดังกล่าวและการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

* นำมาใช้โดยคณะกรรมการในการประชุมครั้งที่ 736 ของคณะกรรมการ (สมัยประชุมที่ยี่สิบแปด) เมื่อวันที่ 3 ตุลาคม 2544

ในการรายงานถึงคณะกรรมการ

รัฐภาคีควรจะระบุว่าการดำเนินการตามพิธีสารทางเลือกจะสอดคล้องอย่างไรกับหลักการทั่วไปของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก ซึ่งได้แก่ การไม่เลือกปฏิบัติ ผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก สิทธิในชีวิต ความอยู่รอด และพัฒนาการ และการเคารพในความคิดเห็นของเด็ก นอกจากนี้ ก็ควรจะกล่าวถึงกระบวนการจัดทำรายงานแก่คณะกรรมการรวมทั้งการเกี่ยวข้องของหน่วยงานรัฐบาลและขององค์กรพัฒนาเอกชนในการร่างและการแพร่กระจายของรายงานท้ายที่สุดแล้ว

รายงานก็ควรระบุวันเดือนปีอ้างอิงที่ใช้เมื่อกำหนดหาว่าบุคคลจะอยู่ในขีดจำกัดอายุหรือไม่ (เช่น วันเดือนปีเกิดของบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือวันแรกของปีซึ่งบุคคลที่เกี่ยวข้องมีอายุครบวัยนั้น)

มาตรา 1

5. โปรตให้ข้อมูลเกี่ยวกับบรรดามาตรการที่ใช้รวมทั้งในของลักษณะของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นเพื่อรับประกันว่าทหารในกองทัพซึ่งยังอายุไม่ถึง 18 ปีจะไม่เข้าไปมีส่วนร่วมโดยตรงในการสู้รบ ในกรณีนี้ โปรตให้ข้อมูลโดยเฉพาะเกี่ยวกับ

(ก) ความหมายของ “การเข้าไปมีส่วนร่วมโดยตรง” ในการบัญญัติกฎหมายและการปฏิบัติของรัฐที่เกี่ยวข้อง

(ข) มาตรการที่ใช้เพื่อหลีกเลี่ยงไม่ให้ทหารในกองทัพซึ่งยังอายุไม่ถึง 18 ปีถูกส่งไปประจำการหรือไปอยู่ในพื้นที่ซึ่งมีการสู้รบอยู่และอุปสรรคที่ประสบเมื่อใช้มาตรการเหล่านี้

(ค) ข้อมูลแยกของทหารในกองทัพซึ่งอายุต่ำกว่า 18 ปีที่ถูกจับเป็นเชลยแม้ว่าจะไม่ได้เข้าร่วมในการสู้รบโดยตรง เมื่อมีความเกี่ยวข้อง

มาตรา 2

6. โปรตระบุมาตรการทั้งหมดที่ใช้รวมทั้งในของลักษณะของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายอื่นเพื่อรับประกันว่าบุคคลซึ่งอายุไม่ถึง 18 ปีจะไม่ถูกเกณฑ์เข้าประจำการในกองทัพ ในกรณีนี้ นอกจากที่กล่าวมาแล้ว รายงานควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก) กระบวนการเกณฑ์เข้าประจำการ (กล่าวคือ ตั้งแต่การขึ้นทะเบียนไปจนถึงการเข้าไปประจำการอยู่ในกองทัพ) โดยระบุอายุขั้นต่ำที่เกี่ยวกับแต่ละขั้นตอนและที่จุดใดในกระบวนการที่ผู้ถูกเกณฑ์เข้าไปเป็นทหารในกองทัพ

(ข) เอกสารที่พิจารณาว่าน่าเชื่อถือซึ่งต้องใช้เพื่อตรวจสอบอายุก่อนจะถูกรับเข้าเป็นทหารเกณฑ์ (สูติบัตร หนังสือให้การรับรอง ฯลฯ)

(ค) ข้อกำหนดใดๆทางกฎหมายที่สามารถลดอายุการเกณฑ์ทหารลงมาได้ในเหตุการณ์พิเศษ (เช่น สถานการณ์ฉุกเฉิน) ในการนี้โปรดให้ข้อมูลเรื่องอายุที่สามารถถูกลดลงมาได้และกระบวนการสำหรับและเงื่อนไขของการเปลี่ยนแปลงนั้น

(ง) อายุขั้นต่ำของการถูกเกณฑ์เข้าเป็นทหารประจำการสำหรับรัฐภาคีซึ่งการเกณฑ์ทหารได้ถูกระงับไว้แต่ไม่ได้ยกเลิก และการเกณฑ์ทหารจะถูกนำมาใช้อีกได้อย่างไรตามเงื่อนไขอะไร

มาตรา 3

วรรค 1

7. รายงานควรมีข้อมูลต่อไปนี้

(ก) อายุขั้นต่ำซึ่งกำหนดไว้สำหรับการอาสาสมัครเข้าประจำการในกองทัพตามคำประกาศที่ส่งมอบเมื่อให้สัตยาบันหรือภาคยานุวัติหรือมีการเปลี่ยนแปลงใดๆภายหลังจากนั้น

(ข) ข้อมูลแยก (ตัวอย่างเช่น ตามเพศ อายุ ภูมิภาค พื้นที่ชนบท/ในเมือง และกำเนิดทางสังคมและชาติพันธุ์ และตำแหน่งทางทหาร) เกี่ยวกับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีซึ่งอาสาสมัครเข้าประจำการในกองทัพแห่งชาติ เมื่อมีความเกี่ยวข้อง

(ค) มาตรการที่ใช้ตามมาตรา 38 วรรค 3 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเพื่อรับประกันว่าในการจัดหาบุคคลเหล่านั้นซึ่งมีอายุถึงขั้นต่ำที่กำ

หนดไว้สำหรับอาสาสมัครเข้าประจำการแต่ซึ่งยังมีอายุไม่ถึง 18 ปี
 จะให้ลำดับความสำคัญก่อนแก่ผู้ซึ่งมีอายุมากที่สุด
 ในการนี้โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการคุ้มครองพิเศษซึ่งนำมาใช้กับผู้สมัครซึ่งอายุต่ำกว่า 18
 ปี เมื่อมีความเกี่ยวข้อง

วรรค 2 และ 4

8. รายงานควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก)

การอภิปรายถกเถียงซึ่งได้มีขึ้นในรัฐภาคีก่อนการนำคำประกาศผูกพันมาใช้และผู้ซึ่งเกี่ยวข้องใน
 การอภิปรายถกเถียงนั้น

(ข) การอภิปรายถกเถียง การริเริ่ม หรือการรณรงค์ใดๆในระดับชาติ (หรือภูมิภาค
 ท้องถิ่น ฯลฯ)
 ซึ่งมีความมุ่งหมายในการสร้างแรงสนับสนุนคำประกาศถ้าคำประกาศกำหนดอายุขั้นต่ำไว้ต่ำกว่า
 18 ปี เมื่อมีความเกี่ยวข้อง

วรรค 3

9. เกี่ยวกับการป้องกันขั้นต่ำซึ่งรัฐภาคีจะคงรักษาไว้เกี่ยวกับการอาสาสมัครเข้าประจำการ
 รายงานควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการป้องกันเหล่านี้และระบุสิ่งต่อไปนี้นอกจากที่กล่าว
 มาแล้ว

(ก)

การกล่าวโดยละเอียดถึงขั้นตอนวิธีการที่ใช้สำหรับการรับสมัครเข้าประจำการดังกล่าวเริ่มตั้งแต่
 การแสดงเจตนาจะอาสาสมัครไปจนถึงการเข้าเป็นทหารประจำการในกองทัพ

(ข) การตรวจทางการแพทย์ที่คาดการณ์ไว้ก่อนที่จะรับสมัครอาสาสมัครได้

(ค) เอกสารที่ต้องใช้เพื่อตรวจสอบอายุของอาสาสมัคร (สูติบัตร หนังสือให้การรับรอง
 ฯลฯ)

(ง)

ข้อมูลที่มีให้กับอาสาสมัครและแก่บิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมายของอาสาสมัครซึ่งทำใ

ห้บุคคลดังกล่าวสามารถสรุปความเห็นของตนเองได้และทำให้ได้ทราบถึงหน้าที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับ
การประจำการเป็นทหาร โดยควรจะแนบสำเนาเอกสารใด ๆ ที่ใช้เพื่อจุดประสงค์นี้มากับรายงาน

(จ)

ระยะเวลาประจำการขั้นต่ำที่มีผลบังคับและเงื่อนไขสำหรับการปลดประจำการก่อนกำหนด
การใช้กระบวนการยุติธรรมหรือวินัยของทหารกับผู้สมัครอายุต่ำกว่า 18
ปีและข้อมูลแยกเรื่องจำนวนของผู้สมัครซึ่งถูกดำเนินคดีหรือถูกกักขัง
การลงโทษขั้นต่ำสุดและขั้นสูงสุดที่คาดการณ์ไว้สำหรับกรณีนี้ประจำการทหาร

(ฉ) สิ่งจูงใจที่กองทัพแห่งชาติใช้เพื่อกระตุ้นหาอาสาสมัคร (ทุนการศึกษา การโฆษณา
การไปพบที่โรงเรียน การแข่งเกมกีฬา ฯลฯ)

วรรค 5

10. รายงานควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก) อายุขั้นต่ำในการไปเข้าโรงเรียนซึ่งดำเนินการหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของกองทัพ

(ข)

ข้อมูลแยกเกี่ยวกับโรงเรียนซึ่งดำเนินการหรืออยู่ภายใต้การควบคุมของกองทัพรวมทั้งจำนวน
ชนิดของการศึกษาที่จัดให้และสัดส่วนของการศึกษาวิชาการและการฝึกอบรมทางทหารในหลัก
สูตร ระยะเวลาการศึกษา บุคลากรทางวิชาการ/ทางการทหารที่เกี่ยวข้อง
สิ่งอำนวยความสะดวกทางการศึกษา ฯลฯ

(ค)

หลักสูตรของโรงเรียนในวิชาหลักการสิทธิมนุษยชนและมนุษยธรรมรวมทั้งในด้านที่เกี่ยวกับการ
ตระหนักความจริงเรื่องสิทธิเด็ก

(ง) ข้อมูลแยก (ตัวอย่างเช่น ตามเพศ อายุ ภูมิภาค พื้นที่ชนบท/ในเมือง
และต้นกำเนิดทางสังคมและชาติพันธุ์) เกี่ยวกับนักเรียนซึ่งเข้าศึกษาในโรงเรียนเหล่านี้
สถานะของนักเรียน (เป็นทหารในกองทัพหรือไม่)

สถานะทางทหารของนักเรียนในกรณีที่มีการระดมพลหรือมีภาวะสงคราม

ความจำเป็นทางทหารอย่างแท้จริงหรือสถานการณ์ฉุกเฉินอื่นใด

สิทธิของนักเรียนที่จะลาออกจากโรงเรียนดังกล่าวในเวลาใด ๆ และไม่มุ่งไปยังอาชีพทหาร

(จ)

มาตรการที่ใช้เพื่อรับประกันว่าวินัยของโรงเรียนจะได้รับการบริหารในลักษณะที่สอดคล้องกับศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของเด็ก และกลไกการร้องทุกข์ใดๆที่มีให้ในการนี้

มาตรา 4

11. นอกจากที่กล่าวมาแล้ว โปรดให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก)

กลุ่มติดอาวุธซึ่งปฏิบัติการอยู่ใน/จากอาณาเขตของรัฐภาคีหรือกับสถานที่คุ้มภัยในอาณาเขตของรัฐภาคี

(ข) สถานะของการเจรจาตกลงใดๆระหว่างรัฐภาคีและกลุ่มติดอาวุธ

(ค) ข้อมูลแยก (ตัวอย่างเช่น ตามเพศ อายุ ภูมิภาค พื้นที่ชนบท/ในเมือง และต้นกำเนิดทางสังคมและชาติพันธุ์ เวลาที่ใช้อยู่ในกลุ่มติดอาวุธ และเวลาที่ใช้ในการมีส่วนร่วมในการสู้รบ) เกี่ยวกับเด็กซึ่งถูกรับสมัครและถูกใช้ในการสู้รบโดยกลุ่มติดอาวุธและเกี่ยวกับผู้ซึ่งถูกรัฐภาคีจับกุม

(ง)

ข้อผูกมัดใดๆเป็นหนังสือหรือด้วยวาจาซึ่งกลุ่มติดอาวุธทำขึ้นเพื่อไม่ให้รับสมัครและใช้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีในการสู้รบ

(จ)

มาตรการที่รัฐภาคีนำมาใช้โดยมุ่งหมายไปที่เพิ่มการรับรู้ในหมู่กลุ่มติดอาวุธและภายในประชาคมถึงความจำเป็นต้องป้องกันการรับสมัครเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีและข้อผูกพันตามกฎหมายของเด็กเกี่ยวกับอายุขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในพิธีสารทางเลือกสำหรับรับสมัครและเข้าไปมีส่วนร่วมในการสู้รบ

(ฉ)

การนำมาตรการทางกฎหมายและคำวินิจฉัยของฝ่ายตุลาการที่เกี่ยวข้องมาใช้ซึ่งมุ่งหมายไปที่การห้ามและการทำให้การรับสมัครและการใช้เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปีในการสู้รบโดยกลุ่มติดอาวุธเป็นความผิดทางอาญา

(ข) โครงการงาน (เช่น การรณรงค์ขึ้นทะเบียน) เพื่อป้องกันเด็กซึ่งมีความเสี่ยงสูงที่สุดจากการรับสมัครหรือการใช้โดยกลุ่มติดอาวุธ เช่น เด็กลี้ภัยและเด็กพลัดถิ่นภายในประเทศ เด็กข้างถนน เด็กกำพร้าจากการถูกรับสมัครหรือถูกใช้

มาตรา 5

12. โปรตระบุข้อกำหนดเหล่านั้นของการบัญญัติกฎหมายแห่งชาติหรือของตราสารระหว่างประเทศและกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศที่บังคับให้อยู่ในรัฐภาคีซึ่งมีส่วนช่วยทำให้สิทธิเด็กเป็นความจริงขึ้นมาได้มากกว่า

นอกจากนี้รายงานก็ควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานะของการให้สัตยาบันโดยรัฐภาคีของตราสารหลักระหว่างประเทศเกี่ยวกับเด็กในภาวะสงครามและเกี่ยวกับข้อผูกมัดอื่นๆซึ่งดำเนินการโดยรัฐภาคีเกี่ยวกับประเด็นปัญหานี้อีกด้วย

มาตรา 6

วรรค 1 และ 2

13. ให้ระบุมาตรการซึ่งนำมาใช้เพื่อรับประกันการดำเนินการที่มีประสิทธิผลและการบังคับใช้ข้อกำหนดของพิธีสารทางเลือกภายในเขตอำนาจของรัฐภาคีรวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก)

การทบทวนใดๆของการบัญญัติกฎหมายภายในประเทศและการแก้ไขเพิ่มเติมที่น่าเสนอเข้ามา

(ข)

สถานะทางกฎหมายของพิธีสารทางเลือกในกฎหมายแห่งชาติและความสามารถนำมาบังคับใช้ได้ ในเขตอำนาจภายในประเทศตลอดจนเจตนารมณ์ของรัฐภาคีในการถอนข้อสงวนที่มีอยู่ต่อพิธีสารทางเลือกเมื่อมีความเกี่ยวข้อง

(ค)

หน่วยงานหรือองค์กรของรัฐบาลซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบการดำเนินการตามพิธีสารทางเลือกและการประสานงานของหน่วยงานดังกล่าวกับเจ้าพนักงานในภูมิภาคและท้องถิ่นตลอดจนกับสังคมพลเมือง

(ง)

กลไกและวิถีทางซึ่งถูกใช้สำหรับเฝ้าตรวจและประเมินผลการดำเนินการตามพิธีสารทางเลือกตามรอบเวลา

(จ)

มาตรการที่นำมาใช้เพื่อรับประกันการฝึกอบรมบุคลากรรักษาความสงบเรียบร้อยเรื่องสิทธิเด็กรวมทั้งข้อกำหนดของพิธีสารทางเลือก

(ฉ)

การแพร่กระจายพิธีสารทางเลือกเป็นภาษาที่เกี่ยวข้องทั้งหมดแก่บรรดาเด็กและผู้ใหญ่โดยเฉพาะคือผู้มีหน้าที่รับผิดชอบในการรับสมัครทหารประจำการและการฝึกอบรมที่เสนอให้แก่กลุ่มผู้ประกอบวิชาชีพทั้งหมดซึ่งทำงานกับเด็กและเพื่อเด็ก

วรรค 3

14. โปรดกล่าวถึงบรรดามาตรการที่นำมาใช้เกี่ยวกับการลดกำลังรบ การเลิกกระดมพล (หรือการปลดจากประจำการ)

และข้อกำหนดของความช่วยเหลือที่เหมาะสมสำหรับการฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา และการกลับคืนสู่สังคมของเด็กโดยพิจารณาสถานการณ์ของเด็กผู้หญิงโดยเฉพาะรวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก)

เด็กซึ่งเกี่ยวข้องในวิธีดำเนินการนั้นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของเด็กในโครงการเช่นว่านี้และเรื่องสถานะของเด็กเกี่ยวกับกองทัพและกลุ่มติดอาวุธ (เช่น เด็กเล็กเป็นทหารในกองทัพหรือของกลุ่มเมื่อใด?) ควรจะแยกข้อมูลตามอายุและเพศ เป็นต้น

(ข)

งบประมาณที่จัดสรรให้สำหรับโครงการเหล่านี้ บุคลากรที่เกี่ยวข้องและการฝึกอบรมของบุคลากรดังกล่าว องค์กรที่เกี่ยวข้อง ความร่วมมือระหว่างองค์กรดังกล่าว และการมีส่วนร่วมของสังคมพลเมือง ประชาคมท้องถิ่น ครอบครัว ฯลฯ

(ค)

มาตรการต่างๆที่นำมาใช้เพื่อรับประกันการกลับคืนสู่สังคมของเด็ก เช่น การดูแลระหว่างกาล หนทางในการเข้าถึงการศึกษาและการฝึกอบรมอาชีพ การกลับคืนสู่ครอบครัวและประชาคม และมาตรการของฝ่ายตุลาการที่เกี่ยวข้อง

โดยพิจารณาถึงความจำเป็นเฉพาะของเด็กที่เกี่ยวข้องโดยขึ้นอยู่กับอายุและเพศของเด็กโดยเฉพาะ

(ง)

มาตรการที่นำมาใช้เพื่อรับประกันความลับเฉพาะและการคุ้มครองเด็กที่เกี่ยวข้องในโครงการดังกล่าวจากการเปิดเผยและการแสวงหาประโยชน์ของสื่อ

(จ)

ข้อกำหนดทางกฎหมายที่นำมาใช้เพื่อทำให้การรับสมัครเด็กเป็นความผิดทางอาญาและไม่ว่าอาชญากรรมนั้นจะอยู่ในเขตอำนาจของกลไกแสวงหาความยุติธรรมใด ๆ โดยเฉพาะซึ่งจัดตั้งขึ้นในบริบทของภาวะสงครามหรือไม่ก็ตาม (เช่น ศาลอาชญากรรมสงคราม องค์การแสวงหาความจริงและการสมานฉันท์)

มาตรการป้องกันที่นำมาใช้เพื่อรับประกันว่าสิทธิเด็กในการเป็นผู้เสียหายและในการเป็นพยานจะได้รับความเคารพในกลไกเหล่านี้ตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็ก

(ฉ)

ความรับผิดชอบทางอาญาของเด็กสำหรับอาชญากรรมที่เด็กอาจจะได้กระทำไปในช่วงที่เด็กประจำการอยู่ในกองทัพหรือกลุ่มติดอาวุธและขั้นตอนวิธีการของฝ่ายตุลาการที่บังคับใช้อยู่ตลอดจนมาตรการป้องกันเพื่อรับประกันว่าสิทธิเด็กจะได้รับความเคารพ

(ช) ข้อกำหนดของข้อตกลงสันติภาพเรื่องการลดกำลังรบ การเลิกระดมพล และ/หรือการฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยาและการกลับคืนสู่สังคมของนักรบเด็ก

มาตรา 7

15. รายงานควรจะให้ข้อมูลเรื่องความร่วมมือในการดำเนินการตามพิธีสารทางเลือกรวมทั้งผ่านทางความร่วมมือทางวิชาการและความช่วยเหลือทางการเงิน ในการนี้ นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด

รายงานควรจะให้ข้อมูลในขอบเขตของความร่วมมือทางวิชาการหรือความช่วยเหลือทางการเงิน ซึ่งรัฐภาคีได้ร้องขอหรือได้เสนอมานำไปบรรดาบรรดาอนุสัญญาที่อยู่ในฐานะให้ความช่วยเหลือทางการเงิน และให้กล่าวถึงโครงการพหุภาคี ทวิภาคี หรือโครงการอื่น ๆ ซึ่งได้ถูกดำเนินการด้วยความช่วยเหลือนั้น

บทที่ 9

พิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก^{ss}

คำนำ

ตามมาตรา 12 วรรค 1 ของตราสารทางเลือก
ภายในสองปีหลังจากพิธีสารทางเลือกมีผลบังคับใช้สำหรับรัฐภาคีที่เกี่ยวข้อง
ให้รัฐภาคีแต่ละรัฐส่งมอบรายงานต่อคณะกรรมการสิทธิเด็ก (“คณะกรรมการ”)
ให้ข้อมูลทุกอย่างเกี่ยวกับมาตรการที่รัฐภาคีได้ใช้เพื่อดำเนินการตามข้อกำหนดของพิธีสารทาง
เลือก หลังจากนั้นแล้ว ตามมาตรา 12 วรรค 2 ของพิธีสารทางเลือก
ให้รัฐภาคีซึ่งได้ส่งมอบรายงานเบื้องต้นของตนตามตราสารนี้รวมข้อมูลเพิ่มเติมใด ๆ เกี่ยวกับการ
ดำเนินการตามพิธีสารทางเลือกไว้ในรายงานต่าง ๆ ซึ่งรัฐภาคีส่งมอบให้แก่คณะกรรมการตาม
มาตรา 44 วรรค 1 (ข) ของอนุสัญญา
ให้รัฐภาคีในพิธีสารทางเลือกซึ่งไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญาส่งมอบรายงานภายในสองปีภายหลังจาก
ที่พิธีสารมีผลบังคับใช้และทุกห้าปีหลังจากนั้น

แนวทางเกี่ยวกับรายงานเบื้องต้นที่จะส่งมอบโดยรัฐภาคีตามมาตรา 12 วรรค 1
ของพิธีสารทางเลือกได้ถูกนำมาใช้โดยคณะกรรมการในการประชุมครั้งที่ 777
ของคณะกรรมการเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2545
กระบวนการทบทวนรายงานที่ได้รับได้ทำให้คณะกรรมการนำแนวทางที่ได้รับการแก้ไขมาใช้
เพื่อช่วยให้รัฐภาคีที่ยังไม่ได้ทำรายงานมีความเข้าใจได้ดีขึ้นในชนิดของข่าวสารและข้อมูลที่รัฐภา
คีพิจารณาว่าจำเป็นเพื่อทำความเข้าใจและประเมินผลความก้าวหน้าซึ่งรัฐภาคีได้ทำไว้ใน การดำ
เนินการข้อผูกพันของตนและทำให้รัฐภาคีสามารถจัดให้ข่าวสารและข้อมูลดังกล่าวได้โดยมีข้อส
งเกตและคำแนะนำที่เหมาะสม

แนวทางที่ได้รับการแก้ไขจะถูกแบ่งออกเป็นแปดหมวด หมวด 1
จะมีแนวทางทั่วไปเกี่ยวกับกระบวนการทำรายงาน หมวด 2 จะเกี่ยวกับข้อมูล และหมวด 3
จะเกี่ยวกับมาตรการทั่วไปในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับพิธีสารนี้ หมวด 4 ถึง 8

^{ss} อยู่ในเอกสาร CRC/C/OPSC/2 เรื่อง แนวทางเกี่ยวกับรายงานเบื้องต้นที่รัฐภาคีจะส่งมอบตามมาตรา 12 (1)
ของพิธีสารทางเลือกในอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กเรื่องการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก
ซึ่งได้นำมาใช้โดยคณะกรรมการสิทธิเด็กในสมัยประชุมที่สี่สิบสามของคณะกรรมการเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2549

จะเกี่ยวกับข้อผูกพันที่สำคัญซึ่งพิธีสารให้การรับรองหมวด	4
จะเกี่ยวกับการป้องกันการค้าขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก	หมวด 5
จะเกี่ยวกับการทำให้การปฏิบัติเหล่านี้และเรื่องที่เกี่ยวข้องเป็นความผิดทางอาญา	หมวด 6
จะเกี่ยวกับการคุ้มครองสิทธิเด็กผู้เสียหาย	หมวด 7
จะเกี่ยวกับความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ	และ หมวด 8
จะเกี่ยวกับข้อกำหนดอื่นๆที่เกี่ยวข้องของกฎหมายประจำชาติหรือระหว่างประเทศ	

โดยเฉพาะคือ

คณะกรรมการต้องการให้รัฐภาคีสนใจในภาคผนวกของแนวทางเหล่านี้ซึ่งให้แนวทางเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นปัญหาบางเรื่องและสิ่งบ่งบอกเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อมูลที่สำคัญสำหรับรายงานทุกอย่างของรัฐภาคีเรื่องการค้าและการดำเนินการตามพิธีสารนี้

1. แนวทางทั่วไป

1. รายงานต่างๆซึ่งส่งมอบตามมาตรา 12 วรรค 1 ของพิธีสารควรจะมีการกล่าวถึงกระบวนการจัดทำรายงานรวมทั้งการดำเนินการร่วมจากหน่วยงานของรัฐบาลและองค์กรพัฒนาเอกชนในการร่างและการแพร่กระจายรายงานดังกล่าว รายงานต่างๆของรัฐสหพันธ์และรัฐซึ่งมีอาณาเขตในภาวะพึ่งพิงหรือรัฐบาลเขตปกครองตนเองควรมีข้อมูลสรุปและเชิงวิเคราะห์ว่ามีส่วนร่วมในรายงานอย่างไร
2. รายงานต่างๆควรจะระบุว่าหลักการทั่วไปของอนุสัญญาซึ่งได้แก่การไม่เลือกปฏิบัติ การเป็นความสำคัญอันดับหนึ่งของผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็ก สิทธิในชีวิต ความอยู่รอดและพัฒนาการ และการเคารพในความคิดเห็นของเด็กได้ถูกนำมาพิจารณาในการกำหนดรูปแบบและการดำเนินการมาตรการที่รัฐภาคีนำมาใช้ตามพิธีสาร (ดูภาคผนวก)
3. เนื่องจากพิธีสารมีเจตนารมณ์จะดำเนินการตามอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กต่อไปโดยเฉพาะคือในมาตรา 1, 11, 21, 32, 34, 35 และ 36 รายงานที่ส่งมอบตามมาตรา 12 ของพิธีสารก็ควรจะระบุว่าวิธีและขอบเขตในการใช้มาตรการเพื่อดำเนินการตามพิธีสารได้มีส่วนในการดำเนินการตามอนุสัญญาอย่างไรโดยเฉพาะคือในมาตราที่ระบุไว้ข้างต้น
4. รายงานต่างๆควรมีข้อมูลเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของพิธีสารในกฎหมายภายในประเทศของรัฐภาคีและการสามารถนำมาบังคับใช้ได้ ในเขตอำนาจภายในประเทศทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง

5. นอกจากนี้รัฐภาคีก็ควรจะได้รับ การร้องขอให้รวมข้อมูลเกี่ยวกับเจตนารมณ์ของรัฐภาคีที่จะ ถอนข้อสงวนใดๆ ที่รัฐภาคีมีไว้สำหรับพิธีสารอยู่ในรายงานด้วยเมื่อมีความเหมาะสม

6. นอกจากนี้ข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่ใช้เพื่อดำเนินการตามพิธีสารแล้ว รายงานก็ควรจะมี

(ก) ข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าที่ได้สร้างขึ้นในการจัดการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก

และสื่อลามกเด็กรวมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถกำหนดในเชิงปริมาณได้

และในการรับประกันการคุ้มครองและการได้ประโยชน์จากสิทธิที่กำหนดไว้ในพิธีสาร

(ข) การวิเคราะห์ปัจจัยและข้อขัดข้อง (ถ้ามี) ซึ่งมีผลต่อระดับของการปฏิบัติข้อผูกพันตามพิธีสารจนครบถ้วน และ

(ค) ข้อมูลจากเขตปกครองตนเองและอาณาเขตทั้งหมดในรัฐภาคีในฉบับสรุป (เอกสารข้อความเต็มของข้อมูลเกี่ยวกับเขตดินแดนดังกล่าวอาจจะแนบท้ายเป็นภาคผนวกของ รายงานก็ได้)

7. รายงานต่างๆควรจะต้องกล่าวถึงการดำเนินการตามพิธีสารอย่างละเอียดเกี่ยวกับอาณาเขตและ บุคคลทั้งหมดที่รัฐภาคีใช้เขตอำนาจเหนือรวมทั้งทุกส่วนของรัฐสหพันธ์ อาณาเขตในการพึ่งพิง หรือที่ปกครองตนเอง กำลังทหารทั้งหมดของรัฐภาคี และสถานที่ทุกแห่งซึ่งกำลังทหารดังกล่าวใช้อำนาจควบคุมอยู่โดยพฤตินัย

8. รัฐภาคีจะได้รับการร้องขอให้ส่งมอบสำเนาเอกสารข้อความหลักของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายอื่นๆที่เกี่ยวข้อง คำวินิจฉัยของฝ่ายตุลาการ และการศึกษาหรือรายงานที่เกี่ยวข้อง

2. ข้อมูล

9. ข้อมูลซึ่งรวมอยู่ในรายงานที่ส่งมอบตามมาตรา 12 ของพิธีสารควรจะถูกแยกจนถึงขอบเขตที่เป็นไปได้ตามเพศ ภูมิภาค อายุ และตามสัญชาติและชาติพันธุ์ (ถ้ามีความเกี่ยวข้อง) และหลักเกณฑ์อื่นใดที่รัฐภาคีพิจารณาว่าเกี่ยวข้องและจะช่วยให้คณะกรรมการทำการทำความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้นในความก้าวหน้าที่ได้สร้างขึ้นในการดำเนินการตามพิธีสารและช่องว่างหรือสิ่งทำทา

ยใด ๆ ที่เหลืออยู่

นอกจากนี้รายงานก็ควรจะมีข้อมูลเกี่ยวกับกลไกและวิธีดำเนินการที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเหล่านี้อีกด้วย

10. รายงานต่างๆ ควรจะสรุปข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับเหตุเรื่องซื้อขายเด็กในรัฐภาคีซึ่งรวมทั้ง

(ก) การซื้อขายหรือส่งเด็กไปเพื่อความมุ่งหมายในการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ

(ข) การส่งอวัยวะของเด็กแสวงหากำไร

(ค) การใช้แรงงานเด็กด้วยการบังคับ (ดูภาคผนวก)

(ง)

จำนวนเด็กที่ถูกรับเป็นบุตรบุญธรรมผ่านทาง การดำเนินการของคนกลางโดยใช้วิธีการซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรา 21 ของอนุสัญญาหรือมาตรฐานระหว่างประเทศอื่นๆ ที่สามารถบังคับใช้ได้

(จ)

รูปแบบอื่นใดของการซื้อขายเด็กซึ่งเกิดขึ้นภายในรัฐภาคีรวมทั้งข้อปฏิบัติใดๆ ตามจารีตประเพณีที่เกี่ยวข้องกับการส่งเด็กโดยบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดๆ ไปยังบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอีกกลุ่มหนึ่งเพื่อการตอบแทนในรูปใดๆ และสิ่งบ่งบอกใดๆ ที่มีอยู่ของจำนวนเด็กซึ่งได้รับผลจากการปฏิบัติเช่นว่านี้

(ฉ)

จำนวนเด็กผู้เสียหายจากการซื้อขายไม่ว่าภายในอาณาเขตของรัฐภาคี จากอาณาเขตของรัฐภาคีไปยังรัฐอื่น ๆ หรือจากรัฐอื่น ๆ มายังอาณาเขตของรัฐภาคี รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับชนิดของการแสวงหาประโยชน์ซึ่งเด็กดังกล่าวถูกซื้อขาย (ดูภาคผนวก) และ

(ช)

ข้อมูลที่จัดให้ควรจะแสดงการเพิ่มขึ้นหรือการลดลงของการปฏิบัติเหล่านี้เมื่อเวลาผ่านไปเมื่อเป็นไปได้

11. รายงานต่างๆ ควรจะสรุปข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับการค้าประเวณีเด็กซึ่งรวมทั้ง

(ก) จำนวนบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีซึ่งเกี่ยวข้องในการค้าประเวณีในรัฐภาคี

(ข) การเพิ่มขึ้นหรือการลดลงของการค้าประเวณีเด็กหรือรูปแบบใดๆ โดยเฉพาะของการค้าประเวณีเด็กเมื่อเวลาผ่านไป (ดูภาคผนวก) และ

(ค) ขอบเขตซึ่งการค้าประเวณีเด็กเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทางเพศภายในอาณาเขตของรัฐภาคี หรือรัฐภาคีได้ตรวจพบความพยายามส่งเสริมการท่องเที่ยวทางเพศภายในอาณาเขตของตนซึ่งเกี่ยวข้องกับการค้าประเวณีเด็กในประเทศอื่นๆ

12. รายงานต่างๆ ควรจะสรุปข้อมูลที่มีอยู่เกี่ยวกับขอบเขตซึ่งสื่อลามกแสดงให้เห็นบุคคลซึ่งจริงๆ แล้วหรือดูเหมือนว่าอายุต่ำกว่า 18 ปีถูกผลิตขึ้น ถูกนำเข้า ถูกจำหน่าย หรือถูกบริโภคภายในอาณาเขตของรัฐภาคี และการเพิ่มขึ้นหรือการลดลงของการผลิต การนำเข้า การจำหน่าย หรือการบริโภคสื่อลามกเด็กซึ่งได้ถูกวัดหรือถูกตรวจพบ ซึ่งรวมทั้ง

(ก) ภาพถ่ายและสิ่งพิมพ์อื่นๆ

(ข) วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ และวัสดุซึ่งถูกบันทึกด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์

(ค) เว็บไซต์ในอินเทอร์เน็ตซึ่งมีภาพถ่าย วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ หรือภาพยนตร์การ์ตูนซึ่งแสดง เสนอ หรือโฆษณาสื่อลามกเด็ก และ

(ง) การแสดงสดจริง

รายงานควรมีข้อมูลใดๆ ที่มีให้เกี่ยวกับจำนวนการดำเนินคดีและการพิพากษาลงโทษสำหรับความผิดเช่นว่านี้โดยแยกตามลักษณะของความผิด (ซื้อขายเด็ก คำประเวณีเด็ก หรือสื่อลามกเด็ก)

3. มาตรการทั่วไปของการดำเนินการ

13. รายงานต่างๆ ที่ถูกส่งมอบควรมีข้อมูลเกี่ยวกับ

(ก) บรรดากฎหมาย คำสั่งศาล และข้อบังคับซึ่งนำมาใช้โดยการบัญญัติกฎหมายของชาติ รัฐ หรือภูมิภาค หรือองค์กรอื่นๆ ที่มีอำนาจของรัฐภาคีเพื่อจะให้ให้มีผลต่อพิธีสาร (ดูภาคผนวก)

(ข) หลักนิติศาสตร์ใดๆที่สำคัญซึ่งนำมาใช้โดยศาลของรัฐภาคีเกี่ยวกับการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก โดยเฉพาะคือหลักนิติศาสตร์ที่ใช้กับอนุสัญญา พิธีสาร หรือตราสารระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องซึ่งกล่าวถึงโดยแนวทางเหล่านี้

(ค)

หน่วยงานหรือองค์กรของรัฐบาลซึ่งมีหน้าที่ความรับผิดชอบในเบื้องต้นสำหรับการดำเนินการตามพิธีสารนี้และกลไกที่ได้ถูกจัดตั้งขึ้นหรือถูกใช้เพื่อรับประกันการประสานงานระหว่างหน่วยงานเหล่านี้และเจ้าพนักงานภูมิภาคและท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องตลอดจนกับสังคมพลเมืองรวมทั้งภาครัฐกิจ สื่อ และวงวิชาการ

(ง)

การแพร่กระจายพิธีสารและการฝึกอบรมที่เหมาะสมซึ่งเสนอให้แก่กลุ่มวิชาชีพหรือกึ่งวิชาชีพที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองและผู้รักษากฎหมาย ผู้พิพากษา นักสังคมสงเคราะห์ ครู และสมาชิกสภานิติบัญญัติ

(จ)

กลไกและวิธีดำเนินการที่ใช้เพื่อเก็บรวบรวมและประเมินผลข้อมูลและข่าวสารอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามพิธีสารนี้ในลักษณะตามรอบเวลาหรืออย่างต่อเนื่อง

(ฉ)

งบประมาณที่จัดสรรให้กิจกรรมต่างๆของรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามพิธีสารนี้

(ช) กลยุทธ์โดยรวมของรัฐภาคีสำหรับขจัดการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็กและการคุ้มครองผู้เสียหาย และแผนงานใดๆในระดับชาติหรือภูมิภาค หรือโดยเฉพาะคือแผนงานในท้องถิ่นที่สำคัญซึ่งถูกนำมาใช้เพื่อเสริมสร้างความพยายามที่จะดำเนินการตามพิธีสารนี้หรือส่วนประกอบใดๆของแผนงานสำหรับสร้างความก้าวหน้าในสิทธิเด็ก สิทธิสตรี หรือสิทธิมนุษยชนที่มีส่วนประกอบซึ่งมุ่งหมายไปที่การขจัดข้อปฏิบัติเหล่านี้หรือการคุ้มครองผู้เสียหาย

(ซ) การมีส่วนร่วมของสังคมพลเมืองให้กับความพยายามเพื่อขจัดการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก และ

(ฉ)

บทบาทซึ่งแสดงโดยผู้ตรวจการตามกฎหมายสำหรับเด็กหรือสถาบันสาธารณะอิสระสำหรับสิทธิเด็ก (ถ้ามี) ในการดำเนินการตามพิธีสารนี้หรือในการเฝ้าตรวจการดำเนินการตามพิธีสาร (ดูภาคผนวก)

4. การป้องกัน (มาตรา 9 วรรค 1 และ 2)

14. โดยคำนึงว่ามาตรา 9 วรรค 1 ของพิธีสารกำหนดให้รัฐภาคีให้ “ความสนใจเป็นพิเศษ” กับการคุ้มครองเด็กซึ่งมี “ความเสี่ยงเป็นพิเศษ” จากการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก รายงานต่างๆ

ควรจะกล่าวถึงวิธีการที่ใช้เพื่อระบุตัวเด็กซึ่งมีความเสี่ยงเป็นพิเศษจากข้อปฏิบัติเช่นว่านี้ เช่น เด็กข้างถนน เด็กผู้หญิง เด็กซึ่งอาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล และผู้ซึ่งมีชีวิตอยู่ในความยากจน นอกจากนี้รายงานก็ควรจะกล่าวถึงโครงการทางสังคมและนโยบายซึ่งได้ถูกนำมาใช้หรือถูกเสริมสร้างเพื่อคุ้มครองเด็ก โดยเฉพาะเป็นพิเศษคือ เด็กซึ่งมีความเสี่ยงจากข้อปฏิบัติเช่นว่านี้ (เช่น ในด้านสุขภาพและการศึกษา) ตลอดจนมาตรการใดๆ

ของฝ่ายบริหารหรือมาตรการตามกฎหมาย

(นอกเหนือไปจากที่ได้กล่าวถึงในการตอบสนองต่อแนวทางที่มีอยู่ในหมวด 5) ซึ่งได้ถูกนำมาใช้เพื่อคุ้มครองเด็กจากข้อปฏิบัติเหล่านี้รวมทั้งการลงทะเบียนราษฎรซึ่งมุ่งหมายที่จะป้องกันการนำมาใช้ในทางที่ผิด นอกจากนี้รายงานต่างๆ ก็ควรจะสรุปข้อมูลใดๆ ที่มีอยู่เกี่ยวกับผลกระทบของมาตรการทางสังคมเช่นว่านี้และมาตรการอื่นๆ อีกด้วย

15. รายงานควรจะกล่าวถึงการณรงค์ใดๆหรือมาตรการอื่นๆที่ได้ถูกใช้เพื่อส่งเสริมการรับรู้ของสาธารณชนถึงอันตรายที่เกิดจากการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็กตามที่กำหนดโดยมาตรา 9 วรรค 2 ของพิธีสารซึ่งรวมทั้ง

(ก)

มาตรการที่มีความมุ่งหมายโดยเฉพาะไปยังการทำให้เด็กทราบถึงอันตรายที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติเช่นว่านี้และทราบถึงทรัพยากรและแหล่งความช่วยเหลือที่มีเจตนาจะป้องกันเด็กจากการตกเป็นเหยื่อของการปฏิบัติดังกล่าว

(ข) โครงการที่มีเป้าหมายไปยังกลุ่มเฉพาะใดๆนอกเหนือจากเด็กและสาธารณชนทั่วไป (เช่น นักท่องเที่ยว ผู้ปฏิบัติงานขนส่งและโรงแรม ผู้ใหญ่ซึ่งทำงานในธุรกิจทางเพศ ทหาร บุคลากรราชทัณฑ์)

(ค) บทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) สื่อ ภาคเอกชน และประชาคม โดยเฉพาะคือเด็ก ในรูปแบบและการดำเนินการของมาตรการรับรู้ตั้งที่กล่าวถึงข้างต้น และ

(ง) ขั้นตอนใดๆที่ใช้เพื่อวัดและประเมินประสิทธิผลของมาตรการที่กล่าวถึงข้างต้นและผลที่ได้รับ

5. ข้อห้ามและเรื่องที่เกี่ยวข้อง

(มาตรา 3; 4, วรรค 2 และ 3; 5; 6 และ 7)

16. รายงานต่างๆ

ควรจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับกฎหมายอาญาหรือกฎหมายเกี่ยวกับการลงโทษทางอาญาทุกฉบับที่มีบังคับใช้ซึ่งครอบคลุมและกำหนดการกระทำและกิจกรรมที่ได้ระบุไว้เป็นข้อต่างๆ ในมาตรา 3 วรรค 1 ของพิธีสารซึ่งรวมทั้ง

(ก) องค์กรประกอบเป็นรูปธรรมของความผิดเช่นว่านี้ทั้งหมดรวมทั้งการอ้างอิงใดๆ ถึงอายุของผู้เสียหายและเพศของผู้เสียหายหรือผู้กระทำความผิด

(ข) โทษขั้นสูงและขั้นต่ำที่สามารถนำมาใช้ลงโทษความผิดเหล่านี้แต่ละอย่างได้ (ดูภาคผนวก)

(ค) ข้อต่อสู้ใดๆและพฤติการณ์อันเป็นเหตุให้เพิ่มโทษหรือลดโทษได้โดยเฉพาะกับความผิดเหล่านี้

(ง) อายุความสำหรับความผิดเหล่านี้แต่ละอย่าง

(จ) ความผิดอื่นใดที่กำหนดไว้โดยกฎหมายของรัฐภาคีซึ่งรัฐภาคีพิจารณาว่าเกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามพิธีสารนี้ (ดูภาคผนวก) และ

(ฉ) การลงโทษที่สามารถบังคับใช้ได้ตามกฎหมายของรัฐภาคีสำหรับความพยายามกระทำและการสมรู้ร่วมคิดหรือมีส่วนร่วมกระทำความผิดซึ่งกล่าวไว้ในการตอบสนองต่อแนวทางนี้

17. รายงานต่างๆ

ควรระบุข้อกำหนดใดๆของกฎหมายที่บังคับใช้ซึ่งรัฐภาคีพิจารณาว่าเป็นอุปสรรคในการดำเนินการตามพิธีสารนี้และแผนงานใดๆ ที่รัฐภาคีต้องนำข้อกำหนดดังกล่าวมาทบทวน

18. รายงานต่างๆ

ควรระบุถึงกฎหมายใดๆเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางอาญาของนิติบุคคลสำหรับการกระทำและกิจกรรมที่ได้ระบุไว้เป็นข้อต่างๆในมาตรา 3 วรรค 1 ของพิธีสารและความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลของกฎหมายดังกล่าวในการป้องปรามการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก ถ้ากฎหมายของรัฐภาคีไม่ได้กำหนดความรับผิดชอบทางอาญาของนิติบุคคลสำหรับความผิดเช่นนี้ รายงานก็ควรจะอธิบายว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น และจุดยืนของรัฐภาคีในความเป็นไปได้และความปรารถนาที่จะแก้ไขกฎหมายนั้น (ดูภาคผนวก)

19. รายงานต่างๆ

ของรัฐภาคีซึ่งมีกฎหมายอนุญาตการรับเป็นบุตรบุญธรรมควรระบุความตกลงทวิภาคีหรือพหุภาคี (ถ้ามี) ที่ใช้และมาตรการที่รัฐภาคีได้ใช้เพื่อรับประกันว่าบุคคลทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรมจะกระทำการให้สอดคล้องกับความตกลงเช่นนี้และกับปฏิญญาว่าด้วยหลักการทางสังคมและทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการคุ้มครองและสวัสดิการของเด็ก (มติสมัชชาใหญ่ที่ 41/85 เมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2529) ซึ่งรวมทั้ง

(ก)

มาตรการทางกฎหมายและทางอื่นๆที่ใช้เพื่อป้องกันการรับเป็นบุตรบุญธรรมอย่างผิดกฎหมาย เช่น

การรับเป็นบุตรบุญธรรมที่ไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่สำหรับดำเนินการเกี่ยวกับการรับบุตรบุญธรรมภายในประเทศและระหว่างประเทศ

(ข)

มาตรการทางกฎหมายและทางอื่นๆ

ที่ใช้เพื่อป้องกันไม่ให้นักกลางพยายามชักจูงมารดาหรือหญิงมีครรภ์ให้ยกบุตรของตนเป็นบุตรบุญธรรมและเพื่อป้องกันไม่ให้บุคคลหรือองค์กรที่ไม่ได้รับอนุญาตประกาศโฆษณาบริการเกี่ยวกับการรับเป็นบุตรบุญธรรม

(ค)

ข้อบังคับและการอนุญาตให้องค์กรและปัจเจกชนกระทำการเป็นคนกลางในการรับเป็นบุตรบุญธรรมตลอดจนข้อปฏิบัติทางกฎหมายที่มีมาจนถึงบัดนั้น

(ง)

มาตรการทางกฎหมายและทางฝ่ายบริหารที่ใช้เพื่อป้องกันการลักขโมยเด็กและเพื่อป้องกันการลงทะเบียนเกิดอย่างฉ้อฉลรวมทั้งการลงโทษทางอาญาที่มีใช้อยู่

(จ)

พฤติการณ์ซึ่งความยินยอมของบิดามารดาในการรับเป็นบุตรบุญธรรมสามารถถูกสละสิทธิ์ได้และมาตรการป้องกันใดๆ

ที่มีอยู่ซึ่งถูกวางรูปแบบมาเพื่อรับประกันว่าความยินยอมได้รับการแจ้งให้ทราบและได้ให้ไว้โดยเสรี และ

(ฉ) มาตรการที่จะกำกับดูแลและจำกัดค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บโดยองค์กร หน่วยบริการ หรือปัจเจกชนเกี่ยวกับการรับเป็นบุตรบุญธรรมและการลงโทษที่มีอยู่สำหรับการไม่ปฏิบัติตามมาตรการดังกล่าว

20. รัฐภาคีตามพิธีสารนี้ซึ่งอนุญาตการรับเป็นบุตรบุญธรรมและไม่ได้เป็นภาคีในอนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเกี่ยวกับการรับเป็นบุตรบุญธรรมระหว่างประเทศ (2536)

จะได้รับการร้องขอให้ระบุว่ารัฐภาคีได้พิจารณาจะสมัครเป็นภาคีในอนุสัญญาดังกล่าวหรือไม่และเหตุผลที่ยังไม่ได้สมัคร

21. รายงานต่างๆ ควรจะระบุ

(ก)

กฎหมายที่บังคับใช้อยู่ซึ่งห้ามการผลิตและการแพร่กระจายวัสดุประกาศโฆษณาความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งที่กล่าวไว้ในพิธีสาร

(ข) การลงโทษมีบังคับใช้อยู่

(ค)

ข้อมูลหรือข่าวสารใดๆที่มีอยู่เกี่ยวกับจำนวนการดำเนินคดีและการพิพากษาลงโทษสำหรับควา

มผิดเช่นว่านี้โดยแยกตามลักษณะของความผิด (การซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก) และ

(ง)

ไม่ว่ากฎหมายดังกล่าวจะมีประสิทธิผลหรือไม่ในการป้องกันการประกาศโฆษณาการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก และ ถ้าหากว่าไม่เป็นเช่นนั้น ให้แสดงเหตุผลว่าทำไม และแผนใดๆ ที่รัฐมีเพื่อเสริมสร้างกฎหมายเช่นว่านี้ และ/หรือ การบังคับใช้กฎหมายดังกล่าว

22. รายงานต่างๆ ควรจะระบุข้อกำหนดทางกฎหมายซึ่งจัดตั้งเขตอำนาจเหนือความผิดที่อ้างอิงถึงในมาตรา 3 ของพิธีสารรวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับมูลเหตุสำหรับเขตอำนาจนี้ (ดูมาตรา 4 วรรค 1 และ 3)

23. รายงานต่างๆ ควรจะระบุไว้ด้วยถึงข้อกำหนดทางกฎหมายซึ่งจัดตั้งเขตอำนาจสิทธิสภาพนอกอาณาเขตเหนือความผิดเช่นว่านี้ด้วยมูลเหตุที่กล่าวถึงในมาตรา 4 วรรค 2 และ/หรือ มูลเหตุอื่นใดของเขตอำนาจซึ่งกำหนดไว้โดยกฎหมายของรัฐภาคี

24. รายงานต่างๆ ควรจะกล่าวถึงกฎหมาย นโยบาย และข้อปฏิบัติของรัฐภาคีเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของบุคคลซึ่งถูกกล่าวหาว่าได้กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดหรือมากกว่าที่กล่าวไว้ในมาตรา 3 ของพิธีสารซึ่งรวมทั้ง

(ก)

ไม่ว่าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนจะกำหนดให้มีสนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนกับรัฐที่ร้องขอหรือไม่ และถ้าหากว่าไม่เป็นเช่นนั้นให้ระบุเงื่อนไขใดๆ ซึ่งใช้ในการพิจารณาคำขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดน (เช่น ภาวะถ้อยที่ถ้อยปฏิบัติ)

(ข)

ถ้าการส่งผู้ร้ายข้ามแดนเป็นเงื่อนไขสำหรับการมีสนธิสัญญาการส่งผู้ร้ายข้ามแดนบังคับใช้สำหรับรัฐภาคีและรัฐที่ร้องขอ ไม่ว่าเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ของรัฐภาคีจะรับรองมาตรา 5 วรรค 2

ว่าเป็นเกณฑ์พอเพียงสำหรับอนุญาตให้ตามคำขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนโดยภาคีอีกฝ่ายหนึ่งในพิธีสารนี้รวมทั้งในกรณีซึ่งคำขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนเกี่ยวข้องกับบุคคลสัญชาติของรัฐที่ได้รับคำขอ

(ค)

ไม่ว่ารัฐภาคีจะได้ทำสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนใดๆ ไว้หรือไม่ก็ตามนับตั้งแต่เข้าเป็นภาคีในพิธี

พิธีสารนี้หรือกำลังเจรจาทำความตกลงในสนธิสัญญาส่งผู้ร้ายข้ามแดนใด ๆ และ
ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้น

ไม่ว่าสนธิสัญญาดังกล่าวจะยอมรับความผิดที่สมนัยกันกับความผิดซึ่งได้กล่าวไว้ในพิธีสารว่าเป็น
ความผิดซึ่งสามารถส่งผู้ร้ายข้ามแดนได้หรือไม่ก็ตาม

(ง)

นับตั้งแต่พิธีสารนี้มีผลบังคับใช้

ไม่ว่ารัฐภาคีจะได้ปฏิเสธคำขอใด ๆ หรือไม่ก็ตามสำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของบุคคลซึ่งอยู่ภาย
ใต้เขตอำนาจของรัฐภาคีผู้ซึ่งถูกกล่าวหาโดยรัฐอธิรัฐหนึ่งในความผิดใด ๆ ที่กล่าวถึงไว้ในพิธีสา
รนี้ และ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้น ให้แสดงเหตุผลสำหรับการปฏิเสธที่จะส่งผู้ร้ายข้ามแดน
และไม่ว่าบุคคลที่เกี่ยวข้องจะได้ถูกอ้างอิงถึงเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ของรัฐภาคีสำหรับการ
ดำเนินคดีหรือไม่ก็ตาม

(จ)

จำนวนการร้องขอให้ส่งผู้ร้ายข้ามแดนสำหรับความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งที่อ้างอิงถึงพิธีสารที่รัฐ
ภาคีได้อนุญาตให้ไปนับตั้งแต่พิธีสารนี้มีผลบังคับใช้
หรือนับตั้งแต่รายงานฉบับล่าสุดของรัฐภาคีเกี่ยวกับการดำเนินการตามพิธีสารโดยแบ่งออกตาม
ลักษณะของความผิด

(ฉ)

นับตั้งแต่พิธีสารนี้มีผลบังคับใช้

ไม่ว่ารัฐภาคีจะได้ร้องขอการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือไม่ก็ตามของบุคคลใด ๆ ผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระ
ทำความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งที่อ้างอิงไว้ในพิธีสารนี้ และ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้น
ไม่ว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการปฏิบัติตามโดยรัฐที่ได้รับการร้องขอหรือไม่ก็ตาม และ

(ซ) ไม่ว่าจะได้มีการเสนอ การร่าง หรือการนำมาใช้ซึ่งกฎหมายบัญญัติ ข้อบังคับ
หรือคำสั่งศาลเกี่ยวกับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนหรือไม่ก็ตาม และ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้น
ให้ระบุผลที่เกิดขึ้นจากการดังกล่าว (ถ้ามี)
สำหรับการส่งผู้ร้ายข้ามแดนของบุคคลผู้ซึ่งถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดที่สมนัยกับการกระทำ
ที่กล่าวไว้ในมาตรา 3 ของพิธีสารนี้

25. รายงานต่างๆ

ควรจะกล่าวถึงเกณฑ์ทางกฎหมายรวมทั้งความตกลงระหว่างประเทศสำหรับความร่วมมือกับรัฐ
ภาคีอื่นๆ

เกี่ยวกับการสืบสวนและอาชญากรรมและกระบวนวิธีการส่งผู้ร้ายข้ามแดนที่นำมาใช้เกี่ยวกับความ
ผิดที่กล่าวถึงในพิธีสาร

และนโยบายและข้อปฏิบัติของรัฐภาคีเกี่ยวกับความร่วมมือดังกล่าวรวมทั้งตัวอย่างคดีซึ่งรัฐภาคี
ได้ร่วมมือกับรัฐภาคีอื่นๆ และข้อขัดข้องสำคัญใดๆ
ที่รัฐภาคีได้ประสบในการได้รับความร่วมมือของรัฐภาคีอื่นๆ

26. รายงานต่างๆ ควรจะกล่าวถึงกฎหมาย นโยบาย และข้อปฏิบัติของรัฐภาคีเกี่ยวกับ

(ก) การยึดทรัพย์และการริบวัสดุ ทรัพย์สิน และ/หรือ
สินค้านำเข้าอื่นๆที่ถูกใช้เพื่อกระทำหรืออำนวยความสะดวกในความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งที่กำหนดไว้ใน
พิธีสาร

(ข) การยึดทรัพย์และการริบเงินรายได้จากการก่อให้เกิดการทำความผิดดังกล่าว และ

(ค)
การปิดสถานที่ซึ่งใช้ทำความผิดดังกล่าวรวมทั้งการดำเนินการตามคำขอของรัฐภาคีอื่นๆ
เพื่อยึดทรัพย์และริบวัสดุ ทรัพย์สิน อุปกรณ์ หรือเงินรายได้ใดๆ ที่กล่าวไว้ในมาตรา 7 (ก)
ของพิธีสาร ประสพการณ์ของรัฐภาคีเกี่ยวกับการสนองตอบของภาคีอื่นๆ
ต่อคำขอของรัฐภาคีสำหรับการยึดทรัพย์และการริบสินค้าและเงินรายได้
การบัญญัติกฎหมายใดๆ เกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ซึ่งได้ถูกเสนอ ถูกร่าง
หรือถูกออกเป็นกฎหมายนับตั้งแต่ที่พิธีสารนี้มีผลบังคับใช้ และคำวินิจฉัยใดๆ
ของฝ่ายตุลาการเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ที่มีความสำคัญโดยเฉพาะ

6. การคุ้มครองสิทธิของผู้เสียหาย

(มาตรา 8 และ 9 วรรค 3 และ 4)

27. รายงานต่างๆ

ควรจะมีข้อมูลเกี่ยวกับมาตรการที่นำมาใช้โดยรัฐภาคีเพื่อดำเนินการตามมาตรา 8
ของพิธีสารโดยมีจุดประสงค์จะรับประกันว่าสิทธิและผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็กซึ่งตกเป็นผู้เสียหาย
ของการปฏิบัติที่เป็นข้อห้ามไว้ตามพิธีสารนี้จะได้รับการยอมรับ ได้รับความเคารพ
และได้รับการคุ้มครองในทุกขั้นตอนของการสืบสวนและกระบวนการพิจารณาทางอาญาซึ่งเกี่ยวข้อง
กับการปฏิบัติดังกล่าว

นอกจากนี้แล้วรัฐยังอาจประสงค์จะกล่าวถึงความพยายามใดๆที่ได้ทำเพื่อดำเนินการตามแนวท
างเรื่องความยุติธรรมในเรื่องเกี่ยวกับเด็กผู้เสียหายและพยานของอาชญากรรมซึ่งนำมาใช้โดยค
ณะมนตรีเศรษฐกิจและสังคมเมื่อปี 2548 (ดูภาคผนวก)

อชขาย การค้าประเวณี
 และสื่อลามกให้กลับคืนสู่สังคมโดยให้ความสนใจเป็นพิเศษในการกลับคืนสู่ครอบครัวและการฟื้นฟู
 ฟื้นสภาพทางกายและทางจิตวิทยา (ดูภาคผนวก)

35. นอกจากนี้รายงานต่างๆ

ควรจะกล่าวอีกด้วยถึงมาตรการที่รัฐภาคีใช้เพื่อช่วยให้เด็กพ้นกลับคืนสู่เอกลักษณ์ของตนเองเมื่อ
 อกการแสวงหาประโยชน์ซึ่งเด็กได้ประสบมาได้มีผลกระทบอย่างร้ายแรงต่อองค์ประกอบใด ๆ
 ของเอกลักษณ์ของเด็ก เช่น ชื่อ สัญชาติ และความผูกพันในครอบครัว (ดูภาคผนวก)

36. ข้อมูลที่มีอยู่ในรายงานต่างๆ เกี่ยวกับความช่วยเหลือในการกลับคืนสู่สังคม
 การฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา
 และการฟื้นกลับคืนสู่เอกลักษณ์ควรจะระบุความแตกต่างใด ๆ ระหว่างความช่วยเหลือให้เด็กซึ่งเ
 ป็นคนในสัญชาติหรือถูกสันนิษฐานว่าเป็นคนในสัญชาติของรัฐภาคี และผู้ซึ่งไม่ได้ถือสัญชาติ
 หรือผู้ซึ่งไม่ทราบสัญชาติ (ดูภาคผนวก)

37. รายงานต่างๆ

ควรจะมีข้อมูลเกี่ยวกับการเยียวยาแก้ไขและวิธีดำเนินการที่มีอยู่ซึ่งอาจนำมาใช้ได้โดยเด็กผู้เสีย
 หายจากการซื้อขาย การค้าประเวณี
 หรือสื่อลามกเพื่อเรียกค่าสินไหมทดแทนความเสียหายจากผู้รับผิดชอบตามกฎหมาย
 (ดูภาคผนวก)

7. ความช่วยเหลือและความร่วมมือระหว่างประเทศ (มาตรา 10)

38. รายงานต่างๆ ควรจะกล่าวถึง

(ก) การจัดการใดๆแบบพหุภาคี แบบภูมิภาค และแบบทวิภาคีเพื่อการป้องกัน
 การตรวจพบ การสืบสวน การดำเนินคดี
 และการลงโทษผู้รับผิดชอบสำหรับการกระทำผิดอย่างใดอย่างหนึ่งที่กล่าวถึงในพิธีสารนี้ที่รัฐภา
 คีได้ช่วยร่าง หรือได้เจรจาต่อรอง ได้ลงนาม หรือได้เข้าเป็นภาคี

(ข)

ขั้นตอนที่ได้ใช้เพื่อนำวิธีดำเนินการและกลไกมาประสานงานการดำเนินการตามการจัดการเช่น
 ว่าเป็น และ

(ก) ผลที่ได้รับจากการจัดการเช่นว่านี้
ข้อขัดข้องใด ๆ ที่สำคัญที่ได้ประสบในการจัดดำเนินการจัดการดังกล่าวและความพยายามใด ๆที่ได้ใช้หรือพิจารณาว่าจำเป็นเพื่อปรับปรุงแก้ไขการดำเนินการจัดการเช่นว่านี้

39. นอกจากนี้รายงานต่าง ๆ

ควรจะกล่าวถึงขั้นตอนอื่นใดอีกด้วยที่รัฐภาคีได้ใช้เพื่อส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างประเทศเกี่ยวกับการป้องกัน การตรวจพบการสืบสวน การดำเนินคดี และการลงโทษสำหรับการกระทำผิดที่กล่าวถึงในพิธีสารระหว่างเจ้าพนักงานของตนและองค์กรภูมิภาคหรือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องตลอดจนระหว่างเจ้าพนักงานและองค์กรพัฒนาเอกชนระดับชาติและระหว่างประเทศ

40. รายงานต่าง ๆ ควรจะกล่าวถึงขั้นตอนใด ๆ

ที่รัฐภาคีใช้เพื่อสนับสนุนความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อช่วยการฟื้นคืนสภาพทางกายและทางจิตวิทยา การกลับคืนสู่สังคม การส่งผู้เสียหายจากการกระทำผิดกลับคืนประเทศเดิมตามที่กล่าวถึงในพิธีสารนี้รวมทั้งความช่วยเหลือทวิภาคีและความช่วยเหลือทางวิชาการ และการสนับสนุนสำหรับกิจกรรมของหน่วยงานหรือองค์กรระหว่างประเทศ การประชุมระหว่างประเทศและการวิจัยระหว่างประเทศหรือโครงการฝึกอบรม รวมทั้งการสนับสนุนสำหรับกิจกรรมและโครงการที่เกี่ยวข้องขององค์กรพัฒนาเอกชนระดับชาติและระหว่างประเทศ

41. รายงานต่าง ๆ

ควรจะกล่าวถึงการมีส่วนร่วมของรัฐภาคีในความร่วมมือระหว่างประเทศที่ถูกวางรูปแบบเพื่อพิจารณาสาเหตุรากเหง้าที่มีส่วนทำให้เด็กมีความเสี่ยงต่อการซื้อขาย การค้าประเวณี สื่อบริการ และการท่องเที่ยวทางเพศ โดยเฉพาะคือความยากจนและการด้อยพัฒนา

8. ข้อกำหนดอื่น ๆ ทางกฎหมาย

42. รายงานต่าง ๆ ควรจะกล่าวถึง

(ก) ข้อกำหนดใด ๆ
ของการบัญญัติกฎหมายภายในประเทศที่บังคับใช้อยู่ในรัฐภาคีที่รัฐภาคีพิจารณาเห็นว่าจะมีส่วนในการทำให้สิทธิเด็กเป็นความจริงขึ้นมาได้มากกว่าข้อกำหนดของพิธีสารนี้

(ข) ข้อกำหนดใดๆ
ของกฎหมายระหว่างประเทศซึ่งผู้กัมตรัฐภาคีที่รัฐภาคีพิจารณาเห็นว่าจะมีส่วนในการทำให้สิทธิ
เด็กเป็นความจริงขึ้นมาได้มากกว่าข้อกำหนดของพิธีสารนี้
หรือที่รัฐภาคีนำมาพิจารณาในการใช้พิธีสารนี้ และ

(ค)
สถานะของการให้สัตยาบันโดยรัฐภาคีของตราสารหลักระหว่างประเทศเกี่ยวกับการซื้อขายเด็ก
การค้าประเวณีเด็ก สื่อลามกเด็ก การค้าขายเด็กอย่างผิดกฎหมาย
และการท่องเที่ยวทางเพศตลอดจนข้อผูกมัดระหว่างประเทศหรือในภูมิภาคอื่นใดที่ดำเนินการโ
ดยรัฐนั้นเกี่ยวกับประเด็นปัญหาเหล่านี้ และอิทธิพลใดๆ
ที่การดำเนินการของข้อผูกมัดดังกล่าวมีต่อการดำเนินการตามพิธีสาร

ภาคผนวก

การเชื่อมโยงระหว่างพิธีสารทางเลือกและการดำเนินการตามอนุสัญญาที่กล่าวถึงในแนวทาง 2* จะดูได้จากวรรคที่หนึ่งของอารัมภบทของพิธีสาร

คำว่าแรงงานถูกบังคับที่กล่าวถึงในแนวทาง 10 (ค) จะรวมไปถึงงานหรือบริการใดๆในสาระสำคัญที่บุคคลถูกบังคับให้ทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เจ้าพนักงาน หรือสถาบันโดยการคุกคามด้วยการลงโทษ งานหรือบริการซึ่งทำให้ภาคเอกชนด้วยการบังคับ (เช่น สูญเสียเสรีภาพ การกักค่าแรงงาน การริบเอกสารประจำตัว หรือการคุกคามจะลงโทษ) และการปฏิบัติเยี่ยงความเป็นทาสดังเช่นการไถ่หนี้ และการแต่งงานหรือการหมั้นหมายเด็กเพื่อแลกเปลี่ยนค่าตอบแทน (ดูอนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ฉบับที่ 29 (2473) ว่าด้วยแรงงานถูกบังคับ (มาตรา 2 และ 11) และอนุสัญญาเพิ่มเติมเรื่องการเป็นทาส การค้าทาส และสถาบันและการปฏิบัติเยี่ยงความเป็นทาส (มาตรา 1))

การค้าขายเด็กอย่างผิดกฎหมายดังที่กล่าวถึงในแนวทาง 10 (จ) จะหมายถึงการรับสมัคร การขนส่ง การส่งไป การให้ที่พักพิงหรือการรับบุคคลอายุต่ำกว่า 18 ปีเพื่อความมุ่งหมายในการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบใด ๆ รวมทั้งการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ การแสวงหาประโยชน์จากแรงงานเด็กหรือการรับเป็นบุตรบุญธรรมซึ่งฝ่าฝืนมาตรฐานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องโดยไม่คำนึงว่าเด็กหรือบิดามารดาของเด็กได้แสดงความยินยอมสำหรับการดังกล่าวหรือไม่ (ดูพิธีสารเพื่อป้องกัน ปรายปราม และลงโทษการค้าขายบุคคลอย่างผิดกฎหมายโดยเฉพาะคือสตรีและเด็กซึ่งประกอบอนุสัญญาสหประชาชาติต่อต้านองค์การอาชญากรรมข้ามชาติ (มาตรา 3 (ก), (ข) และ (ค)))

รูปแบบของการค้าประเวณีซึ่งตามแนวทาง 11 (ข) ควรจะแยกความแตกต่าง (ถ้าสามารถทำได้) รวมไปถึงการค้าประเวณีรักต่างเพศและรักร่วมเพศ และการค้าประเวณีเชิงพาณิชย์หรือในรูปแบบอื่นๆ ดังเช่นการนำส่งเด็กให้เข้าวัดหรือผู้นำศาสนาเพื่อความมุ่งหมายในการให้บริการทางเพศ ความเป็นทาสทางเพศ

* ดูวรรค 2 ข้างต้น แนวทางจะสมนัยกับหมายเลขวรรค

การชักชวนจากครูเพื่อให้ประโยชน์เป็นพิเศษแก่กับบริการทางเพศจากนักเรียน และการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทำงานบ้าน

รัฐอาจประสงค์จะเสนอข้อมูลที่กล่าวถึงในแนวทาง **13** (ก) ในรูปแบบของตารางกฎหมายที่เกี่ยวข้องและข้อกำหนดซึ่งเกี่ยวข้องมากที่สุดของกฎหมายดังกล่าว

บทบาทสำคัญของผู้ตรวจการของเด็กและสถาบันที่คล้ายคลึงกันซึ่งกล่าวถึงในแนวทาง **13** (ม) จะถูกกล่าวถึงโดยคณะกรรมการในความเห็นทั่วไป ฉบับที่ 2 เรื่อง “บทบาทของสถาบันสิทธิมนุษยชนอิสระแห่งชาติในการส่งเสริมและการคุ้มครองสิทธิเด็ก” ซึ่งถูกนำมาใช้ในสมัยประชุมที่สามสิบเอ็ดของคณะกรรมการเมื่อปี 2545

ข้อมูลซึ่งถูกจัดให้เพื่อสนองตอบแนวทางที่มีอยู่ในหมวด 4 ข้างต้น โดยเฉพาะคือในรายงานซึ่งทำโดยรัฐสหพันธ์ รัฐซึ่งมีอาณาเขตในภาวะพึ่งพิง และ/หรือ เขตปกครองตนเอง และรัฐซึ่งมีระเบียบทางกฎหมายรับรองกฎหมายของศาสนา กฎของชนเผ่า หรือกฎหมายของชนพื้นเมืองดั้งเดิมควรจะรวมไปถึงข้อมูลเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องของเขตอำนาจทั้งหมดซึ่งมีอำนาจหน้าที่เหนือเรื่องเหล่านี้รวมทั้งกฎหมายที่ใช้กับกองทัพ

การตอบต่อแนวทาง **16** โดยอย่างยิ่งคือวรรคย่อย (ข) ของแนวทางควรจะแยกความแตกต่างระหว่างการลงโทษที่ใช้กับผู้ใหญ่ซึ่งถูกพิพากษาลงโทษจากความผิดเช่นว่านี้และเยาวชนซึ่งได้กระทำความผิดดังกล่าว มาตรา 3 วรรค 1 ของพิธีสารกำหนดให้รัฐภาคี “อย่างขั้นต่ำ” รับประกันว่าการกระทำที่อยู่ในรายการจะถูกครอบคลุมโดยกฎหมายอาญาหรือกฎหมายที่มีโทษทางอาญาของรัฐภาคี ข้อผูกพันทั่วไปที่กว้างขวางกว่าซึ่งถูกกำหนดไว้ในมาตรา 1 คือเพื่อ “ห้ามการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และสื่อลามกเด็ก” ดังนั้นแนวทาง **16** (จ) จะระบุว่ารายงานควรจะระบุรูปแบบอื่นใดของการซื้อขาย หรือการกระทำหรือการละเว้นการกระทำอื่นใดเกี่ยวกับการค้าประเวณีเด็กหรือสื่อลามกเด็กซึ่งถูกครอบคลุมโดยกฎหมายอาญาหรือกฎหมายที่มีโทษทางอาญาของรัฐภาคี นอกจากนี้ในบางประเทศอาชญากรรมบางอย่างอาจจะถูกใช้เพื่อดำเนินคดีการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก หรือสื่อลามกเด็กแม้ว่ากฎหมายดังกล่าวจะไม่ได้ห้ามการกระทำความผิดเหล่านั้นไว้เป็นเช่นนั้น รายงานต่าง ๆ ควรจะกล่าวถึงความผิดเช่นว่านี้และอธิบายการใช้กฎหมายดังกล่าวกับการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก และ/หรือ สื่อลามกเด็ก

นิติบุคคลที่กล่าวถึงในแนวทาง

18

จะเป็นองค์กรนอกเหนือไปจากตัวบุคคลซึ่งมีบุคลิกภาพทางกฎหมาย
 ดังเช่นบริษัทและกิจการธุรกิจอื่นๆ ฝ่ายปกครองท้องถิ่นหรือภูมิภาค และมูลนิธิ องค์กรการ
 และสมาคมซึ่งได้รับการยอมรับอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

ตราสารทางกฎหมายระหว่างประเทศที่สามารถใช้ได้แนวทาง 19 จะรวมถึงมาตรา 20
 และ 21 ของอนุสัญญาเมื่อใช้ร่วมกันกับหลักการทั่วไปซึ่งรับรองโดยมาตรา 2, 3, 6 และ 12
 ของอนุสัญญา

อนุสัญญากรุงเฮกว่าด้วยการคุ้มครองเด็กและความร่วมมือเกี่ยวกับการรับเป็นบุตรบุญธรรมระห
 ว่างประเทศ (2536)

ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาว่าเป็นตราสารที่เหมาะสมเพื่อให้เป็นไปตามข้อผูกพันที่มีอยู่ในมา
 ตรา 21 (จ) ของอนุสัญญา อนุสัญญายุโรปว่าด้วยการรับเป็นบุตรบุญธรรม (CETS ฉบับที่ 58)
 (2510) กฎบัตรแอฟริกาว่าด้วยสิทธิและสวัสดิการของเด็ก (2533)

ปฏิญญาว่าด้วยหลักการทางสังคมและทางกฎหมายที่เกี่ยวกับการคุ้มครองและสวัสดิการของเด็
 กโดยการอ้างอิงเป็นพิเศษถึงการจัดที่อยู่อาศัยและการรับเป็นบุตรบุญธรรมสำหรับเด็กกำพร้าใ
 นระดับชาติและระหว่างประเทศซึ่งนำมาใช้โดยสมัชชาใหญ่เมื่อปี 2529

และสนธิสัญญาทวิภาคีว่าด้วยการรับเป็นบุตรบุญธรรมฉบับต่างๆ

ปฏิญญาว่าด้วยหลักการทางสังคมและทางกฎหมายซึ่งกล่าวไว้ในอารัมภบทของอนุสัญญาว่าด้วย
 สิทธิเด็กจะสามารถใช้ได้กับทุกรัฐรวมทั้งรัฐซึ่งไม่ได้เป็นภาคีในสนธิสัญญาฉบับใด ๆ ที่กล่าวถึง
 ข้างต้น

ข้อมูลที่กล่าวถึงในแนวทาง 27 ควรจะประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ โดยเฉพาะคือ

(ก) กฎหมายใดๆหรือมาตรฐานทางกฎหมายอื่นๆ
 ซึ่งกำหนดให้ผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็กผู้เสียหายหรือเด็กพยานเป็นข้อพิจารณาในเบื้องต้นใน
 เรื่องกระบวนการยุติธรรมทางอาญาเกี่ยวกับการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีเด็ก
 และสื่อลามกเด็ก

(ข) กฎหมายใดๆ หรือมาตรฐานทางกฎหมาย วิธีดำเนินการ และข้อปฏิบัติอื่นๆ
 เกี่ยวกับการจัดที่อยู่อาศัยให้เด็กซึ่งได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้เสียหายจากการซื้อขาย
 การค้าประเวณีเด็ก

หรือสื่อลามกเด็กให้อยู่ในการดูแลคุ้มครองในสิ่งอำนวยความสะดวกของตำรวจหรือของทัณฑ์ส
 าน

หรือสิ่งอำนวยความสะดวกสวัสดิการเด็กของรัฐในระหว่างระยะเวลาการสืบสวนหรือกระบวนการพิจารณาทางกฎหมายต่อผู้กระทำความผิดดังกล่าว

และข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเด็กซึ่งถูกจัดให้อยู่ในความดูแลเช่นว่านี้สำหรับระยะเวลาการสืบสวนหรือกระบวนการพิจารณาดังกล่าวโดยแบ่งออก (ถ้าสามารถทำได้) ตามอายุ เพศ และถิ่นกำเนิดดั้งเดิมของเด็ก

ลักษณะของสิ่งอำนวยความสะดวกและระยะเวลาเฉลี่ยของการจัดให้มีที่อยู่อาศัย

(ค) หลักการว่าเด็กจะไม่ต้องสูญเสียเสรีภาพนอกจากว่าเป็นทางเลือกสุดท้ายเท่านั้น (ดูมาตรา 37 (ข) ของอนุสัญญา) เด็กผู้เสียหายหรือเด็กพยานไม่ควรจะจัดให้อยู่อาศัยในสิ่งอำนวยความสะดวกของตำรวจหรือของทัณฑ์สถานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกสวัสดิการเด็กแบบปิด (ยกเว้นในพฤติการณ์รุนแรงพิเศษ) เพื่อรับประกันการคุ้มครองเด็กและความสามารถมีให้ได้ในกระบวนการพิจารณาทางอาญา

(ง) กฎหมาย วิธีดำเนินการ และข้อปฏิบัติใด ๆ ซึ่งยอมให้จัดที่อยู่อาศัยแก่เด็กซึ่งได้รับการพิจารณาว่าเป็นผู้เสียหายจากการซื้อขาย การค้าประเวณีเด็ก หรือสื่อลามกเด็กให้อยู่ในความดูแลชั่วคราวของญาติ บิดามารดาบุญธรรม ผู้ปกครองชั่วคราว หรือองค์กรประชาคมในระหว่างการสืบสวนหรือกระบวนการพิจารณาทางกฎหมายต่อผู้กระทำความผิดดังกล่าว และข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนเด็กซึ่งถูกจัดให้อยู่ในสถานที่เช่นนั้นโดยแบ่งออก (ถ้าสามารถทำได้) ตามอายุ เพศ และถิ่นกำเนิดดั้งเดิมของเด็ก ชนิดของผู้ให้การดูแลและระยะเวลาเฉลี่ยของการจัดให้มีที่อยู่อาศัย

(จ) มาตรฐานทางกฎหมายใด ๆ ซึ่งถูกนำมาใช้โดยคำนึงถึงสิทธิของเด็กผู้เสียหายจากการซื้อขาย การค้าประเวณีเด็ก หรือสื่อลามกเด็กที่จะได้รับแจ้งให้ทราบเกี่ยวกับสิทธิทางกฎหมายของตนและบทบาทของตนที่จะมีในกระบวนการพิจารณาทางอาญาเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์เช่นว่านี้ และขอบเขต กำหนดเวลา และความก้าวหน้าและผลที่ออกมาของกระบวนการพิจารณาดังกล่าว และการปฏิบัติและวิธีดำเนินการที่ได้ถูกจัดตั้งขึ้นเพื่อให้ข้อมูลดังกล่าวแก่เด็ก

(ฉ) มาตรฐานทางกฎหมายใด ๆ ซึ่งถูกนำมาใช้ที่คำนึงถึงสิทธิของเด็กผู้เสียหายจากการซื้อขาย การค้าประเวณีเด็ก หรือสื่อลามกเด็กที่จะแสดงหรือส่งความคิดเห็น ความต้องการ

และความกังวลของตนเรื่องกระบวนการพิจารณาทางอาญาเกี่ยวกับการแสวงหาประโยชน์จากตนและหน้าที่ของพนักงานสืบสวน อัยการ และเจ้าพนักงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่จะนำความคิดเห็นและความกังวลของตนไปพิจารณาวิธีการและวิธีดำเนินการที่ใช้เพื่อให้มีความมั่นใจในความคิดเห็น ความต้องการ และความกังวลของเด็กผู้เสียหายซึ่งมีอายุและภูมิหลังแตกต่างกัน และเพื่อติดต่อสื่อสารเด็กกับเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง และข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าที่ได้สร้างขึ้นและข้อขัดข้องที่ได้ประสบ (ถ้ามี) ในการดำเนินการตามมาตรฐานและวิธีดำเนินการดังกล่าว

(ซ) โครงการและบริการใดๆ
 ซึ่งให้การสนับสนุนแก่เด็กผู้เสียหายในระหว่างกระบวนการพิจารณาทางอาญาต่อผู้ที่รับผิดชอบในการแสวงหาผลประโยชน์จากเด็ก
 สถานที่ทางภูมิศาสตร์และลักษณะของหน่วยงานหรือองค์กรซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบ (เป็นของรัฐ ได้รับความสนับสนุนจากรัฐ หรือไม่ใช่ของรัฐ)
 ลักษณะของบริการสนับสนุนที่จัดให้มาและความคุ้มครอง ข้อมูลใดๆ ที่มีอยู่เกี่ยวกับอายุ เพศ ถิ่นกำเนิดดั้งเดิม และลักษณะอื่นๆที่เกี่ยวข้องของผู้รับผลประโยชน์ ผลการประเมินใดๆ ของการสนับสนุนที่ให้มา และความคิดเห็นของรัฐภาคีเกี่ยวกับความพอเพียงของการคุ้มครองขอบเขตและคุณภาพของบริการที่มีอยู่และแผนงานใดๆ ที่จะขยายบริการดังกล่าวออกไป

(ซ) กฎหมายหรือข้อบังคับใดๆ
 ซึ่งถูกวางรูปแบบมาเพื่อคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัวและป้องกันการเปิดเผยตัวของผู้เสียหายจากการกระทำความผิดที่กล่าวถึงในพิธีสาร
 และมาตรการอื่นใดที่รัฐภาคีใช้เพื่อคุ้มครองความเป็นส่วนตัวของเด็กและป้องกันการเปิดเผยตัวของเด็กตลอดจนความคิดเห็นของรัฐภาคีว่ากฎหมาย ข้อบังคับ และมาตรการอื่น ๆ มีประสิทธิผลหรือไม่ และ ถ้าหากว่าไม่ให้แสดงเหตุผลว่าทำไมจึงไม่มีประสิทธิผล และรัฐภาคีมีแผนการใดๆ เพื่อเพิ่มการคุ้มครองสิทธิในความเป็นส่วนตัวของเด็กและป้องกันการเปิดเผยตัวเด็ก

(ฌ) นโยบาย วิธีดำเนินการ โครงการ พิธีการ
 หรือมาตรการอื่นๆซึ่งได้ถูกจัดให้มีไว้เพื่อรับประกันความปลอดภัยของเด็กผู้เสียหายจากการซื้อขาย การค้าประเวณี หรือสื่อลามกผู้ซึ่งอาจมีความเสี่ยงจากการแก๊งค์หรือการข่มขู่ และเพื่อรับประกันความปลอดภัยของครอบครัวของเด็กและของพยานซึ่งอาจได้รับอันตรายจากความเสียดังกล่าวตลอดจนความคิดเห็นของรัฐภาคีว่ามาตรการดังกล่าวมีประสิทธิภาพหรือไม่

และถ้าหากว่าไม่ ให้แสดงเหตุผลว่าทำไมจึงไม่มีประสิทธิผล และรัฐภาคีมีแผนการใดๆ เพื่อเสริมสร้างมาตรการดังกล่าว เปลี่ยนแปลงแก้ไขมาตรการดังกล่าว หรือนำมาตรการป้องกันใหม่มาใช้ และ

(ญ) กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ แนวทาง หรือนโยบายใด ๆ ซึ่งได้ถูกนำมาใช้โดยเจ้าพนักงานผู้มีอำนาจหน้าที่ของฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร หรือฝ่ายตุลาการเพื่อหลีกเลี่ยงความล่าช้าที่ไม่จำเป็นในการชี้ขาดคดีซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดที่กล่าวถึงในพิธีสารนี้ และในการออกคำสั่งหรือคำพิพากษาให้จ่ายค่าสินไหมทดแทนแก่เด็กผู้เสียหายตลอดจนหลักนิติศาสตร์ใดๆ ที่ศาลของรัฐภาคีอาจจะนำมาใช้เกี่ยวกับมติของเรื่องดังกล่าวได้อย่างเหมาะสมกับเวลา

ข้อมูลที่กล่าวถึงในแนวทาง 28 ควรจะประกอบด้วยสิ่งต่อไปนี้ โดยเฉพาะคือ

- (ก) มาตรการที่ใช้เพื่อประมาณอายุของผู้เสียหายเมื่อไม่มีข้อพิสูจน์ทางเอกสาร
- (ข) มาตรฐานการพิสูจน์อายุของผู้เสียหายและการสันนิษฐานทางกฎหมาย (ถ้ามี) ที่ใช้ และ
- (ค) หน่วยงานหรือองค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการสืบสวนด้วยจุดประสงค์จะกำหนดหาอายุของเด็กและวิธีการที่ใช้ไปการนี้

ข้อมูลที่จัดให้ในการตอบสนองต่อแนวทาง 28

ยังควรจะระบุอีกด้วยว่าข้อขัดข้องในการกำหนดหาอายุผู้ที่ถูกสันนิษฐานว่าเป็นเหยื่อจากการกระทำ ความผิดที่กล่าวถึงในพิธีสารเป็นอุปสรรคในสาระสำคัญหรือไม่ต่อการบังคับใช้กฎหมายและการคุ้มครองเด็กอย่างมีประสิทธิภาพต่อการปฏิบัติเช่นว่านี้ และ ถ้าหากว่าเป็นเช่นนั้นทำไมจึงเป็น และแผนอะไร (ถ้ามี) ที่รัฐภาคีต้องต้องเอาชนะหรือการดำเนินการอะไรที่รัฐภาคีพิจารณาว่าจำเป็นเพื่อแก้ปัญหาข้อขัดข้องดังกล่าว นอกจากนี้ข้อมูลที่จัดให้ยังควรจะถูกจำแนกอีกด้วย (เมื่อมีความเกี่ยวข้อง) ระหว่างความผิดที่ได้ถูกกระทำภายในอาณาเขตของรัฐภาคีต่อเด็กผู้ซึ่งเป็นคนในสัญชาติ และความผิดซึ่งผู้เสียหายอาจไม่ใช่คนในสัญชาติของรัฐภาคี หรือการกระทำอาจจะเกิดขึ้นในอาณาเขตของรัฐอีกรัฐหนึ่งก็ได้

ข้อมูลที่ถูกจัดให้ในการสนองตอบต่อแนวทาง 29 และ 30 ควรจะ

(ก)

ระบุว่าการบัญญัติกฎหมายของเขตอำนาจที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของรัฐภาคีค้ำึงถึงข้อกำหนดว่าให้ผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็กเป็นข้อพิจารณาในเบื้องต้นในการปฏิบัติซึ่งกระบวนการยุติธรรมทางอาญาสามารถให้ได้กับเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายจากการกระทำผิดอย่างใดอย่างหนึ่งที่กล่าวไว้ในพิธีสารหรือไม่ และ ถ้าหากว่าไม่เป็นเช่นนั้น รัฐภาคีได้ใช้ขั้นตอนอะไร (ถ้ามี) หรือมีแผนการที่จะใช้นำหลักการนี้เข้าไปไว้ในการบัญญัติกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(ข) กล่าวถึงระเบียบ แนวทาง นโยบาย หรือหลักนิติศาสตร์ใดๆ ว่าผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็กจะถูกกำหนดอย่างไรในบริบทนี้และวิธีการที่จะใช้เพื่อกำหนดผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็กผู้เสียหายแต่ละคน

(ค) โดยเฉพาะคือ กล่าวถึงถึงระเบียบ แนวทาง นโยบาย หรือหลักนิติศาสตร์ใดๆ เกี่ยวกับวิธีการที่ใช้เพื่อพิจารณาความคิดเห็นของเด็กและน้ำหนักที่ให้กับความคิดเห็นดังกล่าวในการกำหนดว่าอะไรคือผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็กในบริบทนี้

(ง) นอกจากนี้
กล่าวถึงถึงขั้นตอนอะไรที่ได้ใช้และกลไกและวิธีดำเนินการอะไรได้ถูกจัดตั้งเพื่อให้เด็กผู้เสียหายได้รับข้อมูลเชิงภาวะวิสัยในภาษาที่เหมาะสมกับอายุและวุฒิหลังของเด็ก เรื่องการสืบสวนและกระบวนการพิจารณาในทางอาญาเกี่ยวกับการกระทำความผิดที่มีผลต่อเด็ก สิทธิของเด็กเกี่ยวกับการสืบสวนและกระบวนการพิจารณาดังกล่าว และทางเลือกใดๆ หรือหนทางดำเนินการอื่นๆ ที่เด็กอาจจะมี

(จ) กล่าวถึงการบัญญัติกฎหมาย ข้อบังคับ วิธีดำเนินการ นโยบาย และหลักนิติศาสตร์ใดๆ เกี่ยวกับจุดยืนทางกฎหมายของเด็กโดยค้ำึงถึงคำวินิจฉัยที่ต้องทำเกี่ยวกับกระบวนการพิจารณาในทางอาญาสำหรับการกระทำความผิดต่อเด็กซึ่งรวมทั้งขีดจำกัดอายุใดๆ เกี่ยวกับการตัดสินใจของเด็กว่าจะให้การหรือไม่หรือมิฉะนั้นแล้วก็เข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการพิจารณา อำนาจหน้าที่ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่จะทำการตัดสินใจดังกล่าวสำหรับเด็ก และการแต่งตั้งผู้ปกครองชั่วคราวเพื่อรับประกันว่าผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็กจะถูกระบุออกมา และได้รับความเคารพในกรณีที่ไม่มียุติธรรมหรือผู้ปกครอง

หรือในกรณีที่น่าจะมีการขัดกันของผลประโยชน์ระหว่างเด็กผู้เสียหายกับบิดามารดาหรือผู้ปกครองตามกฎหมาย และ

(จ) กล่าวถึงบทบาท (ถ้ามี) ของหน่วยงานคุ้มครองเด็กหรือองค์กรสิทธิเด็กในกระบวนการพิจารณาทางอาญาเกี่ยวกับความผิดที่กล่าวถึงในพิธีสาร โดยเฉพาะคือบทบาทใดๆ ที่องค์กรดังกล่าวอาจจะมีในการป้องกันผลประโยชน์ที่ดีที่สุดของเด็กผู้เสียหายหรือเด็กพยานในกระบวนการพิจารณาดังกล่าว

ข้อมูลซึ่งถูกร้องขอตามแนวทาง 31 ควรจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับหน่วยงานหรือองค์กรที่มีอำนาจหน้าที่สืบสวน และ/หรือ ดำเนินคดีการกระทำความผิดที่กล่าวถึงในพิธีสาร และศาลซึ่งมีอำนาจหน้าที่เหนือการกระทำความผิดเหล่านี้ทั่วทั้งอาณาเขตหรืออาณาเขตต่างๆ ของรัฐภาคี และไม่ว่าการติดต่อกับเด็กผู้เสียหายและพยานโดยพนักงานขององค์กรดังกล่าวจะถูกจำกัดอยู่กับเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายเฉพาะคดีที่เกี่ยวกับเด็ก ข้อกำหนดเฉพาะใดๆ เกี่ยวกับการศึกษาเรื่องสิทธิเด็กและจิตวิทยาเด็กหรือพัฒนาการที่ใช้ได้กับการรับสมัครหรือการ แต่งตั้งพนักงานซึ่งมีการติดต่อกับเด็ก โครงการฝึกอบรมในระดับแรกเข้าหรือให้บริการซึ่งให้การฝึกอบรมในด้านกฎหมาย จิตวิทยา และที่เกี่ยวข้องอย่างอื่นแก่พนักงานซึ่งมีการติดต่อกับเด็กและผู้กำกับดูแลของเด็กโดยได้รับการ วางรูปแบบให้รับประกันว่าเด็กผู้เสียหายจะได้รับการปฏิบัติที่คำนึงถึงความอ่อนไหวต่ออายุ เพศ ภูมิหลัง และประสบการณ์ของเด็กและมีความเคารพในสิทธิของเด็ก และการกล่าวโดยย่อถึงเนื้อหาและวิธีวิทยาของโครงการฝึกอบรมเช่นว่านี้ และหน่วยงานหรือองค์กรภาครัฐหรือเอกชนที่จัดให้การดูแล ที่พักพิง และบริการทางจิตวิทยาแก่ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดที่กล่าวถึงในพิธีสารนี้ และข้อบังคับใดๆ ที่ใช้อยู่เกี่ยวกับคุณสมบัติและการฝึกอบรมของผู้ให้บริการเอกชน

ข้อมูลที่จัดให้ในการสนองตอบต่อแนวทาง 32 ควรจะระบุหน่วยงาน องค์กร และเครือข่ายภาครัฐหรือเอกชนซึ่งเกี่ยวข้องมากที่สุดในความพยายามเพื่อป้องกันการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีและสื่อลามกเด็กและการปฏิบัติที่เกี่ยวข้งตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องมากที่สุดในการ ให้ความคุ้มครอง การฟื้นฟูสุขภาพ และบริการทำนองเดียวกันให้แก่ผู้เสียหายจากการปฏิบัติดังกล่าว และให้กล่าวถึงการโจมตีหรือการคุกคามต่อความปลอดภัย ความมั่นคง

และความซื่อสัตย์สุจริตขององค์กรดังกล่าวข้างต้นและเจ้าหน้าที่หรือพนักงานขององค์กรตลอดจน
 ชนิดของมาตรการที่รัฐภาคีได้ใช้เพื่อคุ้มครองบุคคลหรือองค์กรซึ่งได้เป็นเป้าหมายของการโจมตี
 และการคุกคามชนิดที่กล่าวถึงข้างต้น

และมาตรการหรือนโยบายที่ได้นำมาใช้เป็นข้อควรระวังต่อการคุกคามหรือการโจมตีดังกล่าว

สำหรับความมุ่งหมายของแนวทาง

33

สิทธิของบุคคลผู้ถูกกล่าวหาที่จะได้รับการพิจารณาคดีอย่างเป็นธรรมและไม่มีอคติควรจะได้รับ
 การพิจารณาว่าเป็นสิทธิที่กำหนดไว้ในมาตรา 14 และ 15

ของกติการะหว่างประเทศว่าด้วยสิทธิพลเมืองและสิทธิทางการเมือง

โดยเฉพาะคือมีสิทธิที่จะได้รับการสันนิษฐานว่าบริสุทธิ์จนกว่าจะพิสูจน์ได้ว่ามีความผิดตามกฎหมาย
 สิทธิที่จะมีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเตรียมตัวต่อสู้คดี

และสิทธิที่จะซักถามหรือได้ซักถามพยานซึ่งปรักปรำตน

ข้อมูลที่จัดให้ในการสนองตอบต่อแนวทาง

34

ควรจะประกอบด้วย

การระบุโครงการหรือบริการและหน่วยงานหรือองค์กรที่ดำเนินการ

ตำแหน่งทางภูมิศาสตร์ขององค์กร

และการกล่าวถึงชนิดของบริการที่จัดให้

ข้อมูลจำนวนเด็กซึ่งได้รับความช่วยเหลือดังกล่าว

โดยแบ่งออกตามอายุและเพศของผู้รับผลประโยชน์

ชนิดของการทารุณที่ได้รับ

และจัดให้ความช่วยเหลือในที่พักอาศัยหรือในสภาพซึ่งไม่ใช่ที่พักอาศัย

ผลของการประเมินผลใดๆ

ที่ได้ทำสำหรับความช่วยเหลือที่จัดให้โดยโครงการที่มีอยู่และข้อมูลเกี่ยวกับการเรียกร้องบริการ

ดังกล่าวที่ไม่ได้รับ

(ถ้ามี)

และแผนงานใดๆ

ซึ่งรัฐภาคีมีเพื่อเพิ่มขีดความสามารถของโครงการที่มีอยู่หรือเพื่อขยายชนิดของบริการที่จัดให้

ตลอดจนข้อมูลอื่นใดที่รัฐภาคีพิจารณาว่ามีความเกี่ยวข้อง

สิทธิที่จะได้รับความช่วยเหลือในการกลับคืนสู่สังคมและการฟื้นคืนสภาพทางจิตวิทยาที่

กล่าวถึงในแนวทาง

35

และมาตรา

9

วรรค

3

ของพิธีสารรวมทั้งสิทธิของเด็กที่ต้องสูญเสียองค์ประกอบใดๆในเอกลักษณ์ของตน

ที่จะได้รับความช่วยเหลือในการสร้างเอกลักษณ์ของตนกลับคืนมาอย่างรวดเร็ว

ซึ่งเป็นสิทธิที่ได้รับการยอมรับในมาตรา 8 วรรค 2 ของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กอีกด้วย

ข้อมูลที่จัดให้ในการสนองตอบต่อแนวทาง 36 ควรจะประกอบด้วย

(ก)

จำนวนเด็กซึ่งไม่ใช่คนในสัญชาติหรือซึ่งไม่ทราบสัญชาติผู้ซึ่งถูกระบุประจำปีว่าเป็นผู้เสียหายจา

กการซื้อขาย การค้าประเวณีเด็ก
และสื่อลามกเด็กโดยแบ่งออกในขอบเขตที่สามารถทำได้ตามอายุ เพศ
ชนิดของการแสวงหาประโยชน์ และประเทศต้นกำเนิด

(ข)

นโยบายของรัฐภาคีเกี่ยวกับการส่งเด็กผู้เสียหายกลับคืนประเทศเดิมและการกลับคืนสู่ครอบครัว
วและประชาคมของตนรวมทั้งวิธีซึ่งนโยบายดังกล่าวพิจารณาประเด็นดังกล่าวว่าเป็นผลประโยชน์
ที่ดีที่สุดของเด็ก สิทธิของเด็กที่ความคิดเห็นของตนจะได้รับการพิจารณา
การมีส่วนร่วมของเด็กในกระบวนการพิจารณาทางอาญาต่อบุคคลซึ่งรับผิดชอบต่อการแสวงหาประ
โยชน์จากตน และสิทธิของเด็กที่จะได้รับการคุ้มครองจากความเสี่ยงของการตอบโต้
และที่จะได้รับความช่วยเหลือในการฟื้นฟูสภาพทางกายและทางจิตวิทยา

(ค)

ความตกลงทางกฎหมายหรือทางฝ่ายบริหารใดๆที่มีอยู่เกี่ยวกับประเทศอื่น ๆ
เกี่ยวกับการส่งเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายจากรูปแบบเหล่านี้ของการแสวงหาประโยชน์กลับคืนสู่ประ
เทศเดิม ความช่วยเหลือร่วมกันในการสร้างเอกลักษณ์ของเด็กกลับคืนมา
หรือการย้ายครอบครัวของเด็ก
และสำหรับการประเมินผลความเหมาะสมในการส่งคืนเด็กกลับไปยังครอบครัวหรือประชาคมของ
เด็กซึ่งตรงกันข้ามกับรูปแบบอื่นๆของการกลับคืนสู่สังคม และ

(ง)

ข้อมูลเกี่ยวกับความก้าวหน้าที่สร้างขึ้นและข้อขัดข้องที่ได้ประสบในการป้องกันสิทธิที่ได้กลับคืน
สู่สังคม
ที่จะได้รับการคืนสภาพเอกลักษณ์และสภาพทางกายและสภาพทางจิตวิทยาของเด็กซึ่งเป็นผู้เสี
ยหายจากรูปแบบเหล่านี้ของการแสวงหาประโยชน์และผู้ซึ่งไม่ใช่บุคคลในสัญชาติ
หรือซึ่งไม่ทราบสัญชาติ ตลอดจนแผนงานใดๆ
ซึ่งรัฐภาคีอาจจะมีเพื่อเอาชนะข้อขัดข้องที่ได้ประสบ (ถ้ามี)

ข้อมูลที่จัดให้ในการสนองตอบต่อแนวทาง 37 ควรจะประกอบด้วย

(ก)

ไม่ว่าสิทธิของเด็กที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนเป็นเรื่องรองจากหรืออยู่ในเงื่อนไขของการพิสูจน์
ความรับผิดชอบทางอาญาเสียก่อนจากบุคคลซึ่งรับผิดชอบสำหรับการแสวงหาประโยชน์จากเด็
ก

(ข)

วิธีดำเนินการและมาตรฐานเกี่ยวกับการแต่งตั้งผู้ปกครองหรือผู้แทนของเด็กเพื่อความมุ่งหมายของวิธีดำเนินการทางกฎหมายชนิดนี้เมื่อการขัดกันของผลประโยชน์ของเด็กกับผลประโยชน์ของบิดามารดาของเด็กที่เป็นความจริง ที่อาจเป็นไปได้ หรือที่มีแนวโน้มว่าจะเกิดขึ้น

(ค)

มาตรฐานและวิธีดำเนินการเกี่ยวกับการทำข้อตกลงโดยสมัครใจของคดีหรือการร้องทุกข์เกี่ยวกับการซื้อขายเด็ก การค้าประเวณีหรือสื่อลามกเด็ก

(ง)

ไม่ว่าจะมีความแตกต่างระหว่างวิธีดำเนินการที่สามารถนำมาใช้ได้กับคดีที่เกี่ยวข้องกับเด็กและที่เกี่ยวข้องกับผู้ใหญ่ทราบเท่าที่สามารถรับฟังหลักฐานได้หรือวิธีซึ่งหลักฐานเกี่ยวกับเด็กผู้เสียหายถูกนำเสนอ

(จ)

ไม่ว่าจะเปรียบเทียบและแนวทางเกี่ยวกับการบริหารจัดการคดีจะรับทราบความสำคัญของความจำเป็นต่อหลีกเลี่ยงความล่าช้าอันไม่สมควรในการปิดคดีเกี่ยวกับเด็กตามมาตรา 8 วรรค 1 (ข) ของพิธีสารหรือไม่ก็ตาม

(ฉ)

ไม่ว่าจะมีความแตกต่างใดๆ หรือไม่ก็ตามในเรื่องอายุความสามารถนำมาใช้ได้กับการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนสำหรับรูปแบบเหล่านี้ของการแสวงหาประโยชน์เมื่อผู้เสียหายเป็นเด็ก

(ช)

รูปแบบพิเศษใดๆของกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการใช้การโอนการครอบครองและการป้องกันค่าเสียหายที่ให้กับเด็กจนกว่าจะถึงเวลาที่เด็กบรรลุนิติภาวะ

(ซ)

รูปแบบพิเศษอื่นใดของวิธีดำเนินการที่มีอยู่ซึ่งเด็กอาจจะนำมาใช้ได้เพื่อเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนในชนิดของคดีที่กล่าวถึงข้างต้นที่ถูกวางรูปแบบให้คดีมีความอ่อนไหวมากขึ้นต่อความจำเป็นพิเศษ สิทธิ และความเสียงของเด็ก

(ณ)

ไม่ว่าข้อมูลที่ใช้ในการตอบต่อวรรคก่อนๆ ของแนวทางฉบับนี้จะใช้ได้หรือไม่ก็ตามกับผู้เสียหายซึ่งอาจไม่ใช่คนในสัญชาติของรัฐภาคีและมาตรการพิเศษใดๆ

ซึ่งอาจมีอยู่เพื่อรับประกันว่าผู้เสียหายซึ่งไม่ใช่หรืออาจไม่ใช่คนในสัญชาติซึ่งมีหนทางอย่างเท่าเทียมกันในการเข้าถึงการเยียวยาแก้ไขที่วางรูปแบบมาเพื่อให้ได้รับค่าสินไหมทดแทนสำหรับความเสียหายเนื่องจากรูปแบบของการแสวงหาประโยชน์ที่กล่าวถึงข้างต้น

(ญ)

ข้อมูลใดๆ

เกี่ยวกับจำนวนและค่าทำขวัญให้เด็กสำหรับการกระทำทารุณชนิดนี้อันเป็นผลมาจากกระบวนการพิจารณาในทางกฎหมายหรือทางฝ่ายบริหารหรือการทำความตกลงซึ่งกำกับดูแลโดยองค์กรของรัฐซึ่งจะช่วยให้คณะกรรมการเข้าใจได้ว่าการเยียวยาแก้ไขและวิธีดำเนินการที่มีอยู่ทำงานอย่างไรในทางปฏิบัติ

(ฎ)

ไม่ว่ารัฐภาคีจะพิจารณาว่าการเยียวยาแก้ไขและวิธีดำเนินการที่มีอยู่ให้การคุ้มครองอย่างพอเพียงต่อสิทธิของเด็กซึ่งเป็นผู้เสียหายจากรูปแบบข้างต้นของการแสวงหาประโยชน์ที่จะได้รับค่าสินไหมทดแทนอย่างพอเพียงสำหรับความเสียหายหรือไม่ และ ถ้าหากว่าไม่เป็นเช่นนั้น รัฐภาคีจะพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงอย่างไรเพื่อเพิ่มการคุ้มครองสิทธินี้ให้มีประสิทธิภาพ

ความเสียหายจะรวมไปถึงความเสียหายทางกายหรือทางใจ ความทุกข์ทางอารมณ์ ความเสื่อมเสียต่อผลประโยชน์ทางศีลธรรม (เช่น เกียรติยศ ชื่อเสียง ความผูกพันในครอบครัว จรรยาบรรณทางศีลธรรม) การถูกปฏิบัติในสิทธิ การสูญเสียทรัพย์สิน การสูญเสียรายได้หรือการสูญเสียอย่างอื่นทางเศรษฐกิจ และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการบำบัดรักษาการบาดเจ็บใดๆและบำบัดความเสียหายต่อสิทธิของผู้เสียหายทั้งหมด (ดูหลักการข้อ 19 และ 20 ของหลักการพื้นฐานและแนวทางว่าด้วยสิทธิที่จะได้รับการเยียวยาแก้ไขและการชดเชยค่าเสียหายสำหรับผู้เสียหายจากการฝ่าฝืนกฎหมายสิทธิมนุษยชนระหว่างประเทศอย่างร้ายแรงและการฝ่าฝืนกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศอย่างร้ายแรง)

บทที่ 10

คณะกรรมการสิทธิการคนงานย้ายถิ่น

คำนำ

1. มาตรา 73
ของอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของคนงานย้ายถิ่นทั้งปวงและสมาชิกในครอบครัวของตนกำหนดว่ารัฐภาคีจะดำเนินการส่งมอบรายงานเรื่องมาตรการที่รัฐภาคีได้ใช้เพื่อให้เกิดผลต่อข้อกำหนดของอนุสัญญาแก่เลขาธิการสหประชาชาติเพื่อการพิจารณาโดยคณะกรรมการสิทธิการ
คณะกรรมการสิทธิการได้ตกลงในแนวทางต่อไปนี้อย่างมุ่งเน้นเพื่อปกป้องแก่รัฐภาคีเรื่องรูปแบบและเนื้อหาของรายงานเบื้องต้นของรัฐภาคี
2. รัฐภาคีซึ่งกำลังจัดทำรายงานเบื้องต้นอยู่แล้วในขณะการส่งแนวทางเหล่านี้ให้สามารถจะทำรายงานของตนให้เสร็จสมบูรณ์และส่งมอบให้แก่คณะกรรมการได้แม้ว่าจะไม่ได้จัดทำรายงานให้สอดคล้องกับแนวทางฉบับนี้

ก. ส่วนที่ 1 ข้อมูลในลักษณะทั่วไป

3. ส่วนนี้ควรจะ

(ก) กล่าวถึงกรอบงานทางรัฐธรรมนูญ ทางฝ่ายนิติบัญญัติ ทางฝ่ายตุลาการ และทางฝ่ายบริหารซึ่งบังคับใช้การดำเนินการตามอนุสัญญา และความตกลงระดับทวิภาคี ระดับภูมิภาค หรือระดับพหุภาคีในด้านการย้ายถิ่นที่รัฐภาคีซึ่งทำรายงานได้ลงนามไว้

(ข)
ให้ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพตามที่แบ่งออกเท่าที่ทำได้ในเรื่องลักษณะและรูปแบบของกระแสการย้ายถิ่น (การย้ายถิ่นเข้าประเทศ การผ่านชั่วคราว และการย้ายถิ่นออกนอกประเทศ) ซึ่งรัฐภาคีที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมอยู่

(ค)
กล่าวถึงสถานการณ์จริงเกี่ยวกับการดำเนินการภาคปฏิบัติตามอนุสัญญาในรัฐที่ทำรายงานและระบุพฤติการณ์ที่มีผลต่อการปฏิบัติข้อผูกพันของรัฐที่ทำรายงานตามอนุสัญญาจนครบถ้วน

(ง)

ให้รวมข้อมูลเรื่องมาตรการที่รัฐภาคีใช้เพื่อการแพร่กระจายและการส่งเสริมอนุสัญญาและเรื่องความร่วมมือกับสังคมพลเมืองเพื่อที่จะส่งเสริมและเคารพสิทธิที่มีอยู่ในอนุสัญญา

ข. ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับมาตราแต่ละมาตราของอนุสัญญา

4. ส่วนนี้ควรจะให้ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับการดำเนินการโดยรัฐที่ทำรายงานของอนุสัญญาตามลำดับของมาตราและข้อกำหนดของมาตราแต่ละมาตรา เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกวิธีการรายงานสำหรับรัฐภาคี ควรจะจัดให้ข้อมูลตามกลุ่มของมาตราดังต่อไปนี้

(ก) หลักทั่วไป

- มาตรา 1 (1), 7: การไม่เลือกปฏิบัติ
- มาตรา 83: สิทธิที่จะได้รับการเยียวยาแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ
- มาตรา 84: หน้าที่จะต้องดำเนินการตามอนุสัญญา

(ข) ส่วนที่ 3 ของอนุสัญญา:

สิทธิมนุษยชนสำหรับคนงานย้ายถิ่นทั้งปวงและสมาชิกในครอบครัวของตน

- มาตรา 8:
สิทธิที่จะออกจากประเทศใด ๆ รวมทั้งของตนเองและเดินทางกลับ
- มาตรา 9, 10:
สิทธิในชีวิต ห้ามการทรมาน ห้ามการปฏิบัติที่โหดเหี้ยมหรือทำให้เสื่อมเสียศักดิ์ศรี
- มาตรา 11:
ห้ามความเป็นทาสและแรงงานถูกบังคับ
- มาตรา 12, 13 และ 26:
เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออก
เสรีภาพในมโนธรรมและการนับถือศาสนา สิทธิที่จะเข้าร่วมในสหภาพแรงงาน
- มาตรา 14, 15:

ห้ามการรบกวนสิทธิความเป็นส่วนตัว ในเคหสถาน การเขียนหนังสือโต้ตอบ และการติดต่อสื่อสารอื่นๆโดยพลการหรือไม่ชอบด้วยกฎหมาย ห้ามทำให้สูญเสียทรัพย์สินโดยพลการ

- มาตรา 16 (วรรค 1-4), 17 และ 24:

สิทธิที่จะมีเสรีภาพและความปลอดภัยของบุคคล
มาตรการห้ามจับกุมและกักขังโดยพลการ
การยอมรับนับถือความเป็นบุคคลตามกฎหมาย

- มาตรา 16 (วรรค 5-9), 18 และ 19:

สิทธิที่จะได้รับประกันตามกระบวนการยุติธรรม

- มาตรา 20:

ห้ามการจำคุก สูญเสียอำนาจการมีถิ่นที่อยู่ และ/หรือ หนังสืออนุญาตทำงาน และการถูกขับออกเพียงเพราะเหตุไม่ได้ปฏิบัติข้อผูกพันตามสัญญาจนครบถ้วน

- มาตรา 21, 22, 23:

การคุ้มครองจากการถูกริบ และ/หรือ การถูกทำลายบัตรประจำตัวและเอกสารอื่นๆ
การคุ้มครองจากการถูกขับออกเป็นกลุ่ม
สิทธิที่จะหาทางออกขอการคุ้มครองจากทางกงสุลหรือทางการทูต

- มาตรา 25, 27, 28:

หลักความเท่าเทียมกันในการปฏิบัติเกี่ยวกับ
ค่าตอบแทนและสภาพการทำงานอย่างอื่นและข้อกำหนดการทำงาน การประกันสังคม
และสิทธิที่จะได้รับการดูแลสุขภาพอย่างเร่งด่วน

- มาตรา 29, 30, 31:

สิทธิบุตรของคนงานย้ายถิ่นที่มีชื่อ ลงทะเบียนเกิด และสัญชาติ
หนทางในการเข้าถึงการศึกษาตามเกณฑ์การปฏิบัติเท่าเทียมกัน
การเคารพในเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของคนงานย้ายถิ่นและสมาชิกในครอบครัว

- มาตรา 32, 33:

สิทธิที่จะโอนย้ายเงินได้ เงินสะสม และทรัพย์สินส่วนตัวในรัฐแหล่งกำเนิด สิทธิที่จะได้รับการแจ้งให้ทราบถึงสิทธิอันเกิดจากอนุสัญญาและการแพร่กระจายของข้อมูล ข่าวสาร

(ค) ส่วนที่ 4 ของอนุสัญญา: สิทธิอื่น ๆ ของคนงานย้ายถิ่นและครอบครัวของตนซึ่งถูกบันทึกในเอกสารหรืออยู่ในสถาน การณ์ปกติ

- มาตรา 37:

สิทธิที่จะได้รับแจ้งให้ทราบก่อนการออกไปถึงเงื่อนไขของการรับเข้าไปยังรัฐแห่งการจ้างงานและถึงกิจกรรมมีค่าตอบแทนของตน

- มาตรา 38, 39:

สิทธิที่จะขาดงานได้ชั่วคราวโดยไม่มีผลต่ออำนาจที่จะอยู่หรือทำงาน สิทธิที่จะมีเสรีภาพในการโยกย้ายและที่จะเลือกถิ่นที่อยู่ในอาณาเขตของรัฐแห่งการจ้างงานได้

- มาตรา 40, 41, 42:

สิทธิที่จะตั้งสมาคมและสหภาพแรงงาน สิทธิที่จะมีส่วนร่วมในกิจการสาธารณะของรัฐแหล่งกำเนิดของตน และที่จะออกเสียงลงคะแนนและได้รับเลือกในการเลือกตั้งของรัฐนั้น วิธีดำเนินการและสถาบันซึ่งดูแลความจำเป็นของคนงานย้ายถิ่นและการอาจได้รับประโยชน์จากสิทธิทางการเมืองในรัฐแห่งการจ้างงาน

- มาตรา 43, 54, 55:

หลักการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันกับคนสัญชาติของรัฐแห่งการจ้างงานเกี่ยวกับประเด็นที่ระบุไว้ การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันเกี่ยวกับการคุ้มครองจากการถูกให้ออกจากงาน สิทธิประโยชน์จากการไม่มียานพาหนะและหนทางการเข้าถึงแผนงานสาธารณะและการจ้างงานที่เป็นทางเลือก การปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในการใช้สิทธิในกิจกรรมมีค่าตอบแทน

- มาตรา 44 และ 50:

การคุ้มครองการอยู่ร่วมกันของครอบครัวของแรงงานย้ายถิ่นและการกลับมาอยู่ร่วมกันของแรงงานย้ายถิ่น ผลของมรดกกรรมหรือการเลิกการสมรส

- มาตรา 45 และ 53:

การได้ประโยชน์จากการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันสำหรับสมาชิกในครอบครัวของแรงงานย้ายถิ่นในด้านที่ระบุไว้และมาตรการที่ใช้เพื่อรับประกันการส่งบุตรของแรงงานย้ายถิ่นไปเข้าระบบโรงเรียนท้องถิ่น

สิทธิที่จะเลือกกิจกรรมมีค่าตอบแทนได้โดยเสรีสำหรับสมาชิกในครอบครัวของแรงงานย้ายถิ่น

- มาตรา 46, 47, 48:

การยกเว้นจากอากรและภาษีขาเข้าและขาออกสำหรับสิ่งของในความครอบครองบางอย่าง

สิทธิที่จะโอนเงินได้และเงินสะสมจากรัฐแห่งการจ้างงานไปยังรัฐแหล่งกำเนิดหรือรัฐอื่นใด หลักการเรียกเก็บภาษีและหลีกเลี่ยงการเก็บภาษีซ้อน

- มาตรา 51, 52:

สิทธิที่จะหางานอื่นได้ในกรณีที่มีการยกเลิกกิจกรรมมีค่าตอบแทนสำหรับแรงงานย้ายถิ่นซึ่งไม่ได้รับอนุญาตให้เลือกกิจกรรมมีค่าตอบแทนของตนได้อย่างเสรี

เงื่อนไขและข้อจำกัดสำหรับแรงงานย้ายถิ่นซึ่งสามารถเลือกกิจกรรมมีค่าตอบแทนของตนได้อย่างเสรี

- มาตรา 49 และ 56:

การอนุญาตให้มีถิ่นที่อยู่และการอนุญาตให้เกี่ยวข้องกับกิจกรรมมีค่าตอบแทนได้ ข้อห้ามทั่วไปและเงื่อนไขสำหรับการถูกขับออก

(ง) ส่วนที่ 5 ของอนุสัญญา:

ข้อกำหนดที่ใช้ได้กับประเภทเฉพาะของแรงงานย้ายถิ่นและสมาชิกในครอบครัวของตน

รัฐภาคีควรจะระบุข้อกำหนดหรือมาตรการที่นำมาใช้สำหรับประเภทเฉพาะของคนย้ายถิ่นซึ่งระบุไว้ในมาตรา 57 ถึง 63 ของอนุสัญญา (ถ้ามี)

(จ) ส่วนที่ 6 ของอนุสัญญา: การส่งเสริมเงื่อนไขที่เหมาะสม มีความเท่าเทียมกัน มีมนุษยธรรม

และชอบด้วยกฎหมายเกี่วกับการย้ายถิ่นระหว่างประเทศของแรงงานและสมาชิกในครอบครัวของตน

รัฐภาคีควรจะระบุมตรการที่ใช้เพื่อรับประกันการส่งเสริมเงื่อนไขที่เหมาะสม มีความเท่าเทียมกัน และมีมนุษยธรรม และชอบด้วยกฎหมายเกี่วกับการย้ายถิ่นระหว่างประเทศของแรงงานและสมาชิกในครอบครัวของตน โดยเฉพาะคือ

- มาตรา 65:

การจัดตั้งบริการที่เหมาะสมเพื่อดำเนินการกับปัญหาเกี่วกับการย้ายถิ่นระหว่างประเทศของแรงงานและสมาชิกในครอบครัวของตน

- มาตรา 66:

กิจการและองค์กรที่ได้รับอนุญาตสำหรับการรับสมัครคนงานเพื่อการจ้างงานในอีกรัฐหนึ่ง

- มาตรา 67:

มาตรการเกี่วกับการเดินทางกลับอย่างถูกต้องตามระเบียบของแรงงานย้ายถิ่นและสมาชิกในครอบครัวของตนไปยังรัฐแหล่งกำเนิด การกลับไปตั้งถิ่นฐานเดิม และการกลับคืนสู่วัฒนธรรมเดิม

- มาตรา 68:

มาตรการซึ่งมุ่งหมายไปยังการป้องกันและการขจัดขบวนการผิดกฎหมายหรือปกปิดซ่อนเร้นและการจ้างงานคนงานย้ายถิ่นในสถานการณ์ผิดปรกติ

- มาตรา 69:

มาตรการที่ใช้เพื่อรับประกันว่าคนงานย้ายถิ่นในสถานการณ์ผิดปรกติจะไม่คงอยู่ในเงื่อนไขนี้ภายในอาณาเขตของรัฐภาคีและพฤติกรรมที่จะนำมาพิจารณาในกรณีของวิธีดำเนินการทำให้เป็นปรกติ

- มาตรา 70:

มาตรการที่ใช้เพื่อรับประกันว่าสภาพความเป็นอยู่ของคนงานย้ายถิ่นและสมาชิกในครอบครัวของตนในสถานการณ์ปรกติจะคงอยู่ในมาตรฐานถูกอนามัย ความปลอดภัย สุขภาพ และหลักการของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

- มาตรา 71:

การส่งศพของแรงงานย้ายถิ่นหรือสมาชิกในครอบครัวของตนที่ถึงแก่กรรมกลับสู่ประเทศเดิมและเรื่องการทำคำตัดสินใหม่ทดแทนเกี่ยวกับมรณกรรม

การนำเสนอรายงาน

5. รายงานควรจะแนบมาด้วยสำเนาอย่างพอเพียง (ในฉบับภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส หรือภาษาสเปนถ้าเป็นไปได้)

ของเอกสารข้อความหลักของฝ่ายนิติบัญญัติและของฝ่ายอื่นๆที่กล่าวถึงในรายงาน เอกสารเหล่านี้จะส่งให้แก่กรรมการในคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน อย่างไรก็ดีตามควรจะเป็นที่ทราบว่าการส่งเอกสารดังกล่าวจะไม่ถูกทำซ้ำเพื่อการแจกจ่ายทั่วไปกับรายงาน ดังนั้นจึงเป็นที่พึงประสงค์ว่าเมื่อข้อความไม่ได้ถูกอ้างอิงจริงอยู่ในหรือถูกแนบท้ายมากรายงานตนเอง รายงานก็ควรจะมีข้อมูลพอเพียงให้ทำความเข้าใจได้โดยไม่ต้องอ้างอิงถึงข้อความดังกล่าว

6. รัฐภาคีอาจประสงค์จะเสนอรายงานเบื้องต้นของตนตามมาตรา 73

ของอนุสัญญาาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองสิทธิของแรงงานย้ายถิ่นทั้งปวงและสมาชิกในครอบครัวของตนร่วมกับเอกสารแนบร่วมที่กล่าวถึงในเอกสาร HRI/MC/2004/3

ซึ่งมีแนวทางร่างเอกสารสำหรับการจัดทำ

ทางเลือกนี้ได้รับการกระตุ้นส่งเสริมจากการประชุมระหว่างคณะกรรมการครั้งที่สามซึ่งจัดขึ้นที่กรุงเจนีวาเมื่อวันที่ 21-22 มิถุนายน 2547 (ดูเอกสาร A/59/254 รายงานของการประชุมครั้งที่สิบหกของประธานกรรมการคณะต่างๆ ขององค์กรสนธิสัญญาสิทธิมนุษยชน)

7. รายงานเบื้องต้นตามมาตรา 73 ของอนุสัญญาควรส่งมอบในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ (ในแผ่นบันทึก แผ่นซีดีรอม หรือทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์)

โดยแนบมาด้วยสำเนานกกระดาษพิมพ์ รายงานไม่ควรจะยาวเกิน 120 หน้า (กระดาษขนาด A4 เว้นระยะระหว่างบรรทัดขนาด 1.5 และตัวหนังสือขนาด 12 จุดในชุดแบบอักษร Times New Roman)